
"Mesafeler, büyük sevgilerin
önünde duramaz.
İşte size kanıtı."
The Guardian
Sisters Planet
CECELIA
AHERN
KADERE
BAK!
ROMAN
PEGASUS

Bizim aramızdaki ne biliyor musun?
İyi ve kötü, güzel ve çirkin, dünyadaki tüm hislerin bir araya gelip yarattığı gizemli bir tutku...

Rosie ve Alex en yakın arkadaşlar olarak hayallerini, umutlarını, en tuhaf anlarını ve birçok ilki paylaşırlar. Fakat Alex'in ailesinin Amerika'ya taşınmasıyla bu güçlü dostluk tehlikeye girer. Aralarındaki iletişim kopmasa da yanlış anlaşılmalar, şartlar ve kötü talih onları ayrı düşürür. Peki bir gün her şeyi riske atıp tekrar birbirlerine kavuşmanın yolunu bulabilecekler midir?

"Pamuk şekerden bulutlara tutunup gökyüzüne yükselmek gibi... *Kaderse Bak!* ağladıktan sonra yüzünüze yerleşen rengârenk bir kahkahaya benziyor!"
Heat

"Kalbinizi ısıtıp sizi bir girdap gibi içine çeken usta işi bir roman!"
Company

@LoveRosieFilm @Cecelia_Ahern

Film Haklan © 2014 Constantin Film Produktion GmbH
Kapak Tasarımı © HarperCollinsPublishers Ltd 2014
Film görseli © 2014 Constantin Film Verleih GmbH

Pegasus Yayınları: 1349
Bestseller Roman: 586

KADERE BAK!
CECELIA AHERN
Özgün Adı: Where Rainbows End

Yayın Koordinatörü: Yusuf Tan
Editör: Gizem Aldoğan
Düzelti: Cengiz Alkan
Sayfa Tasarım: Meral Gök

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık
Sertifika No: 11946
Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Mayıs 2016

ISBN: 978-605-343-873-1

Türkçe yayın hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2016
Copyright © Cecelia Ahern, 2004

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Marianne Gunn O'Connor Literary Agency'den alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han
No: 11/9 Taksim / İSTANBUL
Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46
www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

CECELIA AHERN

KADERE BAK!

İngilizceden Çeviren:
SOLİNA SİLAHLI

PEGASUS YAYINLARI

Mimie'ye...

Birinci Kısım

1

Alex'e

8 Nisan Salı günü evde kutlayacağım doğum günü partime davetlisin. Bir de sihirbaz geliyor! Saat ikide bizde ol. Saat beşe kadar sürecek. Umarım gelebilirsin.

En yakın arkadaşın Rosie

Rosie'ye

Evet, çarşmba günkü partine gelceğim.

Alex

Alex'e

Doğum günü partim salı günü, çarşamba değil. Ayrıca Sandy'yi getiremezsin. Pis koktuğu için annem onu istemiyor.

Rosie

Rosie'ye

O aptal annenin ne dediği umurumda bile değil sandy gelmek istiyo.

Alex

Alex'e

Asıl sensin aptal. Köpeği sakın getirme. Balonları patlatır.

Rosie

Rosie'ye

O zaman ben de gelmiyorum.

Alex

Alex'e

İyi. Sen bilirsin.

Rosie

Sevgili Bayan Stewart,

Kızım Rosie'nin 8 Nisan'daki doğum günüyle ilgili konuşmak için uğramıştım. Sizi evde bulamadım ama öğleden sonra tekrar uğrayacağım. Belki o zaman konuşabiliriz.

Bir süre önce Alex ve Rosie arasında küçük bir sıkıntı yaşanmış. Araları bozulmuş. Umarım görüştüğümüzde beni konuyla ilgili bilgilendirirsiniz. Rosie doğum günü partisine Alex'in gelmesini çok istiyor.

Umarım bu sevimli çocuğun annesiyle en kısa zamanda görüşürüm!

Sevgiler,

Alice Dunne

Rosie'ye

Önümüzdeki hafta doğum günü prtine seve seve gelirim. Beni ve Sandy'yi davet ettiğin içn teşekkürler.

Arkadaşın Alex

Rosie'ye

Harika bir partiydi. Teşekkür ederm. Sandy balonları patlatıp pastanı yediği için özür dilerim. Annem dedi ki yemekten arta kalanların hepsini babam yediği için zavallı Sandy aç kalmış. Yarın oklda grşrz.

Alex

Alex'e

Hediyen için teşekkür ederim. Sandy'nin yaptığı şeyin bir önemi yok. Annem zaten yeni bir halıya ihtiyacı olduğunu söyledi ama babam biraz kızdı. Çünkü eski halımız güzelmiş ama annem evin her yerine kaka kokusu sindiğini söylüyor. Hem de Bebek Kevin'inki değil.

Bayan Casey'nin burnuna baksana. Bu kadar büyüğünü hiç görmemiştim. Ha ha ha.

Rosie

Rosie'ye

Bilyorum ve içinden de kocaman bir sümük sarkmış. Bu kadın gördüğüm en çirkin yaratık. Sanırım polise gidip öğretmenimizin aslında bir yaratık olduğunu ve ağzının da koktuğunu söylemeliyiz ve...

Bay ve Bayan Stewart,

Alex'in okuldaki durumunu konuşmak için sizi okula davet ediyorum. Özellikle, derste yazdığı notları ve son zamanlarda değişen davranış şeklini konuşmalıyız. Toplantı için uygun bir gün ayarlamak üzere okulu ararsanız sevinirim.

Saygılarımla,

Bayan Casey

Alex'e,

Neden bizi ayırdılar ki? Pis Steven'ın yanında oturmak istemiyorum. Sürekli burnunu karıştırıp sümüğünü yiyor. Ne iğrenç bir çocuk! Annen ve baban Bayan Büyük Burun'la ilgili ne dedi?

Rosie

Rosie'ye,

Annem fazla bi şey söylemedi çnkü sürekli güldü. Kesin bir sebebi var, bilyorum. Bütün sınıfın önünde öyle gülmesi sinir bozucuydu. Ağzı kokan Bayan Casey bana bıkıp durdu. Bu kadar.

Alex

Alex'e,

Biliyorum kelimesini ve daha başka bir sürü şeyi sürekli yanlış yazıyorsun. Bilyorum değil, BİLİYORUM.

Rosie'ye,

Affedersin bayan mükkemel. Nasıl yazıldığını bilyorum.

Alex

İspanya'dan merhaba. Burada hava çok güzel. Sıcak ve güneşli. Kocaman kaydıraklı bir yüzme havuzu var. Gerçekten de harika. John adında bir arkdaşım oldu. Çok iyi biri. 2 hafta sonra görüşürüz. Kaydıraktan kayarken kolumu kırdım. Hatsaneye gittim. Ben de kolumu alçıya alan adam gibi hatsanede çalışmak istiyorum çünkü beyaz önlük giymişti ve elinde bir çizelge vardı. Çok iyi biri ve kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. Ben de beyaz önlük giyip insanları iyileştirmek istiyorum. Arkdaşım John alçıma imza attı. Döndüğümde istersen sen de imzalayabilirsin.

Alex

Alex'e.

Londra'dan merhaba. Kartpostalın ön tarafında kaldığımız otelin resmi var. Odam yerden 7 kat yukarıda ama kartpostalda beni göremezsin. Ben büyüdüğümde otelde çalışmak istiyorum çünkü her gün bedava çikolata alabiliyorsun ve insanlar odanı senin yerine temizliyor. Buradaki otobüslerin hepsi geçen Noel'de

sana hediye gelen oyuncak gibi kırmızı. Herkes komik bir ses tonuyla konuşuyor ama çok tatlılar. Jane adında bir arkadaşım oldu. Birlikte yüzmeye gidiyoruz. Hoşça kal.

Rosie'den sevgiler.

Alex'e,

Neden bu yıl doğum günü partine davetli değilim? Sınıftaki bütün erkekler geliyor, biliyorum. Benimle küsmek mi istiyorsun?

Rosie

Sevgili Alice,

Alex'in bu haftaki davranışının kusuruna bakma. Rosie'nin partiye gelemediği için çok üzüldüğünü ve davet edilmemesine bir anlam veremediğini biliyorum. Açıkçası sebebini ben de bilmiyorum; Alex'le konuşmayı denedim ama ne yazık ki on yaşındaki bir çocuğun mantığını çözemiyorum!

Sanırım diğer erkekler partide kız istemediği için onu davet edemiyor. Bu yaşlarda böyle şeylere takabiliyorlar... Rosie'ye sevgilerimi ilet. Haksızlığa uğradı ve geçtiğimiz hafta onu okulda gördüğümde ne kadar kırgın olduğunu gördüm.

George ve ben hafta içi bir akşam ikisini dışarı çıkarmayı düşünüyoruz.

En içten dileklerimle,

Sandra Stewart

Rosie'ye,

Parti pek güzel değildi. Hiçbir şey kaçırmadın. Bu erkekler çok aptal. Brian pizzasını James'in uyku tulumuna koydu ve James uyandığında saçları domates ve peynire bulanmıştı. Annem uyku tulumunu yıkadı ama lekesi gitmedi. Sonra James'in annesi, Brian'ı annesine şikâyet etti. Annem kızardı, babam da anlamdı-

ğım bir şey söyledi. Sonra James'in annesi ağladı ve herkes evine gitti. Cuma akşamı simenaya, sonra da McDonald's'a gitmek ister misin? Annem ve babam bizi götürecek.

Alex

Alex'e,

Partine üzüldüm. Brian zaten gıcığın teki. Ondan nefret ediyorum. Bence adı Mızmız Brian olmalıymış. Sinema konusunu annemlere sorarım. Bayan Casey'nin eteğine baksana. Büyükannemin eteğine benziyor. Sandy üstüne kusmuş gibi...

Sevgili Bay ve Bayan Dunne,

Rosie'nin okuldaki durumunu konuşmak için sizinle bir toplantı yapmak istiyorum. Perşembe günü 15.00 sizin için uygun mu?

Bayan Casey

Alex,

Annem ve babam bu akşam sinemaya gitmeme izin vermiyor. Yanında oturamayacağım için çok üzgünüm. Çok sıkıcı. Kıvırcık Lizzy'nin saçları yüzünden tahtayı göremiyorum. Neden başımıza sürekli bunlar geliyor?

Rosie

ALEX'E
SEVGİLİLER GÜNÜN KUTLU OLSUN!
UMARIM HAYATINDA SEKS HEP VAR OLUR VE...
SEKSTE DE HAYAT!
GİZLİ HAYRANINDAN SEVGİLER
ÖPÜCÜKLER

Rosie'ye,

O kartı sen yazdın, değil mi?

Alex

Alex'e,

Ne kartı?

Rosie

Rosie'ye,

Çok komik. Senin yazdığını bilyorum.

Alex

Alex'e,

Neden bahsettiğini gerçekten anlamıyorum. Neden sana Sevgililer Günü kartı yollayayım ki?

Rosie

Rosie'ye,

Ha ha! Sevgililer Günü kartı olduğunu nereden bilyorsun? Ancak sen yazdıysan bilebilirsn. Beni *seviyorsun*, benimle *evlenmek* istiyorsun.

Alex

Alex'e,

Git başımdan! Bayan O'Sullivan'ı dinlemek istiyorum. Yine yazıştığımızı görürse bizi öldürür.

Rosie

Rosie'ye,

Neyin var böyle? İnek mi oldun?

Alex

Evet Alex, inek oldum. Üniversiteye gidip çok para kazanan, başarılı bir iş kadını olacağım ve iyi bir yerlere geleceğim... senin gibi olmayacağım.

Rosie

2

Sevgili Bayan Byrne,

Alex yarın, yani 8 Nisan'da diş doktoruna gideceği için okula gelemeyecek.

Sandra Stewart

Sevgili Bayan Quinn,

Rosie yarın, yani 8 Nisan'da doktor randevusu olduğu için okula gelemeyecek.

Alice Dunne

Rosie,

Saat 08.30'da köşede buluşalım. Yedek kıyafet getirmeyi unutma. Şehirde okul üniformasıyla dolaşamayız. Bugüne kadar geçirdiğin en güzel doğum günü olacak bu, inan bana Rosie Dunne! Sonunda bunu yapabildiğimize inanamıyorum!

Alex

Not: 16 yaş harika!

St James Hastanesi
10 Nisan

Sevgili Bay ve Bayan Dunne,

Ekte 8 Nisan'da midesi yıkanan Rosie Dunne'un faturasını bulabilirsiniz.

Saygılarımla,

Dr. Montgomery

Rosie,

Annen hırçın bir köpek gibi kapıyı beklediği için sanırım bir on yıl kadar seni göremeyeceğim. Çok sevdiğin iyi kalpli ablan bu notu sana iletmeyi kabul etti. Ona çok şey borçlusun...

Geçen gün için özür dilerim. Belki de haklıydın. Sanırım tekila içmek pek de iyi bir fikir değildi. Bize içki verdiği için zavallı barmenin de barı kapanacak. Arkadaşımdan aldığım sahte kimliklerin işe yarayacağını söylemiştim. Senin kimliğinde doğum günün 31 Şubat diye yazılmış ama olsun!

Merak ettim de dünle ilgili bir şey hatırlıyor musun? Hatırlıyorsan hepsini yaz. Stephanie notunu bana ileteceğine söz verdi. Annen üniversiteden ayrılmasına izin vermediği için ablan ona çok kızgın. Phil ve Margaret'm bir bebekleri daha oluyormuş. Yani ikinci kez amca oluyorum. En azından bu haber sayesinde annem ve babam gözlerini üzerimden çeker. Phil yaptığımız şeye hâlâ kahkahalarla gülüyor çünkü ona kendisinin on yıl önceki halini hatırlatıyormuşuz.

Bir an önce iyileş, seni sarhoş! Bir insanın yüzünün yeşile dönüşebileceği aklıma bile gelmezdi, biliyor musun? Sanırım senin yeteneğin de bu Rosie, ha ha ha.

Alex/Bay Ukala,

BERBAT HALDEYİM. Başım zonkluyor, hiç böyle ağrımamıştı, kendimi hiç bu kadar hasta da hissetmemiştim. Annem ve babam çok sinirli. Açıkçası bu evde artık sevilmiyorsun. Beni otuz yıl eve hapsedip seni görmemi "engelleyecekler" çünkü beni "kötü etkilediğini" düşünüyorlar. İnanabiliyor musun?

Her neyse, ne yaptıkları çok da umurumda değil çünkü yarın okulda görüşeceğiz. Tabii eğer okula gitmemi de "engellemezlerse" ki öyle bir şey yaparlarsa çok sevinirim. Pazartesi sabahı iki saat üst üste matematik dersimiz olduğuna inanamıyorum, midemi bir

kez daha yıkasınlar daha iyi. Hatta beş defa yıkasınlar. Pazartesi günü görüşürüz.

Ah, bu arada soruna yanıt vereyim, yüzümü barın o iğrenç zeminine çarpmamın yanı sıra, ambulansın ışığı, yüksek siren sesleri, hızla giden araçlar ve kusmak dışında bir şey hatırlamıyorum. Ama eminim hatırlamadığım şeyler vardır. Bilmem gereken başka bir şey var mı?

Rosie

Rosie'ye,

Her şeyin normale döndüğüne sevindim. Benimkiler de beni deli ediyor. Okula gideceğim günü iple çektiğime inanamıyorum. En azından orada kimse bizimle uğraşmayacak.

Alex

Sevgili Bay ve Bayan Dunne,

Kızınız Rosie'nin okuldaki son dönem davranışlarıyla ilgili olarak sizinle acilen görüşmek istiyoruz. Hal ve tavrı üzerine konuşup uygun bir ceza alması konusunda anlaşmak istiyorum. Bunun gerekli olduğunu anladığınızdan kuşkum yok. Alex Stewart'ın ailesi de gelecek.

Kararlaştırılan tarih pazartesi sabahı, saat 9.00.

Saygılarımla,

Bay Bogarty

Müdür

Rosie'den

Alex'e

Konu: Okuldan uzaklaştırılma!

Lanet olsun! O şeytanın bu kadar ileri gidip bizi okuldan uzaklaştıracağı hiç aklıma gelmemişti! Sanki karşısında baltalı

katil var! Tanrım, bu aldığım en iyi ceza. Bir hafta boyunca okula gitmek yerine içki sersemliğinden kurtulmak için yataktan çıkmayıp uyuyacağım!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Cehenneme düştüm

Hayattan keyif alabildiğine sevindim. Şu anda sana dünyanın en berbat yerinden yazıyorum. Bir ofisten. Hafta boyunca burada babamla birlikte çalışıp form doldurmam ve pulları yalamam gerekiyor. Yemin ederim bir daha ASLA ofiste çalışmayacağım.

Lanet olasıca herif para bile vermiyor.

Çok kızgın Alex

Rosie'den
Alex'e
Konu: Çok kızgın Alex

Ha ha ha ha ha ha ha ha... Ne yazacağımı da unuttum... tabii ya... ha ha ha ha ha ha.

Yatak odasındaki rahat, güvenli, sımsıcak ve mutlu yatağından yazan Rosie'den sevgilerle.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Tembel

Umurumda bile değil. Bu ofiste çok güzel bir kız çalışıyor. Onunla evleneceğim. Şimdi gül bakalım.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Don Juan

Kimmiş bu kız?

Lezbiyen olmadığıma göre HİÇ kıskanmadım.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Lezbiyen olmayan birine

Henüz aksini ispat eden bir şey görmediğim için sana bu lakapla hitap edeceğim.

Adı Bethany Williams ve on yedi yaşında (Benden büyük bir kadın!), sarışın, kocaman memeleri var ve bugüne dek gördüğüm en uzun bacaklara sahip.

Seks tanrısından

Rosie'den

Alex'e

Konu: Bay Seks Tanrısı (kustum kusuyorum böğk)

Zürafa gibi bir şey olmalı. Eminim çok iyi biridir (değildir). Onunla konuştun mu, yani müstakbel karın varlığından haberdar mı? (Fotokopisini çekmen için sana verdiği notlar dışında elbette.)

Alex'ten bir mesajınız var.

Alex: Selam Rosie, sana bir haberim var.

Rosie: Seninle uğraşamam. Bay Simpson'ın söylediklerine odaklanmaya çalışıyorum.

Alex: Hımmm... Kızların hepsi de bu adamın mavi gözlerine hayran bence.

Rosie: Hayır, Excel'e ilgim gittikçe artıyor. O kadar ki hafta sonunun tamamını Excel çalışarak geçirebilirim.

Alex: Of, amma da sıkıcı biri oldun.

Rosie: ŞAKA YAPTIM APTAL! Bu saçmalıktan nefret ediyorum. O adamı dinlemekten beynim pelteleşti. Buna rağmen seninle uğraşamayacağım.

Alex: Haberimi duymak istemiyor musun?

Rosie: Hayır.

Alex: Olsun, ben yine de söylüyorum.

Rosie: İyi, söyle bakalım neymiş bu müthiş haber?

Alex: Geçen gün söylediklerini geri alabilirsin dostum çünkü ben artık bakir bir erkek değilim.

Alex: Hey!

Alex: Orada mısın?

Alex: Rosie, hadi ama oyunu kes!

Rosie: Affedersin, sanırım sandalyeden düşüp bayıldım ve bakir olmadığını söylediğin iğrenç bir rüya gördüm.

Alex: Rüya değil ki.

Rosie: Yani artık külodunu taytının üstüne giymeyecek misin?

Alex: Artık küloda hiç ihtiyacım olmayacak.

Rosie: Vaaay! Kimmiş peki bu şanssız kız? Lütfen Bethany deme... Lütfen Bethany deme...

Alex: Şansına küs çünkü Bethany.

Alex: Hey?

Alex: Rosie?

Rosie: Ne?

Alex: Ne oldu?

Rosie: Ne ne oldu?

Alex: Bir şey söyle.

Rosie: Ne söylememi istiyorsun Alex? Kendine erkek arkadaşlar edin ve sakın benden sırtını sıvazlayıp o iğrenç detayları sormamı falan bekleme!

Alex: Bana ne düşündüğünü söyle yeter.

Rosie: O kız hakkında çıkan söylentilere bakılırsa bence sürtüğün teki.

Alex: Hadi ama yapma, onu tanımıyorsun bile. Hiç görmedin ki. Sen biriyle yatan herkese sürtük diyorsun zaten.

Rosie: Onu gördüm ve söylediklerimi abartma Alex. Ben haftanın her günü başka biriyle yatanlara sürtük diyorum yalnızca.

Alex: Bunun doğru olmadığını sen de biliyorsun.

Alex: Of, neyse. Unut gitsin.

Rosie: Ah, Alex, ben yalnızca senin için endişeleniyorum. Ondan çok hoşlandığının farkındayım ama bu kız bir kişiyle ilişki yaşayanlardan değil.

Alex: Ama bundan sonra öyle olacak.

Rosie: Siz çıkıyor musunuz?!

Alex: Evet.

Rosie: EVET Mİ???

Alex: Şaşırdın mı?

Rosie: Ben Bethany'nin erkeklerle çıktığını bilmiyordum, onlarla yalnızca yattığını sanıyordum.

Rosie: Alex?

Rosie: Tamam, tamam. Affedersin.

Alex: Rosie, böyle davranmaktan vazgeç artık.

Rosie: Tamam.

Alex: Ha ha.

Bay Simpson: Siz ikiniz, hemen müdürün odasına.

Rosie: NE??? AH, BAY SIMPSON, BEN SİZİ DİNLİYORDUM!

Bay Simpson: Rosie, son on beş dakikadır konuşmuyordum. Şu an ödevini yapman gerekiyordu.

Rosie: Ama ben bir şey yapmadım ki. Alex'in yüzünden. Derse odaklanmama hiç izin vermiyor.

Alex: Rosie'ye söylemem gereken çok önemli bir şey vardı ve bekleyemedim.

Bay Simpson: Fark ettim Alex. Tebrikler.

Alex: Öyle mi? Neden bahsettiğimi nasıl anladınız?

Bay Simpson: Arada bir beni dinlerseniz anlattıklarımı ilginç bulacağınızdan eminim. İşinize yarayacak birkaç ipucu öğrenirsiniz. Mesajlarınızı herkesin görmesini nasıl engelleyebileceğiniz gibi.

Alex: Yani sınıftaki herkes bu mesajları okuyabilir mi?

Bay Simpson: Aynen öyle.

Alex: Aman Tanrım.

Rosie: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Bay Simpson: Rosie!

Rosie: Ha ha ha ha ha ha.

Bay Simpson: ROSIE!!!

Rosie: Evet efendim.

Bay Simpson: Hemen sınıftan çık.

Alex: Ha ha ha ha ha ha ha.

Bay Simpson: Sen de Alex.

3

Rosie'den
Alex'e
Konu: Julie'nin ev partisi

Selam, uzun zamandır görüşemedik... Umarım "ofiste" pestilin çıkana kadar çalışmıyorsundur. Bu yaz neredeyse hiç görüşemedik. Akşam Julie'nin evinde bir parti var ve gitmek ister misin diye soracaktım. Tek başıma gitmek istemiyorum. İşin varsa sorun değil. Fırsat bulduğunda beni ara ya da mesaj yaz.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Julie'nin ev partisi

Rosie fazla uzatamıyorum. Çok yoğunum. Bu akşam seninle çıkamam, Bethany'ye sinema sözü verdim. Kusura bakma! Sen git ve eğlenmene bak.

Rosie, Portekiz'den merhaba! Burada hava inanılmaz sıcak. Babamın başına güneş geçti, annemse havuzun başından kalkmıyor. Öyle sıkıcı ki anlatamam. Yaşıtım birini de bulamıyorum. Otel sessiz (kartpostalın ön yüzündeki fotoğraf) ve gördüğün gibi tam deniz kıyısında. Burada çalışmak eminim çok hoşuna giderdi! Dönerken otel odasındaki küçük şampuanları, duş başlıklarını ve sevdiğin

diğer şeyleri getireceğim. Ne yazık ki bornoz valizime sığmaz. Döndüğümde görüşürüz.

Alex

Rosie'den
Alex'e
Konu: Görüşelim mi?

Tatilin nasıldı? Döndüğünden beri haberleşmedik. Görüşmeyeli uzun zaman oldu, bu akşam buluşalım mı?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Görüşelim mi?

Kusura bakma döndüğümden beri çok yoğunum. Sana bir hediye getirdim. Bu akşam çıkamam ama hediyeni vermek için uğrarım.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Görüşelim mi?

Dün akşam görüşemedik. Minik şampuanlarımı istiyorum. Ha ha.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Görüşelim mi?

Hafta sonunu Donegal'dayım. Beth'in annesi ve babasının orada küçük bir "kır evi" var. Hediyeni döndüğümde vereceğim.

Kendini bir şey sanan dünyanın en düşüncesiz arkadaşı,

Sana bu mektubu yazıyorum çünkü söylemem gereken şeyi yüzüne söylersem büyük ihtimalle suratına yumruğu yiyeceksin.

Artık seni tanıyamıyorum. Seni göremiyorum da. Arada bir kısa bir mesaj ya da aceleyle yazılmış bir e-posta göndermek dışında benden tamamen koptun. Meşgul olduğunu ve hayatında Bethany'nin olduğunu biliyorum da ben senin en iyi arkadaşın değil miyim?

Bu yazın nasıl geçtiğinden bile haberin yok. Çocukluğumuzdan beri bizimle arkadaşlık etmek isteyen herkesi kovup baş başa kalırdık. Onları istemediğimizden değil, onlara ihtiyacımız olmadığından böyle yapıyorduk. Ben hep seninleydim. Sen de benimle. Şimdi senin yanında Bethany'nin var, benimse kimsem yok.

Bana artık ihtiyacın kalmadığını görüyorum. Bizimle arkadaş olmaya çalışan o çocuklardan farkım kalmadı. Bunu bilerek yapmadığından eminim, eskiden biz de bilerek yapmazdık. Her neyse, Bethany'den ne kadar nefret ettiğim hakkında sızlanacak falan değilim, yalnızca seni özlediğimi söylemeye çalışıyorum. Bir de... kendimi yalnız hissettiğimi...

Sen akşam randevularımızı iptal edince evde oturup annem ve babamla televizyon izlemek zorunda kalıyorum. Stephanie sürekli dışarıda, Kevin'ın bile hayatı benimkinden daha renkli. Ne kadar sıkılıyorum anlatamam. Oysa bu yaz çok eğlenceli geçebilirdi. Ne oldu sana böyle? Aynı anda iki kişiyle arkadaşlığını sürdüremez misin?

Gerçekten de çok özel birini bulduğunu ve aranızda, senin ile benim aramda asla olmayacak eşsiz bir "bağ" ya da onun gibi bir şey olduğunu biliyorum. Ama bizim aramızda da farklı bir bağ var; biz birbirimizin en iyi arkadaşıyız. Yoksa yeni biriyle tanışır tanışmaz en iyi arkadaş bağı ortadan kalkıyor mu? Belki öyle oluyordur ama ben anlamıyorum çünkü ben henüz o "özel kişiyle" tanışmadım. Ayrıca acelem de yok. Ben eski halimizi seviyordum.

Birkaç yıl sonra beni hatırladığında büyük ihtimalle, "Ah Rosie. Uzun zamandır ondan haber alamıyorum. Eskiden çok iyi arka-

daştık. Şimdi ne yapıyor acaba? Yıllardır onu görmedim, aklıma bile gelmedi!" diyeceksin. Katıldıkları yemek toplantılarında arkadaşlarıyla eski günlerini anan annem ile babama benzeyeceksin. Hayatlarının en önemli günlerini anlatırken bugüne kadar adlarını hiç duymadığım insanlardan bahsediyorlar. Annem, yirmi yıl önceki nedimesini arayıp sormuyor bile. Babam okul yıllarındaki en yakın arkadaşının şimdi nerede olduğunu bilmiyor. Onları anlamıyorum.

Her neyse, demek istediğim şu ki ben bir zamanlar çok önemli, çok özel, çok etkili, çok değerli olup da yıllar sonra yüzü bile hatırlanmayan, geçmişte kalıp kolayca unutulan insanlardan olmak istemiyorum. Ben seninle sonsuza dek dost kalmak istiyorum Alex.

Mutlu olmana seviniyorum, gerçekten. Ama ben unutulduğumu hissediyorum. Belki de bizim dönemimiz kapanmıştır. Belki artık zamanını Bethany'yle geçirmen gerekiyordur. Ve eğer böyleyse bu mektubu yollamama gerek yok. Peki yollamayacağım bir mektubu neden yazmaya devam ediyorum sence? Her neyse, yazacaklarım bu kadar. Şimdi biraz kafamı toparlamaya çalışacağım.

Arkadaşın,

Rosie

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Düğünçiçeği!!

Hey düğünçiçeği, iyi misin? (*Uzun* zamandır sana böyle hitap etmiyordum!) Neden kayıplara karıştın? Sana e-posta yazmaktan başka çarem kalmadı çünkü seni ne zaman arasam ya banyodasın ya da dışarıdasın. Bunu üzerime mi alınmalıyım? Ama seni tanıdığım için benimle bir sorunun olsa yüzüme söylemekten çekinmeyeceğini de biliyorum!

Her neyse, yaz bitince zaten her gün görüşeceğiz. O zaman birbirimizi görmekten bıkacağız! Son sınıfa geldiğimize inanamıyorum. Müthiş bir şey! Seneye bu zamanlar ben tıp fakültesinde

olacağım, sen de eşsiz bir otel müdürü olacaksın! İşyeri korkunç. Babam beni bir nevi terfi ettirdi ve şu an dosyalama ve etiketlemeden başka işler de yapıyorum. (Artık telefonlara da ben bakıyorum.) Ama bu paraya ihtiyacım var ve en azından Bethany'yi her gün görme şansım oluyor. The Dragon'daki bulaşıkçılık işi nasıl gidiyor? Bu iş için çocuk bakıcılığını reddettiğine inanamıyorum. Tavaya yapışan eriştеleri temizlemek uğruna ellerini haşat etmek yerine bütün geceyi televizyon izleyerek geçirebilirdin oysa. Her neyse, bana yaz, ara ya da bir şey yap işte.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ay ışığı!

Seninle fazla görüşmememin sebebi Bethany'den nefret etmem değil (ki ondan gerçekten nefret ediyorum) ki bana sorarsan Bethany de benden pek hoşlanmıyor. Geçen yıl bilgisayar dersinde onunla ilgili yazdığım mesajı bir arkadaşı ona söylemiş. Sen zaten biliyorsundur. Kim kendisine sürtük denmesinden hoşlanır ki? Bazı kadınlar neden... bu kadar komik oluyor anlamış değilim. (Bilgisayar dersinden konu açılmışken, Bay Simpson'ın bu yaz evlendiğini biliyor musun? Hüsrana uğradım. Artık Excel'e asla eskisi gibi bakamam.)

Her neyse, doğum günün yaklaştı! Sonunda on sekizinde yaşlı bir adam olacaksın! Artık yaşın tuttuğuna göre dışarıda bir kutlama yapalım mı? Benim hâlâ tutmuyor o ayrı... Bana haber ver.

Not: Lütfen bana düğünçiçeği demekten de vazgeç!

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: 18. doğum günü

Hayatta olduğuna sevindim. Endişelenmeye başlamıştım doğrusu! 18. doğum günümü seninle geçirmeyi isterdim ama Bethany'nin

ailesi, beni ve ailemi Hazel'da yemeğe götürüyor. (Çok havalı değil mi?) Böylece herkes tanışmış olacak. Kusura bakma lütfen... Başka bir akşam kutlayabiliriz.

Sevgili Alex,
Senin adına nasıl sevindim bilemezsin.
Bethany'ye lanet olsun.
Ailesine de lanet olsun.
Hazel'a da lanet olsun.
Sana da lanet olsun.
En yakın arkadaşın, Rosie.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Mutlu Yıllar!

Tamam o zaman. Sana iyi eğlenceler. Doğum günün kutlu olsun!

Rosie'den
Alex'e
Konu: FELAKET!

Buna inanamıyorum! Annenle konuştum; biraz sohbet etmek için uğramıştım ve bana kötü haberi verdi. Bu duyduğum *en kötü* haber! Lütfen müsait olduğunda ara. Patronun bana çalışma saatlerinde kimseyle konuşamayacağını söyledi. Ofiste asla çalışamayacağını söylemiyor muydun? Bırak bu işi!

Tam bir felaket! Kendimi çok kötü hissediyorum!

4

Sevgili Bay Stewart, Charles and Charles şirketinde müdür olarak işe alındığınızı bildirmekten mutluluk duyarız. Buradaki ekibimize katılacak olmanız bizi heyecanlandırırken sizi ve ailenizi Boston'da ağırlamayı dört gözle bekliyoruz.

Umarım şartlarımız sizi tatmin etmiştir. Şirketimizin sizin için yapabileceği başka bir şey varsa lütfen belirtmekten çekinmeyin. İnsan Kaynakları Müdürümüz Maria Agnesi en uygun işe başlama tarihini belirlemek için sizi arayacak.

Sizi en kısa zamanda şirketimizde görmeyi bekliyoruz.

Ekibimize hoş geldiniz!

Saygılarımla,

Robert Brasco

Charles and Charles Başkanı

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ynt: FELAKET

Eve döndüğümde seni arayacağım. Ne yazık ki doğru. Babam feci sıkıcı bir iş teklifi aldı... Ne yapacağını tam olarak da anlamadım zaten. Anlatırken onu pek dinlemedim. Sıkıcı bir işte çalışmak için neden ta Boston'a gidiyor bilmiyorum. Burada da bir sürü sıkıcı iş var. İsterse benim yerime de çalışabilir.

Çok kızgınım ve gitmek istemiyorum. Hele ki son sınıfa gelmişken. Bence berbat bir zamanlama. O aptal Amerikan liselerinden birine gitmek istemiyorum. Senden ayrılmak da istemiyorum.

Bu konuyu daha sonra konuşabiliriz. Burada kalabilmemin bir yolunu bulmalıyız. Bu gerçekten de çok kötü bir durum Rosie.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Bizde kal!

Gitme! Annem ve babam bu yıl bizde kalabileceğini söylediler! Okulu Dublin'de bitirirsin, sonra ne yapacağımıza birlikte karar verebiliriz! Lütfen kal! Aynı evde yaşamak harika olur. Küçükken telsiz telefonla konuşmaktan bir türlü uyuyamadığımız zamanlardaki gibi! Parazit seslerinden birbirimizi duyamıyorduk ama çok havalı bir şey yaptığımızı sanıyorduk! "Noel Baba"yı gözetlediğimiz o Noel akşamını hatırlıyor musun? Haftalarca plan yapmış, onu kaçırmayıp her noktayı gözlemleyebilmek için evlerimizin haritalarıyla yol grafiğini çizmiştik. Sen saat 19.00-22.00 arası nöbet tutacaktın, ben de 22.00-01.00 arası. O saatte uyanıp nöbeti benden devralman gerekiyordu ama ne büyük sürpriz ki uyanamadın. Gece boyunca uyumayıp telsize bağırarak seni uyandırmaya çalıştım! Ama kaybeden sen oldun. Ben Noel Baba'yı gördüm ama sen göremedin...

Bizde kalırsan sabahlara kadar sohbet ederiz Alex! Çok eğlenceli olur. Çocukken hep birlikte yaşamak isterdik. İşte şimdi elimize fırsat geçti.

Bu konuyu annen ve babanla konuş. Onları ikna et. Hem artık on sekiz yaşındasın ve istediğini yapabilirsin!

Rosie,

Seni uyandırmak istemediğim için annen notumu sana iletebileceğini söyledi. Vedalaşmaktan nefret ettiğimi biliyorsun ama bu bir veda değil çünkü sık sık ziyaretimize geleceksin. Bana söz ver.

Annem ve babam seni bırak, Phil'de kalmama bile izin vermedi. Onları ikna edemedim. Okulun son yılında gözlerinin önünde olmalıymışım.

Şimdilik bu kadar... Seni özleyeceğim. Oraya vardığımda seni ararım.

Sevgiler,

Alex

Not: O Noel akşamı uyanık olduğumu sana söyledim. Yalnızca telsizimin pili bitmişti... (Ayrıca Noel Baba'yı da gördüm, bunu bil.)

Alex,

Sana iyi şanslar küçük kardeşim. Merak etme, Boston'ı seveceksin. Ziyaretinize geleceğim günü iple çekiyorum. Margaret ve çocuklara rağmen sizinle gelebilmeyi ne kadar isterdim bilemezsin. Hepinizi çok özleyeceğim. Sensiz hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Rosie için artık endişelenme. Farklı ülkelerde yaşıyorsunuz diye hayatı kararmayacak ya. Ama kendini daha iyi hissedeceksen senin için ona göz kulak olurum. O da kız kardeşim sayılır ne de olsa. Bu arada Sandy mesanesini kontrol etmeyi öğrenemezse ilk uçakla onu yanınıza yollarım bilesin.

Sizi özleyeceğiz,

Phil (+Margaret, William ve Fiona)

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Acilen abla tavsiyesi istiyorum

Onun gittiğine inanamıyorum Steph. Senin de gittiğine inanamıyorum. Neden herkes beni bırakıp gidiyor? "Kendini bulmayı" eve biraz daha yakın bir yerde deneyemez miydin de çıktın ta Fransa'ya gittin? Alex gideli birkaç hafta oluyor ama sanki ölmüş gibi...

Neden o Sürtük Bethany'den gitmesine iki hafta kala ayrıldı ki? Ayrılmasaydı eskisi gibi onunla birlikte olmaya yeniden alışmazdım. Her şey eskisi gibiydi Steph. Muhteşemdi... İki hafta boyunca her anımızı birlikte geçirdik ve çok eğlendik!

Mızmız Brian geçen hafta Alex'e veda partisi düzenledi. Bence bunu ailesinden parti izni koparmak için bahane etti çünkü Alex'le birbirlerini *hiç* sevmezlerdi. James'in saçındaki pizza olayından beri hem de... Her neyse Mızmız evinde parti verdi ve bütün arkadaşlarını davet etti. Ama Alex ve ben gelenleri neredeyse hiç tanımıyorduk! Tanıdıklarımızı da sevmediğimiz için partiden ayrılıp şehre gittik. Senin sürpriz yirmibirinci doğum gününü kutladığımız O'Brien's'ı hatırlıyor musun? İşte oraya gittik ve Alex'in aklına barın kapısında durup fedai rolü yapmak gibi harika bir fikir geldi. (Pazartesi günü olduğu için kapıda kimse durmuyordu.) Neyse, Alex'i biliyorsun, gerçekten uzun boylu ve kaslı olduğu için o işi de hakkıyla yaptı! Orada saatlerce dikilip insanları geri çevirdik. Bir tek kişiyi bile içeri aldığını hatırlamıyorum. Sonunda sıkıldık ve boş bara girdik. Tabii içtikçe ikimiz de Alex'in gidişinden ötürü duygusal anlar yaşadık... Ama onun dışında harika bir geceydi. O halimizi, birlikte geçirdiğimiz zamanları çok özlüyorum.

Bugünlerde okulda ne kadar yalnız olduğumu tahmin edemezsin. Biri benimle arkadaşlık etsin diye neredeyse dizlerimin üstüne çöküp yalvaracağım. Ne acınası bir durum... Kimsenin umurunda değilim. Son birkaç yıldır onlardan hep uzak durduğum için benimle konuşmak istemiyorlar. Hatta bazılarının bundan zevk aldığını bile düşünüyorum. Öğretmenlerin de hoşuna gidiyor tabii. Bay Simpson dersten sonra beni yanına çağırıp son zamanlarda gelişme gösterdiğimi söyledi ve beni tebrik etti. Ne utanç verici! Derslerime çalıştığımı bilse Alex dehşete düşer. Her şey o kadar kötü ki artık dikkatimi öğretmenlere vermekten başka çarem yok. Dersten derse de olsa onlardan başka kimse benimle konuşmuyor. Bezdirdiler beni.

Sabahları uyandığımda bir özlem duyuyorum. Bir şeylerin ters gittiğini seziyorum ve ne olduğunu hatırlamam biraz zaman alıyor. Ama sonra hatırlıyorum. En yakın arkadaşım gitti. Tek arkadaşım. Bir kişiye bağlanmakla ne büyük aptallık etmişim. Şimdi aklım başıma geliyor.

Her neyse, sürekli sızlandığım için özür dilerim. Eminim senin de sıkıntıların vardır. Benim bilge ablam Fransa'da neler yapıyormuş anlat bakalım. Oraya gitmeni de anlamıyorum; sen Fransızcadan nefret ederdin oysa. Neyse ki birkaç aylığına gittin, sonra döneceksin, değil mi? Babam üniversiteyi bırakmana hâlâ kızıyor. Kendini bulmak için neden uzaklara gitmen gerekiyor ki? Aynaya bakmak yetmiyor mu? Çalıştığın restoran nasıl bir yer? Hiç tabak kırdın mı? Orada uzun süre mi çalışacaksın? Yakışıklı erkekler var mı? Kesin vardır; Fransız erkekleri çok hoş. İlgini çekmeyenleri bana yollayabilirsin.

Sevgiler,

Rosie

Not: Babam yeterli paran olup olmadığını ve kendini bulup bulmadığını soruyor. Annem ise düzenli yemek yiyip yemediğini merak ediyor. Küçük Kevin da (o kadar uzadı ki inanamazsın) ona bilgisayar oyunları yollayıp yollamayacağını soruyor. Neden bahsediyor bilmiyorum, o yüzden boş ver gitsin!

Stephanie'den

Rosie'ye

Konu: Ynt: Acilen abla tavsiyesi istiyorum

Merhaba benim sevgili kardeşim,

Alex konusunda endişelenme. Bu konuyu derinlemesine düşündüm ve şu sonuca vardım; bence okulun son senesi gitmesi çok da iyi olmuş çünkü en azından ilk kez ceza almadan bir yıl geçireceksin. Annem ve babamı ne kadar gururlandıracaksın düşünsene. (Ah, bu arada onlara beş parasız kaldığımı, açlıktan ölmek üzere

olduğumu ve şu an Paris'teki bir internet kafede kendimi bulmaya çalıştığımı söyle.)

Ne hissettiğini çok iyi biliyorum. Ben de burada yalnızım ama bu yılı bitirmeye bak. Belki okul bittiğinde Alex tekrar İrlanda'ya döner ya da sen Boston'da üniversite okumaya gidersin!

Kendine bir hedef belirle Rosie, bunu duymak istemediğini biliyorum ama işe yarayacak. Hedef belirlersen bu yıl yaşadıkların bir anlam kazanacak. Mutlu olacaksan Boston'a git. Hep istediğin otel yöneticiliği bölümünü oku.

Henüz çok gençsin ve bunu duymaktan nefret ettiğini biliyorum ama gerçek şu ki şimdi sana çok trajik görünen şey, birkaç yıl sonra önemini tamamen yitirmiş olacak. Henüz on yedi yaşındasın. Alex'le hayatınızın sonuna kadar görüşebilirsiniz. Ne de olsa ruh eşleri eninde sonunda birbirini bulur. O aptal Bethany'nin ismi bile anılmayacak. Eski kız arkadaşlar çabuk unutulur. En yakın arkadaşlarsa sonsuza dek unutulmaz.

Dikkatli ol. Anneme ve babama selam söyle. Kendimi aramaya devam ediyorum ama kendimi ararken sanırım başka birini buldum. Uzun boylu, esmer ve yakışıklı...

5

Sevgili Bayan Rosie Dunne,

Boston Üniversitesi'nde otel yöneticiliği eğitimi almak üzere bize başvurduğunuz için teşekkürler. Başvurunuzun kabul edildiğini memnuniyetle bildiririz...

Rosie'den

Alex'e

Konu: Boston bekle beni geliyorum!

KABUL EDİLDİM! Boston Üniversitesi, ben geliyorum!!! YAŞASIN! Mektup bu sabah geldi ve çoook heyecanlıyım! Sakın yerinden kımıldama Bay Stewart çünkü sonunda seni görmeye geliyorum. Aynı üniversitede okuyamasak da süper bir haber bu! (Harvard beni kabul etmeyecek kadar seçkin bir üniversite!) Aslına bakarsan aynı üniversitede olmamamız daha iyi çünkü artık okuldan uzaklaştırılmanın bedelini ödeyemeyiz...

En kısa zamanda beni ara ya da e-posta yaz. Ben seni arardım ama son faturadan sonra bildiğin gibi babam telefonu uluslararası aramalara kapattırdı. Annem ve babam benimle gurur duyuyor ve haberi vermek için bütün akrabaları arıyorlar. Sanırım üniversiteye başlayıp mezun olabilen ilk Dunne çocuğu olmamı ümit ediyorlar. Babam beni Stephanie gibi "kendimi bulmak" için bir yerlere gitmemem konusunda beni uyardı. Bu arada Steph'in yakın

zamanda eve döneceğini sanmıyorum. Çalıştığı restoranın şefiyle çıkıyor ve resmen âşık.

Tebrik etmek için arayanlar yüzünden telefon hiç susmadı! Evin içinde sürekli bir uğultu var anlayacağın! Karşı komşularımız Paul ve Eileen bana bir buket çiçek yollamış, o kadar güzel ki. Annem bu gece bir parti veriyor. Birkaç çeşit sandviç, sosis gibi şeyler olacak. Kevin gitmeme seviniyor çünkü her zamankinden de fazla şımartılacağının farkında. Benimle hiç konuşmasa da o yaramaz çocuğu özleyeceğim. Annem ve babamı daha da çok özleyeceğim ama şu an herkes o kadar heyecanlı ki artık burada yaşamayacağım gerçeğini kabullenmeye başladım. Sanırım onlarla vedalaştığım zaman kafama dank edecek ama yine de sevinmeye devam edeceğiz!

Not: Çok yakında tıpkı planladığımız gibi ben bir otel işletebilirim, sen de restoranda zehirlenen konukların hayatını kurtaran doktor olabilirsin. Buraya kadar her şey gayet yolunda gitti...

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Boston bekle beni geliyorum!

Bu *müthiş* bir haber! Ben de seni görmek için sabırsızlanıyorum! Harvard, Boston Üniversitesi'nden çok uzak değil. Okyanus ötesi değil en azından. Harvard'ın beni kabul ettiğine inanabiliyor musun? Şaka mı yapıyorlar yoksa? Yazamayacak kadar heyecanlıyım, bir an önce gel. Ne zaman geliyorsun?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Eylül

Eylülden önce gelemem. Dönem başlamadan birkaç gün önce gelebilirim çünkü halletmem gereken bir sürü iş var!

Mezuniyet balosu ağustos sonunda, gelebilecek misin? Herkes seni görmek istiyor ve kendime bir kavalye arıyorum! Nasıl eğ-

leniriz düşünsene. Eskisi gibi öğretmenleri de çileden çıkarırız... Bana haber ver.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Mezuniyet Balosu

Tabii ki baloya geleceğim. Hayatta kaçırmam!

Rosie'den
Alex'e
Konu: Neredesin???

Ben havaalanındaki internet kafedeyim. Babamla birlikte saatlerdir bekliyoruz. Evini ve cep telefonunu aradım. Başka nereyi arayabilirim bilmiyorum. Umarım her şey yolundadır.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Affedersin!

Rosie, çok özür dilerim. Bugün tam bir kâbus gibi geçti. Uçuşla ilgili bir karışıklık oldu. Sebebini bilmiyorum ama biletimi almaya gittiğimde ismim sistemde çıkmadı. Başka bir uçağa binmek için bütün gün burada bekledim. İnsanlar tatilden döndüğü, öğrenciler de evlerine gittiği için hiç yer kalmamış. Hâlâ bekliyorum ve herhangi bir gelişme yok. Boş yer çıkar umuduyla havaalanından ayrılmıyorum. Tam bir kâbus.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Yarınki uçuş

Babam, Aer Lingus'tan bir görevliyle konuşuyor. Yarın sabah 10.10'da Boston'dan kalkan bir uçak varmış. Uçuş beş saat sürdü-

güne göre saat 15.00'te buraya varırsın. Saat sekize kadar da beş saatimiz kalır. Seni havaalanından alıp doğruca baloya gidemez miyiz? İstersen önce eve de uğrayabiliriz. Smokinle uçağa binemezsin, buruş buruş olur. Ne diyorsun?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Uçuş

Rosie, kötü haber. O uçakta tek bir boş yer dahi yok.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Uçuş

Lanet olsun. Düşün, düşün, düşün. Ne yapabilirim? Her lanet olası güne yer var, bir tek yarın dolu. Biri bu uçağa binmeni istemiyor mu ne? Yoksa bu bir işaret mi?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Benim yüzümden

Hep benim yüzümden, dün havaalanını arayıp kontrol etmeliydim. Her zaman uçuşlarınızı kontrol edin derler ama kim kontrol ediyor ki? Geceni mahvettiğimi biliyorum. Ama sen yine de baloya katıl. Bir kavalye bulmak için bütün bir günün var ne de olsa. Bir sürü fotoğraf çek ve eğlenmene bak. Özür dilerim Rosie.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Benim yüzümden

Senin yüzünden falan değil. Hayal kırıklığına uğramadım diyemem ama gerçekçi olalım, dünyanın sonu da değil. Hem Boston'a

gelmeme bir ay bile kalmadı. Geldiğimde nasıl olsa HER GÜN görüşeceğiz! Bilet paranı geri almayı unutma, ne aptallarmış! Ama geldiğimde çok eğleneceğiz. Şimdi gidip beni baloya götürecek birini bulayım bari...

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Erkek avı
Birini bulabildin mi?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Erkek bulundu
Ne saçma bir soru bu!! Tabii ki buldum. Sorman bile beni gücendirdi...

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Gizemli adam
Kimmiş peki?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Gizemli adam
Kesinlikle seni ilgilendirmez!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Görünmez adam
HA! Kimseyi bulamamışsın! Biliyordum!

Rosie'den
Alex'e
Konu: İriyarı güçlü adam
Tabii ki buldum.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Adam yok
Hayır, bulamadın.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Evet, var!
Evet, buldum.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Var mı?
KİMMİŞ PEKİ?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Adamdan sayılır işte
Brian.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Brian?
BRIAN MI? BRIAN MI? MIZMIZ BRIAN MI?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Brian mı?

Beğenemedin mi?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: HA HA!

Ha ha ha ha ha ha ha, baloya Mızmız Brian'la mı gidiyorsun? Mecburiyetten ne hale düştün! Altı yaşındayken külotunu herkese göstermek için okul bahçesinde eteğini kaldıran Brian'la mı? İkinci sınıfta yanında oturmak zorunda kaldığın, her öğlen balıklı sandviç yiyen ve sen sandviçini yerken burnunu karıştıran Brian'la mı? Her gün eve kadar bizi takip edip, "Rosie ve Alex ağacın üstünde öpüşüyor," diye şarkı söyleyen ve seni ağlatıp benimle bir hafta konuşmamana sebep olan Brian'la mı? Benim için düzenlediği veda partisinde bluzuna bira döken Brian'la mı? Görmeye bile dayanamadığın ve okul boyunca nefret ettiğin Brian'la mı? Okulun mezuniyet balosuna *Brian'la* mı gidiyorsun?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Hayır, diğer Brian'la

Evet Alex, *o* Brian'la gidiyorum. Şimdi biraz olsun güzel görünmem için sevgili annem saçımı yaparken beni mesaj yağmuruna tutmaktan vazgeç. Yazdıklarını o da okuyor ve Mızmız Brian'ın bu gece de eteğimi kaldırmasından endişe ediyor.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Brian

Her neyse, denemeye değer tabii. İyi eğlenceler! Bu gece biraz fazla içersen gözüne daha yakışıklı görünebilir.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Fazla içmek

İçkiyi fazla kaçırmak gerçekten de iyi fikir! Sayende son dakikada ancak Brian'ı bulabildim. Hem zaten yanında durup fotoğraf için poz vermekten başka bir şey yapmama gerek kalmayacak ki! O da sırf annemle babamın, o gece için süslenip püslenen kızlarının smokinli bir erkekle baloya gittiğine dair güzel bir anıları olsun diye... Masalar on kişilik olduğundan yemekte onunla konuşmak zorunda da değilim. Çok eğleniyorsun, değil mi Alex?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Ynt: Fazla içmek

Pek sayılmaz. Aslında orada olmayı çok istiyordum. Benim yapmayacağım hiçbir şey yapma...

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Ynt: Ynt: Fazla içmek

Şey, bu konuda zorlanacağımı sanmıyorum. Saçım yapıldı, artık giyinmeliyim. Nasıl geçtiğini yarın yazarım.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Balo

Dün gece balo nasıl geçti? Eminim akşamdan kalmasındır. Yarına kadar beklerim ama daha fazla bekletme! *Her şeyi* bilmek istiyorum!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Balo

Son yolladığım e-postayı aldın mı? Seni arayıp duruyorum ama kimse açmıyor. Ne oldu? Buraya gelme hazırlıklarına başladın mı? Lütfen en kısa zamanda bana yanıt ver.

Steph: Rosie, Alex'ten kaçma artık. Ona balonun nasıl geçtiğini anlat. Seni merak ettiği için bana bile mesaj atmış. Ama endişelenme ben ona bir şey söylemem! Zavallı çocuk baloya gelemediği için neler kaçırdığını, kimin kimle ne yaptığını bilmek istiyor.

Rosie: Ona kimin kimle ne yaptığını kesinlikle söylemeyeceğim.

Steph: Ha ha.

Rosie: Hiç komik değil.

Steph: Bence çok komik. Hadi artık üç hafta oldu!

Rosie: Üç hafta olduğundan emin misin?

Steph: Evet, neden?

Rosie: Lanet olsun.

Rosie bağlantıyı kesti.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Merhaba!!

Rosie orada mısın? E-postanla ilgili bir sıkıntı mı yaşıyorsun? Lütfen yanıt ver. Yakında buraya gelmen gerekiyor, dönemin başını kaçıracaksın yoksa.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Lütfen Rosie!

Bana kızgın mısın? Baloya gelemediğim için özür dilerim ama anladığını sanmıştım. O Mızmız Brian sana kötü bir şey mi yaptı yoksa? Bir aydır ne yapıyorsun? Bu kadarı saçma değil mi? Neden ben aradığımda kimse telefona yanıt vermiyor?

Lütfen bana yaz,
Alex

Sevgili Alice,

Merhaba, ben Alex. Rosie'nin iyi olup olmadığını merak ettiğim için yazıyorum. Ondan bir süredir haber alamıyorum ve açıkçası biraz endişeleniyorum. Hiç bu kadar uzak kalmamıştık. Ne zaman evi arasam telesekretere bağlanıyorum. Sen benim mesajlarımı alıyor musun? Yoksa hepiniz birden gittiniz mi? Lütfen bana neler olduğunu bildir ve Rosie'ye beni aramasını söyle.

En iyi dileklerimle,
Alex

Sevgili Sandra,

Alex hafta boyunca hepimize mesaj atıp durdu ve Rosie için çok fazla endişeleniyor. Senin de onun Rosie için endişelenmesine endişelendiğini biliyorum. O yüzden sana anlatmaya karar verdim...

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Boston'a gelmiyor musun?

Annem bugün bana Boston'a gelmeyeceğini söyledi. Lütfen bana ne olduğunu söyle. Çok endişeleniyorum. Yanlış bir şey mi yaptım? Bana ihtiyacın olduğunda buradayım, biliyorsun.

Sorun her neyse anlayış göstereceğim Rosie ve sana yardım edeceğim. Lütfen bana ne olduğunu söyle. Aklımı kaçırmak üzereyim. Beni aramazsan bilet alıp İrlanda'ya geleceğim.

Sevgiler,

Alex

Stephanie'den

Rosie'ye

Konu: Ben geliyorum

Rosie tatlım, endişelenme. Derin derin nefes alıp ver ve rahatlamaya çalış. Her şeyin bir sebebi vardır. Belki de senin için doğru olan budur; belki Boston doğru yol değildi. Biletimi ayarlayıp bir an önce geleceğim. Bekle beni kardeşim.

Sevgiler,

Stephanie

Sevgili Bayan Rosie Dunne,

Mektubunuz için teşekkür ederiz. Boston Üniversitesi bu yıl bu bölüme devam etmemenizi kabul ediyor.

Saygılarımla,

Robert Whitworth

Rosie, böyle bir karar verdiğine inanamıyorum. Bu kararını hiç onaylamıyorum. Ben planladığım tarihte gidiyorum. Umarım senin için her şey yolunda gider.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Yardım

Ah Alex, ben ne yaptım?

6

Alex, seni tekrar görmek ne güzeldi... Lütfen yine görüşelim. Şu an bütün arkadaşlarıma ihtiyacım var. Geçen hafta bana destek olduğun için teşekkür ederim. Bazen sensizken aklımı kaçıracağımı sanıyorum.

Hayat ne komik, değil mi? Tam her şey yoluna girdi derken, tam bir şeyler planlamaya başlamışken, bunun heyecanını yaşayıp ne yöne gittiğinden emin olduğunu zannederken bir anda yollar, tabelalar değişiyor, rüzgâr tersine esiyor, kuzey bir anda güney, doğu da batı oluyor ve kayboluyorsun. Yolunu, yönünü kaybetmek o kadar kolay ki!

Hayatta hiçbir şeyden emin olamayız ama emin olduğum bir şey var ki o da yaptıklarımızın sonucuna katlanmamız gerektiği. Bazen başladığın işi bitirmen gerekir.

Ben hep vazgeçtim Alex. Hayatımda yaptığım hangi şeyin gerçekten yapılması gerekiyordu? Her zaman bir seçme şansım vardı ve ben hep kolay yolu seçtim. Hep en kolay yolu seçtik. Birkaç ay öncesine kadar bir pazartesi sabahı üst üste iki ders matematik olması ve burnumda Plüton büyüklüğünde bir siyah nokta görmem büyük sıkıntıydı.

Yakında bir bebeğim olacak. Bir bebek. Ve o bebek pazartesi, salı, çarşamba, perşembe, cuma, cumartesi ve pazar hep olacak. Hafta sonum olmayacak. Üç aylık tatilim de olmayacak. Bir gün olsun kaytaramayacağım, hasta olsam da kaçamayacağım, anneme

mazeret kâğıdı yazdıramayacağım. Çünkü ben anne olacağım. Keşke kendim için bir mazeret kâğıdı yazabilseydim.

Korkuyorum Alex.

Rosie

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Bebek konuşması

Haklısın, pazartesi sabahı iki ders üst üste matematik olmasına hiç benzemiyor bu. Matematikten çok daha hareketli geçecek. Pazartesi sabahı üst üste matematik sıkıcı; insanın uykusunu getirip başını ağrıtıyor. Ama bu deneyim sayesinde matematiğin sana öğrettiğinden çok daha önemli bir ders alacaksın.

Ne zaman ihtiyacın olursa yanındayım. Üniversite bekleyebilir Rosie çünkü şimdi çok daha önemli bir işin var.

İyi olcağını bilyorum.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Bebek konuşması

İyi olacağımı BİLİYORSUN. İmla hatalarını düzelt Bay Stewart!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Ynt: Bebek konuşması

Rosie sen şimdiden anne gibi davranmaya başladın bile, iyi olacaksın! Kendine iyi bak. Alex

Bir mesajınız var: ALEX.
Alex: Benim için ona göz kulak olacağını söylemiştin Phil.

Phil: Mesanesini kontrol edemezse onu evde tutamayacağımı söylemiştim. Bahçede olması iyi bence.

Alex: Köpekten bahsetmiyorum Phil, Rosie'den bahsediyorum.

Phil: Ne olmuş Rosie'ye?

Alex: Bilmiyormuş gibi davranmayı kes. Annem ve babam sana telefonda söylerken duydum.

Phil: Ne hissediyorsun peki?

Alex: Herkes bana bunu sorup duruyor ama hiç bilmiyorum. Çok garip. Rosie hamile. Henüz on sekiz yaşında. Bebeği bırak, kendine bile zor bakıyor. Baca gibi sigara tüttürüyor ve sebze yemiyor. Saat sabahın dördüne kadar uyanık kalıyor ve öğlen bire kadar uyuyor. Sırf çocuk sesine dayanamadığı için komşularının çocuğuna bakmayı reddedip bir Çin restoranında daha düşük ücrete bulaşık yıkamayı tercih etmişti. Hayatı boyunca bir kez olsun bez değiştirmemiştir eminim. Kevin dışında hiçbir bebeği beş dakikadan uzun süre kucağında tuttuğunu da sanmıyorum. Üniversite ne olacak? Çalışma hayatı? Geçimini nasıl sağlayacak? Biriyle nasıl tanışacak? Nasıl arkadaş edinecek? Kendini büyük bir kâbusunun içine hapsetti.

Phil: İnan bana bir şekilde öğrenecek Alex. Ailesi ona destek oluyor. Yalnız olmayacak.

Alex: Annesi ve babası iyi ama bütün gün çalışıyorlar Phil. Rosie zeki bir kız, biliyorum. Beni ikna etmeye çalışsa da ağlamaya başladığında kendini bile ikna edemediğini düşünüyorum, bunun altından kalkamaz. Keşke o gün o uçağı kaçırmasaydım da baloya gidebilseydim...

Sevgili Stephanie,

İzin verirsen kendini bulmana yardımcı olayım. Seni çok seven ve saygı duyan, hayatının mutluluk ve şansla dolmasını, bilgi yağmuruna tutulmanı dileyen kız kardeşinin tecrübesini dinle, tavsiyesine uy. Sakın hamile, yani sizin oradaki deyiminizle *en-*

ceinte kalma. Bak bu kelimeyi yüksek sesle söyle, kendini alıştır, zihninde tekrarla ve *asla* hamile kalmak isteme.

Hatta hiç sevişme. Böylece ihtimalleri bütünüyle yok etmiş olursun.

İnan bana Steph, hamilelik hiç iyi bir şey değil. Ben doğanın kurallarına uymuyorum, o mucizevi annelik içgüdülerini hissedemiyorum, yalnızca kilo alıyorum. Şişiyorum. Yorgunum. Midem bulanıyor. Ve o küçük şey doğup bana baktığında ne yapacağımı bilemiyorum.

Beynim dönüyor. Daha doğrusu için için yanıyor. Alex üniversitede harika bir hayata başladı, benimle birlikte okuyan herkes hayatın tadına varıyor. Bense her an biraz daha genişleyip kendimi nasıl bir şeyin içine soktuğumu düşünüyorum. Benim hatam, biliyorum ama şansımı kaçırmış gibi hissediyorum. Annemle birlikte nefes tekniklerini öğreten doğum öncesi kurslarına gidiyorum. Etrafım çiftlerle dolu ve hepsi de benden en az on yaş büyük. Annem beni onlarla konuşturmaya çalışıyor ama hiçbirinin liseden yeni mezun olmuş on sekiz yaşındaki biriyle arkadaşlık etmek istediğini sanmıyorum. Anaokulundaymışım da annem bana nasıl arkadaş edineceğimi öğretiyor sanki. Endişelenmememi çünkü hepsinin beni kıskandığını söylüyor. Aylardır annemle birlikte kahkahalarla gülmüyoruz.

Sigara içmem yasak ve doktor düzenli yemek yemem gerektiğini söyledi. Yakında anne olacağım ama benimle hâlâ çocukmuşum gibi konuşuyorlar.

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie

Bay Alex Stewart,

Güzel kızım Katie'nin vaftiz törenine davetlisin. Bu ayın yirmi sekizinde. Bir değişiklik yap ve kendine bir takım elbise al. Bir vaftiz babasının olması gerektiği kadar şık ol.

Kucak dolusu sevgiler,
Rosie

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Vaftiz töreni

Seni gördüğüme sevindim. Muhteşem görünüyordun! Ayrıca şişko falan da değilsin! Küçük Katie çok konuşmasa da ona hayran kaldım. Onu alıp Boston'a getirmeme ramak kalmıştı.

Aslında yalan söyledim. İçten içe Dublin'de kalmak istedim. Boston'ı seviyorum ve tıp okumak da hoşuma gidiyor. Ama burası evim değil. Benim evim Dublin. Senin yanında olmak çok iyiydi. En yakın arkadaşımı özledim.

Burada harika arkadaşlıklar edindim ama hiçbiri evimin arka bahçesinde hırsız-polisçilik oynadığım çocuklar gibi değil. *Gerçek* arkadaşlarımmış gibi hissedemiyorum. Onların bacağını tekmelemedim, bütün gece uyumayıp Noel Baba'yı görme nöbeti tutmadım, maymun rolü yapıp ağaçlardan sarkmadım, Monopoly gibi oyunlar oynamadım, mideleri yıkanırken gözümden yaş gelene kadar gülmedim. Böyle anıları unutmak çok zor...

Bir yandan da bütün sevgini artık başkasına verdiğini görüyorum. Küçük Katie senin her şeyin olmuş. Ve sebebini görmek hiç de zor değil. Yepyeni ve pahalı takım elbisemin üstüne kusmasına rağmen onu sevdim. Bunun bir anlamı olmalı. Sana bu kadar benzemesi de garip. Senin o ışıl ışıl mavi gözlerini (o gözlerde tehlike seziyorum), simsiyah saçlarını ve minik, düğme burnunu almış. Ama poposu annesininkinden ufak. Şaka şaka!

Şu sıralar çok meşgul olduğunu bilyorum ama biraz nefes almak istersen buraya gelip dinlenebilirsin. Ne zaman gelebileceğini söyle, davetim her zaman için geçerli. Şu anda maddi sıkıntı yaşadığının farkındayım. O yüzden uçak biletini biz ayarlayabiliriz. Annem ve

babam da gelmeni istiyor. Katie'yle vaftiz töreninde çekildiğiniz fotoğraflar evin her yanını sarmış durumda.

Buraya geldiğinde tanışmanı istediğim biri daha var. Üniversiteden sınıf arkadaşım. Adı Sally Gruber ve Boston'lı. Anlaşacağınızdan eminim.

Üniversite tahmin ettiğimden daha zormuş. Çok fazla ders çalışmam, çok fazla okumam gerekiyor. Sosyal hayatım neredeyse hiç yok. Harvard'da dört yıl okuyacağım, sonra beş ya da yedi yıl uzmanlık var. Tahminime göre yüz yaşıma geldiğimde uzmanlık alanımda (artık hangisi olursa) kendimi fazlasıyla geliştirmiş olacağım.

Burada yaptığım şeyler bunlar. Saat sabahın beşinde uyanıp ders çalışıyorum. Derse gidiyorum, eve dönüp tekrar çalışıyorum. Her gün. Anlatacak pek bir şey yok doğrusu. Sally'yle aynı sınıfta olmamız harika. Her sabah yüzleştiğim bir günü daha çalışarak geçirme dehşetinden beni kurtarıyor. Çok zor ama bunu sana söylememe gerek yok zaten. Eminim şu an sen benim kadar zorlanmıyorsundur. Her neyse artık uyumalıyım, bitkin bir haldeyim. Sana ve minik Katie'ye tatlı rüyalar.

Kendime Not:

Katie'yi emzirdikten sonra dizinde zıplatma.

Futbol sahasının yanında emzirme.

Bezini değiştirirken nefesini tut. Hatta çok istiyorlarsa annen ve babanın ya da yabancıların değiştirmesine izin ver.

Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey'ye görünmek istemiyorsan bebek arabasıyla okulun önünden geçme.

Katie adım atmaya çalışırken popo üstü düştüğünde gülme.

Büyük bir hüsrana uğrayacağın için okuldan arkadaşlarınla konuşup neler yaptıklarını öğrenme.

Katie ağladığında sen de ağlama.

Bonjour Stephanie!

Benim güzel ablam nasılmış bakalım? Eminim *café au lait* içiyor, bonesi ve çizgili bluzuyla sarımsak kokularının içinde oturuyordur! Ah, kim demiş klişeler öldü diye?

Katie'ye yolladığın hediye için teşekkür ederim. Vaftiz kızın seni çok özlemiş ve sana salyalı öpücüklerini yolluyor. O minicik ağzından dökülen çığlıklar ile sızlanmaların arasından anladığım kadarıyla böyle dedi sanırım. Açıkçası bunca sesi nasıl çıkartabildiğine şaşırıyorum. O gördüğüm en minik ve kırılgan şey ve bazen onu taşımaktan bile korkuyorum ama sonra ağzını açıyor ve ortalığı inletiyor. Doktor gaz sancısı diyor ama o çığlıklar hiç dinmiyor.

Böylesine küçük bir şeyden nasıl böyle kokular yayılıyor ve böylesine tiz sesler çıkartıyor inanamıyorum. Bence dünyanın en kötü kokan, en gürültücü, en küçük şeyi olarak *Guinness Rekorlar Kitabı*'na girebilir. Nasıl gurur duyarım düşünsene.

Çok yoruluyorum Stephanie. Tam anlamıyla zombiye döndüm. Yazdığım kelimeleri bile güçlükle okuyorum (bu arada tepedeki muz lekesi için kusura bakma, küçük bir kahvaltı kazası). Katie gece boyunca ağlıyor da ağlıyor. Sürekli başım ağrıyor. Tek yaptığım evin içinde robot gibi gezinip ayağıma takılan oyuncakları toplamak. Katie'yi bir yere götürmek de ayrı dert çünkü gittiğimiz her yerde çığlık atıyor. İnsanların onu kaçırdığımı ya da çok kötü bir anne olduğumu düşünmesinden korkuyorum. Hâlâ balona benziyorum. En bol eşofmanlarımı giyiyorum. Popom kocaman oldu. Karnımda doğum izleri var; ne yaparsam yapayım yağlar erimediği için bütün bluzlarımı atmak zorunda kaldım. Saçlarım kuruyup süpürgeye döndü. Memelerim KOCAMAN. Hiç kendime benzemiyorum. Kendim gibi hissetmiyorum. 20 yaş yaşlanmış gibiyim. Vaftiz töreninden beri dışarı çıkmadım. En son ne zaman içki içtiğimi de hatırlamıyorum. Karşı cinsten birinin bana en son ne zaman baktığını bile bilmiyorum (kafelerde Katie ağlayınca bana ters bakışlar atanlar dışında). Karşı cinsten birinin bana bakmamasını en son ne zaman umursadığımı bile hatırlamıyorum. Sanırım

ben dünyanın en kötü annesiyim. Sanırım Katie bana baktığında ne yaptığıma dair en ufak fikrim olmadığını anlıyor.

Artık neredeyse yürüyor ki bu da sürekli peşinden koşup, "HAYIR! KATIE, HAYIR! Katie ona dokunma! HAYIR! Katie, annen HAYIR diyor!" diye bağırdığım anlamına geliyor. Katie'nin annesinin ne düşündüğünü umursadığını ise hiç sanmıyorum. Sanırım o ne istediğini bilen ve elde etmek için peşinden koşan bir kız olacak. Ergenlik döneminde ne yapacağım? Ama zaman öyle hızlı akıyor ki ben farkına bile varmadan büyüyüp evden ayrılacak. Belki o zaman biraz rahat ederim. Annem ve babam da bizim için böyle mi düşünmüştü acaba?

Onlar için çok üzülüyorum Steph... O kadar iyi niyetliler ki. Onlara çok şey borçluyum ve bununla yalnızca parayı da kastetmiyorum. Bir sıkıntı daha var. Bana bir maaş ödeniyor ve yiyecekler için onlara her hafta elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum. Ama hiçbir zaman yetmiyor. Ve durumumuzu da biliyorsun Steph. Her zaman maddi sıkıntı çektik. Tek başıma eve çıkıp çalışmayı, bir yandan da Katie'ye bakmayı nasıl beceririm bilmiyorum. Hafta içinde babamla bir kliniğe gidip bir adamla konuştuk. Kendi evime çıkmam için beni listeye aldı. Annem onlarla kalabileceğimi söyleyip duruyor ama babamın bağımsızlığın tadına varmamı istediğini biliyorum.

Annem harikalar yaratıyor. Katie onu seviyor. Sözünü de dinliyor. Annem ona, "HAYIR KATIE!" dediğinde Katie durması gerektiğini biliyor. Ben söylediğimdeyse gülüp yaptığını yapmaya devam ediyor. Ne zaman kendimi gerçek bir anne gibi hissedeceğim?

Alex, Boston'da biriyle tanışmış, benim yaşımda ve Harvard'da tıp okuyacak kadar zeki. Gerçekten mutlu mudur diye kendi kendime sormadan edemiyorum. Her neyse, şimdilik bu kadar. Katie ağlıyor.

Yanıtını bekliyorum.

Sevgiler,

Rosie

Rosie'ye

Katie konusunda her şeyin yolunda gittiğine sevindim. Üçüncü doğum günü partisinde çektiğiniz fotoğraflar çok güzel. Hepsini çerçeveledim ve evin şömine rafına yerleştirdim. Annem ve babam geçen ay Dublin'e geldiklerinde sizi görmelerine çok sevinmişler. Seni ve Katie'yi dillerinden düşürmüyorlar. Böylesine harika bir çocuk yetiştirdiğin için hepimiz seninle gurur duyuyoruz.

Umarım yirmi ikinci doğum günün harika geçmiştir. Oraya gelip seninle birlikte kutlayamadığım için çok üzgünüm ama üniversitede her şey karmakarışık. Son yılım olduğu için çok çalışmam gerekiyor. Sınavlardan çok korkuyorum. Geçemezsem ne yaparım bilmiyorum. Sally seni sorup duruyor. Birbirinizi hiç görmemiş olsanız da eski günlerimizi anlatıp durduğum için seni yıllardır tanıyormuş gibi hissettiğini söylüyor.

Alex'ten

Alex'e

Katie'nin diş çıkarma süreci o kadar kötü geçmedi.

Katie yakında anaokuluna başlıyor.

Katie bugün beş yeni kelime söyledi.

Geçen hafta sonu babamın doğum günüydü ve bir sürü para harcayıp Hazel'da yemek yedik. On sekizinci doğum gününü kutlamak için sürtük Bethany ve zengin ailesiyle oraya gitmiştiniz, değil mi? Katie'siz bir akşam geçirip rahatlamak iyi geldi. Bir bakıcı tuttum ve hafta sonu için kendimi ödüllendirdim.

Rosie

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Yok

Of, yapma Rosie! Beni hayal kırıklığına uğratıyorsun! Bir dahaki sefere daha çılgın şeyler anlatmanı bekliyorum!

Rosie'den
Alex'e
Konu: 3 yaşında bir çocuk

Bilmiyorsan söyleyeyim, benim üç yaşında bir çocuğum var ve bu yüzden de dışarı çıkıp kafayı bulana kadar içmem çok zor. Diğer türlü korkunç bir baş ağrısı, bana muhtaç olan bir çocuğun çığlıklarıyla uyanıyor, kafamı klozete sıkıştırmamaya çalışıyorum.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Affedersin

Rosie özür dilerim. Duyarsız biri gibi görünmek istemedim. Ama senin de hayattan zevk almaya ihtiyacın var. Yalnız Katie'ye değil kendine de bak.

Seni kırdıysam özür dilerim.

Rosie'den
Stephanie'ye
Konu: Biraz sızlanmak istiyorum

Ah Stephanie, bazen duvarlar üstüme üstüme geliyor sanki. Katie'yi çok seviyorum. Aldığım karardan pişman değilim ama yoruldum. Hem de çok. Sürekli yorgunum.

Üstelik annem ve babam yardım ederken bu haldeyim. Tek başıma nasıl altından kalkacağımı hiç bilmiyorum ama eninde sonunda bunu yapmak zorundayım. Sonsuza dek annem ve babamın yanında kalamam. Asıl istediğim bu olsa da...

Ama Katie büyüdüğünde bana bağımlı biri olmasını istemem. Elbette ki ihtiyacı olduğunda ona yardım edeceğimi, onu şartsız koşulsuz sevdiğimi bilecek ama bağımsız olmalı.

Ben de bağımsız olmalıyım. Artık büyümemin vakti geldi Steph. Bunu sürekli erteleyip kaçtım. Katie yakında okula başlayacak. Düşünsene! Her şey ne kadar çabuk oldu. Katie yeni insanlarla tanışıp hayata adım atarken ben kendi hayatımı erteledim. Artık toparlanıp kendime acımaktan vazgeçmeliyim. Hayat zorsa ne olmuş? Herkes için zor değil mi? Kolay olduğunu kim söylüyorsa yalan söylüyor.

Bütün bunların sonucu olarak Alex'le birbirimizden fazlasıyla uzaklaştık çünkü bambaşka dünyalarda yaşadığımızı düşünüyorum. Artık onunla ne konuşabileceğimi bilmiyorum. Oysa eskiden bütün gece konuşurduk. Haftada bir arıyor ve neler yaptığını anlatıyor. Bense yeni bir Katie hikâyesi anlatmamak için dilimi zor tutuyorum. Gerçek şu ki Katie'den başka anlatacak hiçbir şeyim yok ve bu da insanları sıkıyor. Sanırım bir zamanlar ilgi çekici biriydim ama artık değilim.

Her neyse, sonunda Boston'a gitmeye karar verdim. Alex o uçağa binseydi ve baloya da kim olduğunu çok iyi bildiğin o aptal yerine Alex'le gitmiş olsaydım beni nasıl bir hayatın beklediğini görme vakti geldi sanırım. Şimdiye kadar mezun olabilir, çalışan bir kadın olabilirdim. Bütün bunları Alex'in o uçağa binemeyip baloya gelememiş olmasına bağlamam çok saçma biliyorum ama eğer gelseydi baloya Brian'la gitmeyecektim. Onunla yatmayacaktım ve bir bebeğim olmayacaktı. Sanırım kim olduğumu anlayıp kabullenmem için kim olabileceğimle yüzleşmem gerekiyor.

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie

7

Stephanie,

Tatlım, ben annen. Rosie'yi arayıp biraz konuşabilir misin diye soracaktım. Boston'dan bir hafta erken döndü. Canı sıkkın görünüyor ama tek kelime etmiyor. Ben de bundan korkuyordum zaten. Büyük bir fırsat teptiğini düşünüyor. Keşke biraz pozitif düşünüp şu an sahip olduklarının değerini bilse. Onunla konuşur musun? Seninle konuşmak ona her zaman iyi geliyor.

Sevgiler tatlım,

Annen

Bir mesajınız var: STEPH.

Steph: Selam, telefonunu açmıyorsun.

Steph: Orada olduğunu biliyorum Rosie. İnternettesin!

Steph: İyi, yanıt alana kadar seni taciz ederim ben de.

Steph: Alooooooo!

Rosie: Merhaba.

Steph: Hah, merhaba! Neden görmezden geliniyormuşum gibi düşündüm acaba?

Rosie: Affedersin, kimseyle konuşamayacak kadar yorgundum.

Steph: Affedebilirim sanırım. Her şey yolunda mı? Boston maceran nasıldı? Alex'in bize yolladığı fotoğraflardaki kadar güzel mi?

Rosie: Evet, gerçekten de çok güzel. Alex beni her yere götürdü. Oradayken bir an boş kalmadım. Benimle ilgilendi.

Steph: Doğrusu da bu zaten. Nerelere gittiniz?

Rosie: Beni Boston Üniversitesi'ne götürüp neler kaçırdığımı gösterdi. Muhteşem bir okul, büyüleyici. Hava da çok güzeldi...

Steph: Vay canına, harika. Hoşuna gitti demek?

Rosie: Evet, gitti. Başvuru sırasında gördüğüm fotoğraflardan daha güzeldi. Orada okumak güzel olurdu...

Steph: Ondan eminim. Nerede kaldın?

Rosie: Alex'in ailesinin yanında. Lüks bir muhitte yaşıyorlar, buraya hiç benzemiyor. Ev de çok sevimli. Alex'in babası gerçekten de bir ton para kazanıyor.

Steph: Başka neler yaptınız? Eminim anlatacağın bir sürü şey vardır! Söz konusu olan ikinizseniz bir anınız bile boş geçmemiştir.

Rosie: Şey, dükkânları gezdik. Beni Fenway Park'ta Red Sox maçına götürdü. Ne olduğuna dair en ufak fikrim yoktu ama güzel bir sosisli sandviç yedim. Birkaç kulübe gittik... sana anlatabileceğim pek ilginç bir şey yok, kusura bakma Steph...

Steph: Hadi canım! Hafta boyunca benim yaptıklarımdan çok daha ilginç şeyler yapmışsındır eminim! Alex nasıl peki? Değişmiş mi? Onu yıllardır görmedim. Yolda görsem tanır mıyım bilmiyorum.

Rosie: Çok iyi görünüyor. İnkâr etse de hafiften Amerikan aksanıyla konuşmaya başlamış. Ama hâlâ eski Alex. Her zamanki gibi çok tatlı. Hafta boyunca beni şımarttı, hiç para harcatmadı, her gece yeni bir yere götürdü. Bir süreliğine de olsa özgür hissetmek güzeldi.

Steph: Sen zaten özgürsün Rosie.

Rosie: Biliyorum. Ama bazen öyle hissedemiyorum. Oradayken hiçbir şey umurumda değildi. Her şey çok güzeldi ve uçaktan iner inmez vücudumdaki bütün kasların gevşediğini hissettim. Yıllardır bu kadar gülmemiştim. Kendimi gerçekten yirmi iki yaşında hissettim Steph. Son zamanlarda hiç böyle hissetmemiştim. Belki sana garip gelecek ama nasıl biri olabileceğimi hissettim.

Yolda yürürken başka biriyle ilgilenmek zorunda kalmadım. Katie ortadan kaybolduğunda ya da ağzına zararlı bir şey soktuğunda yaşadığım günde elliye yakın krizi yaşamadım. Yola atlayıp onu arabanın altında kalmaktan kurtarmak zorunda kalmadım. Yorulmamak, birinin telaffuzunu düzeltmek ya da gözdağı vermek zorunda olmamak güzeldi. Koluma yapışıp neye güldüğümü açıklamamamı isteyen biri olmadan kahkahalar atmak güzeldi. Aptal bir dansı ya da yeni öğrenilmiş bir kelimeyi alkışlamak ya da övmek zorunda olmadan yetişkin muhabbeti yapabilmek de güzeldi. Anne değil, sırf kendim, Rosie olmak, kendimi düşünmek, sevdiğim şeylerden bahsetmek, Katie'nin nereye dokunduğu, ağzına ne koyduğu ya da uyku öncesi krizleri ile ilgili endişe duymadan dışarı çıkmak güzeldi. Ne korkunç, değil mi?

Steph: Korkunç değil Rosie. Kendine vakit ayırabilmen güzel ama Katie'nin yanına döndüğün için de mutlusun, değil mi? Ayrıca madem o kadar eğlendin, neden erken döndün? Bir hafta daha kalman gerekiyordu. Bir şey mi oldu?

Rosie: Anlatmaya değer bir şey olmadı.

Steph: Ah, yapma Rosie. Canını sıkan bir şey olduğunda hemen anlarım, biliyorsun. Bana anlatabilirsin.

Rosie: Dönme vakti gelmişti Steph.

Steph: Alex'le tartıştınız mı?

Rosie: Hayır, anlatamayacağım kadar utanç verici.

Steph: Neden, ne demek istiyorsun?

Rosie: Bir gece hislerimi dışarı vurdum.

Steph: Saçmalama. Eminim Alex umursamamıştır! Hayatın boyunca defalarca hislerini dışa vurduğuna tanık oldu o.

Rosie: Hayır Steph. Bu biraz farklı bir dışa vurmaydı. İnan bana. Sıradan Alex ve Rosie dışavurumundan çok farklı. Resmen üzerine atladım ve ertesi gün çok utandım.

Steph: NE? Yani siz... *Yani sen ve Alex...*

8

Rosie: Sakin ol Stephanie!

Steph: Olamam! Buna inanamıyorum! Siz ağabey ve kardeş gibisiniz. Alex benim erkek kardeşim gibi! Böyle bir şey yapmış olamazsınız!

Rosie: STEPHANIE! BİR ŞEY YAPMADIK!

Steph: Öyle mi?

Steph: Peki ne oldu?

Rosie: Şey, artık sana anlatabileceğimi sanmıyorum. Aşırı tepki veriyorsun.

Steph: Beni sinir etme de anlat hadi!

Rosie: Tamam, böyle bir şeyi nasıl yaptım bilmiyorum, çok aptalcaydı ve kendimden utanıyorum. O yüzden bana kızma...

Steph: Devam et...

Rosie: Şey, sandığından çok daha masum bir şey ama bir o kadar da utanç verici. Ben... Alex'i öptüm.

Steph: *Biliyordum!* Peki ne oldu?

Rosie: Bana karşılık vermedi.

Steph: Öyle mi? Peki umursadın mı?

Rosie: Beni asıl rahatsız eden de bu. Çünkü umursadım.

Steph: Ah, Rosie. Çok üzüldüm... Ama eminim Alex'in aklı başına gelecektir. Ne yapacağını bilemedi herhalde. Bence o da aynı şeyi hissediyor! Ne heyecan verici düşünsene! Günün birinde aranızda böyle bir şey olacağını biliyordum zaten.

Rosie: Eve döndüğümden beri yatakta yatıp tavanı izleyerek bana ne olduğunu çözmeye çalışıyorum. Yediğim bir şey mi başımı döndürdü de böyle bir şey yaptım dersin? Yoksa söylediği bir şeyi mi yanlış yorumladım? Hislerimin o anki sessizlik yüzünden değişmediğine kendimi ikna etmeye çalışıyorum.

Başta o kadar çok konuşuyorduk ki saniyede yüzlerce kelime ağzımızdan çıkıyordu, konudan konuya atlarken birbirimizin sözünü tamamlamasını bile beklemiyorduk. Gülüyorduk. Sürekli kahkaha atıyorduk. Sonra kahkahalar dindi ve sessizlik oldu. Hani şu insanı garip biçimde rahatlatan sessizlikler var ya, işte ondan. Neydi bilmiyorum.

Dünya durmuştu sanki. Etrafımızdaki herkes kaybolmuştu. Evdeki her şey unutulmuştu. O birkaç dakika yalnızca ikimize ayrılmıştı sanki ve birbirimize bakmaktan başka bir şey yapmıyorduk. Yüzümü ilk kez görmüş gibi bakıyordu. Kafası karışmıştı ama biraz da eğleniyor gibiydi. Aynen böyle hissettim. Çünkü çimlerin üstünde en yakın arkadaşım Alex'le oturuyordum ve en yakın arkadaşım Alex'in yüzüne, burnuna, gözlerine ve dudaklarına bakıyordum ama bu kez farklı görünüyordu. Sonra uzanıp onu öptüm. O anı yaşadım ve onu öptüm.

Steph: Vay canına. Ne dedi peki?

Rosie: Hiç.

Steph: Hiç mi?

Rosie: Aynen öyle. Hiçbir şey söylemedi. Bana bakmaya devam etti.

Steph: Peki senin gibi hissetmediğini nereden biliyorsun?

Rosie: Tam o sırada Sally gelip üstümüze atladı. Dışarı çıkmak için onu bekliyorduk. Çok heyecanlıydı. Alex'in iyi haberi bana verip vermediğini merak ediyordu. Başta Alex onu sanki duymamıştı. O yüzden Sally parmaklarını gözlerimizin önünde şıklattı. Sonra, "Alex tatlım, Rosie'ye güzel haberi verdin mi?" diye tekrarladı.

Alex gözlerini kırpıştırınca Sally ona sarıldı ve güzel haberi bana kendisi verdi. Evleniyorlarmış. Ben de o yüzden eve döndüm.

Steph: Ah Rosie...

Rosie: İyi ama o sessizlik neyin nesiydi?

Steph: Çok güzel bir an olmalı. Çok hoş.

Rosie: Öyleydi.

Phil: Nasıl bir sessizlik?

Alex: Garip bir sessizlik işte.

Phil: Evet ama "garip" demekle ne kastediyorsun?

Alex: Alışılmadık, normal olmayan.

Phil: Evet ama iyi miydi, kötü mü?

Alex: İyi.

Phil: Peki iyi olması kötü mü?

Alex: Evet.

Phil: Neden?

Alex: Ben Sally'yle nişanlıyım.

Phil: Onunla öyle bir "sessizlik" yaşadın mı?

Alex: *Sessizlikler* yaşıyoruz...

Phil: Margaret ve ben de. Her zaman konuşmanız gerekmiyor, biliyorsun.

Alex: Ama bu *farklıydı* Phil. Sıradan bir sessizlik değildi, şey... bilemiyorum.

Phil: Lanet olsun Alex.

Alex: Biliyorum. Acele karar verdim.

Phil: Tamam, o halde Sally'yle evlenme.

Alex: Ama onu seviyorum.

Phil: Peki ya Rosie'yi?

Alex: Emin değilim.

Phil: İyi öyleyse, ben bu noktada bir sorun görmüyorum. Rosie'ye âşık olsaydın ve Sally'den emin olmasaydın o zaman başın belada demekti. Sally'yle evlen ve o lanet olası sessizliği de unut.

Alex: Yine hayatımı doğru yola soktun Phil.

Sevgili Rosie,

Olanlar yüzünden çok üzgünüm. Keşke Boston'dan apar topar dönmeseydin. Her şeyi çözebilirdik... Sen buraya gelmeden önce Sally'den bahsetmediğim için özür dilerim ama önce onunla tanışmanı istedim. Haberi telefondan vermek istemedim. Keşke öyle yapsaydım...

Lütfen benden uzak durma. Haftalardır senden haber alamadım. Seni görmek çok güzeldi... Lütfen en kısa zamanda yaz.

Sevgiler,

Alex

Alex'in şerefine! Yoksa Dr. Alex mi demeliyiz?

TEBRİKLER!

BİZİM YERİMİZE KENDİ SIRTINI SIVAZLAYABİLİRSİN...

SONUNDA BAŞARDIN! BİZ ZATEN BAŞARACAĞINI BİLİYORDUK!

Harvard'dan mezun oluşunu kutluyoruz dâhi arkadaşım!!

Orada olamadığımız için çok üzgünüz,

Rosie ve Katie'den sevgiler

Bir mesajınız var: ALEX.

Alex: Rosie, kalp cerrahı olmaya karar verdiğimi ilk sana söylemek istedim!

Rosie: Harika, iyi kazandırıyor mu?

Alex: Rosie, bunun parayla ilgisi yok.

Rosie: Benim doğduğum yerde her şey parayla ölçülüyor. Belki de benim hiç param olmadığındandır. Raptiye şirketinde yarı zamanlı çalışmak göründüğü kadar kazandırmıyor ne yazık ki.

Alex: Anlıyorum ama benim için önemli olan kurtaracağım hayatlar. Gerçekten ne hissediyorsun? Meslek seçimimi onaylıyor musun?

Rosie: Hmmm... En yakın arkadaşım kalp doktoru. Onayımı aldın.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Teşekkürler!

Son konuştuğumuzda Katie'yle birlikte yolladığınız tebrik kartı için teşekkür etmeyi unutmuşum. Yeni evde sahip olduğum tek özel şey bu. Sally'yle buraya birkaç hafta önce taşındık. Sen ve Katie istediğiniz zaman gelip görebilirsiniz. Katie ilk kez uçağa binip Boston'daki vaftiz babasını ziyaret etmek ister eminim! Yolun hemen karşısında çocuklar için bir oyun bahçesi olan güzel bir park var. Katie görse bayılır.

Daire biraz küçük ama hastanede uzun saatler çalıştığım için zaten eve çok az uğruyorum. Gerçek anlamda bir kalp cerrahı olabilmek için Boston Central Hastanesi'nde de uzun bir süre eğitim almam gerekiyor. Bu arada az paraya köle gibi çalışıyorum tabii.

Her neyse, kendimden yeterince bahsettim. Son günlerde tek yaptığım bu zaten. Lütfen bana yaz ve neler yaptığını anlat. Aramıza soğukluk girmesini istemiyorum Rosie.

İrtibatı kesme,

Alex

Alex'e

Mutlu Noeller!

Umarım sevdiklerinle birlikte keyifli ve neşe dolu bir Noel geçirirsin.

Sevgiler

Rosie ve Katie

Rosie ve Katie,

MUTLU YILLAR!

Bu yılın size eğlence, sevgi ve mutluluk getirmesini dileriz!

Sevgiler,

Alex ve Sally

Sevgili Stephanie,

Bu sabah kapıma nasıl bir kart geldiğine inanamazsın. Neredeyse kusuyordum. Annem ve babamın düzenlediği yeni yıl partisinden sonra evi temizlerken kart kapıdan inanılmaz bir giriş yaptı. Trompet sesleri o girişe nasıl eşlik etmedi hayret doğrusu! "Da da da! Duyduk duymadık demeyin, hüzünlü çiftimizin kartı geliyor!" (Muhteşem Brendan Amcamız da partideydi bu arada ve her zamanki gibi gözlerini üzerimden ayırmadı. Tanrım, ne pis bir adam.) Alt kata indiğimde on milyon şarap şişesi yerde yuvarlanıyordu ve Trivial Pursuit oyununa takılıp düşmekten son anda kurtuldum (doğru tahmin, o gecelerden biriydi yine). Şu aptal kâğıttan şapkalar da oturma odasına saçılmış, lambalardan sarkıp, soslu yemeklerin içine düşmüştü. Pek hoş bir görüntü değildi anlayacağın. Şans kartları çekilmişti ve içinden çıkan küçük oyuncaklar, minicik fenerler ve yap-boz parçalarıyla birlikte yemek artıklarının içinde yüzüyordu. *Ev karman çorman bir haldeydi!*

Annem ve babam bir yere gittiğinde biz de çılgın partiler düzenlerdik Steph ama çiftlik hayvanları gibi davranmazdık. Üstelik *bütün gece* çığlık atıp şarkı söylediler (yani söylemeye çalıştılar) ve dans ettiler (garip bir ritüel düzenliyormuş gibi ayaklarını sürekli yere vurdular). Zavallı Katie o gürültüden korktu (kesinlikle benim

kızım olamaz!) ve gece boyunca ağlayınca yanımda yatmasına izin verdim. Dirseğini on defa suratıma çarptı. Sonunda saat sabahın altı veya yedisinde herkes gitmeye başladı ve tam uykuya dalarken küçük bir yaratık üzerime sıçrayıp yemek istedi.

Her neyse, kapıma gelen şeyden çok memnun kalmadığımı söylemeye *çalışıyordum*. Başım zonkluyordu, çok yorgundum ve alt katı biraz toparladıktan sonra (ki hiç dert etmedim çünkü burası annemle babamın evi ve kira ödemeden burada kalmama izin verdikleri için şikâyet etmiyorum) sessizliğin tadına varıp biraz rahat etmek ve uyumak istiyordum.

Ama kart geldi.

Ön yüzünde montlarına, şapkalarına ve eldivenlerine sıkıca sarınmış Alex ile Sally'nin çok tatlı, küçük bir fotoğrafı vardı. Karla kaplı bir parktalardı ve bir... kardan adama sarılmışlardı. Lanet olası bir kardan adama...

İnsanın içini bayacak kadar mutlu görünüyorlardı. İki küçük Harvard genci... Iyy. Sevgilinle kardan adam yaparken çekildiğin fotoğrafı tebrik kartı olarak yollamak ne kadar acı verici sence? Çok, çok acı verici. O kadar acı ki! Hele ki bana göndermesi! Terbiyesiz! Ben de onlara... George'la (şekerci ve son günlerde konuştuğum tek erkek) buz gibi soğukta su birikintilerinin içinde hoplayıp zıplarken çekildiğim fotoğrafı yollamalıydım. Ne kadar anlamsız görünürdü kimbilir!

Aman Tanrım, saçmalamaya başladım. Affedersin. Katie yerdeki şu kırmızı şarap şişesinin dibini bulmadan onu durdurmalıyım.

Ah, bu arada bunca zaman sonra Pierre'le tanışmam da çok iyi oldu. Gerçekten de iyi bir adam. İkiniz daha sık ziyaretimize gelmelisiniz. Yaşıtım insanlarla konuşmak iyi geliyor.

Mutlu Yıllar. Bu ifade kimin aklına gelmiş acaba?

Sevgiler,

Neşeli ve fazlasıyla sevinçli kardeşin Rosie

Rosie'ye

Doğum günün kutlu olsun arkadaşım!

Yirmi altı yaşındakilerin dünyasına hoş geldin! Yaşlanıyoruz Rosie!

Daha sık yaz bana!

Sevgiler, Alex

ALEX'E

4 MAYIS'TA EVMİZDE KUTLAYACAĞMIZ 7. DOĞUM GÜNÜ PARTİME DAVETLİSİN. SİHİRBAZ DA GELECEK. ÇOK SABIRSIZLANIYORUM. SAAT 2'DE VE 5'E KADAR KALABİLİRSİN.

SEVGİLER, KATIE

Sevgili Katie,

Ne yazık ki doğum günü partine katılamayacağım. Sihirbaz geliyorsa çok eğlenceli geçeceği belli. Bir sürü arkadaşın olacağı için benim yokluğumu fark etmeyeceksin bile!

Hastanede çalışıyorum ve izin vermiyorlar. Onlara senin doğum gününün olduğunu söyledim ama beni dinlemediler!

Her neyse, sana küçük bir şey yolladım. Umarım hoşuna gider. Doğum günün kutlu olsun Katie ve benim için annene iyi bak. O çok özel biri.

Sana ve annene sevgiler,

Alex

Alex'e

Doğum günü hediyesi için teşekkür ederim. Açtığımızda annem ağladı. Daha önce hiç madalyonum olmamıştı. Annem ile senin fotoğrafınız çok ufak.

Sihirbaz iyiydi ama en yakın arkadaşım Toby sihirbazın hile yaptığını bildiğini söyledi ve adamın kartları nereye sakladığını

herkese gösterdi. Adam bundan memnun olmadı ve Toby'ye kızdı. Annem yüksek sesli kahkaha attı, bana sorarsan sihirbaz bundan da hoşlanmadı. Ama Toby annemi seviyor.

Bir sürü güzel hediye aldım ama Avril ile Sinead aynı not defterini almışlar. Yakında annemle birlikte kendi evimize taşınıyoruz. Büyükannem ve büyükbabamı çok özleyeceğim ve annemin üzüldüğünü bilyorum çünkü dün gece yatağında ağladığını duydum.

Ama çok uzağa taşınmıyoruz. Büyükannem ve büyükbabamın evinin oradan otobüsle yeni evimize gelebiliyorsun. Çok uzun sürmüyor ve şehirdeki bütün dükkânlara yakın olduğumuz için yürüyebiliriz.

Şimdiki evimizden çok daha ufak bir ev. Annem o kadar komik ki eve ayakkabı kutusu diyor! İki yatak odası var ve mutfak da daracık. Ancak yemek yiyip televizyon izleyebiliriz. Balkonumuz var ama annem tek başıma orada durmama izin vermiyor.

Parkı görebiliyorum. Annem diyor ki park, bizim bahçemizmiş. O yüzden de dünyanın en büyük bahçesi bizimki oluyor.

Annem odamı istediğim renge boyayabileceğimi söyledi. Pembeye, mora ya da maviye boyayabilirim. Toby siyaha boyamamız gerektiğini söyledi. Ne komik çocuk!

Annem yeni bir işe girdi. Haftanın yalnızca birkaç günü çalıştığı için beni okuldan alabiliyor ama her zaman değil. O eve gelene kadar ben de Toby'yle oynuyorum. Annesi onu yanıma getirip almaya geliyor çünkü otobüse tek başımıza binemeyecek kadar küçükmüşüz. Annemin işini sevdiğini hiç sanmıyorum. Sürekli yorgun ve ağlıyor. Okula dönüp iki ders üst üste matematik dersine katlanmayı tercih edermiş. Ne demek istediğini bilmiyorum. Ben ve Toby okuldan nefret ediyoruz ama Toby beni hep güldürüyor. Annem, öğretmenim Bayan Casey'ye gitmekten yorulduğunu söylüyor. Büyükannem ve büyükbabam da bunun komik olduğunu söylüyor. Bayan Casey'nin burnu gördüğüm en büyük burun. Benden ve Toby'den nefret ediyor. Annemi de sevdiğini sanmıyorum çünkü birbirlerini her gördüklerinde tartışıyorlar.

Annemin yeni bir arkadaşı var. Aynı binada çalışıyorlar ama aynı ofiste değiller. Soğukta dışarıda buluşuyorlar çünkü dışarıda sigara içiyorlar. Annem uzun zamandır onun kadar iyi bir arkadaşı olmadığını söylüyor. Adı Ruby ve gerçekten de çok komik. Bize gelmesi hoşuma gidiyor. Annemle o hep gülüyorlar. Ruby'nin buraya gelmesini seviyorum çünkü o geldiğinde annem ağlamıyor, biliyorum.

Dublin bu aralar hep güneşli. Annemle birlikte birkaç defa Portmarnock Plajı'na gittik. Otobüse biniyoruz ve mayolu bir sürü insan oluyor. Dondurma yiyip yüksek sesli müzik dinliyorlar. Ben otobüsün üst katını seviyorum. Öne oturup otobüsü ben sürüyormuşum gibi yapıyorum ve annem de yol boyunca denizi izlemeyi seviyor. Yüzmeyi öğreniyorum. Ama denizde kolluklarımı takmam gerekiyor. Annem deniz kıyısında yaşamak istediğini söylüyor. Deniz kabuklarının arasında yaşamak istermiş!

Ziyaretimize ne zaman geleceksin? Annem Sürtük adında biriyle evleneceğini söyledi. Ne komik bir isim.

Sevgiler,

Katie

9

Bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Selam, mutlu pazartesiler.

Rosie: Ah, ne harika. Biraz bekle de şampanyamı alayım.

Ruby: Hafta sonunda neler yaptın?

Rosie: Ah, hemen anlatayım da dinle! Sabahtan beri seni bekliyorum, o kadar heyecanlı ki! Duyduklarına *asla* inanmayacaksın. Ben...

Ruby: Dalga geçme. Bir tahmin yürüteyim istersen: Televizyon izledin.

Rosie: Size Ruby'yi ve psişik güçlerini takdim ederim! Yan taraftaki sevgi dolu komşularımın gürültüsünü bastırmak için son ses açtım üstelik! Günün birinde birbirlerini öldürecekler. O günü sabırsızlıkla bekliyorum. Zavallı Katie ne olduğunu anlayamadığı için onu Tobylere götürdüm.

Ruby: Bazı insanlar BOŞANMA kelimesinin anlamını bilmiyor mu acaba?

Rosie: Ha ha, senin büyülü kelimen.

Ruby: Hayatımın en yorucu ve beni duygusal yönden perişan eden dönemiyle dalga geçmezsen sevinirim.

Rosie: Ah lütfen! Boşandığın gün hayatının en mutlu günüydü ama! En pahalı şampanyayı aldın, kafaları bulup eğlenmeye çıktık ve dünyanın en çirkin erkeğiyle öpüştün.

Ruby: Herkes üzüntüsünü farklı şekilde yaşar...

Rosie: Azgın Andy'nin verdiği o lanet işi bitirdin mi?

Ruby: Hayır, sen?

Rosie: Hayır.

Ruby: İyi. O halde ödül olarak kahve molası verelim. Bu kadar çok çalışmamalıyız. Sağlığı bozuyormuş. Sigaranı alır mısın? Benimkini unutmuşum.

Rosie: Olur, beş dakika sonra alt katta buluşuruz.

Ruby: Bu bir randevu mu? Tanrım, ne de heyecanlı. İkimiz de ne zamandır kimseyle çıkmadık.

Bir mesajınız var: Ruby.

Ruby: Neredesin? Yarım saat seni kafede bekledim! Bu arada mecburen iki çikolatalı kek ve bir dilim elmalı turta yemek zorunda kaldım.

Rosie: Çok üzüldüm. Azgın Andy ofisten çıkmama izin vermedi.

Ruby: Ah, lanet olası herif bizi köle gibi çalıştırıyor! Onu genel müdüre şikâyet edip işten attırmalısın.

Rosie: Genel müdür kendisi zaten.

Ruby: Doğru ya.

Rosie: Ruby adam ahmağın teki olabilir ama daha bir saat önce mola vermiştik... ve üç saatten bile kısa bir sürede üçüncü molamızı vermiş olacaktık.

Ruby: Sen de ONLARDAN biri oluyorsun!

Rosie: Benim beslemem gereken bir çocuğum var.

Ruby: Benim de var.

Rosie: O çocuk kendi kendine beslenebiliyor Ruby.

Ruby: Ah, uğraşma benim şişkomla. O benim bebeğim ve her şeye rağmen onu seviyorum.

Rosie: On yedi yaşında.

Ruby: Evet ve senin durumundan yola çıkarsak kendi çocuğunu yapabilecek yaşta...

Rosie: Okul balosuna dünyanın en suratsız, en sıkıcı erkeğiyle gitmediği sürece sorun yok bence. Gözüne yakışıklı ve komik görünsün beynini alkolle uyuşturmaya çalışmayacak ve... devamını biliyorsun zaten.

Ruby: Oğlumun mezuniyet balosunda eşcinsel ilişkiye girebileceğini mi söylüyorsun?

Rosie: Hayır! Ben yalnızca...

Ruby: Ah, ne demek istediğini anladım. Benim zavallı oğlum kimbilir belki de kızların ona katlanmak için bol miktarda alkol tüketmek zorunda kaldığı o erkeklerdendir.

Rosie: RUBY! Oğlun hakkında böyle konuşamazsın!

Ruby: Neden olmasın? Onu çok seviyorum ama annesine benzemediği de bir gerçek. Her neyse, ne zaman *biriyle, herhangi biriyle* çıkmayı düşünüyorsun?

Rosie: Ruby, bu konuyu tekrar konuşmayalım lütfen. Beni tanıştırdığın adamların hepsi ucubeydi! Bu adamları nereden buluyorsun bilmiyorum. Aslına bakarsan bilmek de istemiyorum ama geçen haftadan sonra bir daha Joys'a gideceğimi sanmıyorum. Yorum yapmazsan sevinirim. Hem sen en son ne zaman biriyle çıktın?

Ruby: Ah, bu bambaşka bir konu! Ben senden on yaş büyüğüm. Erkek diye geçinen bencil bir piç kurusuyla zor bir boşanma süreci geçirdim ve tek heceli homurdanmalar dışında benimle bile iletişim kurmayan on yedi yaşında, sorunlu bir oğlum var. Bir maymunun oğlu olabilir (aslında öyle olduğundan eminim). Benim başka bir erkeğe ayıracak vaktim yok!

Rosie: İyi işte, benim de yok.

Ruby: Rosie tatlım, sen yirmi altı yaşındasın, önünde hiç düşünmeden yaşaman gereken en az on yılın var. Kabuğundan sıyrılıp hayatına bakmalısın. Dünyanın yükünü omuzlarında taşımaktan vazgeç artık. Bu benim işim çünkü. Ve *onu* beklemekten de vazgeç.

Rosie: Kimi beklemekten?

Ruby: Alex'i.

Rosie: Neden bahsettiğini anlamıyorum! Ben Alex'i beklemiyorum!

Ruby: Evet, bekliyorsun sevgili arkadaşım. Kimse onunla boy ölçüşemediğine göre iyi bir adam olmalı. Biriyle tanıştığında ne yaptığının da farkındayım; kıyaslıyorsun. Harika bir arkadaş olduğundan ve sana sürekli tatlı, muhteşem şeyler söylediğinden kuşkum yok ama o burada değil. Binlerce kilometre uzakta, büyük bir hastanede doktorluk yapıyor ve güzel, doktor nişanlısıyla harika bir apartman dairesinde yaşıyor. Böyle bir hayattan yakın zamanda vazgeçip küçücük bir dairede yaşayan, bir raptiye fabrikasında yarı zamanlı boktan bir işte çalışan ve dakika başı deli arkadaşının e-postalarına maruz kalan bekâr bir anneyle yaşamaya geleceğini sanmıyorum. Kendi hayatını yaşa artık.

Rosie: Ben kimseyi beklemiyorum.

Ruby: Rosie...

Rosie: Artık işimin başına dönmeliyim.

Rosie pencereyi kapattı.

Sevgili Rosie ve Katie Dunne,

Shelly ve Bernard Gruber, sizi sevgili kızları Sally ile Alex Stewart'ın düğün törenlerine davet etmekten gurur duyar.

Stephanie'den

Rosie'ye

Konu: Ynt: O düğüne gitmem mümkün değil!

Son mektubunla beni çok kızdırdın! Alex'in düğününe gitmezlik edemezsin! Büyük düşüncesizlik olur bu!

Alex'ten bahsediyoruz! Alex! Senin odanda uyku tulumunda uyuyan, gizlice benim odama girip günlüğümü okuyan ve iç çamaşırı çekmecemi karıştıran çocuktan! Peşinden koşup silah niyetine muz fırlattığın Küçük Alex'ten! On iki yıl sınıfta yan yana oturduğun Alex'ten!

Katie doğduğunda o senin yanındaydı. *Kendi* odasında uyku tulumunda uyuyan küçük Rosie'nin bir *bebeği* olacağı fikrini kabullenmekte güçlük çekmesine rağmen başından sonuna kadar desteğini esirgemedi.

Git ona Rosie. Evliliğini onunla birlikte kutla. Mutluluğunu ve heyecanını paylaş. Katie'yle birlikte paylaşın. Mutlu ol! Lütfen! Şu an sana ihtiyacı olduğundan eminim. Bu onun için büyük bir adım ve en yakın arkadaşının yanında olmasını istiyor. Artık onun hayatında önemli bir yeri olduğu için Sally'yi de tanımayı öğren. O nasıl senin hayatında önemli bir yeri olan Katie'yi tanımayı öğrendiyse sen de bunu yap. Bunu duymak istemediğini biliyorum ama gitmezsen bugüne dek gördüğüm en güçlü arkadaşlık bağını koparmış olacaksın.

Birkaç yıl önce ziyaretine gittiğinde olanlar yüzünden utanç duyduğunu biliyorum ama gururunu hiçe sayıp başın dik durmalısın. O düğüne gitmelisin çünkü Alex kendisi için orada olmanı *istiyor*; o düğüne *gitmelisin* çünkü *kendin* için bunu yapman gerekiyor.

Kararını ver Rosie.

Sevgili Rosie,

Selam! Sally'nin ancak üç ayda seçebildiği muhteşem düğün davetiyemizi aldığından kuşkum yok. Altın sarısı yazılı krem rengi davetiyenin, altın sarısı yazılı beyaz davetiyeden ne farkı olduğunu hiç anlamıyorum... Ah siz kadınlar...

Endişelenmem gerekir mi bilmiyorum ama Sally'nin annesine yanıt vermemişsin! Senden bir yanıt gelmesini beklemem gerektiğini sanmıyorum çünkü geleceğine inanıyorum!

Seni aramak yerine neden yazdığıma gelince, senden isteyeceğim şeyi düşünmen için biraz zamana ihtiyacın olacağını bilyorum. Düğünde çiçeği Katie'nin taşımasına izin verirsen ben ve Sally çok mutlu oluruz. Bir an önce bize haber ver ki Sally ve Katie elbiseleri seçebilsinler.

Böyle bir şeyin olacağına hangimiz inanabilirdik Rosie? On yıl önce biri bize *senin kızının benim düğünümde* çiçek taşıyacağını söylese böyle bir fikrin saçmalığına kahkahalarla gülerdik. Sally'yle evliliğe adım atmamız biraz uzun sürse bile doktorların yoğun programı hayatımızı böyle kontrol ediyor işte!

Diğer sorum ise üzerine gerçekten düşünmek isteyeceğini bildiğim bir şey. Sen benim en yakın arkadaşımsın Rosie; bunu dile getirmeye bile gerek yok. Burada en yakın arkadaşım diyebileceğim, seninle boy ölçüşebilecek hiç kimse yok. Dolayısıyla sağdıcım da yok. Sen benim sağdıcım olur musun? Sunakta yanımda durur musun? Sana orada çok ihtiyacım olacağından eminim! Ayrıca buradaki erkek arkadaşlarımdan çok daha iyi bir bekârlığa veda partisi düzenleyeceğinden de eminim!

Bunu düşün ve bana haber ver. Ve lütfen kabul et!

Seni ve Katie'yi seviyorum,

Alex

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Buna hayatta inanmayacaksın.

Ruby: Biriyle çıkıyorsun.

Rosie: Hayır, ondan da inanılmaz. Alex "sağdıcı" olmamı istedi.

Ruby: Kilisede sol yanında duracağın anlamına gelmiyor bu, değil mi?

Rosie: Şey, hayır... sağında duracağım.

Ruby: Ağabeyi neden olmuyor?

Rosie: O davetlilerle mi ilgilenecekmiş ne...

Ruby: Vay canına, yani bunu ciddi ciddi istiyor.

Rosie: Evet, öyle görünüyor.

Ruby: Bence artık onu beklemekten vazgeçmelisin tatlım.

Rosie: Biliyorum. Vazgeçmeliyim.

10

Sağdıç konuşması:

Herkese iyi akşamlar. Adım Rosie. Gördüğünüz gibi Alex geleneklerin dışına çıkıp yanında durmasını istediği kişi olarak beni seçti. Oysa onun yanında bundan böyle yalnızca Sally olacak. Bugüne dek Alex'in en yakın arkadaşı oldum ama bugünden itibaren bu unvan da Sally'ye ait olacak.

Sally'ye ait olmayan bir şey varsa o da çocuk Alex'in, ergen Alex'in ve her ne kadar kendisi unutmaya çalışsa da birazdan herkesin öğreneceği erkekliğe adım atan Alex'in anıları. (Umarım burada gülerler.)

Alex'i beş yaşından beri tanıyorum. Okulun ilk günü gözlerim yaşlı, burnum kızarmış bir halde derse yarım saat geç girmiştim. Eminim Alex, "Ne değişti ki?" diyecektir... Sınıfın en arka sırasında pis kokulu, sümüklü, saçı başı dağılmış küçük bir çocuğun yanına oturmam söylendi. Çocuk çok asık suratlıydı ve benimle ne konuşuyor ne de yüzüme bakıyordu. O küçük çocuktan nefret etmiştim.

Onun da benden nefret ettiğini biliyordum; sıranın altından ayağıma basması ve öğretmene kopya çektiğimi söylemesi bunun göstergesiydi. Yan yana oturduğumuz on iki yıl boyunca derslerden, kız arkadaşlardan, erkek arkadaşlardan yakınıp durduk, bir an önce büyümek, daha zeki olmak ve okuldan kurtulmak istedik. Pazartesi sabahları iki ders üst üste matematiğe katlanmak zorunda olmadığımız bir dünyanın hayalini kurduk.

Şimdi Alex o hayata sahip oldu ve ben onunla gurur duyuyorum. O sinir bozucu Sally'yi hayatının kadınını ve en yakın arkadaşı olarak seçmesine seviniyorum.

Şimdi hepimiz kadehlerimizi en yakın arkadaşım Alex'e ve onun en yakın arkadaşı, hayatının kadını, karısı Sally'ye kaldıralım ve gelecekte mutlu, şans dolu bir hayatları olmasını dileyelim.

Alex ve Sally'ye!

BÖYLE BİR ŞEY İŞTE. NE DİYORSUN RUBY?

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Puhahahaaaaa! Herkes bayılacak. İyi şanslar Rosie. Sakın ağlama ve İÇME.

Sevgili Rosie,

Seyşeller'den merhaba! Geçen hafta için sana ne kadar teşekkür etsem azdır! Çok eğlendim. Düğünümde gerçekten eğlenebileceğim hiç aklıma gelmemişti ama sayende çok keyifli geçti. Merak etme, kimse tören boyunca sarhoş olduğunu anlamadı (belki konuşma esnasında olabilir ama o da çok komikti). Bir de tam ben "Evet!" derken hıçkırman rahibin hoşuna gitmemiş olabilir.

Bekârlığa veda gecesini pek hatırlamıyorum ama çok iyi geçtiği söyleniyor. Çocuklar anlata anlata bitiremedi. Sanırım Sally tek kaşlı biriyle evlenmekten pek memnun olmadı ama ben insanların ne düşündüğünü umursamıyorum. Bu işin senin başının altından kalktığını da biliyorum! Bütün düğün fotoğraflarında yüzümün sol tarafı görünüyor ama önemli değil çünkü Sally sol profilden daha iyi göründüğümü söylüyor. Sense en iyi görünen yanımın ensem olduğunu söylersin.

Düğün gerçekten de güzeldi, değil mi? Gün boyunca çok gergin olacağımı sanıyordum ama beni o kadar güldürdün ki bütün gerginliğimi üzerimden attım. Düğün fotoğrafları çekilirken her ne kadar

ciddi görünmemiz gerekse de gülmemeye çabalarken yüzümüzü buruşturmadığımız bir fotoğraf bulabileceğimi de sanmıyorum. Sally'nin ailesi sana bayıldı. Açıkçası kadın sağdıç fikrine pek sıcak bakmamışlardı ama Sally'nin babası harika bir iş çıkardığını söyledi. Ona tekila içirdiğin doğru mu?!

Annem ve babam da seni ve Katie'yi gördüklerine çok sevindiler. Katie'nin geçen doğum gününde ona hediye ettiğim madalyonu takması da çok hoştu. Annem diyor ki Katie aynı senin yedi yaşındaki haline benziyormuş, ne komik! Sanırım içten içe o yaşlardaki halimizi özlüyor. Düğünde de sürekli ağladı! O elbisenin sana çok yakıştığını ve çok güzel göründüğünü söyleyip duruyorlar! Sanki gelin olan sendin!

Gerçekten de çok güzeldin Rosie. Seni daha önce elbiseyle görmüş müydüm hatırlamıyorum (Katie'nin yaşında olduğun günlerden beri). Yıllar önce o baloya gelebilseydim görmüş olacaktım. Tanrım, şu halime bak. Eski günleri anan yaşlı bir adam gibi konuşuyorum!

Herkes konuşmanın muhteşem olduğu konusunda hemfikir. Sanırım arkadaşlarımın hepsi sana âşık oldu. Ama hayır, hiçbirinin telefonunu veremem. O gün bana en büyük desteği sen verdin ve hâlâ en yakın arkadaşım sensin Rosie. Her zaman da öyle kalacaksın. Bilmeni istedim.

Evlilik hayatı şimdilik iyi gidiyor. Henüz on günlük evli olduğumuza göre on defa tartışmış olmamız da normal sayılır, değil mi? Ha ha ha. İlişkilerde tartışmanın sağlıklı olduğunu birinden duymuştum sanırım, o yüzden endişelenmiyorum. Balayımızı geçirdiğimiz yer muhteşem. Onca para döktükten sonra o kadarı da olsun. Sütunlarla suyun üstüne oturtulmuş ahşap bir barakada kalıyoruz. İnanılmaz. Turkuvaz-yeşil karışımı suyun dibinde yüzen rengârenk balıkları görebiliyorsun. Cennet gibi, görsen çok beğenirdin. Bence böyle bir otelde çalışabilirdin Rosie. Kumsalı ofis niyetine kullanırdın, düşünsene...

Ben günümü plajda tembellik yapıp kokteylimi yudumlayarak geçirmek istiyorum ama Sally yerinde duramadığı için her an ya

denize sürükleniyorum ya da kendimi havada garip bir mekanizmadan sarkmış halde buluyorum. Öğle yemeğini skuba dalışı yaparak suyun altında yiyeceğimizi söylesem şaşırmam.

Her neyse sana ve Katie'ye aldığım hediyeler umarım eline geçmiştir ve kırılmamıştır. Bu heykelcikler şans getiriyormuş. Çocukken deniz kabuğu toplamayı çok severdin. Şimdi en güzellerini boynuna takabilirsin.

Şimdilik bu kadar. Balayındayken kartpostal bile yollamak komikken mektup yazmak biraz saçma oldu sanırım (Sally'ye göre öyle, o yüzden şimdi gitmeliyim). Yunus balığıyla su kayağı yapmak istiyormuş.

Tanrı yardımcım olsun, başımı nasıl bir derde soktum böyle!

Sevgiler,

Alex

Not: Seni özledim!

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Pencereden bakarken seni gördüm. Boynundaki de nedir? Deniz kabuğu mu?

Rosie: Şans getiriyor.

Ruby: Vay canına. İşe yaradı mı peki?

Rosie: Sabah otobüsü kaçırmadım.

Ruby: Müthiş.

Rosie: Of, git başımdan.

Rosie pencereyi kapattı.

Rosie'den

Ruby'ye

Konu: Buna inanamayacaksın.

Sally'nin, Katie'ye yolladığı mektubu sana fakslıyorum. Ne diyorsun?

Sevgili Katie,

Geçen hafta düğünümde çiçekleri taşıdığın için sana çok teşekkür ederim. Herkes prensesler kadar güzel olduğunu söyledi.

Alex ve ben şu an Seyşeller denen ve annenin yaşamak istediği bir yerde tatil yapıyoruz. Ona buranın çok güzel, sıcak ve güneşli olduğunu söyle. Nasıl bir yer olduğunu görmesi için ona Alex'le birlikte plajda uzanırken çekildiğimiz fotoğrafı da gösterebilirsin. Çok mutluyuz ve birbirimize âşığız.

Düğünde sen, ben ve Alex'in birlikte çekildiğimiz fotoğrafı da yolluyorum. Onu çerçeveletip evde istediğin yere koyabilirsin. Umarım hoşuna gider.

Bizi ara.

Sevgiler,

Sally

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Kendi alanını belirlemek için erkeğinin etrafına çizgi çeken bir sürtük gibi.

Rosie: Yedi yaşındaki bir kızı alet ederek mi?

Ruby: Mektubu senin de okuyacağını biliyor sonuçta. Çok zalimce. Sally canını sıkmasın. Alex'in hayatındaki kadının kim olduğunu sana hatırlatıyor yalnızca. Neden buna gerek duymuş olabileceğini bilemiyorum tabii. Onu tedirgin edecek bir şey yaptın mı?

Rosie: Asla! Daha neler!

Ruby: Rosie?

Rosie: Şey, tamam. Düğünde Alex'le birlikte çok eğlendiğimiz için biraz tedirgin olmuş olabilir.

Ruby: Tam isabet!

Rosie: İyi ama biz her zaman böyleydik Ruby. Flört falan etmiyorduk. Mutluluktan. Sally gün boyunca gülümsemedi. Yanağını kemirip surat asmakla kaldı.

Ruby: Tamam, ben sana inanıyorum ama inanmayacak bir sürü kişi var. Her neyse, onu takma, görmezden gel.

Rosie: Merak etme. Yanıt falan vermeyeceğim. Ama bu aptal kadının, korkularından kurtulmak için kızımı kullanacak kadar sağduyudan yoksun olması beni üzdü.

Ruby: Katie bundan etkilenmeyecektir, o akıllı bir kız. Tıpkı annesi gibi.

Sevgili Sally,

Mektubun için teşekkür ederim. Elbisemi beğendiğine sevindim ama yerinde olsam benim düğünümde anneminki gibi güzel bir elbise giyerdim. Herkes annemin elbisesinin Alex'in smokinine çok uyduğunu söyledi. Birlikte ne güzel görünüyorlardı, değil mi? Annem ve Toby'ye (en yakın arkadaşım) Alex'le plajda çekildiğiniz fotoğrafı gösterdim ve Toby o güneş yanıklarının canını acıtıp acıtmadığını sordu. Gerçekten de çok fena görünüyorlar.

Şimdilik bu kadar. Gitmeliyim çünkü birazdan annemin yeni erkek arkadaşı gelecek. Ben, annem ve Toby, Alex'e selam söylüyoruz.

Katie'den sevgiler xxx

11

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Gizli sevgili!

Balayından döndüm. Seni küçük sinsi kadın, neden bana yeni erkek arkadaşından hiç bahsetmedin? Sally de bana söylemek için sabırsızlanmış, ne tatlı değil mi? Katie ile Sally'nin mektuplaştıklarından haberim bile yoktu, senin var mıydı?

Her neyse, neden düğünde bu yeni adamdan hiç bahsetmedin? Sen bana her şeyini anlatırdın oysa. Bari şimdi anlat! Nasıl biri? Adı ne? Nerede tanıştınız? Ne iş yapıyor? Umarım iyi para kazanıyordur. Sana iyi baksın, yoksa gelir gırtlağına yapışırım.

Bu adamla tanışmak için Dublin'e gelmeliyim. Arkadaş onayından mutlaka geçmeli. Her neyse, bana bütün detayları anlat (hepsi olmayabilir tabii).

Merhaba Stephanie,

Nasıl olduğunu merak ettim tatlım. Bir de seninle paylaşmak istediğim bir şey var. Eminim Rosie henüz sana bahsetmemiştir çünkü sessiz kalmayı tercih ediyor. Rosie biriyle tanıştı! Hepimiz çok seviniyoruz, o kocaman mavi gözler artık hüzünle bakmıyor ve neşeyle doldu. Eski Rosie geri geldi.

Her neyse, dün onu akşam yemeğine getirdi. Hoş bir adam. Adı Greg Collins ve Fairview'daki AIB'in banka müdürü.

Boyu Rosie'den biraz uzun ve çok hoş bir yüzü var. Tahminimce otuzlu yaşlarında ve Katie'yle de çok iyi anlaşıyor. Bütün günü birbirlerine sataşarak geçirmeleri çok komikti. Bildiğin gibi Rosie hem kendisinin hoşlandığı hem de Katie'yle iyi anlaşan birini bulmakta zorlanıyordu. Ama bu konuda taviz vermemesi gerektiğini ona söyleyip duruyorum. Birçok adamla sırf Katie onları sevdi diye çıktığını biliyorum. Her neyse, dediğim gibi Katie, Greg'e bayılıyor. Rosie'nin sonunda iyi bir adam bulduğuna seviniyorum.

Senin işler nasıl gidiyor? Her zamanki gibi yoğun mu? O restoranda pestilin çıkana kadar çalışma tatlım, sen de hayatın tadına varmalısın. Babanla birlikte yakında ziyaretine gelmeyi düşünüyoruz, sana da uyar mı? Müsait olduğunda bize haber ver ki ayarlamaları yapalım. Pierre'e bizden selam söyle. En kısa zamanda görüşmek dileğiyle.

Sevgiler,

Annen

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ynt: Gizli sevgili!

Ah, demek boşboğaz Katie küçük sırrımı ortaya çıkardı! Düğünde Greg'den (adı bu) bahsetmedim çünkü o dönemde henüz çıkmıyorduk! Boston'a gelmeden önce Dansçı İnek gece kulübünde tanıştık (uzun hikâye), numaramı aldı ve beni yemeye davet etti ama ben kabul etmedim! Senin düğününden sonra duygusallığım tuttu sanırım çünkü döner dönmez onu arayıp buluşmak istedim!

Ah Alex, daha önce hiç böyle gezip tozmamıştım! Beni, isimlerini yalnızca dergilerden bildiğim restoranlara götürüyor ve çok romantik ama bütün detayları yazmamı istemediğin için kırsalda geçirdiğimiz hafta sonundan bahsetmiyorum... Madem onunla ilgili her şeyi bilmek istiyorsun yazayım. Otuz altı yaşında, Fairview'daki bankada çalışıyor. Çok uzun boylu değil (benden biraz uzun) ama

kısa boylu da sayılmaz... Senin yanında dursa kafasının üstünü rahatlıkla görebilirsin. Saçları kum rengi ve her an ışıl ışıl parlayan muhteşem mavi gözleri var.

Her geldiğinde Katie'ye küçük hediyeler getiriyor. Aslında bunu yapmamalı ama Katie'nin şımardığını görmek de hoşuma gidiyor, hele ki yıllardır benim onu şımartamadığımı düşününce... Sonunda çocuğumu kabullenen bir adamla tanıştığıma inanamıyorum; diğerlerine söylediğimde bana hastalıklıymışım gibi bakar, bir an önce masadan kalkmak için bahane ararlardı. Katie'yle de ilk kez aynı kişide hemfikiriz. Bu zamana dek Katie yalnızca kendisine hitap eden genç ve yakışıklı olanları sevmişti. Ama gerçekçi olalım. Seçici olmak gibi bir şansım yok ne yazık ki! Benim için kafasında çizdiği mükemmel partner, onunla sürekli oyunlar oynayıp yüzünü komik hallere sokan, garip sesler çıkartan ve ancak cumartesi sabahı programlarına yaraşır parlaklıkta kıyafetler giyen biri olabilirdi ancak.

Ve sanırım o kişiyi buldum. Çok cömert, ilgili ve düşünceli bir adam. Onunla tanıştığım için çok şanslıyım. Sonsuza dek sürer mi bilemem ama şu an bu ilişkiden keyif alıyorum Alex. Geçmişte çok sefil bir hayat yaşadığımın farkındayım. On yıl mı sürdü bilmiyorum (!) ama artık Katie'yle bir ekibiz ve ikimizi birden sevemiyorlarsa bu onların kaybı.

Sonunda ikimizi de seven bir adamla tanıştım. Bana şans dile.

Not: İrlanda'dan evim diye bahsetmediğini fark ettim. Artık kalbin Boston'da mı?

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Aaaaah Rosie âşık olmuş!

Aaaaah! Rosie âşık olmuş!

Üstelik de kulüpte takılan bir banka müdürüne, öyle mi? Dansçı İnek denen bir yere hangi banka müdürü (ya da hangi erkek) gider

ki? Arkadaşın Ruby'yle işi çığırından çıkardığınıza artık şüphem kalmadığı için senden başka bir şey beklemiyordum zaten. Ama yine de bu adamın doğru kişi olduğundan hâlâ emin değilim.

Ayrıca son mektubunda yazdıklarına bir parça kırıldığımı söylemeliyim. "Sonunda çocuğumu kabullenen bir adamla tanıştığıma inanamıyorum," cümlesiyle ne demek istiyorsun? Ben sana ve Katie'ye her zaman destek olduğumu düşünüyorum. Hatta bundan eminim. Fırsat buldukça ziyaretinize geliyor, seni en sevdiğin restoranlara götürüyor, vaftiz kızıma hediyeler alıyorum.

Her neyse, şimdilik bu kadar. Hastanede nöbetim vardı ve çok yorgunum.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Teşekkürler Bay Destek

Benim adıma sevindiğin için çok teşekkür ederim Bay Destek. Farkında mısın bilmem ama sen ve ben romantik bir ilişki yaşamıyoruz. Evet, sen harika bir dostsun (desteğini esirgemiyorsun ve cömertsin) ama sen her gün burada, yanımda değilsin. Arkadaş bulmakla eş bulmak arasında fark olduğunu söylesem beni anlarsın sanırım. Sen beni olduğum gibi kabul ediyorsun ama bazı erkekler kabul edemiyor ve sen burada değilsin.

Şimdilik bu kadar. Umarım evlilik hayatı iyi gidiyordur!

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Katie, Sally'ye ne söylemiş?

Rosie: Çok çılgınca, değil mi? Üstelik Katie o mektubu ben Greg'le henüz bir kez çıkmışken yazmış!

Ruby: Vay canına, onu çok sevmiş olmalı ki insanlara hemen ondan bahsetmek istemiş. Neyse belki Sally artık kafayı kocasına taktığını düşünmekten vazgeçer.

Rosie: Kimin umurunda ki? Benim Greg'im var artık!

Ruby: Iyyy, midemi bulandırma. Şu nefret ettiğimiz çiftlere benzemeye başladın. Âşık ergenler gibi davranıyorsunuz ikiniz de. Tekrar birlikte çıktığımızda kendimi dışlanmış hissetmemek için kendime yeni bir bekâr arkadaş bulsam iyi olacak.

Rosie: Yalancı! Ne zaman sana baksam etrafını saran adamlarla eğleniyordun. Herkesin odak noktası sendin!

Ruby: Ah, bekâr bir kadın istediğini yapabilir... Zaten beni ancak dudaklarını Greg'in dudaklarından ayırabildiğin nadir anlarda görüyordun. Bu arada hani şu adam vardı ya dün gece beni aradı ve sanırım...

Yeni bir mesajınız var: GREG.

Greg: Merhaba güzelim. Günün nasıl geçiyor?

Rosie: Ah, merhaba! Her zamanki gibi... Ama şimdi daha iyiyim!

Ruby: Hey! Orada mısın yoksa Azgın Randy sana saldırdı mı?

Rosie: Affedersin Greg, bir saniye. Ruby'yle de aynı anda yazışıyorum.

Greg: Arada çalıştığınız da oluyor mu?

Rosie: Kovulmaktan kurtaracak kadar.

Greg: Ben daha sonra yazarım o halde.

Rosie: Hayır, hayır! Saçmalama! Aynı anda iki kişiyle rahatlıkla konuşabilirim merak etme. Ayrıca seninle konuşmak istiyorum ama Ruby'ye bunu söylersem *onlardan* birine dönüştüğüm için bana kızar...

Greg: "Onlar" kim?

Rosie: Şu seviyeli ilişki yaşadığını sananlar.

Greg: Ah, onlar mı? Tabii ya, ne salağım...

Rosie: Affedersin Ruby, Greg de aynı anda yazıyor, birkaç dakika beklersen sevinirim.

Ruby: Siz ikiniz birbirinizden hiç mi ayrılmayacaksınız?

Rosie: Hayır!

Ruby: Ah, ben Rosie'mi özledim. Sen kimsin ve erkeklerden nefret eden arkadaşıma ne yaptın söyle!

Rosie: Merak etme, o hâlâ burada, yalnızca hak ettiği fırsatı kullanıyor. Geçen gece tanıştığın adamla ilgili ne diyordun?

Ruby: Ah, evet. Adı Ted (tam bir ayıcık). Fazla iriyarı ama ben de öyle olduğuma göre umursadığımı söyleyemem; birbirimizi ezer dururuz artık. Kamyon şoförü ve iyi birine benziyor çünkü bana içki ısmarlıyor. Bu sayede de Nazik Adam ölçütümde oldukça yükseklere tırmanmayı başardı. Hem zaten o gece barda beni görmezden gelmeyen tek kişi de oydu.

Rosie: Affedersin ama biriyle yeni tanıştığında nasıldır bilirsin: Onunla ilgili her şeyi öğrenmek istersin.

Ruby: Hayır, hayır. Ben Ted'le ilgili her şeyi öğrenmek istediğimi sanmıyorum... Onu bıktırmak istemiyorum.

Rosie: Bu akşam ne yapıyorsun Greg?

Greg: Rosie hayatım, bütünüyle seninim! Şarap alıp dışarıdan yemek söylemeye ne dersin? Katie'ye de bir film alabiliriz.

Rosie: Olur, harika bir fikir! Katie de seni gördüğüne çok sevinecek.

Ruby: Sence onu aramalı mıyım?

Rosie: Kimi?

Ruby: TED'i!

Rosie: Tabii ki! Onu ara ve buluşmak istediğini söyle. Katie'ye bakması için Kevin'i çağırırım. Sonra da hep birlikte çıkarız. Hep böyle bir şey istemişimdir!

Ruby: Ah yapma, şu genç ve tecrübesizlerin saflığı yok mu? Ted ve Greg'in ortak tek bir yanları yok. Birbirlerine tamamen zıtlar;

bir banka müdürüyle muhtemel banka hırsızı. Birbirlerinden nefret edecekler, herkes gerilecek, kimse konuşmayacak, o Çin işkencesine benzer sağır edici sessizlikte duyacağımız tek şey ağızlarımızdaki yemeği çiğneme sesi olacak. Tatlı yemeyeceğiz, kahve istemeyeceğiz, hesabı ödeyip kapıya koşacağız ve rahat bir nefes alıp bir daha asla buluşmayacağımıza söz vereceğiz.

Rosie: Önümüzdeki cumaya ne dersin?

Ruby: Cuma iyi fikir.

Greg: Umarım Ruby dün gece için bize kızmamıştır; biz kendi dünyamıza dalmıştık.

Rosie: Saçmalama, hiç kızmadı. Ayıcık dediği biriyle tanıştı. Bu arada önümüzdeki cuma akşamı boş musun? Hep birlikte çıkmayı düşünüyoruz. Katie'yi bırakabileceğim birini bulursam tabii.

Greg: Ruby ve ismi Ayıcık olan biriyle mi buluşacağız? İlginç.

Rosie: Greg cuma günkü yemeğe gelebileceğini söyledi.

Ruby: Çok sevindim ama ben Ted'e henüz sormadım. Alex, Greg'le *aşkımıza* ne yorum yaptı?

Rosie: Ben *âşık* olduğumu falan söylemedim Ruby! Greg ve ben henüz *birbirimizi* sevdiğimizi de söylemedik! Alex bana garip bir mektup yolladı. Greg'in ucubeden farksız olduğunu düşünüyormuş. Bir de onun, bana ve Katie'ye destek olmadığını düşündüğümü sanarak gücenmiş. Biraz abartmış ama çok da umursamadım çünkü gece nöbet tutmuş ve çok yorgundu.

Ruby: Ah ha ha.

Rosie: Ne demek oluyor bu?

Ruby: Tam tahmin ettiğim gibi. Kıskanmış.

Rosie: Alex kıskanç değildir!

Ruby: Alex, Greg'le ilişkini kıskanıyor, kendini tehdit altında hissediyor.

Greg: Akşam seni kaçta alayım? Yedide mi, sekizde mi?

Rosie: Hayır, Alex, Greg'le ilişkimi kıskanmıyor! Neden kıskansın ki? O, küçük ve kusursuz Sally'siyle evli zaten. Çok mutlu olduklarını da unutmayalım (en azından Sally'ye göre). Üstelik plajda çekildikleri ve birbirlerine âşık olduklarını kanıtlayan fotoğrafları da evimde duruyor. Ben ona Katie ile benim hayatımızın bir parçası olması için bir şans verdim ama o benimle arkadaş kalmayı tercih etti. Ben de bu durumu kabullendim. Sorun değil. Şimdi Greg'le bir ilişkim var. O harika biri ve Alex'i *kesinlikle* düşünmüyorum! Şimdilik söyleyeceklerim bunlar, çok teşekkür ederim! Alex sayfası kapandı, o benimle ilgilenmedi. Ben artık Greg'i seviyorum! İşte bu kadar!

Greg: Şey... bunları benimle paylaştığın için teşekkür ederim Rosie. Alex adlı birine artık *kesinlikle* âşık olmadığını açıkça ifade edebilmen hoşuma gitti.

Rosie: Aman Tanrım, Ruby! Sana yollamam gereken mesajı yanlışlıkla Greg'e yolladım! Lanet lanet olsun! LANET LANET! HEM DE ONU SEVDİĞİMİ SÖYLEDİM!!!!

Greg: Hım... şey... yine bana yazdın Rosie. Affedersin...

Rosie: Aaaah...

Ruby: Ne oldu?

12

Rosie: Evet, bugüne dek başıma gelen *en utanç verici* şey bu! Kesinlikle bu, eminim. Hem de şüphesiz, istisnasız eminim!

Ruby: Hani iç çamaşırı giymeden beyaz elbisenle kulübe gittiğin güne ne demeli? Biri üstüne su dökünce için bütünüyle görünmüştü.

Rosie: Evet, çok utanç verici bir olaydı.

Ruby: Peki ya süpermarkette yanlışlıkla başka bir kızın elini tutup onu arabaya doğru sürüklerken Katie'nin içeride gözyaşları içinde seni beklediği güne ne diyorsun?

Rosie: Küçük kızın annesi anlayış gösterip beni şikâyet etmemişti.

Ruby: Bir de şey vardı...

Rosie: Tamam, bu kadarı yeterli. Belki yaşadığım en utanç verici olay değil ama tüm zamanların en utanç verici olayına yaklaştığı kesin. Yaşadığım bir numaralı utanç verici an Alex'i öptüğüm andı.

Ruby: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha

Rosie: Ah gülme, kendimi daha iyi hissetmemi sağlamalısın.

Ruby: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha

Rosie: Destek olan arkadaşın sevinci... Şimdi gidiyorum; Azgın Andy şu an seksi kahverengi çerçeveli gözlüklerinin üstünden bir okul müdürü edasıyla bana ters ters bakıyor.

Ruby: Belki de yaramaz bir öğrenci fantezisi kuruyordur, kimbilir?

Rosie: Bunun için birkaç yıl geç kaldı ne yazık ki. Beni öldürmek istiyor bana kalırsa. Burun delikleri kabarmış ve ağır ağır nefes alıp veriyor.

Ruby: Elleri masanın üstünde mi?

Rosie: Offf! Ruby yeter!

Ruby: Ne var? Ona boşuna Azgın Andy dediklerini düşünmüyorsun ya?

Rosie: Açık ofiste çalışmaktan nefret ediyorum. Odasının her köşesinden beni görebiliyor ve bacaklarım da masanın altında. Aman Tanrım, şu an bacaklarıma bakıyor.

Ruby: Rosie, o ofisten gerçekten kurtulman gerekiyor. Hiç sağlıklı değil.

Rosie: Biliyorum, ben de bunun için uğraşıyorum ama başka iş bulmadan istifa edemem ve yeni bir iş bulmam da hayli zor. Bir raptiye fabrikasında sekreterlik yapanı kimse iplemiyor.

Ruby: Ne garip... oysa ne cazip bir iş.

Rosie: Aman Tanrım, daha iyi görebilmek için sandalyesini çevirdi. Biraz bekle de ona bir mesaj yollayayım. Bu kadarı yeter!

Ruby: Sakın!

Rosie: Neden? Çalışırken dikkatimi dağıttığı için kibar bir dille bana bakmaktan vazgeçmesini yazacağım.

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Memelerime bakmayı kes artık seni sapık.

Rosie: Tamam Ruby, yolladım.

Ruby: Ah, kesin kovuldun. Azgın Andy kendini savunan genç kadınlara pek de kibar davranmaz.

Rosie: Boş versene! Bu yüzden beni kovacak değil ya!

Bayan Rosie Dunne,

Andy Sheedy Raptiye Şirketi bundan böyle sizinle çalışmaya ihtiyaç duymamaktadır. Dolayısıyla önümüzdeki ay sözleşmeniz yenilenmeyecek.

Buna rağmen ay sonuna, yani 30 Haziran'a kadar Andy Sheedy Raptiye Şirketi'nin çalışanı olarak kalabilirsiniz.

Andy Sheedy Raptiye Şirketi son birkaç yıldır verdiğiniz hizmetten dolayı size teşekkür eder ve bundan sonrası için şans diler.

Saygılarımla,

Andy Sheedy

Andy Sheedy Raptiye Şirketi Sahibi

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Sana mektubu faksladım, gördün mü?

Ruby: Ha ha ha ha ha ha.

Rosie: Bir şey söyleyeyim mi? O mektubu okudukça gittiğime seviniyorum. Andy Sheedy Raptiye Şirketi adı zaten her şeyi anlatmıyor mu? Sekreteri ben olduğuma ve mektupları yazmak benim görevim olduğuna göre bunu onun adına kim yazdı merak ediyorum. Belki de ben yazdım ama farkında değilim. Her neyse, sen ne düşünüyorsun?

Ruby: Bence bu en güzel ayrılma şekli. Rosie Dunne, sen Azgın Andy'ye defolup gitmesini söyleyen kadın olarak bu şirketin tarihine geçeceksin. En azından ben herkese anlatacağım Rosie; kovulman boşa gitmeyecek. Seni çok özleyeceğim! Nereye gideceksin?

Rosie: Hiçbir fikrim yok.

Ruby: Neden bir otele başvurmuyorsun? Seninle tanıştığımızdan beri otellerden bahsedip duruyorsun.

Rosie: Biliyorum. Otellere karşı biraz takıntılıyım. Katie'den önce tek istediğim bir otel işletmekti. Şimdi böyle bir şey olur mu bilmiyorum ama herkesin hayal kurmaya ihtiyacı vardır. Hepimizin ümide, sahip olduklarımızdan fazlasını elde edebileceğimizi düşünmeye ihtiyacı var.

Belki de otellerde kendimi güvende hissetmemin sebebi o kocaman eşyalardır. İnsan boyutlu vazolar, oturma odamla mutfağımı birleştirsen bile içine sığmayacak koltuklar gibi. Otel lobilerinde

kendimi harikalar diyarındaki Alice gibi hissediyorum. En azından bir yer bulmak için bir ayım var. Çok zor olmaz umarım. En iyisi CV'mi hazırlayayım.

Ruby: Fazla zamanını alacağını sanmam.

Rosie'den
Alex'e
Konu: CV'm olmuş mu?
Ek: CV.doc

Lütfen, lütfen, lütfen CV'mi yazmama yardım et yoksa zavallı kızım ve ben açlıktan öleceğiz. Bugüne kadar çalıştığım o saçma sapan işleri nasıl ilgi çekici hale sokabilirim? İmdat! Yardım et!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: CV
Ek: CV.doc

Ekte göreceğin gibi CV'in üzerinde bazı düzeltmeler yaptım. Bana yolladığın harika bir CV'ydi tabii ama bazı gramer ve yazım hatalarını düzelttim... İmlamın ne kadar iyi olduğunu biliyorsun!

Bu arada sen, nazikçe ifade ettiğin gibi "saçma sapan" işlerde çalışmadın Rosie. Yaptığın işin zorluğunu anladığını sanmıyorum. Sen başarılı bir işadamının özel sekreteri olarak çalışan bekâr bir annesin. Ben yalnızca ifadeyi değiştirdim; gerçekleri değiştirmedim. Hiç aksatmadan yaptığın şey inanılmaz. Ben işten eve döndüğümde o kadar yorgun oluyorum ki hemen yatıyorum; kendimle ilgilenemiyorum ki başkasıyla ilgileneyim...

Kendini hafife alma Rosie. Yaptığın işi de hafife alma. İş görüşmesine gittiğinde başını dik tut ve son derece çalışkan biri (canın istediği zamanlarda) olduğuna inanarak git. Sen başka insanlarla çalışabilecek yeteneğe sahipsin ve kendini sevdiriyorsun.

(Okulda gezegenlerle ilgili bir grup projesi hazırladığımızda Susie Corrigan'ın iki hafta uğraştığı resminde Mars'ın üzerine küçük adamlar, Venüs'ün üzerine de küçük kadınlar çizmekte ısrar ettiğin gün dışında. Sonunda gruptaki herkesin tepkisiyle karşılaşmış, projeyi ikimiz bitirmek zorunda kalmıştık. Tanrım, neden ikimiz birlikteyken herkes bizden nefret ediyordu?) Sen harika, güzel, zeki ve akıllı bir kadınsın ve koroner kalp hastalığıyla ilgili bilgin olsa seni ben işe alırdım.

Ayrıca Boston Üniversitesi'ne başvurunun kabul edildiğini de eklemeni tavsiye ederim. Bence etkileyici olur. İnan her şey yoluna girecek. Doğal olursan seni severler.

Bir şey daha... Bu kez gerçekten sevdiğin bir işe başvurmanı *şiddetle* tavsiye ediyorum. Otobüsün üst katından atlama isteği uyandırmayan (o e-postanı aldığımda biraz endişelenmiştim) bir işe giderken sabahları yatağından ne kadar kolay kalktığına inanamayacaksın. Bir otelde çalışmaya ne dersin? Yedi yaşındayken Londra'da Holiday Inn'de kaldığından beri bunu istiyordun, değil mi?

Bunun için uğraş ve sonucu bana bildir.

13

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Boston ziyareti?

İş başvurularının nasıl gittiğini merak ettim ve sana e-posta yazmak için "lobotomi"den gizlice kaçtım. Azgın Andy'nin seni raptiye imparatorluğundan atmasına bir hafta kaldığına göre hâlâ yeterince vaktin var demektir ve o zamana kadar bir şey bulamazsan bir süreliğine seni idare edecek bir çek yollayabilirim (ama benden yardım istersen).

O kadar yorgunum ki şu an eve gidip yatağıma atlamayı çok isterdim. Çift vardiya çalıştığım için yarın ellerimi kana bulamayacağım; boş günüm, ne büyük lütuf... Ama benim eve gittiğim saatte Sally işe gitmek üzere çıkacak. Pek sosyalleşemiyoruz anlayacağın. Hastane yataklarında acı içinde kıvranan insanlarla konuştuğumuzu saymazsak tabii. Özür dilerim, komik olmadığının farkındayım.

Çok yorgunum ve Sally'yle birlikte pek vakit geçiremiyoruz. Birlikteyken de o kadar yorgun oluyoruz ki hemen uyuyoruz.

Aklıma güzel bir fikir geldi. Katie ve İsmilazımdeğil'le birlikte buraya gelirseniz birkaç günlüğüne izin alabilirim. Birlikte gezip tozar, yemek yer, eğleniriz ve böylece *uyuyabilirim*. Hem İsmilazımdeğil'le de sonunda tanışmış olurum. Son birkaç haftam berbat geçti; biraz eğlenmek istiyorum! Sihrini kullan Rosie Dunne ve beni güldür.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Rosie yanında!

Merhaba gizemli adam. Korkma, Rosie yanında! Son zamanlarda her şeyin kötü gitmesine üzüldüm. Sanırım hayat arada bir böyle şeyler yapmayı seviyor. Seni boşluğa atıyor ve artık daha fazlasını kaldıramayacağını hissettiğinde de düzlüğe çıkartıyor. Ama o zamana kadar kendi hayatımda olanları anlatarak seni eğlendirmeye çalışacağım dostum.

Evet, öncelikle beni çok kötü bir şekilde etkilediğini söylemeliyim. Benim CV'm olması gereken şaheseri ve mektubunu okuduktan sonra gaza gelip heyecanlandım ve eşofmanlarımı ve koşu ayakkabılarımı giyip saç bandımı ve bilekliğimi de takarak görev bilinciyle Dublin sokaklarını baştan sona koşmaya başladım.

Sen ne korkunç bir adammışsın böyle. Her şeyi yapabilirmişim, bütün dünyaya meydan okuyabilirmişim gibi hissettirdin (sakın bir daha yapma) ve ben de CV'mi çalışmak istediğim ama bir türlü başvurmaya cesaret edemediğim bütün otellere yolladım. Bana cesaret verdiğin için kendinden utanmalısın çünkü o cesareti anında kaybettim ve onlarla çalışabileceğimi *düşünme* cüretinde bulunduğum için benden nefret eden milyon tane iğrenç şirketle milyon tane görüşme yapmak zorunda kaldım.

Önce hangi utanç verici görüşmeyi anlatsam acaba? Hımm... o kadar çoklar ki. Neyse en iyisi en son görüşmeden başlayayım. Dün Two Lakes Oteli'nin resepsiyonunda çalışmak için görüşmeye gittim. Şehrin en lüks otellerinden biri bu, hatırlıyorsun değil mi? Otelin ön kısmı tamamen camdan yapıldığı için dışarı sızan kocaman parlak avizelerin ışığını kilometrelerce uzaktan görebiliyorsun. Karanlıkta bakınca bina yanıyor sanıyorsun, o kadar parlak. Restoran en üst katta olduğu için bütün şehri görebiliyorsun. Gerçekten de çok güzel.

Ama aynı zamanda da şu fraklı, şapkalı bir adamın (daha doğrusu bir centilmenin) kapıda durup insanların içeri girmesini engellediği yerlerden biri. Kapıdan içeri girebilmem on dakikamı aldı. Adam beni bir türlü dinlemedi, içeri girebilmem için otelin müşterisi olmam gerekiyormuş. İyi de içeri alınmayan biri otelin müşterisi nasıl olabilir ki? Her neyse sonunda beni içeri aldı ve o *çok* parlak mermer zeminde yürürken neredeyse kayıyordum.

İçerisi o kadar sessizdi ki iğne düşse sesini duyardın. Evet, kelimenin tam anlamıyla öyleydi. Resepsiyondaki kadın gerçekten bir iğne düşürdü çünkü ve ben sesini duydum. Şey, aslında otel o kadar da sessiz değildi sanırım. Dinlenme salonundaki piyanonun tıngırtısı duyuluyordu, fıskiyenin suyu da lobiye doğru akıyordu; sesler çok yatıştırıcıydı. Koca bir ayna, devasa avizeler, oturduğum bina yüksekliğinde kapılar gibi çocukluğumda çok sevdiğim o devasa eşyalardan da vardı. Halıya adımımı atar atmaz balkona uçacağımı sandım, o kadar yumuşaktı.

Görüşmede, hayatımda gördüğüm en uzun masaya oturdum. Diğer uçta da iki adam ve bir kadın oturuyordu; en azından öyle görünüyorlardı. Çok uzakta olduğum için güçlükle görebiliyordum (neredeyse tuzu uzatmalarını isteyecektim).

Tam bana dediğin gibi otelle çok ilgileniyormuş izlenimi yaratmaya çalıştım. O yüzden de şehrin o kısmındaki göllerin farkında değilmişim gibi onlara otelin adının nereden geldiğini sordum. Adamlar güldü ve isimlerinin Bill ve Bob Lake olduğunu söylediler. Otelin sahibi onlardı. Ne utanç verici bir durum, düşünsene!

Böylece yalnızca sordukları soruları yanıtlamaya başladım. Bir ekibin parçası olarak çalışmayı ne kadar sevdiğimi, insanlarla ilişkilerimin iyi olduğunu, bir otel işletmeyi ne kadar istediğimi, ne kadar çalışkan olduğumu, kendimi işime verdiğimi ve başladığım işi her zaman bitirdiğimi falan... Sonraki bir saat boyunca da çocukluğumdan beri otelleri ne kadar sevdiğimi ve bir otelde çalışmayı her zaman çok istediğimi anlattım. (Asıl o lüksün ta-

dına o otellerde kalarak varılabilir ama ikimiz de o kadar param olmadığını biliyoruz tabii.)

Sonra onlar konuştu ve aptalca bir soruyla her şeyi berbat ettiler: "Pekâlâ, Rosie, Andy Sheedy Raptiye Şirketi'nde çalıştığın süre içinde Two Lakes'e katkı sağlayacak ne öğrendiğini düşünüyorsun?"

Al işte, böyle bir şey sormaya ne gerek vardı ki?

Neyse, şimdilik bu kadar çünkü Katie yüzünde şeytani bir ifadeyle okuldan döndü ve henüz yemek bile yapmadım.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Two Lakes Oteli

Acelen olmasına üzüldüm. Yazdıkların çok eğlenceliydi. Görüşmelerinin iyi geçmesine sevindim; beni gerçekten de eğlendirdin!

Ama o soruya ne yanıt verdiğini çok merak ediyorum.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Two Lakes Oteli

Alex, yanıtım çok belli değil mi?

Tabii ki raptiyeler!

(Onlar kahkahalarla gülmeye başlayınca hemen oradan kaçtım.) Evet, şimdi gerçekten gitmeliyim. Katie okulda yaptığı resimleri yüzüme yapıştırıyor. Ah, bu arada senin bir resmini yapmış, biraz kilo vermiş gibi görünüyorsun. Tarayıp sana yollarım...

Sevgili Bayan Rosie Dunne,

Two Lakes Oteli'nin baş resepsiyonisti olarak işe alındığınızı size bildirmekten memnuniyet duyarız.

Geçen haftaki başarılı görüşmenin ardından sizi aramızda görmeyi çok istiyoruz. Zeki, parlak ve zarif bir genç kadınsınız; sizinle çalışmak isteriz.

Otele girdiğimizde bizi karşılamasından hoşlandığımız kişileri işe almaktan gurur duyuyoruz ve tanıştığımızda yüzümüzde yarattığınız tebessümü resepsiyona gelen müşterilere de göstereceğinizden eminiz. Sizi ekibimizin bir parçası olarak görmek istiyoruz ve umarız iş ilişkilerimiz gelecek yıllar boyunca gelişir.

Üniformanız için resepsiyon görevlisi Shauna Simpson'la iletişime geçmenizi rica ederiz.

Saygılarımızla,

Bill Lake ve Bob Lake

Not: Gelirken yanınızda raptiye getirmeniz bizi çok sevindirir; ofis gereçlerimiz çok yetersiz!

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Aman Tanrım Ruby, gerçekten çok tatlı patronlarım mı olacak yoksa? Sanırım her şey yerli yerine oturmaya başladı.

Ruby: Böyle dedi ve kendini lanetledi. Asla öğrenmeyecek...

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Tebrikler

Pierre'le nişanlandığınızı duyduğuma çok sevindim! Dün gece telefonda saatlerce konuştuk biliyorum ama bu e-postayı da yollamak istedim. Tebrikler! Bu arada son zamanlarda Kevin'dan haber aldın mı? Hiç arayıp sormuyor. Sanırım yine Katie'ye bakmasını isteyeceğimi sanıyor.

Hayatımda garip şeyler oluyor Stephanie. Beni seven ve benim de sevdiğim bir erkek arkadaşım var. Hayallerimdeki otelde çalışmaya başlıyorum. Katie güzel, sağlıklı ve komik bir kız çocuğu. Sonunda iyi bir anne olduğumu düşünüyorum. Kendimi mutlu hissediyorum. Bu duygunun ve şansımın keyfine varmak istiyorum ama zihnimi sürekli kurcalayan bir şey var. Kısık bir ses bana, "Her şey fazla iyi gidiyor," diyor. Fırtına öncesi sessizlik gibi...

Normal bir hayat aslında böyle mi olmalı? Çünkü ben sürekli dram yaşamaya alıştım. İşlerin sürekli ters gitmesine alıştım. Mücadele etmeye, ağlayıp sızlanmaya, tam anlamıyla istediğim şey olmasa da idare edebileceğimi düşündüğüm şeylerle yetinmeye alıştım.

Ama bu "idare edebileceğim" bir şey değil, bu harika bir şey; gerçekten de tam istediğim gibi... Birinin beni sevdiğini hissetmek istedim. Katie'nin diğer çocuklar gibi bir babası olmamasının suçunu kendinde aramaktan vazgeçmesini istedim, bu hayatta ikimizin kalmamasını, başka birinin bizi hayatına dâhil etmesini istedim, önemli biri olduğumu hissetmek istedim, *sıradan biri* gibi hissetmek istedim, işe gidemediğim günler özleneceğimi bilmek istedim... En önemlisi kendime acımaktan vazgeçmek istedim ve başardım.

Her şey yolunda gidiyor. Kendimden gerçekten çok memnunum ve buna alıştım. Bu yeni Rosie Dunne. Toy ve kafası karışık Rosie gitti. Hayatımın ikinci bölümü bundan sonra başlıyor...

İkinci Kısım

14

Sevgili Bayan Dunne,

Katie sınıfta huzursuzluk yaratmaya başladı. Bu konuyu konuşmak için okula gelmenizi ümit ediyorum.

Çarşamba günü ders sonrası sizin için uygun mu? Beni okuldan arayabilirsiniz. Numarayı biliyorsunuz.

Bayan Casey

Katie'ye

Annem yalnızca güldü derken ne demek istedin?

Toby

Rosie'den

Alex'e

Konu: Uçuş detayları

Selam, uçağımız 13.15'te iniyor, uçuş numaramız EI4023. Hırpani bir adamı saçından tutup çıkışa doğru sürükleyen, aşırı heyecanlı bir çocuğu taşıyan ve yirmi valizi birden sırtlayan bir kadın görürsen işte o benim. (Greg uçmaktan nefret ediyor. Katie o kadar heyecanlı ki sonunda patlamasından korkuyorum. Bense yanıma ne alacağıma bir türlü karar veremediğim için dolaptaki her şeyi valize tıkıştırdım.)

Sally beni ve ailemi misafir etmeyi kabul ederek kendini nasıl bir belaya soktuğunun farkında mı?

Sally'den
Alex'e
Konu: Ynt: Rosie'nin bizde kalması

Tabii ki sorun ederim Alex. Onu davet etmek için bundan daha kötü bir zaman olamazdı ve sen de bunu biliyorsun.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Uçuş detayları

Tabii ki bizde kalmanızın Sally için bir sakıncası yok. Seni ve Katie'yi görmek için sabırsızlanıyorum. İsmilazımdeğil'le tanışmayı da dört gözle bekliyorum. Sizi çıkışta karşılayacağım.

Sevgili Alex,

Tatil için sana çok teşekkür ederiz! Çok güzel vakit geçirdim. Boston hatırladığımdan da güzeldi ve bu kez utançtan eve erken dönmek zorunda kalmadığıma seviniyorum. Katie de bu tatile bayıldı ve seni dilinden düşürmüyor!

Greg de çok eğlendi. Nihayet tanışabildiğinize ve yüzünün her zaman uçaktan ilk indiği andaki gibi yeşil olmadığını görebilmene çok seviniyorum. En sevdiğim iki adamı aynı oda şöyle dursun aynı ülkeye getirebilmem de harikaydı! Onu nasıl buldun? Onayını alabildi mi?

Karının nefretini benden gizlememesi dışında her şey iyi ve eğlenceliydi. Ama sorun etmiyorum Alex, ben durumu kabullendim. Zaten düşündüğüm şeyi resmen onaylamış oldu yalnızca. Kız arkadaşlarının, karının benden hep nefret edeceklerini... Ama dert değil. Alıştım.

Umarım kızın ya da oğlun doğduğunda onu görmeme engel olmaz. Şimdi bambaşka bir şeyin hayalini kuruyorum! Alex Stewart baba oluyor! Ne zaman aklıma gelse kahkahalarla gülüyorum. Senin gibi bir babası olacağı için Tanrı o çocuğa yardım etsin!

Şaka yapıyorum, çok sevindiğimi biliyorsun! Aylarca bunu benden gizlemiş olsan da. Çok ayıp ettin.

Bu arada Katie içeceğini Sally'nin yeni elbisesine döktüğü için de çok üzgünüm. Ona ne oldu bilmiyorum, aslında bu kadar sakar değildir! Sally'ye bir özür mektubu yazmasını söyledim. Kızımdan da nefret etmese bari.

Evet, birkaç haftalık eğlence sona erdi; tekrar gerçek dünyaya döndüm. Pazartesi günü yeni işime başlıyorum. Hayatım boyunca otelde çalışmak istesem de diğer hayallerimle birlikte bunu da bir kenara ittim. Umarım cehennem gibi bir yer değildir, yoksa küçük hayal baloncuklarım anında sönecek.

Sana söylemeyi unuttuğum bir şey daha var. Greg, Katie'yle birlikte onun yanına taşınmamızı teklif etti. Bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Şu an her şey çok iyi gidiyor ama düşünmem gereken tek kişi ben değilim. Katie, Greg'i gerçekten seviyor ve onunla vakit geçirmekten hoşlanıyor (Boston'da bunun farkına varmamış olabilirsin çünkü seni gördüğüne sevinmişti) ama böylesine büyük bir değişime kolay ayak uydurabilir mi, bilmiyorum. Bu evde yalnızca iki yıla yakın bir süredir birlikte yaşıyoruz ve yalnızca ikimiz olmaya alışmaya çalışıyoruz. Şimdi düzenini tekrar değiştirmek ne kadar doğru olur, bilmiyorum. Sen ne diyorsun?

Şey, sanırım en iyisi kendisine sormak. Ama ya hayır derse? O zaman Greg'e, "Şey... kusura bakma, seni seviyorum ama sekiz yaşındaki kızım seninle birlikte yaşamak istemiyor," mu diyeceğim? Katie'ye, "Buradan taşınmamız gerekiyor," mu demeliyim yoksa o ne istiyorsa onu mu yapmalıyım? Ben kendi istediğim şeyi yapamıyorum çünkü onun isteklerini görmezden gelemem. En iyisi bu konuyu bir süre daha düşünmek.

Vaktini bize ayırdığın için tekrar teşekkürler. Gerçekten buna ihtiyacım varmış. Katie'den Sally'ye özür mektubu yazmasını isteyeceğim.

Sevgiler,

Rosie

Sevgili Rosie,

Two Lakes'teki ilk gününüze hoş geldiniz. Umarım yerleşmenize herkes yardımcı olmuştur. Sizi karşılayamadığım için kusura bakmayın ama şu an ABD'de, San Francisco'daki yeni Two Lakes Oteli'nin son aşamaları üzerinde çalışıyorum.

Bu arada müdür yardımcısı Amador Ramirez size yapacağınız işler konusunda yardımcı olacak. Bir sıkıntınız olursa bana bildirin.

Bir kez daha hoş geldiniz!

Bill Lake

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Beni hatırlıyor musun?

Rosie: Kusura bakma Ruby. Artık bilgisayarın başında fazla vakit geçiremiyorum. Burada *çalışıyormuş gibi* görünmek biraz zor.

Ruby: Sana bir ay veriyorum...

Rosie: Desteğin için teşekkür ederim, sana minnettarım.

Ruby: Bir şey değil. Greg'le hayat nasıl gidiyor?

Rosie: Çok iyi.

Ruby: Henüz birbirinizden nefret etmeye başlamadınız mı yani?

Rosie: Hayır, henüz değil.

Ruby: Sana bir ay veriyorum...

Rosie: Bir kez daha teşekkür ederim.

Ruby: Yalnızca arkadaşlık görevimi yerine getiriyorum. Başka haber var mı?

Rosie: Şey, aslında var. Şimdiye kadar yalnızca Alex'e söyledim ama sen de başkasına söyleyemezsin.

Ruby: Aaah, çok hoşuma gitti! Bir cümlede duyulabilecek en büyülü sözler. Neymiş bakalım?

Rosie: Şey, birkaç hafta önce eve döndüğümde Greg çok güzel yemek pişirmiş, sofrayı kurmuş, mumları yakmıştı ve müzik çalıyordu...

Ruby: Sonra...

Rosie: Şey bana...

Ruby: Evlenme teklif etti!

Rosie: Hayır, onun yanına taşınmayı düşünür müyüm, diye sordu.

Ruby: Düşünmek mi?

Rosie: Evet.

Ruby: Tam olarak bu sözleri mi kullandı?

Rosie: Şey, evet. Sanırım. Neden ki?

Ruby: Ve sana çok romantik geldi, öyle mi?

Rosie: Şey, yemeği pişirmek için çok uğraşmış, sofrayı kurmuş...

Ruby: Tanrım, sen bunu her gün yapıyorsun zaten Rosie. Sence bu biraz iş teklifine benzememiş mi?

Rosie: Ne yönden?

Ruby: Ben Teddy'yle birlikte ortak bir hesap açtırmak istersem, "Teddy, benimle ortak hesap açmayı düşünür müsün?" diye sorarım. Ne demek istediğimi anladın mı?

Rosie: Şey, sanırım...

Ruby: Bu konuyu dile getirmenin yolu bu değil bence. Peki ya evlilik? O konuda bir şey söyledi mi? Ya da Katie'yle ilgili? Evlenirseniz Katie'yi kaydına alacak mı? Bu konuları konuştunuz mu?

Rosie: Şey, aslında... evlilik konusunu hiç konuşmadık. Sen zaten evlilik karşıtı değil miydin?

Ruby: Öyleyim ama şu anda kendisi evlenmek istediği halde evlenmek istemeyen bir adamla ilişki yaşayan kişi ben değilim. Sorun da burada zaten.

Rosie: Ben onunla evlenmek istediğimi söylemedim ki.

Ruby: İyi o zaman, ikiniz de evlenmek istemiyorsanız böyle devam et ve yanına taşın. Bence harika bir fikir!

Rosie: Bak, Greg'in benimle evlenmek istemediğini söylediğini hatırlamıyorum. Hem Teddy ile sen de aynı şeyi yapıyorsunuz.

Ruby: Ama ben daha önce evlendim. Teddy de öyle. İkimiz de aynı şeyleri yeniden yaşamak istemiyoruz. Ben o tecrübeyi edindim ve o defteri kapattım. Oysa senin için bu bir başlangıç.

Rosie: Her neyse, önemli değil çünkü henüz yanına taşınmaya hazır olmadığımı söyledim. Yeni işime alışmaya çalıştığım için kötü bir zamanlama olur. Katie de bu eve alıştı. Alışması için ona biraz zaman tanımalıyım. Onun için büyük bir değişim bu.

Ruby: Hep böyle söylüyorsun.

Rosie: Ne demek istiyorsun?

Ruby: Neredeyse iki yıldır o evde yaşıyorsun. İşe başlayalı da birkaç hafta oldu. Katie'yi gördüm. O iyi, çok da mutlu Rosie. Bu "büyük değişim"e çoktan ayak uydurmuş. Belki de asıl alışması gereken kişi sensin.

Rosie: *Neye* alışması gereken?

Ruby: Alex artık evli Rosie. Sen de kendi hayatına bak ve mutlu olmaya çalış!

Rosie pencereyi kapattı.

Steph: Greg neden sana evlenme teklifi etmedi?

Rosie: Teklif etmesi gerektiğini bilmiyordum.

Steph: Teklif etmesini ister miydin?

Rosie: Beni bilirsin Steph. Biri önümde diz çöküp evlenme teklifi etse (plajda, arkamızda dört kişilik bir orkestrayla) hoşuma gider. Ben iflah olmaz bir romantiğim.

Steph: Sana evlenme teklifi yerine birlikte yaşamayı teklif ettiği için üzüldün mü?

Rosie: Şey, evlenme teklif etmiş olsa da yanına taşınmam gerekeceği için sanırım pek üzüldüğümü söyleyemem. Greg gibi biriyle tanıştığım için şanslıyım.

Steph: Yapma Rosie, Greg'le tanıştığın için "şanslı" olmakla kalmıyorsun. Sen mutlu olmayı hak ediyorsun. Sana vaat edilenden fazlasını istemeye hakkın var.

Rosie: Onun yanına taşınmaya karar verdim. Ağır ağır yol alacağız.

Steph: Seni mutlu eden buysa sorun yok.

Rosie: İlişkimiz şimdiki yolunda giderse o zaman odanın güllerle ve mumlarla dolu olmasını bekleyebilirim.

Sevgili Sally,

Birkaç hafta önceki ziyaretimizde portakal suyumu yeni elbisene döktüğüm için özür dilerim. Annemin yeni elbisesini buruşturduğunu görünce şaşırdım ve o şaşkınlıkla meyve suyumu döktüm. Ertesi gün bir arkadaşına benim nasıl dünyaya geldiğimi anlatıp gülmüştün ya, bu da öyle bir kazaydı işte.

Umarım elbisen lekelenmemiştir. O kadar para vermişsin ne de olsa. Yakında buraya gelip yeni evimizi göreceksiniz, değil mi? Greg'in yanına taşınıyoruz. Burası sizin evinizden daha geniş. Alex ve annem madalyonuma yeni bir fotoğraf koyarken çok eğlendik. İkisini orada sonsuza dek bir arada tutacağım.

Sevgiler, Katie

Not: Arkadaşım Toby sana selam söyledi. O da gömleğine portakal suyu dökmüş ve yıkandığında leke çıkmamış. Annesi gömleği çöpe atmış. O da beyazmış. Neyse ki onun gömleği senin elbisen kadar pahalı değil.

Yeni bir mesajınız var: ALEX.

Alex: Merhaba, ne yapıyorsun?

Phil: Saatlerdir internette geziniyorum. 1968 model Ford Mustang'in orijinal krom egzoz borusunu bulmaya çalışıyorum.

Sence 1978 model bir Corvette'in orijinal plakasıyla iki renkli deri koltuklarını bulabilir miyim?

Alex: Şey... bulamadın mı?

Phil: Hayır ama anladığım kadarıyla benim sıkıntılarımla ilgilenecek durumda değilsin. Rosie gezisi nasıl geçti? Yine sessizlik oldu mu?

Alex: Ah, kes şunu Phil.

Phil: Erkek arkadaşı nasıl biri?

Alex: İyi biri. Sıradan. Ama Rosie'ye yakıştırdığımı söyleyemem.

Phil: Yani senin gibi değil.

Alex: Hayır, öyle demek istemiyorum. Pek eğlenceli biri değil.

Phil: Öyle olmak zorunda mı?

Alex: Rosie için evet.

Phil: Belki de Rosie'yi.

Alex: Evet, olabilir. Kibar ve içten biri ama kendinden fazla bahsetmiyor. Onu çözebildiğimi söyleyemem. Her konuda fikri olan insanlara benzemiyor. Herkesin söylediğine uyum sağlayan biri gibi daha çok. Hakkında fikir yürütmek zor. Ama Sally'yle iyi anlaştılar.

Phil: Belki de sıkıntısı seninledir.

Alex: Teşekkürler Phil, her zaman kendimi daha iyi hissettirmenin bir yolunu buluyorsun.

Phil: Hayattaki ufak tefek sıkıntılarını bu yüzden benimle paylaşmıyor musun zaten?

Alex: Evet. Margaret ve çocuklar nasıl?

Phil: Çok iyi. Maggie yine hamile olduğunu düşünüyor.

Alex: Tanrım, yine mi?

Phil: Ben tam donanımlı bir erkeğim Alex.

Alex: Bunu öğrendiğime sevindim Phil.

Alex pencereyi kapattı.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Greg'in yanına taşınıyor musun?

Greg'in yanına taşınıyormuşsun, öyle mi? Sally bu hafta Katie'den bir mektup almış ama bana okutmadı. Aralarında anlaştıklarını söyledi. Ne demek istediğini anlamasam da sevindim.

Greg'le ilgili soruna gelince, evet, iyi bir adam. Senin ilişki yaşayacağını düşündüğüm türden biri değil, sessiz ve içe kapanık. Yaşça da senden hayli büyük. Kaç yaşındaydı? Otuz yedi mi? Sense henüz yirmi yedi yaşındasın. Aranızda on yaş var Rosie. Sen hâlâ genç ve güzelken adam yaşlanıp çökecek. O zaman ne hissedeceksin? O solgun yaşlı gözlere nasıl bakacaksın? Buruşuk, kupkuru, çatlamış dudakları nasıl öpeceksin? Bacaklarındaki varisli damarlara nasıl dokunacak, içten içe her an zayıf kalbi için endişelenirken kırlarda el ele tutuşup nasıl koşacaksın?

Bence bunları düşünmelisin Rosie.

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Uyuşturucu falan mı kullanıyorsun sen???

Alex: Yalnızca pembe olanlarından...

Rosie: Sen doktorsun, kendinle ilgilen biraz. Espri yapmaya çalışırken aslında her kelimenin altında bir ciddiyet yattığını gördüğüm için Greg'i sevmediğin sonucuna vardım. Onun hakkında sürekli küçümseyici yorumlar yapıyorsun. Ama doğrusunu istersen ben de Sally'ye katlanamıyorum. Ta taaa!

Ben Sally'yi sevmiyorum, sen de Greg'i sevmiyorsun. Artık hepimizin birbirimizi sevemeyeceğini anladık. Katie ve ben önümüzdeki hafta Greg'in yanına taşınıyoruz. Her şey harika. Çok mutluyuz. Hiç kimseyi bu kadar sevmedim. Şimdi beni kızdırmaktan vazgeç ve kendini topla. Greg her zaman var olacak. Buna bir itirazın var mı?

Alex pencereyi kapattı.

Rosie, Katie ve Greg,

Mutlu Noeller ve İyi seneler!

Alex, Sally ve bebek Josh'tan sevgiler

Alex, Sally ve bebek Josh!

Yeni yılınızı en içten dileklerimizle kutlarız!

Sevgiler,

Katie, Rosie, Greg

15

Selam kardeşim,

Endişelenmekten vazgeç artık! Ben senden daha fazla geriliyorum! Rosie, son kez söylüyorum, arkadaşların birbirlerinin eşleriyle anlaşamaması çok doğal. Pierre'in ablası beni deli ediyor ama ben önemsemiyorum. Her neyse, bu Alex'le bir daha konuşmayacağınız anlamına gelmiyor.

İkinizin asıl sorunu birbirinize karşı fazla dürüst olmanız. Ben herhangi bir arkadaşıma rahatça, "Kocandan/karından nefret ediyorum," diyebileceğimi sanmıyorum. Üstelik Pierre'e ablasının ne kadar sinir bozucu olduğuna dair ufacık bir şey söylesem boğazıma yapışıp onu savunur. Hiç kimseyi en yakın arkadaşına uygun bulmayacaksın Rosie. Alex büyük ihtimalle senin Greg'den daha iyisini bulabileceğini düşünüyor, sen de Sally'yi ona layık görmüyorsun. Sally ve Greg de aptal değil; büyük ihtimalle bunu hissediyorlar. Greg, Alex'in senin hayatındaki en önemli erkek olduğunu biliyor (eskiden ona âşık olduğunu da biliyor ki bu da durumu hafifletmiyor). Alex de kendisinin yerine başkasının konduğunu biliyor. Dolayısıyla Greg ve Alex bir çeşit rekabet içindeler. Böyle olması da çok doğal.

Her neyse, bunlara kafa yormaktan vazgeç artık. Alex'i ara, e-posta ya da mesaj yaz, bugüne dek ne yapıyorsanız yapmaya devam et. Bu arada Pierre'i sevmiyorsan sorun değil. Ben onu seviyorum. O yüzden fikrini kendine saklayabilirsin!

Bir de bana ölçülerini yolla, olur mu? Sakın yanlış yazma Rosie. Nedime elbisen için ve eğer olduğundan zayıfmışsın gibi yapıp elbise üzerine uymazsa yine de giymek zorunda kalacaksın çünkü sana ancak bir elbise alabilirim. Kırmızı mı, şarap rengi mi olsun? Bana bildir.

Sevgiler,

Her zaman yanında olacak ablan

Not: Bu arada Alex'i arayıp ona ailece düğüne davetli olduklarını söyler misin? Şimdi onunla konuşmak için bir bahanen oldu işte.

Rosie'ye

Doğum günün kutlu olsun!

Yirmi sekizine geldin, bana yetiştin!

Sevgiler,

Alex, Sally ve Josh

Katie'ye

BUGÜN 9 YAŞINA BASTIN!

En iyi dileklerimle! Umarım bununla kendine güzel bir şey alabilirsin!

Sevgiler,

Alex, Sally ve Josh

Rosie'den

Alex'e

Konu: Harika bir haber!

Alex Stewart, neden telefonunu açmıyorsun? En yakın arkadaşım Josh'ın dadısı oldu resmen ve onunla konuşurken Sally ile senin çok çalıştığınız konusunda hemfikir olduk. Zavallı küçük Josh annesi ile babasının kim olduğunu biliyor mu? Yoksa günde

birkaç defa onu kucaklayıp sarılan iyi insanlar olarak sizi tanımasından hoşnut musunuz?

Sana süper bir haberim var ama bunu bilgisayardan ilan etmek istemiyorum! Bu mesajı aldığında beni ara. Tavsiyelerin sonunda işe yaradı ve her şey için teşekkür ederim!

Beni ara, beni ara, beni ara!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Harika bir haber!

Babalık görevimle ilgili beni eleştirmene kızdığım için seni aramayacağım. Çocuğuma nasıl babalık yapacağımı söyleyen biri daha çıkarsa patlayacağım çünkü.

Çalışma saatlerimiz yüzünden Sally'yle biraz sıkıntı yaşıyoruz. Eve genellikle Josh'ın uyuduğu saatlerde geliyoruz ve onunla birazcık ilgilenmek için uyandırmaya kıyamıyorum. Sally'yle boş günlerimiz hiç çakışmıyor ve birlikte vakit geçiremiyoruz. Koridorda karşılaşıp zoraki bir neşeyle konuşuyor, hemen kapıdan çıkıyoruz.

Bu durum Josh açısından iyi değil belki ama sürekli yanında olalım diye de çalışmaktan vazgeçemeyiz. Bu arada, sakın evleneyim deme.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Sürpriz!

Of, lanet olsun, sürprizimi bozdun.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Sürpriz!

Rosie Dunne, evleniyor musun yoksa?!

16

Rosie'den
Alex'e
Konu: Sürpriz!

Sürpriz! Ne de güzel bir sürpriz oldu. En yakın arkadaşıma bu haberi daha iyi bir şekilde veremezdim herhalde!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Evlilik!

Affedersin, gerçekten de harika bir haber. Sen bana bakma, o kadar yorgunum ki sızlanmaktan başka bir şey yapmıyorum. Nasıl karar verdiniz? Büyük gün ne zaman? İsmilazımdeğil'in evlenmeye yanaşmadığını sanıyordum.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Sonunda evleniyorum!

Aman Alex, küçük detaylarla bile ilgileniyormuş gibi yapmak zorunda değilsin, sıkıntı yok. Bu arada onun adı Greg. Şu an kafan yeterince karışık olduğu için seni fazla sıkmayacağım. Yalnızca "büyük gün"ün fazla büyük olmayacağını bilmeni isterim. Çok yakın arkadaşlar ve akrabaları çağırıyoruz. Greg abartılı bir şey istemiyor ve ben de bundan memnunum.

Katie nedime/çiçeği taşıyan kız gibi bir şey olacak ve senin de sağdıcım olmanı istiyorum. Greg'in bir sağdıcı varsa benim de olabilir. Lütfen kabul et. Sally ve Josh'ın da gelmesini çok isterim. Ailece tatil yapmış olursunuz. Eminim uzun zamandır tatile çıkmamışsınızdır. Biraz dinlenip eğlenebilirsiniz çünkü bunu hak ediyorsunuz. Birkaç gününüzü gerçek bir aile gibi yaşamış olursunuz.

Teklifle ilgili detaylara girmeyeceğim; bu teklifin geleceğini bildiğim için çok ilginç bir şey olmadı...

Rosie'den
Stephanie'ye
Konu: Çok romantik!

Ah Stephanie, o kadar romantikti ki. Teklif edeceğinden haberim bile yoktu! Hafta sonunu geçirmek için beni, daha önce adını bile duymadığım, şu anda da hatırlamadığım batıdaki küçük bir köye götürdü. Küçük ve sevimli pansiyonlardan birinde kaldık ve çok güzel, yerel bir restoranda yemek yedik. Restoranda bizden başka kimse yoktu. Atmosfer şahaneydi ve sonra tatlıları yerken Greg evlenme teklif etti! Ardından da göl kıyısında yürüyüş yapıp pansiyona döndük. Çok sade ve sessiz bir yerdi ama son derece romantikti!

Stephanie'den
Rosie'ye
Konu: Ynt: Çok romantik!

Bu çok komik Rosie çünkü sevgilinin havai fişekler, romantik bir ortam, gül yaprakları ve keman eşliğinde diz çöküp, nefesini tutmuş yaşlı gözlerle bekleyen bir kalabalığın karşısında teklif etmesini istersin sanıyordum. Greg'in teklifi çok hoş ama o hayaline ne oldu?

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Havai fişekler ve gül yaprakları...

Şey, bunlar Greg'in tarzı değil, onu biliyorsun. Greg'in avizeden sarkıp Sinatra'nın bir şarkısını söylerken başımdan aşağı kırmızı gül yaprakları yağdırdığını düşünsene. Ne saçma bir görüntü olurdu (yine de düşünce olarak çok güzel). Ayrıca önemli olan teklif değil, evlilik...

Ruby: Seni Bogger-reef'e mi götürdü?

Rosie: Evet, çok sevimli küçük bir köy...

Ruby: İyi de sen sevimli, küçük köylerden nefret edersin! Şehirleri, büyük yerleri, gürültüyü, hava kirliliğini, parlak ışıkları, kaba insanları, yüksek binaları seversin!

Rosie: Ama çok tatlı birinin işlettiği çok sevimli pansiyonlardan birinde...

Ruby: Sen pansiyonlardan da nefret edersin! Büyük otelleri seviyorsun. Onlardan birinde çalışıyorsun zaten. Sen otel işletmek, otel sahibi olmak, otelde yaşamak istersin. Senin için en güzel şey otelde kalmaktır ama o tutup seni ıssız bir yerdeki lanet bir pansiyona götürmüş.

Rosie: Ah, ama o küçük restoranı görmeliydin. Tavan balık ağlarıyla kaplıydı ve çok güzeldi...

Ruby: Sen Katie'nin Japon balığını açlıktan öldürdün. Zavallıcık o pis kabın içinde cansız bir halde yüzüyordu. Sonra da onu tuvalete atıp üstüne sifonu çektin. Istakoz yiyen insanlar gördüğündeyse öğürürsün (ki restoranda böyle bir şey yapman gerçekten utanç verici). Ben ton balığı yerken burnunu tıkar, tütsülenmiş somonun şeytanın işi olduğunu düşünürsün. Karides gördüğünde de kusarsın.

Rosie: Çok güzel bir salata yedim, teşekkür ederim.

Ruby: Sana göre salata tavşanlara ve mankenlere özgü bir yiyecek!

Rosie: Her neyse, geceyi göl kenarında el ele dolaşarak bitirdik ve ay ışığı göle...

Ruby: Sen DENİZ SEVERSİN. Kumsalda yaşamak istersin. İçten içe bir denizkızı olmak istersin. Gölün sıkıcı olduğunu düşünürsün ve denizin "dramını" taşımadığını söylersin.

Rosie: Ah, lütfen, kes artık Ruby!

Ruby: Hayır! Asıl sen kendini kandırmayı kes Rosie Dunne.

Rosie pencereyi kapattı.

Rosie'den

Alex'e

Konu: İmdat

Alex, lütfen beni ailem ve arkadaşlarımdan kurtar. Beni deli ediyorlar.

Yeni bir mesajınız var: ALEX.

Alex: Topla kendini. Sorun nedir?

Rosie: O konuyu konuşmak istemiyorum. Onları unutmak istiyorum.

Alex: Mantıklı, bunu anlayabiliyorum. Benim de kafam dağılmış olur. Neden bana İsmilazımdeğil'in teklifini anlatmıyorsun?

Rosie: Evet... işte yine başladık. *Greg* beni sessiz, küçük bir köye götürdü. Çok güzel, küçük bir pansiyonda kaldık. Hoş bir restoranda yemek yedik. Sonra ağzımda kocaman bir profiterol lokması varken bana evlenme teklif etti. Ben de kabul ettim. Sonra gölde uzun bir yürüyüş yapıp ayın suya yansımasını izledik. Sence romantik değil mi?

Alex: Evet, romantik.

Rosie: Tek söyleyebildiğin bu mu? Hayatımın en önemli gecelerinden biriyle ilgili yalnızca iki kelime mi?

Alex: Daha iyi olabilirdi.

Rosie: Ne kadar daha iyi? Sen olsan ne yapardın? Çok merak ediyorum! Herkes beni, kendimi tanıdığımdan daha iyi tanıdığını düşünüyor. Hadi anlat da biraz neşeleneyim!

Alex: Tamam ama bu biraz meydan okumaya benzedi! Şey, ben seni önce sahilde bir *otele* götürür, *deniz manzaralı* büyük bir *süit* tutardım. Dalgaların kayalıklara çarptığını dinleyerek uyurdun. Yatağı *gül yapraklarıyla* süsler, odayı *mum* ışığıyla aydınlatırdım. Arka fonda en sevdiğin müziği çalardım.

Ama teklifimi orada yapmazdım. Seni kalabalık bir yere götürür, ben dizüstü çöküp teklifimi ederken etrafımızdakilerin ağızları açık kalarak bizi izlemelerini sağlardım. Bunun gibi bir şeyler işte. Önemli kelimelerin hepsini italikle yazdım.

Rosie: Öyle mi?

Alex: Tek söyleyebileceğin bu mu? Hayatımızın en önemli gecesiyle ilgili bir kelime mi? Dizüstü çöküyorum ve hayatının sonuna kadar benimle olmanı istediğimi söylüyorum ve sen yalnızca, "Öyle mi?" diyorsun. Bundan daha iyisini yapabilirsin bence!

Rosie: Şey, böylesi de harika olurdu tabii. Nasıl bir teklif istediğimi bu kadar çok mu dile getirdim Alex?

Alex: Hem de kaç defa. Seni biraz olsun tanıyan biri nasıl bir teklif hayal ettiğini tahmin edebilir. Ama pansiyonda bir hafta sonu geçirmek de fena fikir değilmiş.

Alex, Sally ve bebek Josh,
DENNIS VE ALICE DUNNE
sevgili kızları
ROSIE VE GREG COLLINS'in
18 Temmuz'daki düğünlerinde
sizleri de aralarında görmekten gurur duyacaklardır.

17

Sevgili Rosie,

Demek sonunda evliliğe adım attın. İsmilazımdeğil'le evlendin. Çok güzel bir gelin olmuştun Rosie, sunakta yanında durmaktan ve bu özel gününde seninle birlikte olmaktan onur duydum. Sağdıcın olmaktan da tabii... Ama benim düğünümde dediğin gibi senin en yakın arkadaşın artık ben değilim, İsmilazımdeğil. İkiniz de harikaydınız.

Bana sırtını dönüp Greg'le birlikte yürüdüğünde garip bir hisse kapıldım. Kıskandım mı dersin? Sence kıskanmam normal mi? Benim düğünümde sen de böyle bir duyguya kapıldın mı yoksa ben tamamen deliriyor muyum? Artık her şey değişecek, artık her şey değişecek, diye düşünmekten kendimi alamıyorum. Greg senin kocan oldu, bundan böyle sırlarını o öğrenecek, benimle paylaşmayacaksın, değil mi? Öyle garip bir duyguydu ki anlatamam Rosie. Ama çabuk geçti.

Bu konuyu kimseyle konuşamadım, özellikle de Sally'yle. Ona söylersem bir erkekle kadının "yalnızca arkadaş" olamayacağına dair teorisinde yanılmadığını görüp havaya girecek. Senin kocan olmak istememle ilgili bir kıskançlık değil bu, yalnızca... şey, nasıl anlatsam bilemiyorum. Sanırım kendimi biraz dışlanmış hissettim.

Josh'ın sonunda İrlanda topraklarına ayak basabilmesine de sevindim. Aslında ayakları yerine poposunu bastı ama o da aynı şey. Onu eve daha önce getirmeyi düşündüm ama işler yüzünden bir türlü olmadı. İrlanda'dan evim diye bahsetmem ne komik. Bir

süredir böyle ifade etmiyordum. Geçen hafta kendimi evimdeymişim gibi hissettim. Her neyse, Josh'ın oraya gelmesi güzeldi ve Katie de hafta boyunca onunla ilgilenecek kadar mutluydu.

Tıpkı sana benziyor Rosie. Eskiden birlikte okula gittiğim kızgın saçlı, açık tenli küçük kız... İnanılmazdı. Onunla konuşurken bile kendimi çocuk Alex gibi hissettim. Ama Toby gözlerini benden ayırmıyordu; sanırım arkadaşını çalmamdan korktu. Ben de gözümü ondan ayırmadığımı fark ettim çünkü o da benim arkadaşımı çalıyordu. Onun sen olmadığını kendime hatırlatıp durdum.

Benimle, Sally ve Josh'la görüşmenden memnun kaldın mı bilmiyorum. Fark ettiğin gibi Sally ilk günlerde biraz soğuktu. Tatil yapmak bize iyi gelir sanmıştım ama hiç de sandığım gibi olmadı. Birbirimizle tek kelime konuşmadık. Zaten söyleyecek güzel bir şey bulamazken konuşmak da faydasız. Sanırım balayı dönemimizi çoktan bitirdik. Uzun süredir birlikteyiz...

Her neyse, umarım sen ve Greg balayında eğleniyorsunuzdur. Eminim mektubum sen dönene kadar paspasın üzerinde bekleyecek. Balayında egzotik bir kumsala gitmek istersin sanıyordum, Roma'nın tarihi yerlerini gezmek isteyeceğin aklıma gelmemişti. Ama güzel olduğundan eminim, o tarihi yerlerin farkına varmayacak kadar kalın kafalı olduğunu sanıyordum! Şakaydı.

Döndüğünde bana yaz. En azından bazı şeylerin değişmediğini bana kanıtla.

Sevgiler,

Alex

Roma'dan Sevgilerle!

Merhaba Alex. Hava ılık, binalar çok güzel. Ama daha da önemlisi oteller muhteşem!

Sevgiler,

Rosie x

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ben döööndüüüm!

Balayımızdan birkaç dakika önce döndüm ve mektubunu okudum. Moralinin bozuk olduğunu görünce seni aradım ve ne oldu bil bakalım! Sürpriz, sürpriz, evde yoktun. Ben de sana mektup yazmaya karar verdim.

Her ne kadar Sally'den hoşlanmasam da sıkıntılarınızı çözmenizi isterim. Bebek doğduktan sonra her şey değişiyor. İşin o kısmını çok iyi biliyorum ve herkesten fazla çalışan iki kişi için hayatlarına yeni katılan biriyle uğraşmanın ne kadar zor olduğunu da biliyorum.

Alışmak için biraz zamana ihtiyacınız var ama bir danışmanla görüşmeniz iyi olabilir. Katie'yi çok sevsem de onunla sürekli birlikte olma fikrine ne kadar zamanda alışabildiğimi Tanrı biliyor. Başından beri hep çok zordu. O yüzden elinden geleni yap ve çözmeye çalış.

Bilmişlik taslama derdinde falan değilim ama bana ne hissettiğini anlatıp durmaktan vazgeç ve Sally'yle konuş. Evli olsam da her zaman yanındayım Alex.

Sevgili Alex,

Umarım iyisindir. Düğünde görüştüğümüze sevindim. Josh gerçekten de çok tatlı bir bebek. Annem çok güzeldi, sen de öyle. Ben ve Toby küstük. Toby haftaya on yaşına giriyor ve bana büyüklük taslıyor. Beni doğum günü partisine davet etmedi, oysa yanlış bir şey yapmamıştım. Geçen hafta bilgisayarı ilk kim kullanacak diye tartıştık ve ilk ben kullandım. Ondan önce de ilk ben kullanmıştım ama onun hatırlamayacağını sandım. Yine de bana kızmamıştı. Başka da yanlış bir şey yapmadığımı bilyorum.

Annem Toby'nin annesini arayıp sebebini sordu ama o da bilmiyor. Toby benimle konuşmuyor. Ondan nefret ediyorum. Kendime yeni bir arkadaş bulacağım. Annem sana yazıp durumu anlatmamı söyledi. Çünkü sen benim vaftiz babamsın ve bunda kötü bir şey yok.

Çok akıllıca Bay Stewart ama günahlarınız henüz yeterince bağışlanmadı. Biz Dunne kadınlarını memnun etmek kolay değildir, bildiğiniz gibi...

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Don kadınları

Dunne mu? Don kadınları değil miydiniz? Şey, seninle paylaşmak istediğim bir teorim var. Olur mu?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Teori meori

Gerekiyorsa olur. Zamanım olursa okuyabilirim.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Teorim

Evet, gerekiyor ve okuyacaksın. Şöyle, seni onuncu doğum günüme davet etmiş olsaydım Mızmız Brian'ı davet etmeyecektim. Brian gelmeseydi pizzayı James'in uyku tulumuna atmayacaktı ve böyle bir şey yapıp partimi mahvetmeseydi ondan bu kadar nefret etmeyecektik. Ondan bu kadar nefret etmeseydik mezuniyet balosunda ona katlanabilmek için o kadar içmeyecektin. O kadar içmeseydin... şey... belki o kadar sarhoş olmayacaktın ve sevgili kızın Katie doğmayacaktı. Yani bu durumda sana iyilik yapmışım!

İşte benim teorim bu Rosie Dunne.

Rosie'den
Alex'e
Konu: *Benim* teorim

Çok zekice Alex. Çok, çok zekice. Ama Katie'nin sorumluluğunu almak için o kadar uzağa gitmeye gerek yok. Benim teorim de şöyle.

Sen beni mezuniyet balosunda yalnız bırakmasaydın Mızmız Brian'la gitmeme hiç gerek kalmayacaktı. O gün uçağa binebilseydin hayatımız çok farklı olabilirdi.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Hayat
Evet, ben de işin o tarafını düşünmüyor değilim.

Ruby: Ne yaptılar? *Ayrıldılar mı?*

Rosie: Evet, ayrıldılar. Çok üzücü, değil mi?

Ruby: Şey, aslında değil. Neden ayrılmışlar?

Rosie: Şiddetli geçimsizlik. Ayrılanlar hep böyle demiyor mu?

Ruby: Benim için böyle olmadı. Beni sürekli aldatan piç kurusunun teki olduğu için ayrıldık. Josh kimde kalıyor peki?

Rosie: Sally onu alıp ailesinin yanına gitmiş.

Ruby: Ah, zavallı Alex. E hadi, anlat her şeyi.

Rosie: Şey, detayları bilmiyorum...

Ruby: Yalancı. Alex sana her şeyi anlatır. Zaten bu da sebeplerden biriydi bence.

Rosie: Kusura bakma ama bu evliliğin bitmesinden beni sorumlu tutamazsın. Bu büyük bir hakaret. Milyonlarca küçük sebep birikti, birikti ve sonunda patladılar.

Ruby: Peki ziyaretine ne zaman gidiyorsun?

Rosie: Önümüzdeki hafta.

Ruby: Geri dönmeye niyetin var mı?

Rosie: RUBY! YETER ARTIK!

Ruby: Tamam, tamam. Yine de üzücü, değil mi?

Rosie: Evet, öyle. Alex perişan olmuş.

Ruby: Hayır, ben onu kastetmedim. Yaşananların ironisi beni asıl üzen. Senin ne hissettiğini hayal bile edemiyorum.

Rosie: Ne ironisi?

Ruby: Biliyorsun işte... Yıllarca onu bekledin durdun, sonunda pes edip kendi hayatına baktın. Greg'le evlenmeye karar verdin ve haftalar sonra Alex, Sally'den ayrıldı. Biliyor musun, sizin zamanlamanız bir türlü uyuşmuyor. Doğru zamanda birbirinizin yanında olmayı ne zaman öğreneceksiniz?

18

Bugün bir yaşına bastın!
Umarız bu özel gününde çok eğlenirsin,
İnsan bir kez bu yaşta oluyor!
Biz o küçük ve özel çocuğu çok seviyoruz!
Çünkü bize sevinç getirdi!
Josh'a (ve babasına),
İkinizi de seviyoruz ve umarız çok güzel bir
Doğum günü ve Şükran Günü geçirirsiniz.
Kucak dolusu sevgiler,
Rosie ve Katie

Sevgili Rosie ve Katie,

Doğum günümde bana yolladığınız oyuncak ayı için teşekkür ederim. Ona "Ayı" adını verdim. Babamın fikriydi. O kadar akıllı ki. Kulağını kemirmeyi ve salyalarımı akıtmaya bayılıyorum. Böylece babam ona sarıldığında bütün tükürüklerim onun yüzüne yapışıyor. Ayı'yı gecenin bir yarısı yatağımdan atıp sonra da babam onu bana versin diye ağlamaya bayılıyorum. Şakadan ağlıyorum tabii. Babamın uyumaya ihtiyacı yok çünkü. O yalnızca beni besleyip bezimi değiştiriyor.

Şimdilik bu kadar. Babamla çok yoğun bir hafta sonu geçirdik. Saat dokuzda yemeğimi yedim, sonra gazımı çıkardık ve oturma

odasında birkaç adım attım. Yakında yürümeyi de becereceğim, biliyorum. Artık popomun üstüne düşmeyeceğim.

Ayı için tekrar teşekkürler.

Sizi seviyorum ve ikinizi de özlüyorum,

Josh (ve babam)

Rosie'den

Alex'e

Konu: 30. doğum günün kutlu olsun

Otuz yaş partisi yapmadığına inanamıyorum! Yoksa yapıyorsun da beni mi davet etmiyorsun? Geçmişte böyle şeyleri severdin. Tanrım, düşünsene tam yirmi yıl geçmiş. Onca yıl önce düşünsem yaşadıklarımızı hatırlayacağımız bir yaşa geleceğimiz hiç aklıma gelmezdi. Her neyse, doğum günün kutlu olsun. Benim yerime de bir dilim pasta ye.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Teşekkürler

Uzun zamandır yazamadım, kusura bakma. İhtisasımı bitirmek üzereyim ve bundan sonra da iki yıl kardiyotorasik ihtisas programına katılacağım. Yüz yıllık öğrenim hayatımın nihayet sonuna geliyorum! Bu yıl kutlama yapmadım, milyon dolarlık öğrenim kredimi ödemeye çalışıyorum.

Yeni bir mesajınız var: GREG.

Greg: Merhaba tatlım. Günün nasıl geçiyor?

Rosie: Şu geçmek bilmez günlerden birini yaşıyorum. St. Patrick's kutlamaları dolayısıyla bu hafta sonu oteldeki bütün odalar dolu. Gruplar gün boyu akın halinde geldikleri için kayıt yapmaktan gözümü açamadım. Ama şu an biraz sakin ve bilgisayarda rezer-

vasyonları ayarlıyormuş gibi yapıyorum. O yüzden sakın beni güldürme yoksa yakalanırım.

Şey... aslında "sakin" derken resepsiyonda kimsenin bizi rahatsız etmediğini söylemek istiyorum. Oteldeki gürültü bambaşka bir düzeyde. Barda kalabalık bir Amerikalı grup İrlanda şarkıları söylüyor. Sürpriz olarak Paddy Band'i getirdiklerine inanır mısın? Hayatımda hiç bu kadar çok yeşil surat ve kırmızıya boyalı saç görmemiştim.

Ne yazık ki Bill Lake'in ailesi de Chicago'dan geldi. Otuz kişi kadar varlar ve elimden geldiğince nazik olmaya çalışıyorum. Yeğeni de Chicago Lisesi'nin bandosunda trombon çalıyor sanırım çünkü pazar günkü gösteride de yer alacak.

Bugünün bir an önce bitmesini istiyorum. Sürekli gülümsemekten yanaklarım ağrıdı, bilgisayar ekranına bakmaktan gözlerim yoruldu. Ama Bill'in bana hafta sonu dinlenmem için izin vermesi çok iyi oldu! Çok tatlı biri. En son ne zaman bir cumartesi günü ya da iki gün üst üste izin kullandığımı hatırlamıyorum bile. Yani bu akşam dışarı çıkarsak yarın sabah erken kalkma derdim olmayacak. Ruby ve Ted'le buluşabiliriz. Katie ve Toby'yi de pazar günkü gösteriye götürmeyi düşünüyorum. Ne dersin?

Saçmalamaya başladım, kusura bakma ama şu an sanki okuldaymışım da hafta sonunun başlaması için son zilin çalmasını bekliyormuşum gibi hissediyorum.

Greg: Ah Rosie, moralini bozacağım biraz ama bu gece Belfast'a gitmem gerekiyor. Ben de bu sabah öğrendim. Son dakikada gelişen bir durum. Çok üzgünüm.

Rosie: Olamaz! Neden Belfast'a gitmen gerekiyormuş?

Greg: Katılmam gereken bir seminer var.

Rosie: Ne tür bir seminer?

Greg: Finansla ilgili.

Rosie: Tabii ki finansla ilgili olacak. Fransız yemekleriyle ilgili olacak değil ya. Gitmek zorunda mısın? Orada olduğunu fark edecekler mi?

Greg: Aslına bakarsan fark etmeyecekler ama ben gitmek istiyorum. Çok ilginç ve işim açısından bana avantaj sağlayabilir.

Rosie: O lanet bankalarla ilgili daha ne kadar şey öğrenebilirsin ki? Sana para veriyorlar ve on katını geri alıyorlar. Bu kadar.

Greg: Kusura bakma Rosie.

Rosie: Çok can sıkıcı bir durum. Bill'in bana izin verdiği bir tek hafta sonu var, onda da sen gidiyorsun. Bir yıl boyunca her hafta sonumun dolu olacağının farkındasın, değil mi?

Greg: Olayları nasıl bu kadar abartıyorsun anlamıyorum Rosie. Bak, benim gitmem gerekiyor, tamam mı? Sonra konuşuruz. Seni seviyorum.

Rosie: Ah, bir dakika bekle, sabah telefon faturasını gördün mü?

Greg: Ne kadar, çok mu yüksek?

Rosie: Tahmin et.

Greg: Lanet olsun. İnternetin başından kalkmayıp o kadar e-posta yollarsan olacağı buydu zaten. Ruby'yle neden normal insanlar gibi *görüşüp* konuşmuyorsunuz anlamıyorum.

Rosie: Çünkü hiçbir mekân pijamalarımızla koltuğa uzanmamıza izin vermiyor. Evden konuşmak çok daha rahat. Her neyse, bu faturanın, annenle telefonda saatlerce konuşup onu tek başına yaşayabileceğine ikna etmeye çalışmanla alakalı olamaz mı?

Greg: Saatlerce onu ikna etmeye çalışmamın seni hiç ilgilendirmediği hissine kapılıyorum tatlım!

Rosie: Doğru! Ah, keşke bize borç verebilecek bir banka müdürü tanısaydık... hayat ne kadar kolay olurdu o zaman...

Greg: Ne yazık ki bu işler o şekilde yürümüyor Rosie.

Rosie: Seninle evlendikten sonra bu gerçekle yüzleşmem beni nasıl bir hayal kırıklığına uğrattı, düşün artık.

Greg: Ona rağmen yanımda kaldın, teşekkür ederim. Şimdi gidip kredi başvurularını reddetmeliyim, bu işler nasıldır bilirsin. Seni seviyorum.

Rosie: Ben de seni seviyorum.

Kevin'dan

Rosie'ye

Konu: En sevdiğim ablam

Merhaba, en sevdiğim ablacığım. Fırsatın olunca bana cevap yazar mısın? Üniversitenin bilgisayar odasındayım ve internet bedava. Sana bir şey sormak istiyorum.

Rosie'den

Kevin'a

Konu: Ynt: En sevdiğim ablam

Neden yalnızca bir şey istediğinde senden haber alıyorum acaba?

Kevin'dan

Rosie'ye

Konu: Ynt: Ynt: En sevdiğim ablam

Tıpkı eski sevgilim gibi konuştun. Bir şey istediğimi de nereden çıkardın? Ablamın hatırını ve hayatının nasıl gittiğini sormak istemiş olamaz mıyım? Katie nasıl? Ona benden selam söyle. Greg nasıl? Ona benden selam söyle. Alex nasıl? Ona benden selam söyle. Gördün mü seninle nasıl ilgileniyorum. Katie için bakıcıya ihtiyacın olduğunda beni ara, seve seve yardımına gelirim. Her neyse, şimdilik bu kadar. Kendine iyi bak ve beni habersiz bırakma.

Not: Patronuna bana uygun bir iş olup olmadığını sorabilir misin?

Rosie'den
Kevin'a
Konu: İŞTE!

İŞTE! Bu işin altında bir şey olduğunu biliyordum! Benim hayatımla ilgilendiğin nerede görülmüş ki! Katie iyi, teşekkürler, Greg de iyi, Alex de. Uğrarsan nasıl olduklarını gözlerinle görebilirsin. Evet, Katie'yle ilgilenmeni isterim, çok teşekkürler ama son yaşananlardan sonra sana güvenebilir miyim bilmiyorum.

Kevin'dan
Rosie'ye
Konu: Altı yıl önce!

Hadi ama Rosie! O altı yıl önceydi, daha on yedi yaşındaydım! On yedi yaşındaki bir erkeğe evini emanet ediyorsun ve birkaç arkadaşını çağırdı diye kızıyorsun. Olacak iş mi bu? Bence çok normal.

Rosie'den
Kevin'a
Konu: Normal!

Kevin evi mahvetmiştiniz. Zavallı Katie'nin ödü patlamıştı. Ayrıca yatağımda o... her neyse... o kızla uyuduğunu görmek hiç de hoş değildi...

Kevin'dan
Rosie'ye
Konu: Köprünün altından çok sular geçti

Şey, kendimi evimdeymişim gibi hissetmemi söylemiştin... Her neyse, köprünün altından çok sular geçti, artık ikimiz de duyarlı yetişkinleriz. (Sen biraz yaşlandın tabii, önümüzdeki ay otuzuna basıyorsun!) Bana yardım edebilirsen çok sevinirim. Sonsuza dek sana minnettar kalırım ve bunu içten söylüyorum.

Rosie'den
Kevin'a
Konu: Bana borçlusun!

Of, tamam ama mucize bekleme. Sakın yüzüne gözüne bulaştırma Kevin, yoksa Bill hesabını bana sorar ve bu oteli devralma planımı mahvedersin.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Hayat!

Tanrım Alex, Kevin'ın koskoca bir adam olacağı kimin aklına gelirdi? Daha dün ilkokula gidiyordu. Aniden büyüdü. Yaşadıklarını benimle paylaştığını söyleyemem. O yönden ağzı çok sıkı. Onun gibi insanlar için kaygı duymak lazım aslında.

Her şey o kadar çabuk değişiyor ki. Tam bir şeye alışıyorsun, hoop değişiyor! Tam birini anlamaya başlıyorsun, hoop büyüyor. Katie konusunda da aynısını yaşıyorum. Her gün değişiyor; ona her baktığımda yüzü biraz daha yetişkin gibi görünüyor. Bazen söylediklerinde *gerçekten ilgilendiğimi* görmem için ilgileniyormuş *rolü* yapmaktan vazgeçmem gerekiyor. Alışverişe çıktığımızda onun tavsiyesini alıyorum. Öğle yemeğimizi dışarıda yiyoruz ve aptalca şeylere gülüyoruz. Çocuğum ne zaman büyüdü de gerçek bir birey oldu diye düşünmeden edemiyorum.

Sağlam bir kişiliği oldu. Bunları yazarak nereye varmak istediğimi bilmiyorum Alex ama son zamanlarda bir sürü şey düşünüyorum ve kafam biraz karışık.

Düşüncelerimiz de zamandan ibaret aslında. Günlerimiz saatle ölçülüyor, aldığımız para bu saatle ölçülüyor, bilgimiz yıllarla ölçülüyor. Yoğun çalışma saatlerinin arasında kahve molasına ancak birkaç dakikamızı ayırıyoruz. Hemen masamıza dönüp saate bakıyoruz, randevularla yaşıyoruz. Ama zaman hızla akıyor ve bu

anların, dakikaların, saatlerin, günlerin, haftaların, ayların, yılların ve asırların olabildiğince iyi geçip geçmediğini merak ediyoruz.

Her şey etrafımızda dönüp duruyor. İş, aile, arkadaşlar, aşklar... Her an "DURUN!" diye haykırmak istiyorsun sanki, etrafına bakıp birkaç şeyin yerini değiştiriyorsun ve devam ediyorsun. Sanırım ne demek istediğimi anlıyorsundur. Şu an gerçekten de sıkıntı içinde olduğunu biliyorum. Lütfen her zaman yanında olduğumu unutma.

Sevgiler, Rosie

19

Sevgili Alex,

Eminim biliyorsundur, önümüzdeki ay annem otuz yaşına giriyor. Toby ve ben ona sürpriz bir doğum günü partisi düzenlemeye karar verdik. Gelirsin, değil mi?

Büyükannem ile büyükbabamı, teyzem Stephanie'yi, dayım Kevin'ı (bizi korkuttuğu için onu istemiyoruz aslında), Ruby ile Teddy'yi, Toby'nin annesi ile babasını davet ettik. Şimdilik bu kadar kişiyiz. Ha, bir de burada olursa Greg tabii ki. Greg sürekli çalışıyor, annem de kızıyor. Geçen hafta sonu annem çalışmadı ve hafta boyunca çok heyecanlıydı çünkü Ruby ve Greg'le bir şeyler yapmayı planlamıştı. Ne hissettiğini biliyorum çünkü ben de okuldan nefret ediyorum ve hafta sonunu çok seviyorum. Her neyse, Greg'in son anda şehir dışına çıkması gerekti. Sonra Ruby de onu arayıp hasta olduğunu söyleyince annem evde kalıp benimle ve Toby'yle televizyon izledi. Sonra da Toby'nin bizde kalmasına izin verdi.

Toby'nin yeni bir el feneri var. Görebileceğin en güzel el feneri. Annem uyuduktan sonra feneri pencereden dışarı tuttuk ve ışığı bulutlara, diğer her şeye kadar ulaştı. O kadar güçlü bir ışığı var yani. Şey, onu yola tuttuğumuzda evlerindeki Bay ve Bayan Gallagher'ı görebildik. Toby birdirbir oynadıklarını söyledi. Çok komikti ama sonra Bayan Gallagher bize kızıp geceliğiyle yolun karşısına geçti ve kapıyı yumruklayarak anneme seslendi. Annem bize o kadar kızdı ki bizi gösteriye götürmeyeceğini söyledi. Ama götürdü.

Ben ve Toby şehirde yüzümüzü boyattık ve gerçekten de çok havalı olduk. Annemin yüzüne de küçük bir yonca yaptırdık ama sonra yaptırdığına pişman oldu çünkü yağmur yağmaya başladı ve yeşil, beyaz ve altın sarısı boyalar bütün yüzümüze aktı. Gökkuşağından gözyaşına benzediler. Toby'nin boyası saçına bulaştı, ben de yanlışlıkla gözlerimi ovuşturunca yeşil boyalar gözüme girdi. Canım o kadar yandı ki gözlerimi açamadım, etrafımı bile göremedim. O yüzden annem ve Toby elimden tutup beni eve getirdiler. Gösteri daha başlamadan dönmek zorunda kaldık.

Eve vardığımızda sırılsıklam olmuştuk ve annemin yeni elbisesi yeşile boyanmıştı. Boyayı yüzümüze süren kadın bize boyanın leke yapmayacağını söylemişti ama yaptı. Toby hafta boyunca okulda yeşil saçla dolaştı ve Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey bundan hiç memnun olmadı. Onun müdür olduğuna inanabiliyor musun? Annem okulun gerçekten de vahim durumda olduğunu söyledi. Her neyse, şehirden döndüğümüzde gösteriyi televizyondan izledik ama ancak sonuna yetişebildik çünkü o lanet turistler yüzünden eve varmamız çok uzun sürdü. Annem öyle dedi.

Ne diyorsun? Partiye gelecek misin? Josh da gelebilir. Kalabalık olmalıyız. Stephanie Teyzem gelemiyor çünkü önümüzdeki ay bebeği olacak ve pilotun onu uçağa bindireceğini hiç sanmıyorum çünkü çok ağır. Büyükannem ve büyükbabam onu, Pierre'i ve yeni doğacak bebeği görmeye gidecek. Kevin Amcam da gelemiyor çünkü güneydeki yeni bir otelde şef olarak işe başladı. Ruby ve Teddy geliyor ve Ruby, Teddy adına söz veremeyeceğini, o kadar ileri bir tarihe onunla görüşme planı yapamayacağını söyledi. Oysa sadece iki hafta kaldı.

O günün annem için çok özel olmasını istiyorum çünkü bu hafta yine çok üzgündü. Bugünlerde her şey bir garip. Sanırım telefon bozulduğu için. Ne zaman telefon çalsa ve annem yanıt verse kimse konuşmuyor. Ben yanıt verdiğimde de aynı şey oluyor. Ama Greg yanıt verdiğinde öyle olmuyor.

Greg telefonu tamir ettireceğini söyledi ve annem içeceğini onun üstüne döktü. Bence telefon bozuk falan değil. Arayan her kimse yalnızca Greg'le konuşmak istiyor, benimle ve annemle değil.

Gelebilirsen çok iyi olur, sen çok eğlenceli birisin çünkü. İstersen bizde kalabilirsin ama misafir odasında kalamazsın çünkü orası artık Greg'in odası oldu sanırım. Kanepede ya da benim odamdaki çekyatta uyuyabilirsin. Sakın arama çünkü bu bir sır. Zaten annem telefona yanıt bile vermeden kapatıyor. İstersen bana e-posta yazabilirsin.

Sevgiler,

Katie

Alex'ten

Katie'ye

Konu: Rosie'nin 30. doğum günü

Mektubun için teşekkürler. Toby'yle çok iyi düşünmüşsünüz ama sakıncası yoksa ben annenin doğum gününü beklemek istemiyorum. Bir an önce gelmek istiyorum.

30. doğum günün kutlu olsun kardeşim!

Gelemediğimiz için kusura bakma.

Sevgiler, Stephanie, Pierre ve Jean-Louis!

Kızımıza,

30. doğum günün kutlu olsun.

Yanında olamayacağımız için kusura bakma. Eğlenmene bak tatlım. Döner dönmez görüşürüz.

Sevgiler, annen ve baban

30. doğum günün kutlu olsun ablacığım.

Yanında olamadığım için kusura bakma ama bana bu işi bulduğun için teşekkür ederim. Sana borçluyum.

İyi eğlenceler,

Kevin

Mutlu yaşlar Rosie.

Yanında olamadığımız için kusura bakma ama senin vardiyanı doldurmaya çalışıyoruz!

İşyerindeki herkesten sevgiler xxx

Rosie'ye,

Çok özür dilerim, beni affet. Tamamen aptallaştım. Lütfen olanları unutalım ve doğum gününü kutlayalım.

Sevgiler,

Greg

Doğum günün kutlu olsun.

Hadi içelim!

Sevgiler, Ruby

Rosie,

Boston'a yarın dönüyorum ama gitmeden önce sana bu mektubu yazmak istedim. Yüreğimden taşan bütün duygular nihayet kalemimden dökülüyor ve seni baskı altına aldığımı hissetmemen için konuşmak yerine sana bu mektubu bırakıyorum. Şimdi söyleyeceklerimi biraz düşünmeye ihtiyacın olacak.

Neler yaşadığını bilyorum Rosie. Sen benim en yakın arkadaşımsın ve gözlerindeki hüznü görmemem mümkün değil. Greg'in hafta sonları çalışmadığını da bilyorum. Bugüne kadar bana hiç yalan söyleyemedin, bu konuda yeteneksizsin. Gözlerin seni ele veriyor. Her şey çok iyiymiş gibi davranmaya çalışma çünkü iyi

olmadığını *görebiliyorum*. Greg ne kadar şanslı bir adam olduğunu fark edemeyecek kadar bencil biri ve bu da beni hasta ediyor.

O seninle evli olduğu için dünyanın en şanslı adamı Rosie ama seni hak etmiyor, sense ondan çok daha iyilerine layıksın. Kalbi attığı sürece seni seven, sürekli seni düşünen, günün her anını ne yaptığını, kiminle olduğunu ve iyi olup olmadığını düşünerek geçiren birini hak ediyorsun. Hayallerine ulaşmana yardım edecek, seni korkularından koruyacak... Sana saygı gösterip her halini, özellikle de kusurlarını sevecek... Seni gerçekten mutlu edecek, bulutların üstünde dans ettirecek... Korkup denemekten kaçınmak yerine yıllar önce seninle birlikte olma şansını kullanması gereken birine ihtiyacın var.

Artık korkmuyorum Rosie. Denemekten korkmuyorum. Düğününde hissettiğim şeyin ne olduğunu bilyorum, seni kıskandım. Sevdiğim kadının bana sırtını dönüp hayatının geri kalanını geçirmeyi planladığı bir adamla yürüdüğünü izlemek kalbimi paramparça etti. Hapishaneye tıkılmak gibi bir şeydi bu benim için. Sana içimden geldiği gibi sarılamadan, hislerimi dile getiremeden yıllar geçip gitti.

Sunakta iki defa yan yana durduk biz Rosie. *İki defa*. Ve ikisinde de hata ettik. Düğünümde yanımda olmanı istedim ama o düğünün *sebebi* olarak orada bulunmanı istediğimi anlamayacak kadar aptaldım.

Yıllar önce Boston'da dudaklarının benim dudaklarımdan ayrılmasına izin vermemeliydim. Geri çekilmemeliydim. Paniğe kapılmamalıydım. Bunca yılı sensiz boşa geçirmemeliydim. Şimdi bunu telafi etmem için bana bir şans ver. Seni seviyorum Rosie ve seninle, Katie'yle ve Josh'la birlikte olmak istiyorum. Sonsuza dek.

Lütfen bunu düşün. Zamanını Greg'le harcama. Bu bizim için bir fırsat. Korkmaktan vazgeçip bu şansı kullanalım. Seni mutlu edeceğime söz veriyorum.

En içten dileklerimle,

Alex

20

Ruby: Karar verdim. Gary'yi diyete sokuyorum.

Rosie: *Gary*'yi diyete mi sokuyorsun? Yirmi bir yaşındaki oğlunun ne yediğini nasıl kontrol edebilirsiniz ki?

Ruby: Ah, çok kolay. Tüm yiyecekleri yerin altına gömeceğim.

Rosie: Nasıl bir diyetmiş bu?

Ruby: Bilmiyorum. Bir dergi aldım ama içinde o kadar aptalca diyetler var ki hangisini seçeceğimi şaşırdım. Geçen yıl birlikte yaptığımız diyeti hatırlıyor musun? Her gün belli bir harfle başlayan yiyecekleri yediğimiz alfabe diyeti.

Rosie: Ah evet! Ne kadar sürmüştü?

Ruby: Şey... yirmi altı gün tabii ki Rosie.

Rosie: Ah... haklısın ve sen dördüncü gün kilo *almıştın*.

Ruby: Doğru çünkü o gün sıra "Ç" harfindeydi... Çikolata... Mmmm.

Rosie: Ama son gün telafi ettik. "Z" gününde açlıktan ölüyordum neredeyse; mutfak bıçağıyla hayvanat bahçesindeki zebraların peşine düşüyordum. Bıraksalar hayvanat bahçesindeki bütün hayvanları yiyebilirdim...

Ruby: Belki de kendi kendime bir diyet bulurum ve o saçmasapan dergilere meydan okurum.

Rosie: Peki fikrin nedir?

Ruby: Hımm... Şey, ne istersen yiyebileceğin bir diyet olmalı.

Rosie: Eminim dergilerin diyet uzmanları şu an korkudan tir tir titremeye başlamışlardır.

Ruby: Ben ciddiyim! Hatta şu an bir şey bulmuş olabilirim! Teddy o kocaman, cıvık, kıpkırmızı suratıyla bana hep domatesi hatırlatır. Kafasındaki iki tel saç da yaprak sapını. O yüzden kafasını blender'a sokup votka ve acı biberle karıştırmak istiyorum. Lanet olası Teddy. Ofisteki Simon da bana Brüksel lahanasını hatırlatıyor. Aynı onun gibi kokuyor ve...

Rosie: Yeşil mi?

Ruby: Hayır, yalnızca kokuyor.

Rosie: Ben neye benziyorum?

Ruby: Güzel soru... Şey, bence sen biraz soğana benziyorsun.

Rosie: Neden? Kötü koktuğum ve insanları ağlattığım için mi?

Ruby: Neden böyle söyledin?

Rosie: Soğanlar öyle değil midir? Ağzında bıraktığı tat hiç gitmez.

Ruby: Ayrıca komik bir soğansın. Ama bence bunun sebebi üzerindeki katmanlar Rosie Dunne ve her yıl o katmanlardan biri soyuluyor. Bence orada insanların tahmin ettiğinden çok daha fazlası var. Ben neyim peki?

Rosie: Hımm... pasta. Şeker kadar tatlı ve vişneyle süslü.

Ruby: Şişko ve sağlıksız.

Rosie: Bak Ruby, bu diyeti sen buldun. Pastaya benzeyebilirsen pastadan başka bir şey yemezsin. Düşün.

Ruby: Evet, ne demek istediğini anlıyorum. Aslında içten içe kendimi hep muzlu turtaya benzetmişimdir. Ama sebze veya meyveye benzemiyorsan gerçek bir diyet yaptığın söylenemez ve benim Gary'm de (sebzenin tüm niteliklerine sahip olsa da) ne meyveye ne de sebzeye benziyor.

Rosie: Sence Greg neye benziyor?

Ruby: Ah, bu çok kolay. Öküz testisine.

Rosie: Ha ha! İnsanlar ne zamandır öküz testisi yiyor?

Ruby: Kabilelere özgü bir şey bu... Ama değiştirebiliriz. Buldum, sümüklüböceğe benziyor. Sümüklü, iğrenç, ağır ağır sürünen bir sümüklüböcek.

Rosie: Greg'in sümüklüböcek yiyeceğini sanmıyorum.

Ruby: O lanet piçin ne yediği kimin umurunda? Sence Alex neye benziyor?

Rosie: Skye çikolatasına.

Ruby: Bir seksen boyunda, kahverengi saçlı, beyaz tenli arkadaşını içi nugatlı çikolataya mı benzettin?

Rosie: Evet.

Ruby: İşte bu çok aptalca...

Rosie: Kusura bakma Teddy'nin Domates Kafası Olduğunu Düşünen Bayan.

Ruby: Bak, diyetten bu kadar bahsedince acıktım. Öğle yemeğimi erkenden yiyeceğim, tamam mı?

Rosie: Tamam! Neşemi yerine getirdin Ruby.

Ruby: Kusura bakma, bunu yapmamalıydım, değil mi?

Rosie: Evet, ama affedildin.

Ruby: İyi. Hoşça kal tatlım.

Rosie: Hoşça kal.

Ruby pencereyi kapattı.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Biraz daha zaman mı?

Merhaba. Uzun zamandır senden haber alamadım... Şimdiye kadar yanıt verirsin diye düşünmüştüm. Biraz daha zamana ihtiyacın varsa anlarım. Lütfen neler olduğunu yaz.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Ynt: Biraz daha zaman mı?

Selam Skye! İşler yüzünden bir süredir yazamadım. Nedense bu aralar çok yoğunuz. Güneş o koca kafasını yine uzatıp bakmaya başladığı için olsa gerek. O ışıldarken her yer daha güzel görünüyor. Biraz daha zamana mı ihtiyacın var, sözüyle ne demek istiyorsun? Otuzuma girdiğimi kabullenmekte çok zorlanmadım!

Bu arada doğum günüme geldiğin için teşekkür ederim. Ruby'den başka kimse gelmese de Katie ile Toby'nin böyle bir şey organize etmesi çok güzeldi. Biraz huysuzlandığım için kusura bakma. Sanırım otuzuma girerken kimsenin gelmemesine biraz canım sıkıldı. Birkaç kişi daha gelse hiç fena olmazdı ama sorun değil, dünyanın sonu değil nasıl olsa. Sen vardın ve bu da bana yetti. Seni gördüğüme çok sevindim. Sen hep yanımda oldun Alex ve bundan ötürü sana minnettarım. Kendimi kötü hissettiğimde bana güç veriyorsun.

Her neyse, sen nasılsın? Josh nasıl? Ona kocaman bir öpücük yolluyorum ve sımsıkı sarılıyorum.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mektup

Mektubumu almadın mı?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Mektup mu?

Ne mektubu? Belki de postada gecikmiştir, yakında gelir. Ne zaman yolladın?

Sevgili Alex,

Annemin doğum günü partisine geldiğin için teşekkür ederim, bana getirdiğin hediye için de. Sen gelmeden önce annem çok üzgündü ama sanırım sen onu mutlu ettin. Şimdilik bu kadar çünkü öğretmen bana bakıyor.

Katie'den

Sevgili Katie,

Mektubun için teşekkür ederim. Umarım bana yazarken yakalanmamışsındır. Hediyeni beğendiğine sevindim. Toby'ye selamımı söyle. Beyzbol takımlarını ona yakında yollayacağım.

Annen nasıl? Evde bir sıkıntı var mı? Bu arada Skye nedir, bir fikrin var mı?

Sevgiler,

Alex

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Mektubum

Mektubu postalamadım, onu havaalanına gitmeden önce evinin mutfak masasına bırakmıştım. Görmedin mi?

Sevgili Alex,

Toby beyzbol takımları için çok heyecanlandı. İşler yavaş yavaş normale dönmeye başladı. Greg artık yalnızca bazı geceler misafir odasında uyuyor. Annem dedi ki Greg horladığı için orada uyuyormuş. Ben ona inanmadım çünkü Toby'yle birlikte odaya bir kayıt cihazı yerleştirdik ve horlamıyor. Ama uykusunda sayıklıyor! "Atları gökkuşağına yollamayın!" dedi. Bu doğru, kayıt cihazında var.

Her şey yavaş yavaş düzeliyor ama eskisi gibi değil. Sen buradayken her şey çok güzeldi. Ben artık Toby'lerde kalmayı tercih

ediyorum. Bu arada Skye bir çikolata markası. Annemin favorisi. Onlara bayılıyor. Elinde olsa her gün Skye yiyebileceğini söylüyor. Hatta geçen gün Skye'ye âşık olduğunu söyleyip onu öptü ve ardından da kahkaha attı.

Neden sordun ki? Sen de mi istiyorsun yoksa? Amerika'da satılmıyorsa sana bir tane postalayabilirim. İngiltere'ye tatile gittiğimizde böyle bir şey yapmıştım. Toby'ye burada satılmayan bir çikolata yollamıştım ama eline geçtiğinde çikolata eriyip ambalajına yapışmış. Mektubu da okuyamamış. Gerçi buna sevinmiştim çünkü uzaktayken onu özlediğim için mektupta aptalca şeyler yazmıştım ve gerçekten de çok utanç vericiydi.

Çikolatadan istiyor musun? Annem Skye olmadan yaşayamayacağını söylüyor. Aklını kaçırdı.

Sevgiler, Katie

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mektubum

Merhaba Rosie. Seninle konuşmalıyım. Mektupla ilgili. Bazı önemli şeyler yazmıştım ve mümkünse okumanı istiyorum. Lütfen onu bulmaya çalış.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Mektubun

Merhaba Alex. Dün işten dönünce evin altını üstüne getirdim ama mektuptan eser yok. Her şey yolunda mı? Tekrar yazar mısın?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mektubum

Aman Tanrım. Rosie beş dakika içinde seni arıyorum.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Mektubun
Alex! Beni işyerinden arayamazsın, kovulmamı mı istiyorsun? Neler oluyor?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mektubum
O halde müşteriyle konuşuyormuş gibi yap Rosie! Çok ciddiyim, telefonuna yanıt ver.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Mektubun
Ah, bekle. Greg bağlandı. Sen kalp krizi geçirmeden mektubu görmüş mü bir sorayım.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mektubum
Sakın *ona* bir şey sorma!

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.
Rosie: Greg, mutfak masasının üstünde benim adıma bırakılmış bir mektup gördün mü?
Greg: Mektup mu? Hayır, yalnızca telefon faturanla elektrik faturası vardı sanırım.

Rosie: Hayır, ben bu sabahtan bahsetmiyorum. İki hafta öncesinden, doğum günümün olduğu haftadan.

Greg: İyi de sen o hafta sonu evde olmamı istememiştin. Teddy'nin evinde, koltukta uyumuştum. Hatırladın mı?

Rosie: Ah, zavallıcık. Hiç unutur muyum? Son zamanlarda başkalarının evinde fazlaca uyuduğun için bu da hoşuna gider sanmıştım. Ben aptal değilim Greg ama senin beni aptal yerine koyduğunu unuttuğum için kusura bakma.

Greg: Tatlım, ben...

Rosie: Bana tatlım falan deme. O lanet olası mektubu gördün mü, görmedin mi? O pazartesi sabahı Alex evden çıktıktan sonra sen eve dönmüştün.

Greg: Hayır, inan görmedim.

Rosie: Sana inanmamak için geçerli bir sebebim var Bay Dürüstlük Abidesi.

Greg: Bak Rosie, beni affedip yeniden bana güvenmeyi öğrenemezsen gelişme kaydedemeyiz.

Rosie: Sen git kıçından af dile. Yine aynı konuyu konuşmak istemiyorum. O kadar. Alex hatta beni bekliyor. Bana bir mektup bırakmış ve birimizden biri onu bulmuş mu, diye merak ediyor. O yüzden son kez soruyorum Greg, o mektubu gördün mü görmedin mi?

Greg: Hayır, yemin ederim ki görmedim.

Bill Lake'ten

Rosie Dunne'a

Konu: Özel mesajlar

Son yarım saattir yolladığın e-postalar umarım işle ilgilidir Rosie. De Valera Suite'inde hafta sonu toplantısı için birazdan seksen kişilik bir grup gelecek. Çok işimiz var haberin olsun.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Mektubun

Alex, Greg mektubunu görmemiş. İstersen yeniden yaz ya da beni daha sonra evden ara. Çünkü patron o lanet güvenlik kamerasından beni izliyor. Şimdi işimden kovulmadan beni rahat bırakırsanız sevinirim.

Greg'den

Alex'e

Konu: Senin mektubun mu?

Şu an internette olduğunu öğrendim ve umarım geç kalmamışımdır. Aradığın şey sanırım bende. Karıma aşk mektupları yollamaktan vazgeçersen sevinirim. Onun evli bir kadın olduğunu unutuyorsun sanırım. O benimle evli Alex.

Bütün evliliklerde olduğu gibi Rosie ve benim de birtakım sıkıntılarımız oldu ama artık hepsini geçmişte bırakıp yeniden denemeye karar verdik. Ne kadar mektup yazarsan yaz bu durum değişmeyecek bilesin. Sen de yazmışsın işte: Senin de eline fırsat geçmiş ama sen o fırsatı kaçırdın.

Olaya gerçekçi bir gözle bakalım Alex. Sen ve Rosie otuz yaşındasınız. Beş yaşından beri birbirinizi tanıyorsunuz. Aranızda bir şey olacak olsaydı, kaderinizde birlikte olmanız yazsaydı, şimdiye kadar çoktan bir araya gelmez miydiniz? Biraz düşün. Rosie seninle ilgilenmiyor.

Seninle bir daha görüşmek, konuşmak istemiyorum. Evime bir daha ayak basarsan istenmediğini sana göstermekten memnuniyet duyacağım. Seni utandırmamak için mektupta yazdıklarından bahsetmiyorum. Ayrıca çok yanılıyorsun. Rosie'nin karım olmasından çok da memnunum. O harika, sevgi dolu, sıcak ve ilgili bir kadın. Hayatımın geri kalanını *benimle* geçirmesi için onu tercih ettiğime

de seviniyorum. Tıpkı sunaktaki gibi arkasından bakmaya devam et çünkü o dönüp sana bakmayacak.

Alex'ten
Greg'e
Konu: Rosie

Beni korkuttuğunu mu sanıyorsun? Sen hasta ruhlu zavallı bir adamcıksın. Rosie aklı başında bir kadındır ve onun yerine karar vermene ihtiyacı yok.

Greg'den
Alex'e
Konu: Ynt: Rosie

Peki kabul ederse ne yapacaksın Alex? Ne yapacaksın? Dublin'e mi geleceksin? Josh'ı orada mı bırakacaksın? Yoksa Rosie'nin sevdiği işinden ayrılmasını ve Katie'yi de alışkın olduğu bu şehirden koparıp Boston'a yerleşmesini mi istiyorsun? *Düşünsene* Alex.

Yeni bir mesajınız var: ALEX.

Alex: Mektubu almamış Phil.

Phil: Of, lanet olsun Alex. Bu konuyu ona mektupla anlatma demiştim. Yüz yüze konuşmalıydın. Neden sen de herkes gibi o lanet ağzını kullanamıyorsun anlamıyorum.

Alex: Mektubu Greg bulmuş.

Phil: Gerizekâlı kocası mı? Onlar ayrılmamış mıydı?

Alex: Anlaşılan ayrılmamışlar. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmez Phil. Onu hâlâ seviyorum.

Phil: Evet ama o hâlâ evli, değil mi? Söyleyeceklerim hoşuna gitmeyecek ve bu yalnızca benim fikrim Alex. Gerçi sen kimseden tavsiye almayı sevmezsin ama ben olsam başkasının karısına dokunmazdım. Kendi adıma konuşuyorum tabii ki.

Alex: Ama o adam piç kurusunun teki Phil!

Phil: Sen de öylesin ama benim kardeşimsin ve seni seviyorum.

Alex: Ben ciddiyim. Adam Rosie'yi aldattı. Ona yanlış yaptı.

Phil: Evet ama geçmişle şimdi arasındaki fark şu ki Rosie artık aldatıldığını biliyor. O adamın piç kurusu olduğunu da biliyor. Buna rağmen onunla birlikte. Belki de onu gerçekten seviyordur Alex. Bence geri çekil. Bu benim fikrim ama ben olsam geri çekilirdim.

Alex: Sana katılmıyorum Phil.

Phil: Sen bilirsin! Kendi başının çaresine bak öyleyse. Ne istiyorsan onu yap. Rosie için en iyisini istediğini biliyorum ama biraz bencilce davranıyorsun. Bir de Rosie'nin gözünden bakmaya çalış. Lanet olası kocasının onu aldattığını yeni öğrendi. Onun için kimbilir ne kadar zor olmuştur ve her ne sebeple olursa olsun bu ilişkiyi devam ettirip onun yanında kalmaya karar vermiş. Sonra tam bu fikre alışmaya başlarken sen devreye giriyorsun. En yakın arkadaşı parlak zırhını kuşanmış, onu sevdiğini söylüyor. Zavallı kadının kafası daha da mı karışsın istiyorsun? Bak, eğer bu evlilik çok kötüyse birkaç ay içinde biter ve Rosie sana gelir. Ama sen onun evliliğini bitiren sebep olma. Seni asla affetmez.

Alex: Yani onu kendi haline mi bırakmalıyım? Hazır olduğunda bana gelmesini mi beklemeliyim?

Phil: Onun gibi bir şey. Televizyondaki şu programlardan mı yapsam diyorum artık. Hani şu tavsiyelerde bulunan programlar var ya, onlardan.

Alex: Her hafta bir tavsiye veriyorsun zaten Phil. Teşekkür ederim.

Phil: Olsun. Sen şimdi yeni birine kalbini verirken ben de arabamın motorunu değiştireceğim. Hadi şimdi yoluna. Ne istersen onu yap.

Alex pencereyi kapattı.

21

Rosie'den
Alex'e
Konu: Mektup mu?

Alex, mektubunu bulmak için mutfağın altını üstüne getirdim, bakmadığım bir tek yer kalmadı ve Greg ile Katie de ona el sürmediklerine yemin ettiler. Mektubun başka nerede olabileceğini bilmiyorum. Oraya bıraktığından emin misin? O sabah seni havaalanına yetiştirmek için nasıl koşturduk biliyorsun, acaba mektubu bırakmayı unutmuş olabilir misin? Senin uyuduğun misafir odasına da baktım. Tek bulduğum yanına almayı unuttuğun tişörtündü ama artık o da benim olduğu için geri alamayacaksın!

Mektupta ne yazmıştın? Dün eve döndüğümde de beni aramadın. Beni merakta bırakıyorsun Alex!

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mektup
Greg'le aranız nasıl? Mutlu musun?

Rosie'den
Alex'e
Konu: Greg
Vay canına, konuyu değiştirdik demek. Doğrudan konuya girdin.

Onunla kötü bir dönemden geçtiğimizi ve bu yüzden endişelendiğini biliyorum. Ona katlanamadığını da biliyorum ki bu yönden biraz zorlandığımı itiraf etmeliyim çünkü onu benim gözümden görebilmeni gerçekten de çok isterdim.

Bütün o aptallıklarının altında aslında çok iyi bir yürek var. Bencilce düşünceleri olabilir, yanlış zamanda yanlış şeyler söyleyebilir ama kapalı kapılar ardında gerçekten de iyi bir dost. Saçmasapan eğilimlerine rağmen onu sevebiliyorum. Yemek davetlerinde yanında gönül rahatlığıyla oturamayacağın adamlardan o, biliyorum ama ben hayatımı onunla paylaşmaktan memnunum.

Başka insanların onu anlaması çok zor, bunun da farkındayım. Siz yalnızca aşırı korumacı paranoyak bir adam görüyorsunuz ama onun bu hali kendimi güvende ve istendiğimi hissettiriyor. Aptallığı da beni güldürüyor! Kusursuz bir çift olmak için önümüzde çok uzun bir yol var. Peri masallarına yaraşır bir evlilik yaşamıyoruz, başımdan aşağı gül yaprakları dökmüyor, hafta sonları beni Paris'e götürmüyor ama saçlarımı kestirdiğimde fark ediyor. Gece dışarı çıkmak için giyindiğimde bana iltifat ediyor. Ağladığımda gözyaşımı siliyor. Kendimi yalnız hissettiğimde sevildiğimi hissettiriyor. Sana sarılan biri varken Paris'e kimin ihtiyacı olur ki?

Bunu ne zaman başardım bilmiyorum ama ben büyüdüm Alex. İlk kez ne yapmam ve ne yapmamam gerektiği konusunda kimseden akıl alamadım. Annem ve babamın yanına kaçamadım ve evliliğimi başka kimseninkiyle kıyaslayamıyorum. Biz kendi kurallarımıza göre yaşıyoruz. Greg'le ilişkimi devam ettirmek benim kararımdı ve eğer Greg'in, daha da önemlisi benim bir şey öğrendiğimizi hissetmiş olmasam bunu yapmazdım. Yaşadığımız şeyi tekrar yaşamayacağımızı biliyorum ve gerçekten ama gerçekten buna inanıyorum. Çünkü geleceğimizden bu kadar emin olmasam yaşananların üstesinden gelemezdim.

Mektubunda neler yazmış olabileceğini tahmin ediyorum Alex ama benim için endişelenme. Ben iyiyim. Teşekkürler, teşekkürler,

teşekkürler, beni bu kadar önemsediğin için gerçekten teşekkürler. Bu dünyada senin gibi dostların sayısı bir elin parmaklarını geçmez.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Greg
Benim de istediğim buydu. Mutlu olman.

Sevgili Stephanie,

Yeni annemiz nasılmış bakalım? Umarım altından kalkabiliyorsundur. Şu an büyük bir değişim geçiriyorsun ama inanılmaz bir duygu, değil mi? Uyuyabiliyor musun? Umarım uyuyorsundur. Harika bir anne olacağını eskiden beri biliyordum: Kız kardeşinle (ve onun bebeğiyle) nasıl ilgileneceğini çok iyi bilirdin.

Bu arada doğumla ilgili anlattığın bütün o kan donduran detaylar için de teşekkür ederim. Düşündüğümden de cesurmuşsun! Ama hayır, yaşadığınız o "büyülü" deneyimin kaydını Pierre'in bana yollamasını istemiyorum. Neler olduğunu çok iyi hatırlıyorum... Seks yapmaktan korkalım diye çocukken okulda bize bu videoları izlettirdiklerini hatırlıyor musun? Ne yazık ki hiçbirimiz *yeterince* korkmamışız. Bizi seksten gerçekten soğutmak için bez değiştirme görüntüleri izletmelilerdi bence. O zaman binlerce kişi kaçıp manastıra kapanırdı.

Fotoğrafta hepiniz çok mutlu görünüyorsunuz, kusursuz bir aile olmuşsunuz. Kusursuz aile diye bir şey hâlâ var mı? Çünkü eğer varsa benim küçük, biricik ailem bundan nasibini alamamış.

Greg'le ilişkime devam etmekle doğru mu yaptım, bilmiyorum. İnsan böyle zamanlarda ne karar vereceğini bilemiyor. Tanrım, Stephanie, kocam beni aldatırsa milyon yıl geçse onu affetmeyeceğimi söylemez miydim ben? Böyle bir şeyi asla kabullenemeyeceğimi söylerdim (bir aldatılmayı, bir de henüz doğmamış çocuğundan vazgeçilmesini), peki şimdi neden bu ilişkiyi devam ettiriyorum?

Neden yatakta yanımda uyumasına izin veriyorum? Neden ona yemek yapıp sofra hazır olduğunda onu çağırıyorum? Aldatılmama rağmen bunları yapacağımı hiç tahmin etmezdim. Bana her gülümsediğinde uzanıp suratına bir tokat atasım geliyor.

Onu sepetlemek dünyanın en kolay işi olur sanıyordum ama sanırım yine tek başıma kalmak istemediğim için onu kabul ettim. Katie'yle birlikte yine yalnız kaldığımızı düşündüm ve bunun altından kalkamayacağıma karar verdim. Şimdi de aldığım bu kararı sorguluyorum işte. Onunla kalıp onu yeniden sevmeyi mi öğrenmeliyim, yoksa ayrılıp kendi başımın çaresine bakmayı, özgür olmayı mı öğrenmeliyim? Katie'yle birlikte yine küçücük bir evde yaşayıp azıcık bir maaşla geçinmeye çalıştığımızı düşünemiyorum.

Ama keşke onu *affedebilsem*... Keşke benimle her konuştuğunda dudaklarının başka birinin dudaklarını öptüğü düşüncesini zihnimden atabilsem... Bana dokunduğunda tüylerim diken diken oluyor ve ondan öyle nefret ediyorum ki sinirlerim bozuluyor. Yaralarımın o yaraları açan adam tarafından iyileştirilmesi çok zor.

Ve her konuda fazla hevesli görünüyor. Birlikte bir danışmana gitmemiz konusunda çok istekli ve günde birkaç saatini benimle konuşmaya, *gerçekten* konuşmaya ayırıyor. Tavırları "Başka bir kadınla yattıktan sonra karınızı nasıl memnun edersiniz" türü kitaplarda yazan tavsiyelere benziyor. *Önce bir danışmandan randevu alın, oraya gitmek için çok önemli. Toplantılarınızı iptal ettiğinizi ona gösterin, her akşam yemek yapıp bulaşıkları makineye doldurun, karınıza günde milyonlarca defa iyi olup olmadığını ve onun için bir şey yapıp yapamayacağınızı sorun, haftalık alışverişi yapın, en sevdiği çikolatalı kek ya da seveceğini düşündüğünüz bir kitap gibi küçük, düşünceli hediyeler almayı unutmayın, gün içinde birkaç saatinizi birlikte sessizlik içinde geçirip gününüzün nasıl geçtiğinden kısaca bahsedin ve ilişkinizin nasıl gittiğine dair hislerinizi detaylıca anlatın. Bunu günde beş yüz defa tekrarlayın ve su ekleyip karıştırın.*

Asıl önemli olansa benim evlendiğim Greg'in asla böyle şeyler yapmayacağı. Biten tuvalet kâğıdını asla değiştirmez, tabağını

bulaşık makinesine yerleştirmeden önce asla sudan geçirmez. Ama şimdi her şey değişti. Hayatı kolaylaştıran günlük, küçük rutinler bile değişti.

Onu terk edecek gücü kendimde bulabilsem kesinlikle bunu yapardım ama düşüncelerimle tamamen çelişen şeyler yapıyorum. Doğru kararı vermek istiyorum, hem de *hemen*. Kırk yıl sonra Greg'in ona neler yaptığına dair dırdırlanan yaşlı ve acılı bir kadın olmak istemiyorum. Bu evliliğin yürümesi için yaptıklarını unutamasam da en azından onu affedebileceğimi önceden görebilmeliyim. Ona karşı yeniden bir şeyler hissedebileceğimi, eskisi gibi olacağımı bilmeliyim. Bana güç veren tek şey, böyle bir şeyi tekrarlamayacağından emin olmam. Aynı şeyleri yeniden yaşamak istemeyeceğimiz kadar çok kavga edip gözyaşı döktük.

Alex bu ülkede yaşasaydı ne yapacağımı bilirdim. Tek ihtiyacım, birinin desteği. Alex omzumda oturup kulağıma, "Yapabilirsin!" diye fısıldayan küçük meleğim gibi. Çok komik. Otuz yaşındayım ve kendimi hâlâ küçük bir kız gibi hissediyorum. Başkalarından farklı olmadığımı görmek için hâlâ etrafıma bakınıp onların ne yaptığına bakıyorum, hâlâ yardım arıyorum, birinin beni dürtüp küçük bir tavsiyede bulunmasını ümit ediyorum. Ama kimseyle göz göze gelemiyorum. Hiç kimse etrafına bakmıyor, ne yapacağını düşünmüyor sanki. Neden yaptığım seçimler ve nereye gittiğim konusunda kafası karışıp endişelenen tek kişi benmişim gibi geliyor? Ne yöne baksam hayatını kolayca yaşayan insanlar görüyorum. Belki ben de aynısını yapmalıyım.

Sevgiler,

Rosie

Sevgili Rosie,

Lütfen yanıtını bilmediğin sorularla kendine işkence etme. Şu an çok zor bir dönemden geçiyorsun ama üstesinden geliyorsun

ve bunu zaman zaman tekrarlıyorsun. Her zorluk seni biraz daha güçlü kılıyor.

Ben sana Greg'le kal ya da kalma diyemem. Kararı ancak sen verebilirsin ama sana şunu söyleyebilirim ki azıcık da olsa içinde bir sevgi varsa buna yoğunlaşmalısın. Küçük şeyler beslendikçe büyür Rosie. Aşk da öyle. Ama eğer sefil olduğunu düşünüyorsan o zaman git ve *hak ettiğin* mutluluğu sana hissettirecek başka bir şey bul.

Kalbinin sesini dinle ve içgüdülerinle hareket et. Onlar seni doğru yola götürür. Sana söyleyebileceğim çok fazla bir şey yok Rosie, kusura bakma ama en azından yalnız olmadığını biliyorsun. diğer insanlar da sorularının yanıtını bilmiyor. Bazen hepimizin kafası seninki kadar karışıyor.

Kendine iyi bak.

Sevgiler,

Stephanie

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Sessiz kalp

Kalbimin sesi çıkmıyor, içgüdülerimse yatağa kıvrılıp ağlamamı söylüyor.

Kendine not: Hiçbir koşulda tekrar âşık olma.

Hiçbir koşulda kimseye güvenme.

Rudolph'un[1] *annesini şaşırtmamak için kalendulalı koruyucu içeren kâğıt mendil al.*

Yemek ye.

Yataktan kalk.

Ve Tanrı aşkına ağlamayı kes.

1 Noel Baba'nın dokuz rengeyiğinden biri. Kırmızı burunlu Rudolph diye bilinir. (ç. n.)

Anneden

Stephanie'ye

Konu: Sence işe yarıyor mu?

Sanırım sonunda bu e-posta olayını çözdüm. Her neyse, ben yalnızca babanın altmışıncı doğum günü partisiyle ilgili planımızın geçerli olup olmadığını sormak istedim. O, Jack ve Pauline'le bir şeyler içeceğimizi sanıyor. O yüzden bu adrese yanıt yollama çünkü o da okuyabilir. Cep telefonumdan ara. Gelmeni çok istiyorum. Yine bir arada olmak harika olacak. Rosie'ye de iyi geleceğini düşünüyorum. Onun için çok endişeleniyorum. Üzüntüsünden sürekli zayıflıyor. Baban da Greg'i yumruklamamak için kendini zor tutuyor ki böyle bir şeyin kimseye faydası olmaz. Özellikle de babanın kalbine. Kevin da Greg'le konuşmadığı için Rosie'nin işi iyice zorlaşıyor. Ona ne kadar destek verirsek o kadar iyi.

22

Ruby: Tamam, nasıl bir diyet yapıyorsan söyle, Gary'ye de yaptıracağım.

Rosie: Diyet yapmıyorum Ruby.

Ruby: Ama hasta ve sağlıksız görünüyorsun; Gary de tıpkı senin gibi görünsün istiyorum. Çirkin, kürdan gibi ve bitkin...

Rosie: Teşekkürler.

Ruby: Ben yalnızca yardım etmeye çalışıyorum Rosie. Lütfen bana neler olduğunu anlat.

Rosie: Yardım edebileceğin bir şey yok; bu sorunu Greg'le benden başka kimse halledemez. Daha doğrusu ben, Greg ve muhteşem evlilik danışmanı Ursula'dan. O kadar güzel bir ekip oluşturduk ki ağlamak istiyorum.

Ruby: Hepiniz adına sevindim. Bu muhteşem Ursula nasıl biri?

Rosie: Muhteşem biri. Dün bana hislerimi ifade etmek konusunda sıkıntım olduğunu söyledi.

Ruby: Ve?

Rosie: Ve ben de bu yoruma kızdığımı ve cehenneme gitmesini söyledim.

Ruby: İyi ifade etmişsin. Greg bu konuda ne dedi?

Rosie: Kulaklarını aç ve dinle. Kesinlikle ödülü hak eden bir yorum. Benim sezgileri müthiş güçlü olan kocam, "Ursula'yla iletişim kuramadığımı ve onu anlamadığımı," söyledi.

Ruby: İnanmıyorum.

Rosie: Aynen öyle. Ben de evliliğime danışmanlık ettiği süre içinde Ursula'yla iletişim kurabilmem için Ursula'yla ayrıca bir ilişki danışmanına gitmem gerektiğini söyledim.

Ruby: Greg buna ne dedi?

Rosie: Şey, kapıyı sertçe kapattığı için ne dediğini duyamadım. Ama çok olumlu bir şey söylediğini sanmıyorum. Burun delikleri kabarmıştı ve soluyarak bakıyordu. Ursula'ya yer açmak için daha geniş bir yatak almayı da düşünüyorum. Hakkımızda her şeyi öğrenmeli. Belki gece boyunca kaç defa gaz çıkardığımı falan da saymak ister.

Ruby: Gerçekten de o kadar kötü mü?

Rosie: Danışmanlığın *herhangi* bir konuda ne gibi fayda sağladığını anlayamıyorum. Ursula bizi birbirimizin canını sıkan küçük detaylar hakkında konuşmaya zorlayarak kavga etmemize sebep olmaktan başka bir şey yapmıyor. Anlaştığımızı gördüğünde önümüzdeki ay bizden para alamayacağı için endişelenmeye başlıyor sanki. Geçen hafta, Greg'in sırf beni güldürmek için bilerek dudaklarında süt bırakmasından ve gülmeyince de peşimden ayrılmayıp beni güldürene kadar omzumu dürtmesinden ne kadar nefret ettiğim üzerine *tam bir saat* tartıştık.

Dün de bir yanlış yaptığımda dudaklarının seğirmeye başlamasının sinirlerimi nasıl bozduğu üzerine tartıştık. Ben gökyüzü sarı desem, üst dudağı nasıl oluyorsa Elvis'inki gibi oynamaya başlıyor. En ufak hatamı düzeltmek zorunda mı? Üstelik müthiş bir yanlış yapmışım gibi davranıyor. Çimlerin rengi pembe değil, yeşilmiş. Vay canına! Böylesine önemli bir bilgi hayatımızda ne de büyük bir değişiklik yaratıyor ama!

Önümüzdeki hafta sevgili annesinin ona aldığı o aptal çorapları sürekli giymesine değineceğim sanırım. Ona sorsan çoraplar muhteşem. Bazen sırf o çorapları giydiğini söylemek için annesini arıyor. İğrenç pembe puanlı sarı çoraplar, bir de kırmızı çizgili mavi çoraplar. Eminim bankadaki iş arkadaşları da o çorapların *muhteşem* olduğunu düşünüyordur. Son derece havalı ve modern

banka müdürü pembe çorap giyiyor, hadi hepimiz ondan kredi alalım! Üstelik oturduğunda pantolonu kalkıyor ve çorapları bir kilometre öteden görünüyor...

Ruby: Vay canına. Buna rağmen kendini ifade etmekte zorlandığını mı söylüyorlar?

Rosie: Anlayacağın böylesine gereksiz detaylara inmeyi bile seviyorlar. Greg'in her sabah alnıma ya da yanağıma bir öpücük kondurup kondurmadığını değil, beni hiç öpüyor mu, onu tartışmalıyız.

Ruby: Peki bu garip danışmanın evliliğiniz üzerinde olumlu etkisi var mı?

Rosie: Pek sayılmaz. Bence Greg ve ben tek başımıza çok daha iyisini yapabiliriz.

Ruby: İkiniz de ondan vazgeçebilir misiniz yani?

Rosie: Bana kalırsa vazgeçmeliyiz, yoksa Greg kırkına gelene kadar bu evliliğin yürüyeceğini sanmıyorum...

Kocama,
40. doğum günün kutlu olsun tatlım.
Kucak dolusu sevgiler,
Rosie

40. doğum günün kutlu olsun!
Artık daha çirkin ve yaşlısın.
Greg'e,
Katie ve Toby'den

Sevgili Alex,

Artık kayıp ilanı vermeyi düşünüyorum. Dünyadan koptun mu? Hâlâ hayatta mısın?

Geçen gün anneni aradım, o da uzun zamandır senden haber alamamış. Her şey yolunda mı? Çünkü eğer değilse bunu bilmeye hakkım var. Bana içini dökmelisin çünkü ben senin en yakın arkadaşınım ve... kurallar böyle işte. Her şey yolunda olsa bile bana yaz. Dedikodu yapmalıyım. Bu da aynı kuralın ikinci maddesi.

Burada her şey her zamanki gibi tüm çılgınlığı ve belirsizliğiyle devam ediyor. Bildiğin gibi Katie on bir yaşına girdi. Ona gönderdiğin hediye için teşekkür ederiz. Artık büyüdüğü için gün içinde nereye gittiğini ya da eve kaçta döneceğini bana söylemesine gerek yokmuş. Bunlar annelerin bilmesini gerektirmeyen önemsiz bilgilermiş. Gerçek bir cadıya dönmesine birkaç yıl daha var sanıyordum. Oysa şimdiden ona engel olduğumu ve hayatını mahvetmek için bilinçli bir çaba içinde olduğumu düşünüyor. (Evet, bunu çok sık yapıyorum.) Çocuk artık ruj sürüyor Alex. Pembe, parlak, simli parlatıcılar... Gözlerini, yanaklarını, saçlarını parlatıyor! Kız çocuğu diye disko topu mu büyütüyorum diye merak ediyorum. Davetsiz misafirinin kimliğini anlaması için odasına girmeden önce kapısını üç kez çalmam gerekiyor. (Toby'yi çok kıskanıyorum çünkü onun kapıyı bir kez çalması yeterli. Greg'inse on üç defa çalması gerekiyor. Zavallı Greg. Bazen, hatta çoğu zaman saymayı unutuyor ve Katie güvenlik sebepleriyle onu içeri almıyor. Kim kapısını on üç defa çalar ya da on üç defa çalmaya çalışır ki?! Ama ben kafamı kullanıp kapıyı bir kez çalıyorum, böylece Toby olduğumu sanıyor ve Katie Dunne'un gizli sığınağına girme iznini alıyorum. Simsiyah duvarlar, karanlık, duvarlarda ürkütücü posterlerle karşılaşacağını sanıyorsun ama şaşırtıcı derecede temiz ve düzenli bir yer buluyorsun.)

Sana hâlâ yazıyor mu bilmiyorum ama bu çok yoğun ve gizemli hayatının ilginç yanlarına dair sana bir şey söylüyorsa lütfen beni aydınlat. Ben onun annesiyim ve bu da *kesinlikle* uyulması gereken bir kural.

İşyerinde her şey yolunda. Hâlâ oteldeyim ve en uzun süredir onlarla çalışan elemanları benim. Çok komik, değil mi? Ama

(benim için her zaman bir "ama" vardır biliyorsun) otellerin nasıl işletildiğini her zaman merak etmişimdir ve şimdi bir bakıma, "Ee, bu kadar mı? Başka bir şey yok mu?" diye düşünüyorum. Yaptığım iş güzel ama biraz yükselmek istiyorum. Hilton otellerinin yöneticiliğini devralana kadar rahat etmeyeceğim.

Greg delirdiğimi düşünüyor. Maaşı, patronu ve çalışma saatleri iyi olan bir yerden ayrılmak delilikten başka bir şey değilmiş. Burada rahatmışım ve bu kadarıyla yetinmem gerekirmiş. Belki de haklıdır.

Josh nasıl? Onu tekrar görmeyi çok isterim. Yakında bir görüşme ayarlamalıyız. Beni unutmasını istemiyorum. Çocuklarımızın yakın arkadaş olacağına söz vermemiş miydik? Zaman zaman gördüğü, eline harçlık sıkıştıran o yabancı tanıdıklardan biri olmak istemiyorum. Böyle insanları çok sevsem de şahsen Josh için daha büyük bir anlam taşımam gerektiğini düşünüyorum.

Evet, sana verebileceğim en heyecanlı haberlerim bunlar. Bana yaz, beni ara, e-posta yolla ya da uçağa atlayıp ziyaretime gel. İstersen hepsini birden de yapabilirsin. Yeter ki hâlâ dünya üzerinde bir yerlerde olduğunu bildir.

Seni özledim.

Sevgiler,

Rosie

Sevgili Rosie,

Sana hâlâ hayatta olduğumu bildirmek istedim, en azından hayatta olduğumu düşünüyorum. Sally son günlerde canımı çıkarmaya çalışıyor. Boşanma işleri son noktaya yaklaştı... Tam bir kâbus.

Bende durum böyle. Şimdilik bu kadar, gidip birilerinin kalbini çalıştırmalıyım.

Katie'ye sevgilerimi ilet.

Alex

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Ynt: Dedikodu!

Mektubun için teşekkür ederim Steph. Ben çok iyiyim. Herkes iyi ve sağlıklı; bir şikâyetimiz yok. Greg konusunda doğru kararı verdiğimi hissediyorum ve Alex'ten boşanma prosedürlerini dinledikten sonra Greg'le o yola girmediğimize seviniyorum. En azından Sally ve Josh, Alex'ten fazla uzağa gitmediği için Alex oğlunu düzenli olarak görebiliyor.

Benim en büyük kâbusum Katie'yi kaybetmek olurdu. Öyle bir şey olsa ne yaparım bilmem. Bütün gün MTV izleyip müziğin sesini son ses açabilir, okula gidip Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey'yle tartışmama sebep olarak günümü mahvedebilir, bütün koltuklarla halıları sime boyayabilir, eve gelmesi gereken saati geçirip beni meraktan öldürebilir. Her şeye rağmen o benim hayatımdaki en önemli varlık. Benim için herkesten önce geliyor. İyi ki Alex o baloya gelememiş ve Mızmız Brian iyi ki o kadar sıkıcı bir çocukmuş. Hayatımın erkeği beni hayal kırıklığına uğratmış olsa da hayatımdaki küçük kız her günüme neşe katıyor.

Sevgili Bayan Rosie Dunne,

Bu ayın 16'sı, Pazartesi günü saat dokuzda lütfen benimle görüşmek için okula gelin. Toby Flynn'in ailesi de gelecek. Yaz dönemi matematik sınavıyla ilgili. Katie ve Toby bütün sorulara aynı yanıtı vermiş. Asıl dikkat çekici olansa bu yanıtların büyük kısmının yanlış olması. Bu konuyu Katie ve Toby'yle konuştum ama tesadüf olduğu konusunda ısrar ediyorlar.

Bildiğiniz gibi kopya çekmek St. Patrick İlkokulu'nda ciddi bir suç sayılıyor. Şu an bir *dejavu* yaşadığımı düşünüyorum Rosie... Lütfen arayıp geleceğinizi bildirin.

Bayan Casey

23

Rosie'den
Alex'e
Konu: Yetişkinler

Sence bize ne oldu? Kim böylesine "yetişkinlere özgü" şeyler yaşayacağımızı bilebilirdi? Bana sorarsan senin boşanma olayın, benimse evliliğimi kurtarma çabalarım yetişkin olmak için çok da gerekli değil. Sanırım arka bahçede hırsız-polisçilik oynarken ikimiz de çok şey öğrendik. Ondan sonra her şey yokuş aşağı gitti!

Son birkaç haftadır burada hava çok güzel. Dublin'de haziran ayını seviyorum. Gri binalar açık gri bir görünüme bürünüyor, mutsuz yüzlerse daha çok gülüyor. Ama işyeri çok sıcak. Otelin ön cephesi cam olduğu için bugünkü gibi havalarda serada çalıştığımız hissine kapılıyoruz. Cama vuran kocaman yağmur damlalarının sesinin lobide yankılandığı kış aylarının tam tersi yani. Aslında huzur veren bir ses ama bazen dolu taneleri çok hızlı ve gürültüyle çarptığı için camın kırılmasından korkuyoruz. Şu anda bembeyaz, pamuk şekerine benzer tüyleriyle otlayan kuzuya benzettiğim bir bulutun süzüldüğü masmavi gökyüzüne bakıyorum. Öyle güzel ki...

Spor arabaların üstü açılmış, müzik sesleri etrafa yayılıyor, ceketlerini omuzlarına asıp gömlek kollarını kıvıran işadamları ofise dönmeye isteksiz adımlarla otelin önünden geçip gidiyor. Üniversite öğrencileri derse girmekten vazgeçip kocaman daireler halinde parka yayılmışlar. Bugün yiyecek arama derdine düşmeyecekleri için

memnun görünen ördekler göl kenarında toplanmış. Islak ekmek parçaları suyun yüzünde yüzüyor ve yenmeyi bekliyor.

Flört eden bir çift büyük bir fıskiyenin etrafında birbirini kovalıyor, fıskiyeden kollarıyla bacaklarına sıçrayan suyla serinliyorlar. Âşık çiftler çimlere yayılmış, özlemle birbirlerine bakıyorlar. Çocuklar oyun bahçesinde oynarken ebeveynleri güneşte dinleniyor, bir gözlerini kapayıp diğeriyle sevinç çığlıkları atan heyecanlı çocuklarını izliyorlar.

Dükkân sahipleri, boş dükkânlarının kapısında durmuş etrafı gözlüyorlar. Ofis çalışanları havasız ve nemli odalarının penceresinden dalgın dalgın bakıyor, heyecan içindeki şehri imrenerek izliyorlar.

Kahkaha sesleri duyuluyor ve herkesin yüzünde koca bir tebessüm var. Canlı adımlarla yürüyorlar. Otelin terası güneşin altında içki içen insanlarla dolu. Long Island kokteyl, cin tonik, buz parçacıklı portakal suyu, küf yeşili karışımlar, meyve kokteylleri ve kâselerce dondurma... Ceketler çıkartılıp sandalyelerin arkasına asılmış.

Temizlikçi kadınlar mobilyaları parlatırken kendi kendilerine şarkı mırıldanıp gülümsüyor, güneş ışınlarının yüzlerine yansıdığını hissediyorlar. Böyle günler sık sık yaşanmıyor ama kime sorsan eminim daha sık yaşanmasını isterdi.

Bense burada oturmuş seni düşünüyorum ve sana sevgilerimi yolluyorum.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Mutlu!

Yazdıklarından çok mutlu ve şairane bir ruh haline kapıldığın sonucuna vardım. Hafta sonumu Josh'la geçirdim. Her şeyi didikleyen küçük bir yaratığa dönüştü bu çocuk Rosie. Sürekli koşturuyor ve sağında, solunda, ortada gördüğü, bulduğu her şeyi almaya çalışıyor. Oda yerle bir olur korkusuyla gözümü bile kırpamıyorum. Ama o o kadar enerjik ki hafta sonları onu görünce ben

de canlanıp mutlu oluyorum. Vücudumdaki bir düğmeye basılıyormuş gibi onu görünce içim enerjiyle doluyor. Sonsuza dek onu izleyebilirim. Nasıl öğrendiğini, kendi kendine neler yaptığını, bir şeyleri hiç kimseden yardım almadan yapmayı nasıl çözdüğünü izleyebilirim. Josh eline geçen fırsatları değerlendiriyor. Benden daha cesur. Durması gerektiğini bilse de bir adım daha ileri gitmekten çekinmiyor. Ne olursa olsun yapıyor ve öğreniyor. Sanırım biz yetişkinlerin onlardan öğreneceği çok şey var. Amacımıza ulaşmaya çalışırken aşırı duyarlı olmamalı, bu kadar korkmamalıyız.

O yüzden Josh'ın tavsiyesine uyuyorum. Ünlü bir cerrah bu hafta bir konferans verecek. Kendi geliştirdiği yeni kalp prosedürüyle ilgili birkaç günlük bir seminer olacak bu. Onunla tanışmaya çalışacağım; ben ve orada bulunacak bin kadar diğer kalp cerrahı adayları... Duyduğuma göre çalışmalarını geliştirmek için buraya yerleşen bir İrlandalıymış ve yardıma ihtiyacı varmış.

Bir mucize olsun diye dua et benim için.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Gizemli toplantı

Önümüzdeki hafta patronum Bill'le gizemli bir toplantı yapacağım. Ne konuda olduğuna dair en ufak bir fikrim yok ama çok heyecanlıyım. Dün geldiğinde morali bozuktu ve gün boyunca gizli toplantılar yapıp durdu. Siyah takım elbiseli, şüphe uyandıran bir sürü adam saat başı onunla görüşmeye geldi. İçimde çok kötü bir his var.

Asıl kötü olansa ağabeyi Bob'ın da yarın sabah gelecek olması. İkisi yalnızca işe alımlar ve işten çıkarmalar için bir araya gelir. Bana sorarsan Bob bundan başka bir şey yapmıyor. Dünya çapındaki bütün otellerle Bill ilgileniyor. Duyduğuma göre Bob da kendi payını evlere, arabalara, tatillere ve kadınlara harcıyormuş. Neden insanlar kadınları, araba ve tatille aynı kategoriye sokuyor

anlamıyorum, yarışmada verilen ödülmüşüz gibi. Benim milyonlarım olsa kimsenin, "Tanrım, şu Rosie Dunne'a da bak. Parasını ayakkabıya, kıyafete ve erkeklere harcıyor," dediğini duymazsın. Haksız mıyım?

Umarım beni işten atmazlar. Atarlarsa ne yaparım bilmiyorum. Beni işten atmasın diye onunla yatabilirim. Anlayacağın bu işi o kadar çok seviyorum. Belki de başka yerde iş aramaktan korktuğum içindir. Ya da sırf değişiklik olsun diye Greg'den başka bir adamla yatacak kadar çaresiz bir haldeyim. Onu seviyorum tabii ama öyle sıkıcı ki anlatamam.

Şimdi gidip işlerden başımı kaldıramıyormuşum gibi görüneyim ki beni kovacak sebepleri kalmasın. Benim için dua et, ben senin için ediyorum.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ynt: Gizemli toplantı

Merak etme, iyi geçecektir! Seni kovmak için bir sebepleri yok ki! (Var mı?) Orada çalışmaya başladığın günden beri yanlış bir şey yapmadın. Hasta olduğunda bile gitmemezlik etmedin! Her şey yoluna girecek. Birazdan seminere gitmek üzere evden çıkacağım. İkimize de bol şans!

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ynt: Ynt: Gizemli toplantı

Haklısın. Beni kovamazlar. Aptalca düşünüyorum. Ben harika bir elemanım. Beni kovmaları için bir sebep yok. En azından öyle biliyorlar. Yani, Ruby'ye teras süitini göstermek için onu ne zaman buraya çağırdığımı asla bilemezler. Onu bilseler bile odaya yemek servisi verip geceyi burada geçirdiğimizi kesinlikle öğrenemezler, değil mi?

Belki de bornozların kaybolduğunu fark ettiler. Ama o kadar rahattı ki birini eve götürmek zorunda kaldım...

Belki de mini barın boş olduğunu fark ettiler. Ama dolabı doldurması için Peter'ı sıkı sıkı tembihlemiştim. Hem mayısın ortasında annesi ile babasına Sevgililer Günü indirimi yaptığım için bana borcu vardı. Yani sebep bu da olamaz... Aman Tanrım, bu durum beni öldürecek. Yine Azgın Andy'nin yanına dönmek istemiyorum ve bir yerlere CV'mi yollayacak enerjim de kalmadı. İş görüşmesi stresini de hiç çekemem.

Benimle yalnızca toplantı yapmak istiyorlar. Ama Bill bunu söylediğinde hiç gülümsemedi ve gözleri de her zamanki ışıltısından yoksundu. Sence bu ne anlama geliyor? Aman Tanrım, yeni gelen çelimsiz kızla da bugün toplantı yapacaklar. Gördüğüm en beceriksiz eleman. Hastalanıp işe gelmediği günler, geldiği günlerden fazla. Sanırım hiç yemek yemediği için sürekli hastalanıyor. Onun için öğle tatilleri de gereksiz. Yiyecekler şeytanın ta kendisiymiş gibi masanın karşısında oturan kişinin tabağına korkunç bir yüz ifadesiyle bakıp suyunu yudumluyor. Suyun yarısını içtiğinde doyuyor ve su şişesinin kapağını kapatıp orada bırakıyor.

Sanırım iş aramaya başlasam iyi olacak.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Rahatla artık!

Tanrı aşkına Rosie Dunne, seni tüm kalbimle seviyorum ama artık rahatlamalısın!

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Aaaah, demek seni tüm kalbiyle seviyor.

Rosie: Of, e-postalarımı okumaktan vazgeçer misin Ruby?

Ruby: Sen de "düğünçiçeği"nden daha zor bir şifre bul. İkiniz son zamanlarda açık açık flört ediyorsunuz.

Rosie: Hayır, flört falan etmiyoruz! Sence nasıl flört edebiliriz?

Ruby: Biliyorsun işte.

Rosie: Ah lütfen, bir kez olsun adam gibi bir cevap verirsin sanmıştım.

Ruby: Aslında bir cevabım var ve sen de ne olduğunu biliyorsun.

Rosie: Eskisi gibi konuşuyoruz o kadar. Alex'in neşesi yerine geldi. Bence artık mutlu.

Ruby: Çünkü âşık...

Rosie: Âşık filan değil. En azından bana değil.

Ruby: Ah, affedersin. "Seni tüm kalbimle seviyorum" yazması kafamı karıştırdı demek ki.

Rosie: O beni arkadaşça seviyor Ruby.

Ruby: Benim de arkadaşımsın ama ben seni tüm kalbimle sevmiyorum. Lanet olsun, Teddy'yi bile tüm kalbimle sevmiyorum ben.

Rosie: Tamam, Alex ve ben birbirimize deli gibi âşığız ve kaçıp tutkulu bir aşk yaşayacağız.

Ruby: Gördün mü? Gerçekleri itiraf etmek insana acı vermiyormuş.

Rosie: Biraz bekle Ruby.

[Rosie bilgisayarın başında kalkar.]

Rosie: Aman Tanrım, kürdan kızın Bob ve Bill'le görüşmesi bitmiş ve iki gözü iki çeşme ağlıyor. Onu işten atmışlar. Sıra bende. Lanet olsun. Gitmeliyim. Lanet, lanet, lanet olsun.

24

Kevin,

Selam oğlum. Bilirsin ben mektup yazmayı pek sevmem ama annen ve bana personel bölümünün telefon numarasını doğru verdiğinden emin olamadım. Ne zaman arasam çalıyor ama yanıt veren yok. Üstelik günün her saatinde böyle. Ya bize numarayı yanlış verdin ya telefonda bir sorun var ya da herkes çok çalıştığı için telefonlarıma kimse yanıt veremiyor. Otuz kişiyle aynı telefonu kullanma fikri de pek hoşuma gitmedi açıkçası. Kendine bir cep telefonu alamıyor musun? Belki o zaman seninle arada bir konuşabiliriz.

Umarım orada saçmasapan şeyler yapmıyorsundur. Rosie mutfakta sana iş bulabilmek için gerçekten de büyük risk aldı. Daha öncekiler gibi bu işi de yüzüne gözüne bulaştırma. Hayatında iyi bir başlangıç yapabilmen için eline iyi bir fırsat geçti. Yaşlı baban artık altmışına geldi. Sonsuza dek sana destek olamayacağımı biliyorsun!

Emekliliğimi kutlamaya gelemediğine üzüldüm. Şirket bütün aileyi davet etti. Gece boyunca bizi memnun etmeye çalıştılar. Aslına bakarsan otuz beş yıldır beni memnun etmeye çalışıyorlar. Stephanie, Pierre ve Jean-Louis Fransa'dan geldi. Rosie, Greg ve küçük Katie de geldi. Güzel bir geceydi. Sana kızmadım oğlum, yalnızca bizimle birlikte olmanı isterdim o kadar. Duygusal bir geceydi. Gelseydin yaşlı babanın ağladığını görürdün.

Hayat ne komik. Kırk yıl boyunca onlar için çalıştım ve ilk iş günümü dün gibi hatırlıyorum. Yeni mezun olmuştum ve her-

kesi memnun etmeye çabalıyordum. Annene evlenme teklifi edip ev alabilmek için para kazanmaya başlamalıydım. İşe başladığım hafta emekli olan yaşlı adamlardan biri için ofiste bir veda partisi yapıldı. Ben onunla pek ilgilenmedim. İnsanlar konuşuyor, ona hediyeler veriyor, eski günleri anıyorlardı. Benim umursadığım tek şey geç saatlere kadar beni orada tutmaları ve bunun için ekstra ücret ödememeleriydi. Oysa ben bir an önce oradan kaçıp annene teklifimi etmek istiyordum. Yaşlı adam iş hayatı boyunca orada çalışmıştı, gözleri yaşlıydı, gittiği için üzülüyordu ve konuşmasını yapması da uzun zaman aldı. Hiç susmayacağını, benim de oradan kurtulamayacağımı düşünmeye başlamıştım. Annene aldığım yüzük cebimdeydi. Kutunun orada olduğundan emin olmak için elimi cebime sokup duruyordum. Adam konuşmasını bir an önce bitirsin istiyordum.

Adı Billy Rogers'dı.

İşe yeni başladığım için beni bir kenara çekip şirketle ilgili birkaç tavsiyede bulunmak istedi. Söylediklerinin tek kelimesini dinlemedim. O lanet ofisten ayrılmaya hiç niyeti yokmuş gibi konuştukça konuştu. Bense onu acele ettirdim. O zamanlar şirkete pek önem vermiyordum.

Her hafta ziyaretimize gelmeye devam etti. Masalarımızın arasında dolaşır, yeni gelenleri ve eskilerden de bazılarını sinir ederdi. Tavsiyeler verir, artık onu ilgilendirmeyen işleri kontrol ederdi. Bizse işimizi yapmak istiyorduk. Adam işi için yaşayıp nefes alıyordu. Hepimiz ona bir hobi edinmesini söyledik. Kendine bir uğraş bulmalıydı. Ona yardım ettiğimizi sanıyordu. İyi niyetimizle ona tavsiyede bulunduğumuzu düşünüyordu. Aslında bu da vardı ama arkadaşlarını artık iyice kızdırmaya başlamıştı. Adam birkaç hafta sonra öldü. Golf kursunda kalp krizi geçirmiş. Tavsiyemize uyup ilk dersine gitmişti.

Otuz yıldır Billy Rogers aklıma gelmemişti. Bütünüyle unutmuştum onu açıkçası. Ama o geceden beri Billy Rogers'ı aklımdan çıkaramıyorum. Etrafıma yaşlı gözlerle bakıp konuşmaları dinle-

dim. hediyelerimi aldım, yeni elemanların evde onları bekleyen kız arkadaşlarına, eşlerine, çocuklarına ne zaman kavuşacaklarını düşünüp gizli gizli saatlerine baktıklarını gördüm... O ofis kapısından geçenleri düşünmeden edemedim. Benimle birlikte işe başlayan elemanları düşündüm: Colin Quinn ve Tom McGuire. Onlar benim gibi emeklilik yaşına gelemediler. Sanırım hayatın anlamı bu. İnsanlar geliyor ve gidiyor.

Anlayacağın artık erkenden uyanmak gibi bir derdim yok. İhtiyacım olduğunu bile fark etmediğim kadar uyuyorum. Bahçede her şey düzenli, evde kırık olan her şey tamir edildi. Bu hafta üç defa golf oynadım, Rosie'yi iki defa ziyaret ettim, Katie ve Toby'yi gezdirdim. Buna rağmen her an arabama atlayıp işe gitmek, çaylaklara işle ilgili birkaç tüyo vermek istiyorum. Ama kimse beni umursamaz ki. Her şeyi kendi başlarına öğrenmek istiyorlar, ihtiyaçları olan da bu.

Böyle olunca ben de en büyük hobileri yazmak olan Dunne kadınlarına katıldım. Yazışmaktan başka bir şey yaptıkları yok ama bu sayede telefon faturası da az geliyor. İşlerin nasıl gidiyor bana bildir oğlum.

Rosie'nin işini duydun mu?

Baban

Kevin'dan

Stephanie'ye

Konu: Babam

Ne var ne yok? Bugün babamdan bir mektup aldım. Babamın mektup yazması başlı başına garip tabii ama yazdıkları daha da garipti. O iyi mi? Otuz beş yıl önce ölen Billy Rogers diye bir adamdan bahsediyor. Aklını kaçırmadı, değil mi? Her neyse, ondan haber aldığıma sevindim. İlla ki kötü bir şey olmuştur demiyorum ama bambaşka bir adama dönüşmüş sanki. Veda partisine gelemediğim için üzgünüm. Gelmeye çalışmalıydım.

Pierre ve Jean-Louis'e benden selam söyle. Pierre'e de ki bir dahaki görüşmemizde mutfak becerisi konusunda elime su dökemeyecek! Babam Rosie'nin işiyle ilgili bir şey yazmış. Ne yaptı?

Stephanie'den
Annesine
Konu: Kevin ve babam

İrlanda'da çok önemli şeyler olduğundan eminim çünkü oğlundan, yani benim küçük kardeşim Kevin'dan, evet, doğru duydun, para istemek dışında ailesini arayıp sormayan o adamdan az önce bir e-posta aldım. Babam ona mektup yazmış ve Kevin da endişelenmiş! Babamın pul yalayabildiğine inanabiliyor musun?

Kevin babamın yine Billy Rogers'dan bahsettiğini yazmış. Bana da bahsetmişti. Babam iyi mi? Hayatında yeni bir döneme geçtiği için çok fazla düşünüyor sanırım. En azından artık düşünmek için vakti var. İkiniz de hayatınız boyunca çok çalıştınız. Artık Kevin, Rosie ve Katie, ben yokuz ve ev nihayet size kaldı. Babamın kafasını toparlamakta ne kadar zorlandığını anlıyorum. Sürekli çığlık atan çocuklara, didişip duran ergenlere nasıl da alışkındınız oysa. Tam biz büyüdüğümüzde yeni bir bebek geldi ve Rosie'ye çok yardımcı oldunuz. Maddi yönden güçlük çektiğinizi biliyorum ama artık kendinizi ödüllendirmenin vakti geldi.

Kevin, Rosie'nin işiyle de ilgili bir şey yazmış; haberi senden almadan onu aramak istemedim. İşini kaybetmekten çok korkuyordu. Lütfen bana haber ver.

Anneden
Stephanie'ye
Konu: Ynt: Kevin ve babam

Kesinlikle haklısın. Bence de babanın düşünmesi gereken bir sürü şey var ve artık bunun için yeterince zamanı da var. Evde olması hoşuma gidiyor! Sürekli bir koşturmaca içinde değil ya da

ben onunla konuşmaya çalışırken işyerinde çözülmesi gereken bir sıkıntıyı düşünmüyor. Artık hem bedenen hem de zihnen yanımda. Ben de işten ayrıldığımda böyle hissetmiştim ama benim için durum biraz daha farklıydı sanırım. Katie doğduğunda Rosie'ye yardım edebilmek için yarım gün çalışmaya başlamıştım. İşi tamamen bıraktığımdaysa öyle büyük bir değişim hissetmedim. Babansa kendini yeniden bulmaya çalışıyor.

Rosie'nin işiyle ilgili gelişmeleri duymadığına şaşırdım. Söyleyeceği ilk kişi olursun sanıyordum (Alex'i saymazsak tabii) ama sanırım henüz bu konuyu konuşmaya hazır değil. Bu kız bazen beni çok endişelendiriyor. Hafta boyunca bana işini kaybedeceğinden yakınıp durdu, sonra beni arayıp patronlarla görüştüğünü ve terfi ettiğini söyledi!

Ah, Stephanie, onun adına nasıl sevindik bilemezsin! Güzel haberi henüz sana vermediğine şaşırdım ama henüz birkaç gün oldu. Her neyse, seni aramasını sağlarım, yoksa sürprizini bozmuş olurum. Şimdilik bu kadar; baban bana sesleniyor. Çiçekçiye gideceğiz. Bahçeye biraz daha çiçek ya da ağaç dikersе Orman Bakanlığı'ndan izin almamız gerekecek!

Kendine iyi bak tatlım. Bebek Jean-Louis'yi büyükannesi ve büyükbabasının yerine öpüp kucakla!

25

Stephanie'den
Rosie'ye
Konu: Terfi!

İşyerinde olduğunu bildiğim için seni aramıyorum. Bugün annemden bir mektup aldım. Terfi ettiğinle ilgili bir şeyler söyledi. Nedir durum? Hemen bana yaz!

Rosie'den
Stephanie'ye
Konu: Terfi

Annemin dilini tutamadığına inanamıyorum! EVET! Duydukların doğru ve çok heyecanlıyım. Ünvanım da Otel Yöneticisi. Seni de sevgili annem ve babam gibi heyecanlandırmadan önce söyleyeyim, gerçek anlamda bir yöneticilik değil bu. Maksimum müşteri memnuniyetini sağlamak için konuklara danışmanlık yapacağım (en azından bana söyledikleri bu...)

En büyük sürpriz de bu oldu. Yıllar önce ilk görüşmemi yaptığım o upuzun toplantı salonuna ayaklarımı *sürüyerek* girdim. Kalbim küt küt atarken bacaklarım pelteye dönmüştü. Vücut dilim yanlış mesajlar iletiyor, avuçlarım terliyor, dizlerim titriyordu. Emeklilik yaşına gelene kadar Azgın Andy'nin yanında çalışmak zorunda kaldığıma dair görüntülerse gözümün önünden gitmiyordu. Bill ve Bob Lake'in bana sessiz ve sakince masama dönüp pılımı pır-

tımı toplayarak bir daha dönmemek üzere otelden çekip gitmemi söyleyeceklerine kendimi fazlasıyla ikna etmiştim.

Ama bana çok iyi davrandılar. Yapacağım işin detaylarını anlatırken güvenimi tazeleyip bana övgüler yağdırdılar. Son birkaç yıldır oteldeki performansımdan çok memnun olduklarını söylediler. (Bense konuklar odalarına çekildikten sonra piyanonun başına geçip Barbra Streisand şarkıları söylediğim o geceyi ima etmediklerini dilemekten başka bir şey yapamadım. Eline fırsat geçmişken fantezisini gerçekleştirmek isteyen genç bir kadını kim suçlayabilir ki?) Bana insanları etkilediğimi ve özgüvenimin tavanlarda olduğunu söylediklerinde içten içe kahkahalarla gülecekleri, onlara inandığım için aptalın teki olduğumu ima eden bir bakışla terfi konusunda şaka yaptıklarını söyleyecekleri anı bekledim. Gizli bir kamera var mı diye etrafıma bakındım.

Ama dediklerine göre yeni inşa edilecek bir otele geçecekmişim (otel lobisinde farklı bir havaya bürünen o siyah takım elbiseli, deri çantalı, kabarık saçlı, asık suratlı adam ve kadınlarla yapılan bütün o gizli saklı toplantıların sebebi buymuş; *Matrix* filmindeki gibi garip işler dönüyordu). Ama eğer bu konuda ciddilerse otelin bütün idaresinden ben sorumlu olacağım ve yönetimle sürekli ilişkide olup haftalık rapor vereceğim. Daha önce hiç böyle bir "ilişki" kurmamıştım. Seksi ve tehlikeli görünüyor. Yönetimdeki büyük adamlarla "ilişki" kurmayı gerektiren bütün işler benim gözümde bir numaradır. Kokteyl kıyafetlerime bürünüp takım elbiseli diğer insanlarla bir araya geldiğimi ve grafikler, çizelgeler ve finansal raporlar üzerine kısık sesli konuşmalar yaptığımı gözümde canlandırıyorum. İnsanlar bize ne yaptığımızı soracak olsa ilgisizce, "Aman bize bakmayın siz, ilişki kuruyoruz yalnızca..." diyebilirim.

Açıkçası organizasyon konusunda yetenekliyim ve insanlarla da iyi iletişim kuruyorum. Noel alışverişimi Noel arifesinin son dakikasında yapmaya çalıştığımı gören herkes gerçeği bilir oysa. Ama herkes olayları kendi gördüğü şekilde yorumlar.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Tebrikler!

Seninle gurur duyuyorum! Orada olsam seni kucaklayıp fırıl fırıl döndürür, kocaman ve ıslak bir öpücük verirdim! Bak gördün mü Rosie? Senin de başına güzel şeyler gelebiliyormuş. Tek yapman gereken kendine güvenip inanman ve sürekli olumsuz düşünmekten vazgeçmen!

Bu yeni otel neredeymiş? Hemen söyle.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Terfi

Şey, otelin nerede olduğunu henüz bilmiyorum ama anladığım kadarıyla sahil şeridinde. Nihayet deniz kıyısındaki bir otelde çalışacağıma inanabiliyor musun? Gidip gelmem belki biraz daha uzun sürecek ama her gün birkaç saatliğine de olsa şehirden uzaklaşmaya değer bence. Önümüzdeki birkaç ay içinde orada olacağım. Bahsettikleri yer, yeni yaptıkları on sekiz delikli golf sahasının üzerine kurulmuş. Şehrin merkezindeki konumundan dolayı yatak odaları, küçük bir spor salonu ve restoranlar dışında bir cazibesi olmayan bu otelden çok farklı olarak yeni yerde büyük bir spor salonu, havuz ve çeşitli dinlenme etkinlikleri olacak. Detaylar konusunda fazla bilgim yok çünkü henüz her konuda bilgilendirilmiş değilim. Yalnızca bu yeni işi isteyip istemediğimi sordular ve ben de tabii ki evet dedim!

Ama bütün bu yaşadıklarım bana bir şey öğretti. Bu işte ilerlemeye hazır olduğumu gördüm. Yeni bir mücadeleye hazırım ve herhangi bir plan yapmadan hayalime her gün bir adım daha yaklaştığımı görüyorum. Otel işletmeciliğine dair kurduğum o çocukluk hayallerimin günün birinde gerçek olabileceğini kim bilebilirdi ki? Çok komik çünkü çocukken insan her istediğini yapabileceğini,

her istediği yere gidebileceğini sanıyor. Sınırları olmadığını sanıyor. Beklenmeyeni bekliyor, mucizeye inanıyor. Sonra büyüyor ve masumiyeti kayboluyor. Hayatın gerçekliği kendini gösteriyor ve istediği her şeyi yapamayacağını, daha azıyla yetinmek zorunda olduğu gerçeği suratına tokat gibi yapışıyor.

Neden kendimize inanmaktan vazgeçiyoruz sence? Neden olayların, kişilerin, yani hayallerimiz dışında her şeyin bizi yönetmesine izin veriyoruz?

Ben başka türlü düşünmeye başladım. Hiçbir şey imkânsız değil Alex. Aslında bu fırsat hep vardı. Ben ona ulaşmak için yeterince çabalamıyordum o kadar.

Hiçbir şey imkânsız değil. Kötümser birinin kaleminden (ya da klavyesinden) döküldüğünü düşünürsen bu sözler hiç de fena değil, ne dersin? Bana inandığın için teşekkür ederim Alex. Şimdi o öpücüğü ben sana verip sımsıkı sarılmak istiyorum! Yine de bazı şeyler ulaşamayacağımız kadar uzağımızda olabilir.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Hayaller

Yine yeterince uzanmıyorsun Rosie. Ben buradayım. Her zaman buradaydım ve bundan sonra da burada olacağım.

Kendine not:
Hayal et, hayal et, hayal et Rosie Dunne!

Yeni bir mesajınız var: RUBY.
Ruby: Sence Alex'in son mesajı ne anlama geliyor?
Rosie: Tanrı aşkına Ruby, e-postalarımı okumaktan vazgeç artık!

Ruby: Affedersin, elimde değil ama sen şifreni değiştirmeye karar verene, ben de ilginç bir iş bulana kadar okumaya devam edeceğimden emin olabilirsin.

Rosie: Şifremi değiştirmem gerekiyor desene...

Ruby: Ha ha ha. Yazdıklarını gördüğüme göre artık neden bahsettiğini konuşabiliriz. Bu yeterince uzanma hikâyesi ne demek oluyor?

Rosie: Sence ne demek?

Ruby: Ben de sana onu soruyorum. İlk ben sordum üstelik.

Rosie: Of Ruby, çocuklaşma. Her koşulda yanımda olacağını, aslında fazla uzağımda olmadığını, yanıma koşması için bir telefonun yeterli olacağını belirten arkadaşça bir söylem.

Ruby: Hımm, tamam o zaman.

Rosie: Yine dalga geçmeye başladın Ruby! Sen ne düşünüyorsun peki? Bana gizliden gizliye beni sevdiği mesajı verdiğini, her zaman yanımda olacağını ve ben elimi uzatırsam her şeyden, Boston'daki hayatından, ailesinden, çok sevdiği işinden vazgeçip beni kurtaracağını, kumsaldaki bir evde... ne bileyim Hawaii'de falan dünyanın tüm sıkıntı ve stresinden uzak musmutlu bir hayat yaşayacağımızı mı düşünüyorsun? Eminim onun söylediklerini sen bu şekilde yorumluyorsun. Sen ve o hastalıklı zihnin her şeyi kendince değiştirip ikimizi şey gibi...

Ruby: Hayır, Rosie. Ben gerçekten, "Hımm, tamam o zaman," dedim. Anlıyorum ve sana inanıyorum.

Rosie: Öyle mi?

Ruby: Bir sakıncası yok ya?

Rosie: Yok tabii. Ben yalnızca her zamanki gibi yanlış yorumladığını düşündüm.

Ruby: Hayır, hayır. Bence de sana arkadaşça destek oluyor.

Rosie: Evet, haklısın.

Ruby: Yoksa başka bir şey ima etmesini mi istiyordun?

Rosie: Tanrım, tabii ki hayır. Ben yalnızca senin abartacağını sandım o kadar...

Ruby: Yani hayal kırıklığına uğramadın mı? Arkadaşın olması senin için yeterli mi?

Rosie: Tabii ki hayal kırıklığına uğramadım. Biz her zaman böyleydik! Böyle olmasından da memnunum!

Ruby: Seni kurtarıp Hawaii'ye kaçırmasını istemiyor musun yani?

Rosie: Tabii ki hayır! *Korkunç* bir şey olurdu!

Ruby: İyi öyleyse...

Rosie: Evet, harika... Her şey harika...

Ruby: Güzel.

Rosie: Bu yeni iş sayesinde de her şey daha güzel olacak!

Ruby: Güzel.

Rosie: Evliliğim de düzeldi. Greg'in beni her zamankinden çok sevdiğine inanıyorum...

Ruby: Güzel.

Rosie: Maaşım da eskisinden çok daha iyi olacak. Mutluluk parayla satın alınamaz derler ama ben ondan pek emin değilim Ruby... Dün Ilac Centre'da gördüğüm o montu alabilirim örneğin... Çok güzeldi!

Ruby: Güzel.

Rosie: Kesinlikle! Her neyse, artık gitmeliyim, biraz işlerim var...

Ruby: Bu gerçekten harika Rosie...

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Hayat çok güzel!

Hayat çok güzel, hayat muhteşem! Güzel bir işim var ve terfi ettim. Benimle dertleşen bir kızım, dertleşmeyen bir kocam var.

Şakaydı! Beni seven bir kocam var! Desteğini benden esirgemeyen bir ailem, annem, babam, kardeşim, ablam var. Tüm kalbimle sevdiğim ve benim için her şeyi yapacaklarından emin olduğum çok yakın iki arkadaşım var. Resepsiyondaki yeni işime başlamadan önce sana hayatımın ikinci dönemine girdiğimi söylemiştim. Şu anda da hayatımın üçüncü dönemine giriyorum ve çok mutluyum! Bugün çıldırma derecesinde neşeliyim, mutluluk sarhoşu oldum sanırım!

Ruby'den

Rosie'ye

Konu: Cork mu?

Lanet olası otel Cork'ta yapılıyor da ne demek? Bunu sana şimdi mi söylüyorlar? *Cork*'a mı taşınacaksın? *Dublin kıyısında* olacağını söylememiş miydin? Böyle bir bilginin senin için *önemsiz* olduğunu mu düşünmüşler? Tanrı aşkına Rosie, aileni *ülkenin bir ucuna* nasıl sürükleyeceksin?

Sen gitmek istiyor musun ki? Aman Tanrım, sanırım kalp krizi geçireceğim! Hemen bana yanıt ver!

Rosie'den

Ruby'ye

Konu: Ynt: Cork mu?

Ah Ruby, şu an başım çok fena ağrıyor. Ne yapacağımı bilmiyorum. Bu işi istiyorum ama düşünmem gereken iki kişi var. Bu konuyu akşam Katie ve Greg'le konuşacağım. Benim için dua et! Tanrım lütfen, beni dinliyorsan ve dünya üzerindeki şanslı insanların üstüne altın tozu serpmekle meşgul değilsen, lütfen bana bir iyilik yap ve ailemin bir kez olsun isteklerime kulak vermesini sağla. Bana vaktini ayırdığın ve sabırla dinlediğin için teşekkürler. Artık altın tozu serpmeye devam edebilirsin.

Ruby'den
Rosie'ye
Konu: Tanrı

Selam Rosie, ben Tanrı. Sana kötü bir haber vereceğim için kusura bakma ama işler öyle yürümüyor. Ailene karşı dürüst olup onları sen ikna etmelisin. Sana önerilen bu işin hayalini çocukluğundan beri kurduğunu ve bencillik etmezlerse Cork'a taşınma isteğini anlayacaklarını söyle. Patlamış mısırım oldu, şimdi gitmeliyim. Bu akşamki ilk eğlencemi kaçırdım zaten. Bu gece arkadaşın Ruby'nin hayatını izliyorum. Ailen konusunda iyi şanslar.

Sevgili Anne ve Greg,

Bizi merak etme anne. Ben ve Toby iyiyiz. Birbirimizden ayrılmak istemediğimiz için kaçtık. O benim en yakın arkadaşım ve ben Cork'a taşınmak istemiyorum.

Sevgiler,
Katie ve Toby

Rosie'den
Ruby'ye
Konu: Tanrı

Dün Tanrı senin hesabından benimle konuştu. Onu görürsen lütfen de ki dram izlemek istiyorsa bugün benim aileme odaklanmalı.

Kendine not:
Hayal kurmaktan vazgeç Rosie.

ÜÇÜNCÜ KISIM

26

Sevgili Alex,

O korkunç günün sonu nihayet geldiği için çok mutluydum. "Alt tarafı bir iş," dedi Greg. Bir iş bu kadar önemsizse neden kendi işinden vazgeçmiyor? Alt tarafı bir iş değil de ondan. Beni terfi ettirdiler ve özgüvenli, kendine inanan biri olduğumu söyleyip pohpohladılar. Emeğimin karşılığını aldığımı, işimin ehli olduğumu, sorumluluklarımı hakkıyla yerine getirdiğimi düşünmem için.

Ama bu kez elime geçen fırsatı geri tepme şansım bile olmadı. Bu karar benim adıma alınmıştı çünkü. Katie, Toby'den ayrılmak istemiyor ve Greg'den de soluğu tek başıma Cork'ta alacak kadar nefret edemiyorum. Ama yaklaştığımı söyleyebilirim. Tanrım, bu adam sinirlerimi fena halde bozuyor! Ona göre her şey ya siyah ya beyaz.

Onun burada iyi para kazandığı harika bir işi var, benimse fena para kazanmadığım iyi bir işim var. Karısının harika bir işte çalışıp çok para kazanacağı bir şehre neden taşınsın ki? Cork'ta iş bulabileceği ya da nakil yaptırabileceği başka banka yok sanki. Orada insanların paralarını ayakkabı kutularına koyup yataklarının altına sakladıklarını sanıyor herhalde.

Üstelik Cork'ta her şey (yani birçok şey, ev gibi örneğin) buraya göre daha ucuz. Katie de ortaokulun ilk sınıfına oradaki iyi bir okulda başlayabileceği için buradaki okulunu yarıda bırakmış olmayacak. Her şey çok güzel olabilir.

Ama Toby'yle arkadaşlığı Katie için dünyadaki her şeyden daha önemli. Toby ona her yönden büyük destek oluyor, onu mutlu ediyor, gözlerindeki masum ifadenin silinmesini önlüyor. Çocuklar büyürken kendilerine ve hayata dair bazı şeyleri öğrenmek için yakın arkadaşlara ihtiyaç duyuyorlar. Akıl sağlıklarını kaybetmemek için de arkadaşa ihtiyaçları var. Katie'nin küçük çaplı kaçma girişiminden anladığım kadarıyla hayatının en azından bu döneminde Toby'den ayrı kalması aklını kaçırmasına sebep olabilir.

Senin yanına sığınmak için Greg'in kredi kartıyla uçak bileti rezervasyonu yaptırdıklarını biliyor muydun? Polis onları bulduğunda havaalanının kontrol sırasındalardı! O hallerini gözümün önünde canlandırabiliyorum. Sırt çantasındaki sevimli ayıcığı dışında eşyası olmayan siyah saçlı, beyaz tenli küçük bir kız. Yanında da bilet ve pasaport detaylarını inceleyen, sarı ve dalgalı saçlı bir çocuk. Minyatür bir balayı çifti. Günün birinde bu olayı hatırlayıp güleceğim. O şoku, dehşeti, acıyı ve kızgınlığı içimden attıktan sonra tabii. Yani büyük ihtimalle bir sonraki hayatımda.

Anlayacağın hayalimdeki işi kabul edemeyeceğim çünkü ailem benimle gelmek istemiyor. Ne güzel, değil mi? Sanki ben onlara hiç destek olmadım. Sanki ben hayatımı onlara göre düzenlemedim. Sanki işten yorgun argın gelmeme rağmen akşam yemeği yapmadım. Yapabileceğim milyonlarca şey varken muhteşem destekçi eş rollerine bürünen de ben değildim. Kızı için sürekli öğretmenlerle tartışan, onun şeytanın kızı olmadığını savunan ben değildim. Her pazar Greg'in annesine katlanıp yemeğin iyi pişmediği, saçım, giyim tarzım, Katie'yi yetiştirme tarzım üzerine eleştirilerini dinleyen, sonra da saatlerce onun sevdiği dizileri izlemek zorunda kalan da ben değildim. Katie hastalandığında işyerinden izin almak zorunda kalan ya da insanlara yardım etmek için planlarını iptal eden kesinlikle ben değildim...

Hiçbirini yapan ben değildim sanki.

Ama kimin umurunda? Yılda bir kez Anneler Günü'nde yanık tost ile sütlü çaydan oluşan ödülümle yetinebilirim nasıl olsa. Bu

da her şeyi telafi ediyor, değil mi? Greg bana sürekli gökkuşağının peşinden koştuğumu söylüyor. Belki de artık durmalıyım.

Sevgiler,

Rosie

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Rosie Dunne!

Bir fırsatın daha ellerinden kayıp gittiğini görmeye dayanamıyorum. İsmilazımdeğil'i ikna etmenin bir yolu yok mu?

Rosie'den

Alex'e

Konu: Aile

Teşekkürler Alex ama yok. Ailemi istemedikleri bir şeyi yapmaya zorlayamam. Onlar benim için önemli.

Greg'in isteklerine saygı duymalıyım. İşi yüzünden başka bir yere gitmek zorunda kalan o olsa ben de işimden ve arkadaşlarımdan ayrılmak istemezdim. Bu dünyada benden başkası yokmuş gibi davranarak yaşayamam. Ama ne kadar kolay olurdu düşünsene! Her neyse, bir fırsat daha kaçtı.

Benden bu kadar. Senin konferans nasıl gidiyor? Bay Fantastik Cerrah'ı bulabildin mi?

Her zamanki gibi bana destek olduğun için teşekkür ederim.

Katie'den

Toby'ye

Konu: Evden çıkma yasağı!

Evden çıkmamızın yasaklandığına inanamıyorum! Hem de yaz tatilinde! Anne babalarımız neden psikopata bağladı anlanıyorum! Sonuçta bir yere gidemedik, evden çıktığımızda bir saat bile

olmamıştı. Bizi iki hafta boyunca eve hapsetmeye değer mi? Sana feribotla Fransa'ya gidelim demiştim. Filmlerde polisin ilk kontrol ettiği yer havaalanları oluyor. Biz hatayı o noktada yaptık. Şimdi bakıyorum da otobüs terminaline gidip Rosslare'e gitsek daha iyi olurmuş. Bir dahakine öyle yapalım.

Alex'in kapısına dayandığımızda sence ne yapardı? Annem onun evde olmadığını söyledi. Bir toplantıya mı ne gitmiş ama bence planımızın işe yaramayacağını kanıtlamak için yalan söylüyor. Alex hiç kızmazdı bence. O soğukkanlı biri. Yine de annemi arardı ve o da on milyon devriye aracıyla kurtarma helikopterini üzerimize yollardı.

Zavallı annem. Taşınmayacağımıza seviniyorum ama onun için üzülüyorum. Bu iş onu çok heyecanlandırmıştı ve şimdi yıllarca çalıştığı o masanın başına geri döndü. Kendimi bir anlamda suçlu hissediyorum. Greg kabul etse beni bir şekilde götürürdü ama yine de onun adına üzülüyorum. Evin içinde mutsuz bir ifadeyle geziniyor ve çok sıkılmış da ne yapacağını bilemiyormuş gibi iç geçirip duruyor. Pazar günleri biz nasıl hissediyorsak öyle. Koltuktan kalkıyor ve başka bir odaya geçip başka bir sandalyeye oturuyor. Sonra tekrar kalkıp odanın içinde geziniyor ve saatlerce camdan dışarıya bakıyor, üç milyon kez iç geçiriyor, başka bir odaya geçiyor, sonra başkasına, başkasına... Onu izlemek bile başımı döndürüyor. Bazen dışarı çıkmama izin verilmediği ve yapacak daha iyi bir işim olmadığı için onun peşine takılıyorum.

Dün yine onu takip ettiğimde daha hızlı hareket etmeye başladı. En sonunda evin içinde onun peşinden koşmaya başladım ve çok komikti. Ön kapıyı açıp geceliğiyle dışarı fırladı ve peşinden gidemediğim için benimle dalga geçince (çıkmam yasak olduğu için) yasağı delip dışarı çıktım ve pijamalarımızla sokakta koşmaya başladık. Ben pembe kalpli mavi pijamalarımı, annem de sarı geceliğini giymişti! Herkes bize bakıyordu ama çok eğlenceliydi. Köşedeki Birdie'nin dükkânına kadar koştuk ve annem bana günün en önemli olayı olarak çilekli dondurma ısmarladı.

Birdie annemin geceliğinin içine bir şey giymediğini görse bile halimizden pek etkilenmiş gibi görünmedi ama annem bacaklarını sabah gazetesini almaya gelen Bay Fanning'e doğru çevirdiğinde adam neredeyse kalp krizi geçirecekti. Böylece kısa süreliğine de olsa dışarı çıkmış oldum.

Döner dönmez müzede geziniyormuş gibi evin içinde dolaşmaya devam etti. Greg annemin kıçında pireler uçuştuğu için oturamadığını söylüyor. Annem de onun kıçına sırık sokmak istediğini söyleyince Greg günün geri kalanında hiç konuşmadı.

Toby, havaalanındaki sıranın başına gelip kontrolden geçebilseydik sence uçağa binebilir miydik? Ben annemden ayrılabilir miydim bilmiyorum ama şimdi bunu ona söylesem bana inanmaz. Büyük ihtimalle cezamdan kurtulmak için böyle dediğimi sanacak. Fena fikir de değilmiş aslında. Şimdilik bu kadar.

Sıkıntıdan ölmeden yaz bana!

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ailevi sorumluluklar!

Sen ve ailene karşı "sorumlulukların". Kurallara uyan tek kişi olmanı istemiyorum hepsi bu.

Seminer iyi geçiyor. Cerrahın kim olduğuna inanamayacaksın! Senin en sevdiğin adam; Reginald Williams.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Reginald Williams!

Kusmam için bana bir kova getir. Sürtük Bethany'nin babasından mı bahsediyorsun? Bunlar bizim başımıza bela olmak için cehennemden mi geldi?!

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ynt: Reginald Williams

Yapma Rosie, sakin ol! O kadar da kötü sayılmaz. Çok zeki bir adam.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ynt: Reginald Williams

Şimdi ne yapıyor, hipnoz mu? Beynini mi kurcalıyor? Demek o yüzden buradaki gazetelerde hep o var. Onun ve ailesinin varlığını görmezden geldiğim için o haberleri okumuyorum. Aman Tanrım, Reginald Williams! Eski damat adayı olduğunu düşünürsek sence onunla çalışma şansın var mı? Dünyanın dengesini ve adaletini korumak için biraz iltimas göstermek gibisi yok bence.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: İltimas

Bence bu çok zayıf bir ihtimal. Sanırım onun tek ve çok sevgili kızını terk ettiğimde kendimi ölüme mahkûm ettim!

Rosie'den

Alex'e

Konu: Sürtük Bethany

Ah, kendini ölüme mahkûm ettiğini bilmiyordum. Bence yaptığın en iyi hamleydi. Düşündüm de Sürtük Bethany'yi neredeyse on yıldır görmemişim! Ne yapıyor acaba? Büyük ihtimalle tepedeki bir malikânede pırlantalarını sayıp şeytani kahkahalar atıyordur...

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: En yakın arkadaşlar her zaman yanında

Ah, benim zeki ve muhteşem ablam Stephanie, haklıymışsın! On yedi yaşındayken bana kız arkadaşların gelip geçici olduğunu, en yakın arkadaşlarınsa sonsuza dek yanında olduğunu söylemiştin. Bugün kendi kendime, "Sürtük Bethany ne yapıyordur acaba?" diye sordum. Bu cümleyi Alex'in benim için kurmasını asla istemem. O zaman sana inanmamıştım ama artık görüyorum! Teşekkürler Steph. En yakın arkadaşlar her zaman yanında oluyor!

27

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Kalıyorsun yani, öyle mi?

Rosie: Destek verici sözlerin temiz hava etkisi yaratıyor inan. Evet, kalıyorum.

Ruby: Kızını buldun mu?

Rosie: Evet, üç kez ıslık çalıp ellerimizi çırpınca geri dönüyor, böyle eğittik onu.

Ruby: Etkileyici...

Rosie: Çocukken Alex ile benim de birkaç defa kaçtığımızı kendime hatırlattım. İlk kez, Alex hafta sonu Kaptan Tornado'yu görmek için parka gitmeye izin alamayınca kaçmıştık. Neden izin alamadığını sonradan anladım tabii çünkü çizgi filmdeki o park Avustralya'daydı. Henüz beş ya da altı yaşındaydık. Okul çantalarımızı kapıp kaçtık. Kelimenin tam anlamıyla kaçtık ama. Dışarı çıkıp yol boyunca koşmamız yeterli olacak sanıyorduk.

Gün boyunca bilmediğimiz sokaklarda gezinip evlere bakınırken hafta boyunca biriktirdiğimiz paranın kendi evimizi almaya yetip yetmeyeceğini düşünüyorduk. Satılık olmayan evlere bile bakıyorduk. Henüz o işi tam anlayamamıştık. Hava kararır kararmaz özgür olmaktan sıkıldık, biraz da korkmaya başladık. Sonunda eve dönüp protestomuzun Kaptan Tornado'yla ilgili durumu değiştirip değiştirmediğini görmeye karar verdik. Anne ve babalarımız yokluğumuzu fark etmemişti bile. Alex'in annesi ve

babası onun bizde olduğunu, benim annem ve babam da Alexlerde olduğumu sanmış.

Katie o şansı yakalasa uçağa biner miydi, bilmiyorum. Kaçmanın hiçbir şeyi çözmeyeceğini ona öğreten iyi bir anne olduğumu düşünmeyi tercih ediyorum. İstediğin kadar hızlı koş ama gerçekler nereye kaçsan da peşinden gelir. Aslında bugün bana beni bütün kalbiyle sevdiğini ve benden asla ayrılamayacağını söylemeye çalıştı. Gözlerindeki ve sesindeki içtenliği gördüm ama tam ona sarılacakken yüzü aydınlandı ve ona sarılmamın, cezasının bittiği anlamına gelip gelmediğini sordu. Babası gibi fırsatçı biri mi oldu dersin?

Sen çocukken evden kaçtın mı?

Ruby: Hayır. Sana faydası olur mu bilmem ama eski kocam yarı yaşında bir çocukla evden kaçtı.

Rosie: Doğru... şey, hayır faydası olmadı, yine de bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim.

Ruby: Bir şey değil.

Rosie: Kırkıncı doğum gününde ne yapacaksın Ruby? Çok yaklaştı.

Ruby: Teddy'den ayrılacağım.

Rosie: Hayır! Ayrılamazsın! Onunla ilişkiniz yoluna girdi artık!

Ruby: Hah! Benim fikrim tabii bu. Ama madem öyle diyorsun, ayrılmayabilirim. Hayatımı değiştirmek için yeni ve ilginç yollar arıyorum. Komik ki ilk aklıma gelen fikir bu oldu.

Rosie: Hayatını değiştirmene gerek yok Ruby, bence böyle güzel.

Ruby: Yakında kırk yaşına giriyorum Rosie. KIRK. Madonna'dan genç olduğuma inanabilir misin? Annesi gibi görünüyorum. Her gün dağınık bir yatak odasında, pis kokan ve horlayan bir adamın yanında uyanıyorum. Kapıyı bulup mutfağa gitmek ve kendime kahve yapıp bir dilim kek yemek için elbise yığınlarının içinden geçiyorum. Odama döndüğümde koridordaki oğlumun yanından geçiyorum. Bazen beni tanıyor, ama çoğu zaman tanımıyor.

Duşu kullanması için onunla tartışıyorum. Bu tartışma banyoya ilk kim girecek tartışması da değil. Tam anlamıyla onu yıkanmaya zorluyorum. Haşlanmamak ya da donmamak için duşla mücadele ediyorum. Fiziksel olarak beni hasta etse de bu konuda ya da herhangi bir konuda bir şey yapma isteğimi körelten genişlikteki vücuduma yıllardır aynı kıyafetleri geçiriyorum. Teddy homurdanarak benimle vedalaştıktan sonra yoldan çok otoparkı andıran otobanda her sabah bozulan eski ve külüstüre dönmüş, vefasız Mini'me atlıyorum.

Arabamı park ediyor, işe yine geç kalıyorum ve Azgın Andy adını taktığım birinden azar işitiyorum. Masama oturup ofisten kaçmama ve gizlice sigara içebileceğim dış dünyaya koşmama yardımı olacak bahaneler üretmeye çalışıyorum. Bunu günde birkaç defa tekrarlıyorum. Gün boyunca kimseyle konuşmuyorum, kimse de benimle konuşmuyor. Sonra saat yedide bitkin ve açlıktan ölmüş bir halde asla kendi kendine temizlenmeyecek ve yemeklerin asla kendi kendine pişmeyeceği bir eve dönüyorum. *Her gün* bunu yapıyorum.

Cumartesi akşamları seninle buluşuyorum, dışarı çıkıyoruz ve pazar günü akşamdan kalma bir halde dolanıyorum. Yani zombiye dönmüş bir halde bir brokoli parçası gibi koltuğa uzanıyorum. Ev hâlâ dağınık ve ne kadar bağırırsam bağırayım kendi kendine temizlenmiyor. Pazartesi sabahı alarmın o korkunç sesine uyanıyorum ve aynı sıkıcı haftayı yeniden yaşıyorum.

Rosie, şu durumda değişime ihtiyacım olmadığını nasıl söylersin? Kesinlikle değişikliğe ihtiyacım var benim.

Rosie: Ruby, ikimizin de değişikliğe ihtiyacı var.

Çok özel bir arkadaşa,

Umarım bu yıl gerçekten mutlu ve başarılı günlerin başlangıcı olur!

Kusura bakma Ruby, hayatının sonuna yaklaştığını ima eden espriler içermeyen tek kart buydu. Her ne kadar istemesen de her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim! Sen eşsiz bir dostsun. Hadi doğum gününü kutlayalım! Umarım yeni yaşın sana şans getirir.

Sevgiler, Rosie

Not: Umarım hediyeni beğenmişsindir. Bir daha *değişiklik* diye sızlanma sakın!

Bu kartla on salsa dersine katılabilirsiniz.

Her çarşamba akşamı saat sekizde St. Patrick Ortaokulu'nun salonunda Ricardo size salsa öğretecek.

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Bu salsa beni mahvetti! En son Teddy, Noel'de iş arkadaşlarından birinin verdiği Kama Sutra kitabını getirdiğinde bu kadar acı çekmiştim. Tatil bittiğinde vinçle kaldırılacak durumdaydım, hatırlıyor musun? Ama bu kez sabah işten izin almak zorunda kaldım. İnanılacak gibi değil!

Ciddi bir trafik kazası geçirdiğimden şüphelenerek uyandım; sonra Teddy'ye baktım ve kazayı birlikte geçirdiğimize ikna oldum. Ama o salya akıtmaların, terlemelerin, rahatsız edici seslerin Teddy'den geldiğini sonradan fark ettim. Yataktan kalkmama yardım etmesi için onu uyandırmam tam yirmi dakika sürdü. Yataktan kalkmam da bir yirmi dakikamı daha aldı. Eklemlerim grev yapıyordu âdeta. "Eklemler grevde, eklemler grevde!" diye haykıran grev gözcüsüne eşlik ederek tembel tembel sarkmışlardı. Bu komplonun başını kalçalarım çekiyordu.

Ben de patronu arayıp telefonu kalçama tuttum ki sesleri o da duyabilsin. Bana hak verdi ve sabah için izin verdi. (Gerçi şimdi izin vermediğini iddia ediyor ama ben duyduğuma inanıyorum.)

Bu kadar çok acı çekebileceğim aklıma gelmemişti. Doğumdan bile beter. Kaldı ki Gary iri bir bebekti. Bence bunu esir alınan savaş mahkûmlarına uygulasınlar. Bir salsa dersi yeter. Formda olmadığımı biliyordum ama Tanrım, bugün o Mini'yi kullanmak dehşet vericiydi. Vitesi her değiştirdiğimde biri koluma çekiçle vuruyor sandım. Birinci vites sızı, ikinci vites acı, üçüncü vites işkence... Çok canım yandığı için işe ikinci viteste gitmek zorunda kaldım. Araba için pek iyi olmadı ama o da tıpkı sahibi gibi öksürüp tükürükler saçarak ilerlemeyi başardı.

Yürüdüğümde halimi görsen Teddy'yle Kama Sutra kitabını çözdüğümüzü düşünürdün. Yazmak bile işkence gibiydi çünkü parmak kemiğimin kol kemiğime bağlı olduğunu o an fark ettim. Bu da bir şekilde dizlerimin arkasındaki kirişlere vurup müthiş bir baş ağrısı çekmeme sebep oldu. Bu kadar kötü olacağımı tahmin etmeliydim. Dün akşam beni bıraktığında vücudum öyle kaskatı bir hal almıştı ki koridorda resmen süründüm ve Teddy ile Gary'nin oturma odasındaki homurdanma seansıyla karşılandım. Bu şekilde iletişim kuruyorlarmış meğer.

Böylece o son derece zeki ailemi orada bırakıp kendimi boğma niyetiyle banyoya girdim. Sonra dünden kalan çikolatalı pastayı hatırlayarak geri döndüm. Bazı şeyler için gerçekten de yaşamaya değer.

Ama hediyen için çok teşekkür ederim Rosie. Derste nasıl da eğlendik, değil mi? Hayatımda bu kadar güldüğümü hatırlamıyorum. Şimdi düşününce, karnımın neden ağrıdığını anladım. Bana kadın olduğumu, benim de kalçalarım olduğunu, seksi görünebileceğimi, gülüp eğlenebileceğimi gösterdiğin için sana teşekkür ederim.

O seksi Ricardo'yu da hayatıma soktuğun için sana minnettarım. Önümüzdeki hafta aynı şeyleri hissetmek için sabırsızlanıyorum. Bütün bu ağlayıp sızlanmalardan sonra artık sen nasılsın, diye sorabilirim.

Rosie: Ah, iyiyim, teşekkürler. Bir şikâyetim yok.

Ruby: Hadi canım!

Rosie: Tamam, tamam. Benim de kaslarım biraz gergin.

Ruby: O kadar mı?

Rosie: Of, tamam. Bacaklarımı kaldıramadığım için sabah otobüse binerken engelli rampasını kaldırmak zorunda kaldık.

Ruby: Şimdi oldu.

Rosie: Ah, Ricardo ne yakışıklı bir adam Ruby!! Dün gece onu rüyamda gördüm. Uyandığımda pijamamın üstü çıkmış, yastığımsa tükürüğe bulanmıştı. (*Pek öyle sayılmaz aslında.*) O seksi İtalyan sesiyle, "Rosie!! Dikkatini bana ver!" "Rosie! Kes gülmeyi!" "Rosie! Kalk yerden!" diye her haykırdığında içim fena oluyor. Ama o, "Bravo Rosie, mükemmel bir kalça hareketi!" demesi yok mu? Beni resmen kendimden geçiriyor. Mmm, Ricardo'nun o kusursuz kalçaları...

Ruby: Evet! O kalçalar! Ama hatırladığım kadarıyla "mükemmel kalça hareketini" bana söylemişti.

Rosie: Aman Ruby, hayal kurmam da mı yasak? Orada o kadar erkek olmasına da şaşırdım açıkçası, ya sen?

Ruby: Evet! Gençliğimde gittiğim okul diskosu ile barları hatırlattı bana. Hemcinsleriyle dans etmek zorunda kalan kızlardandım. Ama dün akşam erkek erkeğe dans edenlerin sayısı kadın kadına dans edenlerden fazlaydı.

Rosie: Evet, fark ettim ama bana kalırsa kendi tercihleriydi. Yine de topuklu ayakkabı giyme işini fazla ciddiye almışlardı, değil mi? Greg ve Teddy'nin derslere geldiğini düşünebiliyor musun?

Ruby: Tam bir göz ziyafeti olurdu bu! Teddy bana sarılmak şöyle dursun, kollarını kendi etrafına bile saramaz ki. Fırıl fırıl dönmeyi de öğrenene kadar bir yıl geçer zaten.

Rosie: Ha ha! Evet! Ve Greg de Ricardo'nun adımları yüksek sesle saymasına öyle bir takar ki içinden kendisi de saymaya başlar, toplayıp çarpar ve sonucun karekökünü alır. Banka müdürü Greg ve sayılara olan aşkı. Yine sen ve ben kaldık Ruby.

Ruby: Haklısın... Alex ne yapıyor bu aralar?

Rosie: Hâlâ Sürtük Bethany'nin babasının peşinden gidip insanların vücudunu doğrayabileceği bir iş bulmaya çalışıyor.

Ruby: Ah... öyle mi? Bethany kim? Neden sürtük olmuş ve babasının mesleği ne?

Rosie: Ah, affedersin. Bethany, Alex'in ilk aşkı. Sürtük çünkü ben öyle diyorum. Babası da cerrah mı ne.

Ruby: Çok ilginç! Alex'in eski sevgilisinin dönüşü... Çok heyecanlı olacak desene.

Rosie: Hayır, o sürtük ortaya çıkmadı henüz. Alex, babasının seminerlerine katılıyor o kadar.

Ruby: Ah, Rosie Dunne... Bir kez olsun beklenmedik olanı bekle. Belki bu kez işler senin istediğin gibi gitmediğinde çok şaşırmazsın.

28

Koç Burcu

Koç Burcu'yla güçlü bir etkileşime giren Uranüs, yörüngesinde olduğunuz Jüpiter'le birlikte Venüs'e ters düşmektedir ve güneşin Plüton'a dik açıyla düşmesi de birtakım sıkıntıların habercisi.

Yeni ayla birlikte biraz rahatlayacaksınız ama kaderiniz garip bir şekilde değişecek.

İRLANDALI CERRAH, WILLIAMS'A KATILIYOR

Cliona Taylor'ın yazısı

Kalp ameliyatında geliştirdiği yeni yöntemin tanıtımıyla son zamanlarda adından sık sık bahsettiren İrlandalı cerrah Reginald Williams bugün İrlandalı Dr. Alex Stewart'ı ödüllü ekibine dâhil ettiğini duyurdu. 30 yaşındaki Harvard mezunu Stewart, "Dr. Williams'ın çalışmalarını büyük bir ilgi ve hayranlıkla izledim," diyor ve bu çığır açan, daha da önemlisi hayat kurtaran yeni ameliyat ekibinin bir üyesi olmaktan hem gurur, hem de büyük bir mutluluk duyduğunu sözlerine ekliyor.

Dr. Stewart aslen Dublinli. Babası ünlü avukatlık şirketi Charles&Charles'tan gelen iş teklifini kabul edince Dr. Stewart da 17 yaşındayken Boston'a taşınmış. Dr. Stewart, kalp ameliyatı eğitimi için Dr. Williams'a katılmadan önce beş yıl Boston Merkez Hastanesi'nin genel cerrahi ihtisas programına katılmış. Yukarıdaki

fotoğrafta (soldan sağa) Dr. Reginald Williams ve eşi Miranda'yla birlikte dün geceki Reginald Williams Kalp Hastalıkları Vakfı'nın düzenlediği baloda Dr. Stewart'a eşlik eden Dr. Williams'ın kızı Bethany'yi görebilirsiniz.

Sayfa 4'teki Sağlık bölümünde Wayne Gillespie'nin bu yeni yöntem kalp ameliyatı hakkındaki yazısını okuyabilirsiniz.

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Merhaba Ruby, bu sabah gazetede ne okuduğumu asla tahmin edemezsin.

Ruby: Burcunu.

Rosie: Of, lütfen ama! Neden bana inanmıyorsun? Ben *her gün* burcunu okuyan birine mi benziyorum?

Ruby: Her gün okuduğunu biliyorum. O gün nasıl bir ruh haline gireceğine karar vermene yardımcı oluyor. Ama ben bugün kendi ruh halimi bir türlü çözemiyorum. Diyor ki: "Ay sonunda inisiyatifi ele alabilmek için hareketli mali durumlardan olabildiğince faydalanmaya bakın. Mars sizin burcunuzda ve fazlasıyla enerjik olacaksınız. Heyecan sizi bekliyor."

Hayatım boyunca hiç bu kadar parasız, bitkin ve bezgin olmamıştım oysa. O yüzden orada yazılanların hepsi saçmalık. Ama bir dahaki dans dersimizi iple çekiyorum. Bu hafta ilk kurun bittiğine inanamıyorum. Yakında orta seviyeye yükseliyoruz. Haftalar nasıl da göz açıp kapayıncaya kadar geçti! Her neyse, gazetede okuduğun burcun değilse neydi?

Rosie: *Times*'ın üçüncü sayfasına bak.

Ruby: Tamam, üçüncü sayfa, sana yazarken makaleye de göz atıyorum... Aman Tanrım, şuna bak. Sürtük Bethany bu mu?

Rosie: Sormana gerek var mı?

Ruby: Kusura bakma tatlım ama bana çuvalla parası olan, şık, otuz yaşında, normal bir kadın gibi göründü. Tabii illa Sürtük Bethany dememi istersen öyle derim.

Rosie: Beni şımart biraz.

Ruby: Tamam... Baksana Rosie, gazetedeki fotoğrafta Alex'in yanında duran kadın "Sürtük Bethany" değil mi? Üçüncü sayfada. Tam bir... sürtük... gibi görünüyor.

Rosie: Gördüm. Bu arada otuz iki yaşında. Burcumda diyor ki...

Ruby: İşte! Demiştim sana...

Rosie: "Demiştim sana" demekten vazgeç de dinle. Burcumda biraz rahatlayacağım ve kaderimin değişeceği yazıyor.

Ruby: Ne olmuş? Benimki de zengin olacağımı yazmış. Ne yapalım?

Rosie: Şey, Alex'in yıllardır hayalini kurduğu işi sonunda yapabilecek olmasına seviniyorum ama bunun için Bethany'yle görüşmek zorunda olması biraz ironik.

Ruby: Sana beklenmedik olanı beklemeni söylemiştim Rosie. Ayrıca şu burç yorumlarına da bakma artık. Saçmalıktan başka bir şey değil.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Tebrikler!

Güzel haberlerini aldım. Bugün buradaki bütün gazetelerde sen varsın (bütün kupürleri senin için sakladım) ve bu sabah radyo konuşmanı da dinledim. Tam olarak neden bahsettiğini anlamasam da sesinden grip olduğun anlaşılıyor. Yani insanları ölümden döndürüyorsun ama burnunun akmasını önleyemiyorsun.

Josh nasıl? Geçen gün anneni aradığımda hafta sonunu geçirmek için Josh'ın yanlarında olduğunu söyledi ve telefonu ona verdi. Oğlunla ciddi ciddi sohbet ettiğime inanamıyorum! Üç yaşındaki bir çocuğa göre çok akıllı. Tıpkı babası gibi çok zeki ama annesine hiç benzemiyor. Bana hayvanat bahçesinde gördüğü hayvanları anlattı ve her birinin sesini taklit etti. Gorillerden bahsetmeyince annene goril sesini ona öğretmesini hatırlattım. Meğer goril o gün

biraz sinirli olduğu için hiç sesini çıkarmadan kafesinde oturmuş. Yani Josh zeki olduğu kadar da izlenimci bir çocuk.

Onu yakında tekrar görmeyi çok isterim, seni de. Hayatında neler olup bitiyor anlat. Hakkında gazetelerde, televizyonda ve radyoda görmediğim bir şey söyle.

Sevgili Alex,

Yine benim, Rosie. Birkaç hafta önce gönderdiğim mektubumu aldın mı, bilmiyorum. Seninle ilgili o muhteşem haberleri görünce kutlamak istemiştim. Hepimiz seninle gurur duyuyoruz. Annem, babam, Steph, Kev, Katie ve Toby, hepimiz seni destekliyoruz. Toby de büyüdüğünde tıpkı senin gibi doktor olmak istiyor. Radyoda konuşup gazetelerde fotoğrafları çıkacakmış. (Ayrıca insanların kalbini bir filmde gördüğü şekilde kesmek istediğini de söyledi. Bu fikir beni biraz rahatsız etti açıkçası.) Katie de bu aralar dans kulübünde DJ olmak istiyor. Bu konuda ona hiç örnek olamadın ne yazık ki. İnsanların kalp krizi *geçirmesine* sebep olabilecek bir işte çalışacak.

Ben hâlâ Two Lakes Oteli'nin resepsiyonundayım ve insanlara tepesi cam çatılı odalar sunuyorum. Patronum ABD'ye gitti. Orada yeni bir otel açılacağı için Lake Kardeşler'in uzunca bir süre buraya geleceğini sanmıyorum. Onların yerine, bize her konuda hemfikir olmayı öğretecek iç karartıcı ekip kurma uzmanları geliyor. Önümüzdeki hafta ekip lideri Simon iş çevresi dışında da iletişimimizi geliştirebilmemiz için bizi kano yapmaya götürüyor. Sıkıntılarımızı nasıl ifade edeceğimizi öğrenecekmişiz.

Benimle birlikte resepsiyonda çalışan Tania'ya, o yapmacık tiz sesine, her cümlenin sonunda, "Ne diyorsun?" demesine, küçücük bir ofiste kokusu fazla ağır gelen parfümüne, dişine bulaşan ve saç rengine kesinlikle uymayan pembe rujuna dayanamadığım için konuşmadığımı nasıl söyleyebilirim? Steven'ın ağzı sabahları bebek bezi gibi kokuyor; ilk kahve molasına çıktığı ana bayılıyorum çünkü daha tahammül edilir bir kokuyla dönüyor. Geoffrey ter kokuyor;

Fiona sürekli geğiriyor, ne yiyor bilmiyorum ki! Tabitha onunla konuştuğumda hemen her kelimemin arkasından başını sallayıp "doğru" diyor ve daha da sıkıcı olanı, cümlemi benim yerime bitirmeye ya da son kelimeyi benimle birlikte söylemeye çalışıyor. En çok da her defasında yanılmasına sinirleniyorum. Henry beyaz çorap ve siyah ayakkabı giyiyor, Grace beni deli edercesine her gün aynı Spice Girls şarkısını mırıldanıyor ama eve döndüğümde ben de o şarkıyı mırıldandığımı fark ediyorum. Bu da Katie'nin, son on yılın listesinden bihaber olan annesinin moda şarkıları "geriden takip ettiğini" düşünmesine sebep oluyor.

Hepsi de beni deli ediyor. Aslında bu kano yapma fikri iyi de olabilir; birkaçını boğabilirim. Alex, bana yaz ve hayatında neler olup bittiğini anlat.

Sevgiler,

Rosie

Rosie,

Son zamanlarda yazamadım, kusura bakma. Ama çok yoğundum. Bu bir bahane değil elbette. İşle ilgili haberlerimi bildiğini düşünerek tekrar yazmıyorum. Annem ve babam iyi. Katie'yle yolladığın bütün fotoğrafları çerçeveye koymaya devam ediyorlar. Ev, Dunne kızlarının bir tür mabedine dönüştü diyebilirim.

Güzel bir haberim var! Önümüzdeki ay İrlanda'ya geliyorum. Annem ve babam da geliyor. Sally, Josh'ın geçen Noel'i kendisiyle geçirdiğini hatırlayınca oğlumun iki haftayı benimle birlikte geçirmesine izin verdi. Uzun zamandır ailece bir araya gelemediğimiz için annem kırkıncı evlilik yıldönümlerini Phil, onun yirmi çocuğu, ailenin geri kalanı ve arkadaşlarla birlikte geçirmek istedi.

Kırk yıl, düşünsene. Ben iki yıl zor dayandım, onlar nasıl başardı bilmiyorum. Ama sen de iyi götürüyorsun. Sen ve İsmilazımdeğil kaç yıldır birliktesiniz? Yeterince uzun, değil mi?

Noel'i en son ne zaman Dublin'de geçirdiğimi hatırlamıyorum. Ama yakında görüşeceğiz Rosie.

Alex

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ziyaretin

Bu harika bir haber! Eve döndüğüne sevindim. Bende kalmak ister misin, yoksa annenlerle başka bir plan mı yaptınız?

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ziyaretim

Hayır, hayır, İsmilazımdeğil'i kızdırmak istemem. Aslında bu kadar kibar olmama gerek yok; kocandan nefret ediyorum. O yüzden Josh ve ben Phil ile Maggie'nin yanında kalacağız. Annem ve babam için de otel rezervasyonu yaptırdım. Yine de teşekkürler.

Rosie'den

Alex'e

Konu: G.R.E.G.

Hımm... Alex, gelmeden önce kocamın adını öğrenmen gerekiyor. Adı Greg. G.R.E.G. Hatırlamaya çalış lütfen.

Sana Ruby'yle salsa kraliçesi olduğumuzu söylemiş miydim? Birkaç ay önce Ruby'nin kırkıncı doğum gününde ona birkaç salsa dersi hediye etmiştim ve o kadar hoşumuza gitti ki devam ettik. Aslında Ruby yeteneğiyle beni şaşırttı ama sürekli erkek rolü yapmaktan bıktım ve çok yoruldum.

Greg benimle birlikte derslere gelmek istemiyor ama Katie dışarıdayken yatak odasının kapısını kilitleyip arkasına da bir sandalye dayadıktan sonra perdeleri örtüp ona öğretmem hoşuna

gidiyor. Oyuncuların ya da konukların evdeki insanları görmek gibi sihirli bir gücü olabilir düşüncesiyle televizyonu bile kapatıyoruz. Amacımız biraz eğlenmek tabii ama derslerde ben sürekli erkek rolünü üstlendiğim için evde kadın olmakta biraz zorlanıyorum (zaten evde kadın olmayı hiç beceremiyorum). Sonunda birbirimizin ayağına basıyor, bacağına çarpıyor, birbirimize kızıyor, kimin ayağı nerede olmalı tartışmasına giriyoruz ve kavgaya başlıyoruz.

Ruby artık haftada iki defa dans kursuna gidiyor ama ben pazartesi günleri gidemiyorum çünkü Katie'yi basketbol dersine götürmem gerekiyor. Ruby bensiz hiç eğlenceli olmadığını söylüyor çünkü bir eşcinsel kulübündeki gösterisi için salsa öğrenmek isteyen upuzun bacaklı, sarışın, bir seksen santimlik, tütü giymiş eşcinsel Bayan Behave'le dans etmek zorunda kalıyormuş.

Her neyse, Ruby'yle çok eğleniyoruz ve her dersin sonunda bir dahaki dersin gelmesini iple çekiyorum. Ruby de çok eğleniyor çünkü bu sayede biraz zayıflıyor (ama kilo değil, gram kaybediyor). İnsanın gerçekten hoşuna giden bir hobi bulması çok güzel. Böylece dehşet dolu günler yerine bir sonraki haftanın gelmesini *iple çekiyorsun*. Umarım sen de keyif aldığın şeyler yapıyorsundur ve sürekli çalışmıyorsundur Alex. Son zamanlarda çıktığın biri oldu mu?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Biriyle çıkmak mı?
Çıkmış olabilirim...

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Kulaklarımı dört açmış, seni dinliyorum. Tanıdığım biri mi?

Alex: Aslında çıkmamış da olabilirim...

Rosie: Kes artık! Kimmiş bu şanssız kız? Onu tanıyor muyum?

Alex: Olabilir...

Rosie: Of, lütfen Sürtük Bethany olmadığını söyle.

Alex: Şey, artık çıkmalıyım çünkü bu akşam için hazırlanmam gerekiyor. Kendine iyi bak düğünçiçeği.

Rosie: Biriyle mi çıkıyorsun?

Alex: Olabilir... bilmiyorum...

Rosie: Evet, evet, anladım. Belki de çıkmıyorsundur. Her ne yapıyorsun umarım keyifli geçer. Ama çok da keyifli olmasın.

Alex: Hayal bile etmem!

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Az önce Alex'le mesajlaşıyordum.

Ruby: Öyle mi? İlginç bir şey söyledi mi?

Rosie: Hayır. Eski günlerden filan bahsettik. Bilirsin işte.

Ruby: İkiniz adına sevindim. Greg'le bu akşam bir programınız var mı peki?

Rosie: Biriyle çıkıyor Ruby.

Ruby: Kim? Greg mi?

Rosie: Hayır! Alex.

Ruby: Ah, hâlâ ondan mı bahsediyorduk? Kimle çıkıyormuş?

Rosie: Bilmiyorum. Söylemedi.

Ruby: Şey, özel hayatı olabilir, değil mi?

Rosie: Evet, sanırım.

Ruby: Kalbi kırılıp boşandıktan sonra hayatına bakabilmesi de güzel, değil mi?

Rosie: Evet, sanırım.

Ruby: Böyle düşündüğüne sevindim. Sen harika bir arkadaşsın Rosie. Alex için hep en iyisini istiyorsun.

Rosie: Evet, evet. Öyleyim.

Yeni bir mesajınız var: ALEX.

Alex: Merhaba Phil.

Phil: Merhaba Alex.

Alex: Ne yapıyorsun?

Phil: İnternette geziniyorum, 1939 model Dodge Sedan için krank mili arıyorum. Çok nadir bulunan bir araba. Gerçekten çok güzel. 1955 model Chevrolet Sedan ön tampon barı siparişi verdim. Yakında geliyor.

Alex: Anladım.

Phil: Bir şey mi var Alex?

Alex: Yok, yok.

Phil: İyi öyleyse. Bana mesaj atmanın önemli bir sebebi var mı?

Alex: Hayır, yalnızca nasıl olduğunu merak ettim. Ağabeyimle biraz laflamak istedim.

Phil: İyi. İşler nasıl gidiyor?

Alex: Bu akşam biriyle çıkıyorum.

Phil: Ciddi misin? Çok iyi.

Alex: Evet.

Phil: Hayatına devam edebildiğine sevindim.

Alex: Evet.

Phil: Mutluluğu yeniden buluyorsun.

Alex: Evet.

Phil: Yeni biriyle tanışınca kendini eskisi kadar işe de vermezsin.

Alex: Evet.

Phil: Rosie biliyor mu?

Alex: Evet. Sana yazmadan önce onunla yazışıyorduk.

Phil: Ne tesadüf! Ne tepki verdi peki?

Alex: Aslında pek tepki vermedi.

Phil: Kızmadı mı?

Alex: Hayır.

Phil: Kıskandı mı?

Alex: Hayır.

Phil: Başka kadınlarla çıkmaman için yalvarmadı mı?

Alex: Hayır.

Phil: Bu iyi o halde, değil mi? İyi bir arkadaşın var demek ki. Hayatına devam edip yeni insanlarla tanışmanı ve mutlu olmanı isteyen biri.

Alex: Evet. Bu iyi. Onun gibi bir arkadaşım olduğu için şanslıyım.

Koç Burcu

Romantik hayaller kurmana sebep olan Neptün'ün etkisindesin hâlâ...

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Haklısın Ruby. Burç yorumları saçmalıktan başka bir şey değil.

Ruby: Aferin!

29

Rosie, Katie ve Greg,

18 Kasım'daki 4. doğum günü partime davetlisiniz. Sihirbaz da geliyor. Balondan havyan yapabiliyormuş. Size de bir havyan verecekmiş. Parti sabah saat on birde başlıyor ve bir sürü şeker olacak. Sonra anne ve babalarınızla birlikte evinize dönebilirsiniz.

Teşekkürler.

Sevgiler,

Josh

Yeni bir mesajınız var: KATIE.

Katie: Embesil gibi görünüyorum.

Toby: Embesil gibi görünmüyorsun.

Katie: Embesiller nasıl görünür onu bile bilmiyorsun ki.

Toby: Nasıl görünürlermiş?

Katie: Benim gibi. Robot-insan karışımı fütürist bir ırka benziyorum.

Toby: Hayır, benzemiyorsun.

Katie: Aman Tanrım, herkes bana bakıyor.

Toby: Katie, sınıfın en arka sırasında oturuyoruz. Herkesin sırtı bize dönük. Enselerinde gözleri yoksa sana bakmadıklarından eminim.

Katie: Annemin ensesinde gözü var.

Toby: Bak, yalnızca diş teli taktın Katie. Dünyanın sonu değil. Yine de ne hissettiğini biliyorum. Ben de gözlük takmaya başladığımda herkes bana bakıyor sanıyordum.

Katie: Çünkü gerçekten bakıyorlardı.

Toby: Off. Bana bir iyilik yapar mısın?

Katie: Ne?

Toby: Bir kez daha cızbız köfte der misin?

Katie: TOBY! Hiç komik değil. Gülmeyeceğini söylemiştin. Tren rayına benzeyen bu aptal şeyi yıllarca takmak zorundayım ve peltek konuşmama sebep olması benim suçum değil. Önümüzdeki hafta doğum günü partimde çekileceğim fotoğraflarda bile olacaklar.

Toby: Aman ne önemli.

Katie: On üçüncü doğum günüm. Yaşlanıp fotoğraflarıma baktığımda ağzıma tıkıştırılmış iki devasa metal parçasını görmek istemiyorum. Üstelik *herkes* partiye geliyor, yıllardır görmediğim insanlar da. O yüzden güzel görünmek istiyorum.

Toby: Dur tahmin edeyim. Yine siyahlara bürüneceksin.

Katie: Evet.

Toby: Sen hastasın.

Katie: Hayır Toby, zevkli biriyim. Siyah renk saçlarıma uyuyor. Dergilerde de öyle yazıyor. Ama sen istersen o komik şortunla tişörtünü giyebilirsin. Yılların alışkanlığını değiştirmene gerek yok.

Toby: Benim dergilerim de onları giymemi öğütlüyor.

Katie: Hayır, o iğrenç dergilerin sana ne öğütlediğini bilyorum ve orada yazılanların kıyafetlerle hiç ilgisi de yok. Hatta soyunmayla ilgili olduğunu söyleyebilirim.

Toby: Sonuçta her şekilde davetliyim.

Katie: Belki davetlisin. Belki de... değilsin.

Toby: Katie, sen beni davet etsen de etmesen de geliyorum. Sırf moralin bozuk diye on üçüncü doğum gününü kaçıracak değilim. Pastanın tellerine bulaştığını, konuşurken dişlerinin arasından fışkırıp insanların suratına yapıştığını görmek istiyorum.

Katie: Her neyse. Ben de en çok seninle konuşurum.

Toby: Kimler geliyor bu arada?

Katie: Alex, teyzem Steph, Pierre, Jean-Louis, büyükannem ve büyükbabam, Ruby, Teddy ve Ruby'nin hiç konuşmayan aptal oğlu, tabii ki annem ve basketboldan birkaç arkadaşım.

Toby: Yaşasın! Peki ya dayın Kevin?

Katie: Onun kutlamalara geldiği hiç görülmüş mü? Kilkenny'deki o lüks otelde çalışıyor hâlâ. Gelemeyeceği için üzgün olduğunu söyledi ama bana kartla birlikte on sterlin yolladı.

Toby: Eh, senin de istediğin buydu zaten. Ya Greg?

Katie: Hayır. Bir haftalığına ABD'de çalışacak. O da bana on üç avro verdi. Her yıl için bir avro.

Toby: İyiymiş. Zengin olacaksın. Çalışmasına da sevindim. Alex'le aynı odadayken ona gıcık kapıyorum. Sinirimi tepeme çıkartıyor.

Katie: Bilyorum. Annem odadayken durum daha kötü çünkü boks maçı hakemi gibi sürekli birinin yanından diğerinin yanına koşuyor.

Toby: Boks yapsalar Alex, Greg'i fena benzetir bence.

Katie: Kesinlikle. Ama öyle bir şey yapsalar annem ikisini birden benzetir. En azından şimdi Alex'in bana hediye ettiği madalyonu, Greg'in onu parçalamak isteyen bakışlarından rahatsız olmadan takabilirim.

Toby: O fotoğrafı da kıskanıyor, değil mi?

Katie: Kafası madalyona sığmayacak kadar büyük, ondan kıskanıyor.

Toby: Peki o lanet basketbol takımındakiler dışında seksen yaşın altında gelen kimse var mı?

Katie: Alex, Josh'ı da getirecek.

Toby: Josh dört yaşında Katie.

Katie: Evet. Bir sürü ortak yanınız vardır. Aynı zekâ düzeyi.

Toby: Ah ha ha ha, metal ağız seni. Sence partinde "cızbız kokteyl köftesi" de olur mu?

Katie: Sana inanamıyorum Toby. Şey, aslına bakarsan bundan milyon defa daha kötü bir durumda da olabilirdim. Senin gibi hayatım boyunca gözlük takmak zorunda kalabilirdim örneğin.

Toby: Ah ha haa. Düşündüm de havaalanlarındaki metal dedektörleri yüzünden önümüzdeki birkaç yıl boyunca ülke dışına çıkamayacaksın. İnsanlığa büyük zararın dokunabilir. O metaller ölümcül silaha dönüşebilir.

Katie: Her neyse.

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Benim küçük bebeğim önümüzdeki hafta ergenliğe adım atıyor.

Ruby: Şans yıldızın sayesinde, neredeyse bitiyor desene!

Rosie: Daha yeni başlamıyor mu? Hem benim gerçekten şans yıldızım olsaydı şimdiye kadar çoktan kaçıp gitmişti. Benim güzel bebeğim büyüyüp sivilceli, huysuz birine dönüşürken benimse kendi gözlerimin önünde çürüyüp gitmemin nesi güzel? Çocuğum büyüdükçe ben de yaşlanıyorum.

Ruby: Çok doğru bir keşif.

Rosie: Ama buna da izin yok. Çünkü henüz ben kendi hayatıma başlamadım, bu dünyaya başka bir çocuk daha getirip kendi ayakları üstünde durmasına yardım etmedim. Elle tutulur hiçbir şey yapmadım.

Ruby: Kimileri bir can yaratmanın zenginlik olduğunu söylüyor. Partiye getirmemi istediğin bir şey var mı?

Rosie: Kendin gel yeter.

Ruby: Beni boş ver. Yerime başka birini istemez misin?

Rosie: İstesen de istemesen de geliyorsun.

Ruby: Tamam o zaman. En azından Alex'ten uzak dur diye boynuna tasma takan Greg olmayacak.

Rosie: Evet. Alex'in bacağını rahatlıkla dürtebileceğim.

Ruby: Öyle bir ümit var sanırım. Peki, her şeyi isteyen ergenimize ne alayım?

Rosie: Düzgün dişler, sihirli sivilce giderici krem, Colin Farrell ve derli toplu bir anne.

Ruby: Ah, o derli toplu anneye biraz yardım edebilirim şimdi.

Rosie: Teşekkürler Ruby.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Uçuş detayları

Uçağım yarın saat 14.15'te iniyor. Sen ve Katie'yle yeniden görüşeceğim için çok mutluyum. İsmilazımdeğil de beni karşılamaya gelecek mi?

Rosie'den
Alex'e
Konu: KOCAM

Kocamın adı GREG. Ve hayır, seni karşılamaya gelemeyecek çünkü iş gezisinde. ABD'ye gitti. Yani ikiniz birkaç günlüğüne yer değiştiriyorsunuz. Umarım birbirinizden yeterince uzak kalabilirsiniz.

Benim harika kızıma
Sonunda ergen oldun!
Doğum günün kutlu olsun tatlım.
Kucak dolusu sevgiler,
Annen

Katie'ye
Bugün ergenliğe adımını attın,
Yaşasın!
Çok mutlu bir gün,

Bugün ergenliğe adımını attın!
Greg

Sen harika bir genç kızsın!
Doğum günün kutlu olsun yavrum.
Seni dünyalar kadar seviyoruz!
Sevgiler, Büyükannen ve büyükbaban

Mutlu yaşlar güzel kız!
Bu parayla kendine siyah renkte olmayan bir kıyafet al. Hadi bakalım.
Sevgiler, Ruby, Teddy ve Gary

Yeğenime
13. yaşın kutlu olsun güzelim!
Bon Anniversaire![2]
Sevgiler, Stephanie, Pierre ve Jean-Louis

Vaftiz kızıma
13. yaş günün kutlu olsun seni küçük yetişkin!
O gün yanında olacağım için çok mutluyum.
Kucak dolusu sevgiler,
Alex

Ergen olsan da hâlâ çirkinsin.
Toby'den

Kevin'dan
Rosie'ye
Konu: Gizli ziyaret!

2 (Fr.) Mutlu yıllar.

Merhaba! Sana telefondan ulaşamayınca e-posta atmayı düşündüm. Nasıl olsa gün boyunca yaptığın bu.

Katie'nin doğum gününe gelemediğim için çok üzgünüm ama işler çok yoğun. Bu hafta golf açılışı yapılacak ve dünyanın en iyi golfçüleri, köpekleri ve Japon balıklarıyla beraber otele geliyor. İşim başımdan aşkın ama neyse ki hafta sonunda gidiyorlar. Ailevi işleri sürekli kaçırıyorum.

Hafta sonu buraya geleceğini benden gizlediğine inanamıyorum! Neden rezervasyonları kontrol ettiğimi sakın sorma ama hafta sonu için balayı süitine rezervasyon yaptırmışsın!

Bizim iyi kalpli Greg'imiz bu kadar masrafa girdiği için sinirlenmiyor mu? Her neyse, sonunda beni görmeye geleceğin için mutluyum. Zamanı gelmişti. Noel'den beri seni görmedim. Çalışanların sizinle özel olarak ilgilenmesini sağlarım. Mutfaktakilere de yemeğinize tükürmemelerini tembihlerim.

Rosie'den
Kevin'a
Konu: Gizli ziyaret

Çok üzgünüm küçük kardeşim ama o başka bir Rosie Dunne olmalı. Keşke ben olsaydım!

Kevin'dan
Rosie'ye
Konu: Gizli ziyaret

Hayır, yalnızca bir tane Rosie Dunne var! Aslına bakarsan rezervasyon Greg'in adına. Lanet olsun! Umarım sürprizi bozmamışımdır. Sana söylediğimi UNUT. Affedersin.

Rosie'den
Kevin'a

Konu: Gizli ziyaret

Merak etme Kev. Rezervasyon hangi güne yapılmış?

Kevin'dan

Rosie'ye

Konu: Gizli ziyaret

Cumadan pazartesiye. Lütfen sana söylediğimi söyleme. Söylemem aptallıktı zaten. Kafamı kullanmalıydım. Zaten rezervasyonlara da bakmamalıydım. Bu Greg ne ahmak. Burada çalıştığımı bilmesi gerekmiyor mu?

Rosie'den

Kevin'a

Konu: Gizli ziyaret

Nerede çalıştığını bilmesi için arada bir sohbet etmeniz gerekiyor. Ama merak etme! Greg bu hafta ABD'de olacağı için heyecanımı ondan gizleyebilirim! En iyisi bir iki kıyafet almak için alışverişe çıkayım. Sizin otel çok klas!

Kevin'dan

Rosie'ye

Konu: Gizli ziyaret

Keyfine bak. Hafta sonu görüşürüz. Sizi gördüğümde şok olmuş gibi yaparım.

Ruby: Çok şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Ne kadar romantik!

Rosie: Biliyorum! Çok heyecanlandım Ruby. O otelde kalmayı hep hayal etmişimdir. Eminim banyodaki küçük şampuanlar ile duş başlıkları çok güzeldir.

Ruby: Tanrım, Rosie, çaldığın otel ürünleriyle kendi dükkânını açabilirsin.

Rosie: Bu *çalmak* sayılmaz. Onlar öylece bakmak için oraya konmuyor. Ama son günlerde fön makineleri duvara sabitlenmeye başladı.

Ruby: Neyse ki yatakları odalardan çıkaracak kadar güçlü değilsin.

Rosie: Beni resepsiyonda görürler. Kaldığım son otelden aldığım çarşaflara bayılıyorum.

Ruby: Rosie, sen sorunlusun. Bu arada o lüks yaşamın kucağına ne zaman atlıyorsun?

Rosie: Cuma günü. Çok sabırsızlanıyorum! Hafta sonu için aldığım birkaç kıyafet sayesinde kredi kartı limitimi neredeyse doldurdum. Böyle bir sürpriz düşünmesine çok sevindim. Son zamanlarda Greg'le ilişkimiz en iyi haline ulaştı. Balayı dönemimize dönmüş gibiyiz. Gerçekten çok mutluyum.

Rosie'den

Greg'e

Konu: Eve geliyor musun?

Bugün cuma ve saat kaçta evde olacağını merak ettim. Uçakta olmalısın çünkü telefonun doğrudan telesekretere bağlanıyor. Belki bulutların üstünden bir e-posta yollayabilirsin!

Greg'den

Rosie'ye

Konu: Ynt: Eve geliyor musun?

Selam aşkım. Pazartesi gününe kadar ABD'de olacağımı söylemiştim ya. Pazartesi akşama doğru evde olurum. Havaalanından beni alabilir misin? Cuma değil, pazartesi döneceğimi söylemiştim. Keşke bugün dönebilseydim tatlım, çok isterdim.

İlk ergen partisinden sonra Katie nasıl? Ondan da haber alamadım. Şimdiye kadar hediyesi için teşekkür etmesi lazımdı.

Rosie'den

Kevin'a

Konu: *Bu* hafta sonu mu?

O rezervasyonun tarihini yanlış görmüş olabilir misin?

Kevin'dan

Rosie'ye

Konu: Ynt: Bu hafta sonu mu?

Tarih kesinlikle doğru Rosie. Greg bu sabah geldi. Sen gelmedin mi?

30

Rosie'den
Alex'e
Konu: İsmilazımdeğil
İsmilazımdeğil gitti. Sonsuza dek.

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: İsmilazımdeğil
Hemen buraya gelmeniz için Katie ve sana bilet ayarlıyorum. Bir saat sonra detayları bildiririm. Merak etme.

Rosie'den
Alex'e
Konu: Lütfen bekle
Biletleri almadan önce bana biraz zaman ver lütfen. Buradan gitmeden önce yapmam gereken bazı işler var. Ve bir kez Boston'a, yanma geldikten sonra da tekrar döner miyim bilmiyorum. Lütfen benden haber bekle.

Merhaba, ben Alex.
Bak, çok üzgünüm ama bu akşamki yemeye gelemeyeceğim. Mektupla sana bildirdiğim için özür dilerim ama bence en iyi yolu

bu. Sen harika, çok zeki bir kadınsın ama benim kalbim başkasına ait. Yıllardır da böyle. Umarım en azından arkadaş kalabiliriz.

Alex

31

Sevgili Bill Lake,

Üzülerek size istifamı sunuyorum. Sözleşmemize sadık kalarak önümüzdeki iki hafta da Two Lakes Oteli'nde çalışmaya devam edeceğim.

Beş yıl boyunca otelinizde çalışmama izin verdiğiniz için size özel olarak teşekkürlerimi sunarım. Benim için bir onurdu.

Saygılarımla,

Rosie Dunne

Toby'den

Katie'ye

Konu: Felaket!

NE YAPIYORSUN? Taşınamazsın! Bu çok korkunç bir şey! Bir süre bizde kalabilir misin diye annene sor. Ben de annem ve babama sorarım. Eminim kabul edeceklerdir. Gidemezsin.

Okul ne olacak?

Basketbol takımı ne olacak?

Club Sauce'ta DJ'lik yapma hevesin ne olacak?

Ya büyükannen ve büyükbaban? Onları öylece bırakıp gidemezsiniz. Onlar yaşlı.

Annenin işi, ev ve diğer şeyler ne olacak? Hepsini geride bırakıp gidemezsiniz.

Ben ne olacağım?

Katie'den
Toby'ye
Konu: Ynt: Felaket!

Annemi kararından caydıramıyorum. Sürekli ağlıyorum. Hayatım boyunca başıma gelen en kötü şey bu. Boston'a gitmek bile istemiyorum. Boston ne kadar güzel olursa olsun umurumda değil. Yeni arkadaşlar edinmek istemiyorum. "Yeni" bir şey istemiyorum.

Ah, Greg'den öyle nefret ediyorum ki. Annemden korktuğu için eve bile gelemedi biliyor musun? Annemin çılgın halleri çok ürkütücü oluyor. Ben bile bazen onunla konuşmaya korkuyorum. Telefonda çılgınlar gibi ona bağırıyor. Greg'in neden eve gelmediği belli. Annem ona, eve adımını atarsa bilmemneyini keseceğini söyledi. Aslına bakarsan sırf bu yüzden eve gelmesini ümit ediyorum.

Onun yüzünden buradan gidiyoruz. Onun yüzünden annem bu kadar üzülüyor. Greg'den nefret ediyorum, nefret, nefret ediyorum.

En azından Alex ve Josh Boston'da. O da bir şey. Sanırım bir süre onların yanında kalacağız. Yani gerçekten gidiyoruz Toby. Annem bunu gözdağı vermek için söylemiyor. Greg'e, onunla aynı evde olmak şöyle dursun, aynı ülkede bile yaşayamayacağını söyledi. Sanırım ne hissettiğini anlıyorum. Onun için üzülüyorum ama gerçekten de gitmek istemiyorum. Bütün gece ağladım Toby. Bu haksızlık.

Büyükannem ve büyükbabam da annemi caydırmaya çalışıyor. Annem o eve katlanamadığı için bu gece onlarda kalıyoruz. Greg'e ait bir şeye dokunduğu anda ürperip ellerini siliyor. Ruby ona gitmesini söyleyip duruyor çünkü kalbi oradaymış. Ruby'nin ağladığını ilk kez gördüm. Annem, Stephanie'yle de her gün saatlerce konuşup ağlıyor. Dün gece tuvalette kustuğunu duyunca kalkıp ona çay yaptım. Biraz rahatladı. Dün gece benim yatağımda

uyudu. Tek kişilik yatak olduğu için biraz sıkıştık ama güzeldi de. Bana oyuncak ayıymışım gibi sarıldı.

Annem eşyalarını toplamaya başladı. Yakında benimkileri toplamama da yardım edecek. Beni Boston'a götürdüğü için çok üzgün olduğunu söyledi ama ona inanıyorum. Onu suçlamıyorum çünkü çok üzülüyor. Hepsi Greg'in suçu ama ona rağmen annemi iyi hissettirmek için bir çaba harcamıyor.

Annem istediğin zaman yanımıza gelebileceğini söyledi. Geleceğine söz ver. Zaman zaman beni çileden çıkarsan da sen benim bu dünyadaki en yakın arkadaşımsın ve seni çok özleyeceğim Toby. Erkek olsan da.

Sürekli yazışabiliriz. Annem ve Alex gençken Alex'in gitmesi gerektiğinde onlar da böyle yapmış.

Sevgiler,

Katie

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Demek iki hafta sonra gidiyorsun.

Rosie: Evet.

Ruby: En doğrusunu yapıyorsun, biliyorsun.

Rosie: Çok komik. Böyle düşünen tek kişi sensin.

Ruby: Ona karşı ne hissettiğini bilen tek kişi benim de ondan.

Rosie: Ah hayır, hemen yeni bir ilişkiye atlayacak durumda değilim. O kadar enerjim yok. Biri kalbimi göğsümden söküp üstünde step dansı yapmış gibi hissediyorum. Şu an bütün erkeklerden nefret ediyorum.

Ruby: Alex de dâhil mi buna?

Rosie: Alex, babam, lolipopçu George ve bu gerçeği bana söylediği için kardeşim de dâhil.

Ruby: Ama bilmek isterdin.

Rosie: Evet, isterdim ve onu suçlamıyorum. Greg'in önüne gelenle yattığını bilmiyordu. İşte yine başladı. O küçük yalancı... Aaaah! Bağırsaklarını deşmek istiyorum. Hayatım boyunca birine bu kadar kızdığımı hatırlamıyorum. Bunu ilk yaptığında canım yanmıştı, şu an yalnızca öfke duyuyorum. Bu ülkeden kaçmak için sabırsızlanıyorum. İyi ki Kevin bana söylemiş çünkü artık aptalca davranmayacağım.

Ruby: Kevin'in işyerinde sıkıntı yaşadığını duydum. Rezervasyonları kontrol ettiği için mi?

Rosie: Hayır, akşam yemeği saatinde otelin restoranına gidip sevgilisinin ve diğer konukların önünde Greg'in suratına yumruğu patlattığı için.

Ruby: Aferin ona. Umarım burnunu kırmıştır.

Rosie: Kırmış. O yüzden başı belada zaten.

Ruby: Peki ben şimdi kiminle salsa dersine gideceğim?

Rosie: Eminim Bayan Behave partnerin olmaya can atıyordur.

Ruby: Sonunda bir erkekle dans etme fırsatım oldu ama o da tayt giyen biri çıktı. Ah, seni çok özleyeceğim Rosie Dunne. Bir kadın senin gibi bir dostu her zaman bulamıyor.

Rosie: Ben de seni özleyeceğim Ruby ama Greg her ne kadar kalbimi kırmış olsa da yepyeni bir sayfa açma fırsatını da bana sunmuş oldu. Ondan kurtulup güçlü olacağım.

Haftaya gidiyorum Greg. Beni arama, görmeye gelme, artık seninle işim kalmadı. Tam sana yeniden âşık olmayı öğrenirken bana tekrar ihanet ettin. Bir daha böyle bir şey olmayacak. Her şeyi mahvettin ama bunun için sana teşekkür etmeliyim. Kiminle evli olduğumu bana gösterdiğin ve beni kendinden kurtardığın için sana teşekkür ederim.

Katie'nin seninle görüşüp görüşmeme kararını ona bırakıyorum. Sen de onun isteğini kabul etmelisin.

Alex: Haklıymışsın Phil. Bana geliyor. Her şeyi oluruna bırakıp kendi isteğiyle bana gelmesini beklemek en iyisiymiş.

Phil: Haklı çıktığıma sevindim! İyi bir tahmin yürütmüşüm ama değil mi? Peki seni sevdiğini, o gerizekâlıyla hiç evlenmemesi gerektiğini, yalnızca seninle birlikte olmak istediğini ve filmlerde söyledikleri şu diğer replikleri söyledi mi?

Alex: Hayır.

Phil: Seni sevdiğini söylemedi mi?

Alex: Hayır.

Phil: Sen ona söyledin mi?

Alex: Hayır.

Phil: O zaman neden geliyor?

Alex: Dublin'den kurtulmak istiyormuş. Biraz değişikliğe ve dost bir yüz görmeye ihtiyacı varmış.

Phil: Öyle mi?

Alex: Sence bu ne anlama geliyor?

Phil: Söylediklerinden başka bir anlama gelmiyor sanırım. Yani sana karşı ne hissettiğini bilmiyorsun, öyle mi?

Alex: Bilmiyorum. Phil, evliliği yeni bitti. Buraya geldiğinde geleceğimizi konuşmak için çok zamanımız olacak.

Phil: Öyle diyorsan öyledir kardeşim. Öyle diyorsan öyledir...

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Sen ve Katie

Yakında geleceğiniz için çok heyecanlıyım. Josh da sevinçten neredeyse duvarlara tırmanacak. Katie'yi seviyor ve bir süre yanımızda kalacağınızı duyunca çok sevindi. Bir arkadaşımın arkadaşı oteline bir müdür arıyor. Bence bu iş için yeterince kalifiye bir elemansın.

Bu dönemi atlatmana yardımcı olabilirim Rosie. Ben de senin geçtiğin yollardan geçtim, unutma. Bir evliliği bitirmenin ne demek olduğunu iyi bilirim. Bir an olsun desteğimi senden esirgemeyeceğim. Boston'a planladığından on dört yıl sonra geliyorsun ama hiç gelmemenden iyidir. Josh ve ben sizi bekliyoruz. Önümüzdeki hafta görüşürüz.

Gidiyorsun!

İyi şanslar Rosie. Two Lakes'teki herkes seni özleyecek. Bill, Bob, Tania, Steven, Geoffrey, Fiona, Tabitha, Henry ve Grace.

Hüngür hüngür ağlıyorum.

Seni çok özleyeceğim Rosie Dunne.

Yeni hayatında iyi şanslar dilerim. Arada bir bize yaz.

Kucak dolusu sevgiler,

Ruby

Rosie ve Katie,

Gitmek zorunda olduğunuz için üzgünüz. Gitmek için bir sebebiniz olduğu için de üzgünüz. Olanlar için üzgünüz... İkinizi de çok özleyeceğiz ama sonsuz mutluluğu bulacağınızı ümit ediyoruz. İki kızımız da daha fazla gözyaşı dökmesin. Kimsenin size kötü davranmasına izin vermeyin. Varınca bizi arayın.

Sevgiler, annen ve baban

İyi şanslar. Sen ve Katie için dua ediyorum. Bize ihtiyacın olursa hepimiz yanınızdayız.

Stephanie, Pierre ve Jean-Louis

Gittiğiniz için üzgünüm. İyi şanslar.

Kev

Katie,

Yeni evinde sana iyi şanslar diliyorum. Seni özleyeceğim.

Sevgiler,

Toby

Anneciğim, babacığım,

Sonsuza dek ortadan kaybolmuyorum. Aramızda yalnızca birkaç saat var. İstediğiniz zaman ziyaretime gelebilirsiniz. Sizi çok seviyoruz ve desteğinizi esirgemediğiniz için çok teşekkürler. Bu kez yolumuzu kendimiz bulmalıyız.

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie ve Katie

32

Sevgili Rosie,

Mektubumu yırtmadan önce lütfen açıklamam için bana bir şans ver. Öncelikle, geçen yıllar için kalbimin en derinlerinden tüm içtenliğimle özür dilerim. Yanında olmadığım, sana destek vermediğim ve hak ettiğin yardımı edemediğim için. O şekilde davrandığım ve kendi hayatımı yaşamayı tercih ettiğim için çok pişmanım ve kendime bile hayret ediyorum. Aptalca davrandığım ya da ikinizi de incittiğim yılları değiştirmem ya da düzeltmem için yapabileceğim hiçbir şey yok, biliyorum.

Ama lütfen en azından daha iyi bir gelecek kurmak, yanlışı düzeltmek için bana bir şans ver. Bana ne kadar kızdığını, kendini ihanete uğramış hissettiğini, kırıldığını anlıyorum. Benden nefret ediyor olmalısın ama kendinden başka düşünmen gereken biri daha var. Şimdi hayatıma geri dönüp baktığımda bunca yıl ne yaptığımı düşünüyorum. Gurur duyulacak şeyler yaptığımı söyleyemem. Anlatacak başarı hikâyelerim yok, milyonlar kazanmadım. Bu hayatta gurur duyduğum bir tek şey var. O da küçük kızım.

Aslında artık *pek de küçük olmayan* küçük bir kızım var benim. Ona bu şekilde davrandığım için kendimle gurur duymuyorum elbette. Birkaç hafta önce, otuz iki yaşına bastığım günün sabahı uyandığımda otuz iki yıldır sahip olmadığım duyguların bir anda içime dolduğunu hissettim. Bir kızım... tanımadığım, bilmediğim, onun da beni tanımadığı ergen bir kızım var benim. Onu tanımak

istiyorum. Adının Katie olduğunu öğrendim. Güzel bir isim. Nasıl göründüğünü merak ediyorum. Bana benziyor mu?

Bunu hak edecek bir şey yapmadığımın farkındayım ama sen ve Katie beni hayatınıza alırsanız size bunun zaman kaybı olmadığını gösterebilirim. Katie babasıyla tanışacak, ben de kızımı göreceğim. Böyle bir şey nasıl zaman kaybı olur ki? Lütfen hayalimi gerçekleştirmeme yardım et.

Lütfen benimle iletişime geç Rosie. Geçmişteki hatalarımı telafi edip Katie ve kendim için yeni bir gelecek yaratmama yardım et.

En iyi dileklerimle,

Brian

Rosie: Hayır hayır hayır hayır hayır hayır

Ruby: Biliyorum tatlım, anlıyorum. Ama en azından diğer seçenekleri düşün.

Rosie: Seçenek mi? LANET OLASI SEÇENEKLER Mİ? Başka seçenek yok. Hem de HİÇ! Ben gitmeliyim. Burada kalmak bir *seçenek* değil.

Ruby: Rosie, sakinleş. Şu an kızgınsın.

Rosie: Doğru, kızgınım! Etrafımdaki herkes hayatımı mahvederken nasıl olur da ben ayakta durmaya çalışırım? Ben ne zaman hayatımı *başkaları* için değil de *kendim* için yaşamaya başlayacağım? Bundan bıktım artık Ruby. Tükendim. Bittim. Aklımı kaçıracağım. Bu adam kim? On üç yıldır neredeydi? Katie'nin hayatının, dolayısıyla *benim* hayatımın en önemli yıllarında neredeydi?

Bütün gece uyumayıp emziren, çığlıklar sussun diye lanet olası ninnileri söyleyen kimdi? Her gün o pis bezleri kim değiştirdi, sümüklü burunları kim sildi, elbiseleri kim yıkadı? Otuz ikisinde kimin çatlakları, doğum izleri var, kimin göğüsleri sarkıp saçları beyazladı? Veli toplantılarına kim gitti? Kim onu okula götürüp getirdi, kim ona yemek pişirip önüne koydu, kirayı ödedi, çalıştı, ev ödevlerine yardım etti, tembihler etti, gözyaşını sildi, kuşlarla

arıları anlattı? Kim ona babasının neden diğer çocuklarınki gibi yanında olmadığını açıkladı? Hastalandığında kim gece boyunca uyumayıp endişelendi, ateşini ölçtü, ilaç aldı, gecenin bir yarısı hastaneye ya da doktora gitti? Kim üniversiteye gidemedi, ona bakmak için işten izin alıp hafta sonları evde oturdu? Tabii ki lanet olası ben, başka kim olacak! Peki o piç kurusu neredeydi?

Şimdi on üç yıl sonra bütün zorlukların üstesinden gelinmişken omzunu öylece silkip acıklı bir hikâye anlatarak hayatımıza girme cüretini nasıl gösteriyor? Kocam beni aldattıktan, evliliğim bittikten hemen sonra mı aklına geldik? O sinsi, aşağılık herif planlarımı mahvedip hayatımı altüst etmese, penisini bacaklarının arasına sokarak soluğu başka bir ülkede almış olmasa çoktan gitmiş olacağım Boston'a tekrar yerleşme kararı almışken mi aklıma geldik?

Lanet olsun ona.

Bu kez kendini düşün Rosie Dunne, başkasını değil.

Ruby: Ama Rosie... yanılıyorsun. Katie'yi de düşünmen gerekiyor. Katie babasının onu görmek istediğini bilmeli. Hayatındaki yanlışların acısını ondan çıkarma.

Rosie: Ama Katie'ye söylersem onu görmek isteyecektir. Onunla tanışmaya can atacak ve bu lanet adam onu yine hayal kırıklığına uğratıp kalbini kıracak. O zaman o kırık parçaları kim toplayacak? Ben. Kızımın kırılan kalbini onarmaya çalışan yine ben olacağım. Parçaları toplayıp gözyaşlarını sileceğim. Mutlu bir ifade takınıp omuz silkeceğim ve, "Aman boş ver on üç yaşındaki sevgili kızım, bütün erkekler iğrenç değil, yalnızca senin tanıdıkların öyle," diyeceğim.

Ruby: Rosie, her şey iyi de olabilir. Gerçekten değişmiştir belki. Hiç bilemezsin ki.

Rosie: Haklısın, *hiç* bilemezsin. HİÇ. Bir şey daha var. Dünyanın diğer ucundayken babasını nasıl tanıyacak peki? Ben burada kalmak istemiyorum Ruby. Gitmek istiyorum. Bu saçma sapan hayattan kurtulmak istiyorum.

Ruby: Saçma sapan falan değil Rosie. Hayat hiç kimse için mükemmel değildir. Yalnız sen değilsin. Tepesinden kara bulutlar geçen yalnız sen değilsin. Öyle hissediyorsun. Ama birçok kişi aynı şeyi düşünüyor. Elindekilerin değerini bilmelisin. Hem sen çok şanslısın çünkü sağlıklı, zeki, komik, sana hayran, güzel bir kızın var. Bunu unutma. Katie eğer Brian'ı tanımak istiyorsa ona destek olmalısın. İstiyorsan yine taşınırsın, ziyaretinize gelir. Kalmanı gerektirecek kadar önemli olduğunu düşünüyorsan da kal.

Rosie: Katie kalmak isteyecek. Geçen ay cennette yaşadığımı *düşünüyordum*. Hayat bir anda değişti.

Ruby: Şey, cennetle ilgili sorun da bu işte. Başka hiçbir yer iblisi bu kadar cezbetmiyor.

Sevgili Stephanie,

Hamileliğini kutlarım! Sen ve Pierre için çok sevindim. Eminim iki numaralı bebek de Jean-Louis kadar evinize neşe getirir. Annem sana haberi verdi sanırım. Amerika'ya taşınmayacağım için çok sevinçli. Ama Alex değil. Lanet edip küfretti, aklına geleni söyledi. Yine pes ettiğimi ve herkesin beni yine ezmesine izin verdiğimi düşünüyor. Çok içerlemiş ve benimle konuşmuyor. Eskiden insanların beni ezmesine izin veriyordum belki ama artık vermiyorum. Katie benim için bu dünyadaki en önemli varlık ve onu mutlu etmek için elimden geleni yapmak istiyorum.

Son zamanlarda birçok sıkıntı yaşadı. Greg, annem ile babamın yanına dönmemiz ve Amerika'ya yerleşme hazırlıkları... Gereksiz sıkıntıların içine düştü. Oysa onun sivilceleri, sutyenleri ve erkekleri dert etmesi gerekirdi. Yetişkinlere özgü sıkıntıları, kıta değiştirmeyi, babasının sihirli bir dokunuşla ortaya çıkmasını değil. Bunların hiçbiri onun hatası değil ve onu bu dünyaya ben getirdiğim için en azından başladığım işe devam edebilirim. Uyuşturucu müptelası değil, kaba değil, okulda başarılı, her şeyi yerli yerinde, hayatında aptalca bir şey yapmadı. Anlayacağın tüm bu sıkıntılara rağmen iyi bir iş çıkarmışım.

Alex'in her an kapıdan öfkeyle girmesini bekliyorum. Brian'ı yere sermek için ilk uçağa atlayıp buraya geleceğinden eminim. Sanırım en yakın arkadaşlar bu günler için var. Boston'da hayatımın "nasıl olabileceğini" ağlamadan düşünemiyorum. Bu noktadan sonra ne yapabileceğimi bilmiyorum. İşim yok, evim yok, yine annem ile babamın yanına taşındım. Bu evle ilgili her şey bana mutsuz olduğum günleri hatırlatıyor. Burada harika bir çocukluk geçirdim ama Katie'yle yıllar çok zordu. Bu eve dair en güçlü anılarım da o günlerden kalma anılar... Kokular, gürültü, duvar kâğıdı ve yatak odaları bana gece yarılarını, sabahın erken saatlerini ve endişeyi hatırlatıyor.

Neyse, bir süredir sana yazmadığım için beni affet ama kafamı toparlamaya çalışıyorum. "Hayatta her şeyin bir sebebi vardır" deyimini anlamlı kılmaya çalışıyorum ve sanırım sebebini buldum, hayatın amacı beni kızdırmak.

Okula başladığımda altıncı sınıftakilerin yaşı on ikiden fazla olmasa da çok büyük ve bilgili olduklarını düşünürdüm. On iki yaşına geldiğimde son sınıfa giden on sekizliklerin *her şeyi* öğrendiğini sanırdım. On sekizime geldiğimde üniversiteden mezun olunca olgunlaşacağımı düşünürdüm. Yirmi beşime geldiğimde üniversiteye bile girememiştim, hâlâ bir şey bilmiyordum ve yedi yaşında bir kızım vardı. Otuzlarıma geldiğimde neler olduğuna dair az da olsa fikrim olacağını sanıyordum.

Ama hayır, hâlâ bir şey olmadı.

Dolayısıyla elli, altmış, yetmiş, seksen, doksan yaşına geldiğimde bile yeterli bilgiye ve olgunluğa erişebileceğimden kuşkuluyum. Belki de uzun uzun yıllar yaşamış, her şeyi görmüş, dünyayı gezmiş, çocukları olmuş, travmalar yaşamış, şeytanı yenip hayatın en zorlu dersini almış ölüm döşeğindeki kişiler şöyle düşünüyordur: *Tanrım, öteki dünyaya göç edenler her şeyi biliyor olmalı.*

Ama eminim öldükten sonra da yukarıdaki kalabalığa katılıp oturacak, geride bıraktıkları sevdiklerini gözetleyecek, bir sonraki hayatlarında bile her şeyi anlayacaklarını düşünecekler.

Ama sanırım ben anladım Steph. Ben yıllarca oturup düşündüm ve kimse, yukarıdaki o koca adam bile neler olup bittiğini bilmiyor.

Rosie

Stephanie'den

Rosie'ye

Konu: Ynt: Hayat

Eh, bu tek şey bile öğrendiğini göstermez mi? Yaş insana bir şeyler öğretiyor: *Kimsenin bir şey bilmediğini.*

Merhaba,

Geçen hafta sana saçma sapan bir mesaj yolladığım için çok özür dilerim. Bir an kendimi kaybettim sanırım. Salağın tekiyim (bildiğin gibi) ve ne düşündüğümü bilmiyorum. Ama yere sert bir iniş yaptığımı ve bize bir şans daha vereceğimi bilmeni isterim. Değerli zamanımızı daha fazla kaybetmeden önemli meseleleri konuşalım. Bu gece olur mu?

Alex

33

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Demek hâlâ buradasın.

Rosie: Ah, bugün yapma Ruby, lütfen. Hiç havamda değilim.

Ruby: Ben de senden sıkıldım zaten Rosie Dunne. Önce Cork'a yerleşeceğini söylüyorsun, sonra gitmiyorsun. Sonra Boston'a (tekrar) yerleşeceğini söylüyorsun ama sonra gitmiyorsun. Sonra Alex'e aşkını itiraf etmeni bekliyorum ama etmiyorsun ve o hâlâ ne hissettiğini bilmiyor. Artık sana ve "ülkeden ayrılma/iş değiştirme/kocandan ayrılma" türü aktivitelerine ayak uyduramıyorum. Bazen bütün bu güzel fırsatları teptiğin için sıkı bir dayağı hak ettiğini düşünüyorum. Çok sinir bozucu bir kadınsın Rosie.

Rosie: Aslında şu aralar sinirleri çok bozuk bir kadınım. Ayrıca güzel fırsatları tepmiyorum. Buna "kızımı düşünüyorum" deniyor.

Ruby: Ne deniyorsa densin fark etmez, sonuç olarak kaçırılmış fırsat, kaçırılmış fırsattır. Ama endişelenme; bütün bunlardan alınacak bir ders var bence.

Rosie: Lütfen tüm bunların bir sebebi olduğunu söyle bana. Ne dersi alacağım?

Ruby: Artık denemen gerekmiyor çünkü hiçbir yere gitmiyorsun. Sahi, nasılsın?

Rosie: İyiyim.

Ruby: Emin misin? Hadi yapma Rosie, yaşadıklarına benim kalbim bile dayanmıyorsa senin içinde kimbilir ne fırtınalar kopuyordur!

Rosie: Ah, kalbim kırık tabii ki. İki hafta önce durdu.

Ruby: Şey, onu iyileştirebilecek bir adamı tanıman da iyi bir şey.

Rosie: Hayır, hayır, hayır, bu dile getirilmemiş bir kural. O başkalarının kalbini iyileştiriyor, benimkini değil. Böyle olması gerektiğini artık anladım.

Ruby: Aklıma bir şey geldi Rosie. Neden Alex'e ne hissettiğini söylemiyorsun? Neden hislerini açıkça dile getirip iyice karışan küçük kafanı rahatlatmıyorsun? En azından onu umursamadığın için gitmezlik etmediğini anlar. Onu sandığından daha çok sevdiğini ancak Katie için burada kalman gerektiğini söyle. Böylece topu ona atmış olursun. Sana gelip gelmeme kararını o verir.

Rosie: Peki ya işi? Josh da var.

Ruby: Bu *onun* kararı.

Rosie: Ruby yapamam. Ona nasıl söylerim? Boston'a gitseydik belki biraz fikrim olur, hakkımda ne hissettiğini anlar, ona göre söylerdim. Tanrı aşkına, daha geçen hafta biriyle çıktı. O başka biriyle görüşürken nasıl çıkıp onu sevdiğimi söylerim? Sally'nin olduğu zamanda yaşadığımız şeyi baştan yaşarız o kadar. Bu iş çok karmaşık ve şu an endişelendiğim en son şey şimdi kime âşık olacağıma karar vermek. Her neyse, zaten aramalarıma da yanıt vermiyor. Aptalca bir karar verdiğimi düşünüyor.

Ruby: Ona biraz zaman ver. Bu olanlar onu hayal kırıklığına uğrattı.

Rosie: Kusura bakma ama o mu hayal kırıklığına uğradı? Onun hayalleri mi suya düştü? Sanırım ben ve dünyanın geri kalanı iletişim sıkıntısı çekiyoruz. Yaşananlar beni çok mu mutlu ediyor sanki? Yani ilgi falan beklemiyorum ama...

Ruby: Bekliyorsun.

Rosie: Anlamadım?

Ruby: İlgi bekliyorsun. Evet, bekliyorsun.

Rosie: Benim adıma şifreyi çözdüğün için teşekkür ederim. Tamam ama en azından birkaç kişi kocamın ilişki yaşadığını, evliliğimin bittiğini, Alex'ten hâlâ milyonlarca kilometre uzakta olduğumu ve ona karşı ne hissettiğimi asla öğrenemeyeceğimi, çocuğumun kaçak babasının İrlanda'ya döndüğünü ve İŞSİZ OLDUĞUMU umarım fark eder! Sırtımın sıvazlanması, içten bir gülüş ve biraz da sarılma hiç fena olmazdı. Birkaç ayımı perdeleri kapatılarak karartılmış bir odada, üzerime bol gelen pijamalarımla, battaniyenin altında yatağa kıvrılıp yatarak geçirmek bana göre cennete gitmek gibi ama ne yazık ki şu an böyle bir şey yapamam çünkü bugüne dek hiç görmediği babası hayatına girdiği için aşırı derecede heyecanlanan bir kızım var ve şu an kendimi unutup onun için güçlü olmalıyım. Yine de birazcık ilgi hiç fena olmazdı.

Ruby: Nefes al Rosie.

Rosie: Hayır, benim sorunlarım hep bu yüzden var zaten. Nefes almazsam her şey yoluna girecek.

Ruby: Öyle konuşma.

Rosie: Of, kes sesini. Kendimi öldürmeye bile vaktim yok; sinir bozukluğumla uğraşmak yeterince vaktimi alıyor.

Ruby: İyi, bence bu iyi bir haber, bir bakıma yani. Brian'la buluşman nasıl geçti?

Rosie: İyi. Ben onu arar aramaz uçağa atlayıp geldiğine göre babalık rolü konusunda ciddi sanırım. On üç yıldır İbiza'da yaşıyormuş ve orada bir gece kulübü işletiyormuş. İrlandalı, reşit olmayan, seksi alkol meraklılarına içkiyi fazla kaçırmakla ilgili anılarını anlatıyordur.

Ruby: Bronz ve göz kamaştırıcı mı görünüyor?

Rosie: "Mızmız Brian" ile "bronz ve göz kamaştırıcı" ifadelerini daha önce asla aynı cümlede kullanamazdım. Şimdi de aynı, saçları biraz dökülmüş, bir de göbeği var.

Ruby: Onu görünce ne hissettin?

Rosie: Suratına yumruğu yapıştırmamak için bütün gücümü toplamam gerekti. Katie onunla tanışacağı için o kadar heyecanlıydı ki yaprak gibi titriyordu ve bana sımsıkı kenetlenmişti. Güçlü olmamı bekliyordu. Düşünsene, benden destek bekleyen biri vardı. Jervis Street Alışveriş Merkezi'ndeki bir kafede buluştuk ve itiraf etmeliyim ki daha masasına yaklaşırken midem bulandı. Önümüzdeki birkaç saat boyunca iyi davranıp kızımın hayatının bir parçası olmasına yardım etmem gereken o sefil küçük adamın, geçmişte bana çok acılar veren adamla aynı kişi olmasının verdiği öfkeyle midem bulanmıştı. *Ona* yardım etmeliydim, düşünsene. O sabah Katie'yi şehre otobüsle getiremeyecek kadar güçsüz ve tüm bunları yapamayacak kadar yorgun, gergin, öfkeli ve hayal kırıklığına uğramış halimle o iki kişinin bir araya gelmek için bana ihtiyaç duyduklarını fark etmem kendimi garip hissettirdi. Böylece Katie'nin, Brian'la iyi bir ilişki kurması hatırına o adama karşı hissettiğim bütün öfkeyi kendime saklamam gerekiyordu.

Ruby: Sen iyi bir şey yaptın Rosie. Zor olduğuna eminim. Yakınlaştıklarını izlerken de uzunca bir süre zorlanacaksın büyük ihtimalle.

Rosie: Biliyorum. Katie babasının yaptığı şeyleri bana anlatırken ona babasının hiç de o kadar muhteşem biri olmadığını söylememek için dilimi tutmam gerekecek.

Ruby: Katie'ye karşı nasıldı?

Rosie: Brian, Katie'den daha heyecanlı olduğu için iletişim kurmalarını ben sağladım. Üçümüz içinde en güçlü olanın kendim olduğumu görünce Boston'a gitmemekle ne kadar doğru bir karar verdiğimi gördüm. Katie'nin bana ihtiyacı vardı. İkisinin de vardı. Brian, benim ve Katie'nin hayatıyla gerçekten ilgilendi. Katie'ye dair her şeyi öğrenmek istedi ve ben de ona yıllar boyunca yaşadığımız hikâyeleri anlatmaktan keyif aldım. Başta her hikâyeyi öfkeyle anlatıyordum çünkü bunlar yaşanırken o yanımızda değildi. Sonra böbürlendiğimi fark ettim. Böylece garip bir şekilde kendime geldim ve annelik sorumluluğunu almış olmaktan yakı-

Ruby: İlgi bekliyorsun. Evet, bekliyorsun.

Rosie: Benim adıma şifreyi çözdüğün için teşekkür ederim. Tamam ama en azından birkaç kişi kocamın ilişki yaşadığını, evliliğimin bittiğini, Alex'ten hâlâ milyonlarca kilometre uzakta olduğumu ve ona karşı ne hissettiğimi asla öğrenemeyeceğimi, çocuğumun kaçak babasının İrlanda'ya döndüğünü ve İŞSİZ OLDUĞUMU umarım fark eder! Sırtımın sıvazlanması, içten bir gülüş ve biraz da sarılma hiç fena olmazdı. Birkaç ayımı perdeleri kapatılarak karartılmış bir odada, üzerime bol gelen pijamalarımla, battaniyenin altında yatağa kıvrılıp yatarak geçirmek bana göre cennete gitmek gibi ama ne yazık ki şu an böyle bir şey yapamam çünkü bugüne dek hiç görmediği babası hayatına girdiği için aşırı derecede heyecanlanan bir kızım var ve şu an kendimi unutup onun için güçlü olmalıyım. Yine de birazcık ilgi hiç fena olmazdı.

Ruby: Nefes al Rosie.

Rosie: Hayır, benim sorunlarım hep bu yüzden var zaten. Nefes almazsam her şey yoluna girecek.

Ruby: Öyle konuşma.

Rosie: Of, kes sesini. Kendimi öldürmeye bile vaktim yok; sinir bozukluğumla uğraşmak yeterince vaktimi alıyor.

Ruby: İyi, bence bu iyi bir haber, bir bakıma yani. Brian'la buluşman nasıl geçti?

Rosie: İyi. Ben onu arar aramaz uçağa atlayıp geldiğine göre babalık rolü konusunda ciddi sanırım. On üç yıldır İbiza'da yaşıyormuş ve orada bir gece kulübü işletiyormuş. İrlandalı, reşit olmayan, seksi alkol meraklılarına içkiyi fazla kaçırmakla ilgili anılarını anlatıyordur.

Ruby: Bronz ve göz kamaştırıcı mı görünüyor?

Rosie: "Mızmız Brian" ile "bronz ve göz kamaştırıcı" ifadelerini daha önce asla aynı cümlede kullanamazdım. Şimdi de aynı, saçları biraz dökülmüş, bir de göbeği var.

Ruby: Onu görünce ne hissettin?

Rosie: Suratına yumruğu yapıştırmamak için bütün gücümü toplamam gerekti. Katie onunla tanışacağı için o kadar heyecanlıydı ki yaprak gibi titriyordu ve bana sımsıkı kenetlenmişti. Güçlü olmamı bekliyordu. Düşünsene, benden destek bekleyen biri vardı. Jervis Street Alışveriş Merkezi'ndeki bir kafede buluştuk ve itiraf etmeliyim ki daha masasına yaklaşırken midem bulandı. Önümüzdeki birkaç saat boyunca iyi davranıp kızımın hayatının bir parçası olmasına yardım etmem gereken o sefil küçük adamın, geçmişte bana çok acılar veren adamla aynı kişi olmasının verdiği öfkeyle midem bulanmıştı. *Ona* yardım etmeliydim, düşünsene. O sabah Katie'yi şehre otobüsle getiremeyecek kadar güçsüz ve tüm bunları yapamayacak kadar yorgun, gergin, öfkeli ve hayal kırıklığına uğramış halimle o iki kişinin bir araya gelmek için bana ihtiyaç duyduklarını fark etmem kendimi garip hissettirdi. Böylece Katie'nin, Brian'la iyi bir ilişki kurması hatırına o adama karşı hissettiğim bütün öfkeyi kendime saklamam gerekiyordu.

Ruby: Sen iyi bir şey yaptın Rosie. Zor olduğuna eminim. Yakınlaştıklarını izlerken de uzunca bir süre zorlanacaksın büyük ihtimalle.

Rosie: Biliyorum. Katie babasının yaptığı şeyleri bana anlatırken ona babasının hiç de o kadar muhteşem biri olmadığını söylememek için dilimi tutmam gerekecek.

Ruby: Katie'ye karşı nasıldı?

Rosie: Brian, Katie'den daha heyecanlı olduğu için iletişim kurmalarını ben sağladım. Üçümüz içinde en güçlü olanın kendim olduğumu görünce Boston'a gitmemekle ne kadar doğru bir karar verdiğimi gördüm. Katie'nin bana ihtiyacı vardı. İkisinin de vardı. Brian, benim ve Katie'nin hayatıyla gerçekten ilgilendi. Katie'ye dair her şeyi öğrenmek istedi ve ben de ona yıllar boyunca yaşadığımız hikâyeleri anlatmaktan keyif aldım. Başta her hikâyeyi öfkeyle anlatıyordum çünkü bunlar yaşanırken o yanımızda değildi. Sonra böbürlendiğimi fark ettim. Böylece garip bir şekilde kendime geldim ve annelik sorumluluğunu almış olmaktan yakı-

nıp şikâyet etmeme rağmen ne kadar şanslı olduğumu fark ettim. Katie ve benim durumumun ne kadar "özel" olduğunu görmemi de sağladı. Bu anıları yalnızca ikimiz paylaştık. Ve başka insanlara ne kadarını anlatacağımız tamamen bize kalmış. Brian hayatımı mahvetmiş olsa da bunu fark etmemi sağladı.

Yine de eskiden birlikte olduğun bir adamla bir araya gelmek hayatımın en güzel anı değildi tabii. Böyle zamanlarda onları son gördüğünden çok daha iyi olman gerekir. Mutlu ve başarılı bir hayatın olmalı ki "Ta-ta! Sen gittikten sonra bak ben nasıl biri oldum," diyebilesin. Başarısız bir evlilik, işsizlik ve ebeveynlerimle birlikte yaşamam o etkiyi yaratmadı tabii.

Ruby: Bunların bir önemi yok Rosie. Biraz olgunlaşmış olmasına sevinmelisin bence. Ne kadar kalacakmış?

Rosie: Birkaç hafta. Sonra bir süreliğine tekrar İbiza'ya dönmesi gerekiyormuş. Yaz ayları en yoğun çalıştığı dönem ne de olsa. Tabii Katie'yi görmek için birkaç kez gelecek. Sonra kulübü işletmesi için birini alacak ve kışı Dublin'de geçirecek. Bu işi gerçekten ciddiye alıyor ve Katie adına seviniyorum. Brian'ın yakınımda olması benim açımdan pek harika sayılmasa da kızımı mutlu ediyorsa buna değdiğini düşünüyorum.

Ruby: İş konusunda bir şey var mı?

Rosie: Şey, sen bana yazarken internetten biraz bakındım.

Ruby: Ah, tamam. Hemen kapatıyorum ve sorumlu bir ebeveyn olman için sana izin veriyorum. Bu arada Gary'yi benimle birlikte salsa derslerine gelmeye ikna ettim. Bayan Behave geçen haftaki yaz partisinde çok fazla kokteyl içti ve platform topuklarıyla düştü. Gürültülü bir ÇATIRT sesinden başka bir şey duymadık. Dönüp baktığımda kız üstü oturmuş, peruğu da yere, yanına düşmüştü.

Rosie: Aman Tanrım, onu hemen hastaneye mi götürdünüz?

Ruby: Hayır, hayır. Yalnızca ayakkabısının topuğu kırıldı ama tek dans ayakkabısı bunlar olduğu için yenisini alana kadar derslere gelmiyor. Bu ayakkabılar da yalnızca New York'taki bir mağazada

olduğundan depodan bulup yollamalarını beklemek zorunda. Anlayacağın partnersiz kaldım ve hayır diyeceğini bildiğim için sana teklif bile etmiyorum.

Rosie: Teklif etmemekte haklısın. İyi ama Gary'yi seninle dansa gelmeye nasıl ikna edebildin? Onu tehdit falan mı ettin?

Ruby: Evet.

Rosie: Çok iyi. Umarım hoşuna gider.

Ruby: Saçmalama, tabii ki nefret edecek ve haftalarca bana bağırıp duracak ama en azından benimle yine konuşmuş olacak. Neyse, ben artık çıkıyorum. Öğle arasında ona tayt ve dans kıyafeti almalıyım. Onları giymek zorunda olmadığımızı biliyorum ama çantamdan çıkardığımda yüzündeki ifadeyi görmeye değer doğrusu.

Rosie: Seni şeytan! Şeytan kadın...

Ruby: Teşekkürler. Hadi şimdi git de bir iş bul. Bir otelde. Hayatındaki bunca saçmalıktan sonra dünyanın en başarılı otel çalışanı olmanı istiyorum. Artık başarısızlık yok! Duydun mu beni?

Rosie: Kesinlikle.

Sevgili Alex,

Ne zamana kadar sessiz kalmaya devam edeceksin? Kararlarımı yalnız kendime göre alamadığımı anlaman gerekir. Katie'yi de düşünmeliyim. Brian'ı tanıması onun için önemli. Çocuğunun yanında olmak istemeni ve bunun gerekli olduğunu sen de iyi bilirsin. Brian nihayet Katie'nin yanında olmak istediğini fark etmiş. Her zaman dediğin gibi, geç olması güç olmasından iyidir. Bazı şeyler böyle.

Telesekterine bıraktığım mesajda senden af dilediğimi söyledim ama şimdi sana teşekkür etmek için yazıyorum. Yıllardır hep yaptığın gibi yanımda olduğun için sana teşekkür ederim. Aklım o kadar karışıkken benim için yaptığın düzenlemeler için teşekkür ederim. O hafta dünyam altüst olmuştu ve bir zamanlar güvenli ve sağlam olduğunu düşündüğüm her şey tersine dönüp üzerime

gelmişti. Burada kalma kararımın arkadaşlığımızı etkilemesine izin vermeyelim.

Belki bir ara, günün birinde, yedi yaşımızda planladığımız şekilde yeniden bir araya gelebiliriz. Senin gibi bir arkadaşım olduğu için çok şanslıyım Alex Stewart. Benim ay ışığım oldun, bu gece karanlığında bana yol gösterdin. Çocukken birbirimize verdiğimiz sonsuza dek birlikte kalma sözü saçma mıydı bilmiyorum ama deniz aşırı ülkelerde yaşamamıza rağmen yirmi yıldan uzun bir süre arkadaşlığımızı sürdürdük.

Hafta boyunca iş avındaydım. Aslında bir otelde iş bulmaktı amacım ama ne şaşırtıcı ki yaz mevsimine çoktan girdiğimiz için düşük ücretle çalışmayı kabul eden öğrenciler ve göçmenler bütün açık pozisyonları doldurmuşlar. Bu işlerden gelen kazanç, Katie'yle yeniden kendi ayaklarımız üstünde durmaya yetmez. Bu gidişle günümüzde İrlanda'dan koro halinde yükselen, "bugünlerde her şey çok pahalı" inlemelerine ben de katılacağım. Bir ev için konseyden haber bekliyorum ama bu yoldan daha önce de geçtim ve bekleme listesi çok uzun.

Ne yazık ki Two Lakes'teki pozisyonuma da biri getirilmiş. Brian nafaka ödemeyi teklif etti ama onun parasını istemiyorum. Daha önce onsuz ayakta durabildim, şimdi de onun yardımına ihtiyacım yok. Katie'ye istediği miktarda harçlık verebilir ama ben onun parasına ne ihtiyaç duyuyorum ne de bu parayı istiyorum.

Yakın zamanda İsmilazımdeğil'den de ses çıkmadı. O adam beni bırak, kendi gölgesinden korkuyor. Geçen hafta boşanma davası açtım, sonsuza dek hayatımdan çıkmasını istiyorum. Ona yeterince sevgi ve şans verdim ama o hepsini benim suratıma fırlattı. Ondan bir şey beklemek artık aptallık olur. Benim için de Katie için de sağlıklı olmaz. Boşanma sonuçlandığında kutlamak için sokaklarda çıplak gezeceğim.

Stephanie'nin yine hamile olduğunu biliyor musun? Kasım ayında doğuruyor. Hepimiz çok heyecanlıyız. Annem ve babam çok iyiler, seni ve Josh'ı sorup duruyorlar. Birlikte emekliliğin tadını çıkarıyorlar. Evi satıp güneyde daha ucuz bir yere taşınmayı,

böylece hayatlarının geri kalanında dünyayı dolaşmak için daha fazla para biriktirmeyi bile düşünüyorlar. Bence harika bir fikir. O kadar boş odayı ne yapacaklar ki? (Ağlayarak yanlarına geldiğim zamanlar dışında.) Hem ikisinin de şehirde yaşaması gerekmiyor. Tabii bu da Katie'yle eve çıkabilmem için elimi çabuk tutup bir iş bulmam anlamına geliyor. İşimi aceleye getirmemi istemiyorlar ama ev yazın kolayca satılsın diye bir an önce satışa çıkarmak istiyorlar. O zaman Dublin'de kalan tek aile üyesi ben olacağım ki eminim kendimi yalnız hissetmeme yol açacak. Kevin Kilkenny'de, Steph Fransa'da, annem ve babamsa sürekli seyahatte olacak. Yalnızca ben ve Katie kalacağız. Bir de Mızmız Brian.

Arkadaşım Ruby bu haftadan itibaren oğlu Gary'yi salsa derslerine götürecek. Kimbilir ne komik olacak. Gary'yle tanışmıştın. Dünyanın en etkileyici ve duygusal kişisi olmadığı konusunda eminim bana katılırsın. Ama bence bu iyi bir fikir. Katie ve ben de birlikte bir şeyler yapmalıyız. Babasıyla bütün bir gününü geçirebiliyor ama biz böyle anlar paylaşmadık. Evde didişip durmaktan başka bir şey yaptığımız yok. Hoşuna gidecek bir şeyler düşünmeliyim. Belki konsere falan gidebiliriz. Greg varken ben kurtarıcı rolündeki soğukkanlı anneydim ama artık Brian var ve o havalı bir gece kulübünü işleten havalı baba olurken, ben de odasını temizleyen sıkıcı anne konumuna yerleştim. Tabii Brian'ın gece kulübü işlettiğini öğrenmek Katie'nin DJ olma hevesini perçinledi. Nasıl bir şey yarattık bilmiyorum doğrusu. Gittikçe daha gürültülü müzikler dinlemeye başladı. Annem ve babam son birkaç yıldır sessizliğe o kadar alışmıştı ki Katie müziği son ses dinlemeye devam ederse sonunda babamın tepesi atacak.

Her neyse, şimdilik benden bu kadar. Her günün üstesinden gelmeye, olduğu haliyle, tüm sıradanlığıyla kabul etmeye çalışıyorum. Lütfen telefonlarıma yanıt ver. En yakın arkadaşımı kaybetmek bu dünyada istediğim en son şey. Erkek de olsa.

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie

Phil: Demek Boston'a yerleşmediği için ona kızgınsın. Hem de kızının on üç yıldır görmediği babası geri dönüp onu tanımak istediği için Boston'a gelmekten vazgeçti diye, öyle mi?

Alex: Evet.

Phil: Tanrım... Sana bu hakkı kim veriyor?

Sevgili Rosie,

Özür dilerim. Hayatının en kötü haftalarını geçirdiğini bile bile seninle iletişimi koparmamalıydım. Bazen senin hayatını izledikçe öfkeleniyorum ama hayatını senin adına kontrol edemeyeceğimi de bilyorum. Kararlar almalısın. Sana hiç kızgın değilim, yalnızca senin adına üzüldüm. Hep mutlu olmanı görmek istiyorum ve o İsmilazımdeğil'in seni mutlu edemediğini bilyorum. Yıllardır görüyordum. Şimdi kendini çok kötü hissetsen de bana göre onsuz olmak büyük lütuf. Her neyse, bu konuyu hafta içi telefonda konuşuruz çünkü İsmilazımdeğil hakkında söyleyeceklerimin sonu gelmez.

Maddi yönden yardımımın dokunacağı bir şey varsa lütfen söyle ama bu satırını atlayıp böyle bir şey teklif ettiğim için bana kızacağından da eminim. Yine de teklifim aklının bir köşesinde dursun. İşler son dönemde iyi gidiyor. Modern dünyanın yaşam ve beslenme biçimi sayesinde kalp ameliyatları hayli revaçta. Tamam, kabul ediyorum, hiç komik değildi.

Yakında konuşuruz düğünçiçeği. İyi olacağını bilyorum.

Alex

Rosie'den

Alex'e

Konu: Ynt: Mesajlar

Alex, iyi olacağımı BİLİYORSUN!

Alex'ten

Katie'ye

Konu: Ne haber?

Sevgili vaftiz babandan merhaba. Nasıl olduğunu ve babanla ilişkinin nasıl gittiğini sormak istedim. Bana yaz. Son zamanlarda senden pek haber alamadım ve biraz sıkıntıda olduğunu düşündüm. Müzik işleri nasıl gidiyor? Hâlâ DJ mi olmak istiyorsun?

Katie'den

Alex'e

Konu: Ynt: Ne haber?

Sırf merhaba ve iyiyim demek için kısacık bir mektup yazabiliyorum. Babamla buluşacağım. Beni Point Theatre'daki bir konsere götürüyor. Grubu tanıdığı için bedava bileti varmış. Kendimi çok kötü hissettim çünkü annem de bana sürpriz yapıp ikimiz için bilet almış. Birlikte daha fazla vakit geçirmeliymişiz. Her neyse. Ne demek istediğini anlamadım çünkü biz zaten her gün birlikteyiz. Babamın biletleri daha iyi yerde olduğu için onunla gidiyorum. Annem de Ruby'yi getirecek. Onun aldığı biletler salonun arka tarafında, ucuz biletler. Brian çok havalı. Okuldayken ikinizin arkadaş olduğunuzu, onun 10. doğum gününe gittiğini ve sen ABD'ye taşınmadan önce senin için parti verdiğini anlattı. Ama on dakika sonra annem ve sen ortadan kaybolmuşsunuz. Açıkçası biraz kabalık etmişsiniz!

Brian bunu anneme hatırlattığında annem güldü ama nereye gittiğinizi bana söylemedi. Nereye gittiniz?

Ah, işte geldi. Gitmeliyim.

Katie: Süper, değil mi?

Toby: Evet.

Katie. Okulu bitirdiğimde İbiza'ya yerleşip onun kulübünde DJ'lik yapabilirim. Müthiş. Master planlarıma da uyuyor.

Toby: Kulübünde çalışabileceğini o mu söyledi?

Katie: Hayır, ama kabul etmeyeceğini sanmıyorum. Sence?

Toby: Bilmem. Kulübünün adı ne?

Katie: Dyma Nite Club. Çok havalı bir isim, değil mi?

Toby: Evet.

Katie: İstersen sen de gelebilirsin.

Toby: Teşekkürler. Ibiza'da mı yaşamak istiyorsun?

Katie: Başlangıç olarak evet, isterim. Babamın kulübünde deneyim kazandıktan sonra dünyayı dolaşıp bütün ülkelerdeki farklı kulüplerde çalışabilirim. Müzik yapıp dinlemekten para kazandığını düşünsene. Müthiş bir şey.

Toby: O donanıma sahip olman gerekir, değil mi?

Katie: Evet. Babam bana alabileceğini söyledi. Bir sürü DJ tanıdığı varmış ve bütün donanımı ucuza alabilirlermiş. Harika, değil mi?

Toby: Evet. Ama ona baba demen biraz garip.

Katie: Evet, bilyorum. Ama ona öyle seslenmiyorum, yalnızca başka insanlara ondan bahsederken böyle diyorum. Biraz garip geliyor ama alışırım.

Toby: Evet, bence de. Greg'den haber aldın mı?

Katie: Hayır, neden?

Toby: Annene söyleme ama dün gece annem, babam ve ben Çin lokantasına gittik. O da oradaydı ve yanında bir kadın vardı. Beni görünce çok utandı ama iyi ve samimi bir ifadeyle selam verdi.

Katie: Aman Tanrım. Ona ne dedin?

Toby: Hiç. Onu görmezden geldim. Masalarının yanından geçip gittim.

Katie: İyi yapmışsın. Bunu hak etti. Annen ve baban kızdı mı?

Toby: Hayır, annem bana göz kırptı. Babam da Greg'i görmemiş gibi davrandı.

Katie: Yanındaki kimdi?

Toby: Kimin, babamın mı?

Katie: Hayır, aptal. İsmilazımdeğil'in.

Toby: Sarışın bir kadın. Ama annene sakın söyleme. Bu arada, iş buldu mu?

Katie: Hayır ama her gün görüşmelere gidiyor. Son zamanlarda morali çok bozuk. Evin içinde deli gibi geziniyor. On üç yaşına bastığım için büyükbabam benim de öyle olacağımı söylüyor.

Toby: Yakında ortodontiste gidecek misin?

Katie: Evet, yarın büyükbabam beni götürecek. Diş tellerim yine kırıldı. Ne oldu ki?

Toby: Ben de sizinle gelebilir miyim?

Katie: Neden her defasında gelmek istiyorsun? Ağzımın içi yara içinde ve sen orada oturup lolipopunu emerken doktor da ağzımın içini deşiyor.

Toby: Oraya gitmek hoşuma gidiyor. Eminim sabah kahvaltısında mısır gevreği yemişsindir.

Katie: Nesin sen, medyum mu?

Toby: Hayır, diş tellerinin arasına sıkışıyorlar.

Katie: İşine bak Toby.

Toby: Bakıyorum zaten. Yarın gelebilir miyim yani?

Katie: Sen aptal mısın? Diş telleriyle ne derdin var?

Toby: İlgimi çekiyor yalnızca.

Katie: Eminim, en az coğrafya testi kadar. Beşinci sorunun yanıtı neydi? Avustralya'nın başkenti Sydney mi?

Toby: Evet Katie, Sydney.

Sevgili Bayan Rosie Dunne,

Kısa süre önce başvurduğunuz pozisyona kabul edildiğinizi bildirmekten memnuniyet duyarız. Ağustos ayında başlamanız bizim için uygundur. Lütfen kararınızı mümkün olduğunca çabuk bildirin. Aşağıdaki numaradan Jessica'yla irtibata geçebilirsiniz.

34

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Böyle bir mucize gerçekleştirdiği için Tanrı'ya şükürler olsun! Oğlumu seviyorum, harika biri, gerçek bir deha!

Rosie: Çok şaşırtıcı!

Ruby: Fred Astaire'im yeniden doğuşuna tanıklık etmiş olsan beni anlardın. Daha önce dans etmediğim gibi dans ettiğim için çok acı çekiyorum ama bir o kadar da şaşkınım! Müzik başlar başlamaz mucize gerçekleşti!

Yani Ricardo, Gary'nin ilk günü olmasına rağmen fazla üstüne gitmedi. "Ruby, bu ileri düzeydekilerin dersi, Gary ayak uydurmakta zorlanacak," demekle yetindi. Ama Gary öyle bir ayak uydurdu ki neredeyse kendimden geçiyordum. Ricardo, Azuquita'dan *1, 2, 3 Maria*'yı bile çaldı. Bu şarkı hızlıdır, bilirsin Rosie. Seninle bu şarkıda dans ettiğimizde yere yığılmış, tepemizde çizgi filmlerdeki gibi kuşların uçuştuğunu görmüştük. Ama Gary'nin hareketleri inanılmazdı. Zarif hareketlerle fırıl fırıl dönerken alnındaki ter damlaları... güneş sistemi gibi parlıyordu. Ricardo, Gary'nin doğuştan bir yıldız olduğunu ve birlikte harika bir ekip oluşturduğumuzu söyledi.

Bu güzel haberi verdiğimde Teddy pek etkilenmedi. Aslında o kadar heyecanlıydım ki eve gider gitmez ona söyledim ama Teddy'nin kamyon şoförü arkadaşlarının televizyon odasında olduğunu görmedim. Haber onları da etkilemedi tabii. Teddy'nin yüzü her zamankinden fazla kızardı ve erkek dansçıların eşcinsel olduğuna ve

Gary'yi buna teşvik etmemem gerektiğine dair bir şeyler geveledi. Gary'nin biraz olsun kabuğundan çıkmasına yardım ettiğimi söyledim, gerçek anlamda "kabuğunu kırmasını" değil. Ama adamlar yine de anlamadı. Bira kutularını başlarıyla ezip osurmanın (sonra havayı koklayıp gülmenin), televizyondaki futbolculara bağırmanın (seslerini yükseltmek işe yarayacakmış gibi), televizyondaki bütün kilolu kadınlara bir yorum yapmanın (kendilerinin bira göbeği yokmuş ve on yıl önce kendilerine bakmayı bırakmamış gibi), on dakikada bir bana seslenip bira istemelerinin (düzinesi elli sent olanlardan) ve sonra da gerçek bir adam nasıl olunur diye bana ders vermeye kalkışmanın hakları olduğunu sanan piç kuruları...

Rosie: Yok artık Ruby. Gary'yi caydırmaya mı çalışıyorlar yoksa? Teddy ve arkadaşları bunları söylerken zavallı çocuk ne yaptı?

Ruby: Şey, o kadar utandı ki odadan çıkıp merdivenleri çıktı ve odasının kapısını sertçe kapattı.

Rosie: Aman Tanrım, zavallı Gary. Umarım Teddy ondan özür dilemiştir.

Ruby: Delirdin mi? Tabii ki dilemedi. Gary bu davranışıyla kadın gibi dans ederek nasıl bir eşcinsele dönüştüğünü göstermiş oldu ona göre. Ama sonra çok güzel, pembe kremalı, altı muhteşem küçük pasta sayesinde sakinleşmeyi başardım. Fred Astaire ve Ginger Rogers çekilin kenara! Ruby ve Gary Minnelli sahneye çıkıyor!

Rosie: Minnelli mi??

Ruby: Şey, süperstar havası olan bir isim tercih ettim. Ricardo bizi yarışmalara hazırlayabileceğini söyledi. Yeterince başarı kazanırsak dünyayı bile dolaşabilirmişiz. Bahçesinin en uç noktasına yürümeyi macera olarak gören biri için yolculuğa çıkabilmek gerçek bir hayal. Tabii o da yeterince başarılı olursak gerçekleşecek.

Rosie: Ruby, bu harika bir haber. Bayan Behave yerine başkasını bulduğunu görünce ne diyecek?

Ruby: Ben de o konuda endişeliyim; başka erkeklere baktığımda nasıl kıskandığını biliyorsun ama o ne düşünürse düşünsün Gary'yi

Miami'deki Dünya Salsa Dansı Şampiyonası'na götüreceğim. St. Patrick okulundaki sınıfların dört duvarından öteyi de görmek gerekiyor. Olasılıkları gör, başarının kokusunu al, ödüllerin tadına var.

Rosie: Yine Oprah'yı mı izlemeye başladın?

Ruby: Evet, şu "ruhunu unutma" kısmı her defasında beni benden alıyor. Belki Gary ve ben günün birinde o programa katılır, *inancımız* sayesinde nasıl yoktan var olarak salsa milyoneri olduğumuzu anlatırız.

Rosie: Ah, bana ruhunu unutmamaktan bahsetme. Dün gece içtiğim votkadan başka bir şey düşünemiyorum.

Ruby: Ben ondan bahsetmiyorum şapşal... İşle ilgili bir gelişme var mı?

Rosie: Şey, evet. Dün bir iş teklifi aldım.

Ruby: Harika! Artık vakti gelmişti. İstediğin iş mi, yoksa istemediğin mi?

Rosie: Bunca yıldır beni tanıyan biri olarak *sormana* gerek var mı? Aslına bakarsan ikisi de değil. Bu asla ama asla istemediğim ve ancak Dublin'de başka iş kalmazsa, annem ve babam beni evden atarsa, Katie ve ben pul yalayacak kadar aç kalırsak kabul edebileceğim bir iş.

Bay ve Bayan Dunne,

Hyland&Moore gayrimenkul ofisi talebinizi kabul etti ve evinizin satışını sizin adınıza gerçekleştirmekten onur duyacaklar. Hyland&Moore'u tercih ettiğiniz için teşekkürler.

Saygılarımla,

Thomas Hyland

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Merhaba, benim.

Rosie: Heeeyyyy!

Rosie: Orada olduğunu biliyorum. Çevrimiçi olduğunu görebiliyorum.

Alex: Kimsiniz?

Rosie: Ah ha ha ha, çok komiksin. Nedir bu? Rosie'yi kızdırma günü mü? Çok şanssızsın çünkü istesen de istemesen de ağzımdaki baklayı çıkarıp sefil hayatımla ilgili üzücü bir hikâyeyi seninle paylaşacağım. Evet, başlıyorum.

Bir iş teklifi aldım. Ama bu işi kabul edecek kadar çaresiz olmadığımı düşünerek geri çevirdim. Ne yazık ki yanılmışım, o kadar çaresizmişim. *Hemen ertesi gün*, annem ve babam aniden evi satışa koyduklarını söylediler ve beynim, söylediklerini algılayana kadar insanlar eve girip çıkmaya, iç dekorasyondan şikâyet edip duvar kâğıtlarına gülmeye, halılara burun kıvırıp hangi duvarı yıkacaklarını, hangi dolapları kaldıracaklarını, çocukluğumdan kalma hangi oyuncak ayımı arka bahçede yakıp yüzlerine sürdükleri hayvan kanıyla dans edeceklerini (tabii bu kısmını söylemediler) konuşmaya başladılar. Sonra bir çift gelip ev için istenen miktarı vermeyi teklif etti. Buna inanabiliyor musun? Evi yalnızca bir kez görerek bu karara varmışlar! Annem ve babam da bunu yaklaşık yirmi saniye düşünüp kabul etti!

Alex: Olamaz!

Rosie: Oldu bile! Kadın sekiz aylık hamile ve çok küçük bir evde yaşadıkları için bebek lavaboda yıkanıp balkonda oynayabilsin diye doğmadan önce hemen taşınmak istiyorlar.

Alex: Olamaz!

Rosie: Oldu bile! Annem ve babam çok üzülüyorlar ama onları suçlamıyorum çünkü bu da onların hayatı ve açıkçası buraya taşındığım andan itibaren benim için endişelenmekten vazgeçmeleri gerekiyordu. Anlayacağın ev birkaç gün içinde satıldı, her şey kutulara kondu, Connemara'dan, civarında hiçbir şey olmayan bir ev aldılar. Mobilyalar yarın açık artırmayla satılacak (alabildiğim parçalar dışında), geri kalanı birkaç saat uzaklıktaki eve yarın

taşınacak. Annem ve babam iki ay sürecek deniz yolculuğu için biletlerini çoktan aldılar ve pazartesi günü gidiyorlar.

Alex: Olamaz!

Rosie: Oldu bile dedim ya! O yüzden pek de kibar sayılmayacak bir dille geri çevirdiğim işi bana teklif eden insanları tekrar aramak durumunda kaldım. Defalarca af dileyip işi gerçekten de çok istediğime onları ikna etmek zorunda kaldım. Çok sinirlendiler ve ağustos ayına kadar bana ihtiyaçları olmadığını söylediler. Böylece Katie bütün gününü Brian'la geçirirken ben de ev avına çıktım.

Alex: Olamaz!

Rosie: Ah Alex! Paramın yeteceği her yer iğrençti. Daireler ya çok pahalı ya çok küçük ya da işyerime ve Katie'nin okuluna çok uzak. Annem ve babam da benim özel sıkıntılarımı (genellikle yaptıkları gibi) çocukluğumun evini parçalayarak mutlu bir yuva kurmaya hazırlanan mide bulandırıcı düzeyde mutlu görünen çifte anlattılar. Ve annem ve babam aceleci davrandıkları için, ayrıca bu "birkaç günde taşınma" olayını çok iyi anladıkları için kiraya vermeyi düşündükleri şimdiki dairelerine benim taşınmamı teklif ettiler.

Alex: Olamaz!

Rosie: Ama şöyle bir sıkıntı var ki evi birkaç haftalığına bir grup erkek öğrenciye kiraladıkları için çıkmalarını beklemem gerekiyor. O zaman da eminim ev iğrenç kokar ve iyice kirlenmiş olur.

Alex: Olamaz!

Rosie: Şimdi beklerken kimin yanında kaldığımı sorduğunu duyar gibiyim. Bildiğin gibi annem ve babam Connemara'ya taşındı. Kevin, Kilenny'deki Two Lakes Otel'in lojmanında kalıyor, Steph Fransa'da yaşıyor. Ruby'nin yalnızca iki yatak odası olduğu için Katie ile bana verebileceği bir yeri yok. Sen Boston'da olduğuna göre işe gidip gelmem çok zor olur. Tanıdığım insanlar içinde Dublin'de yaşayan başka kim kalıyor (İsmilazımdeğil'i düşünme bile)?

Mızmız Brian'dan başkası değil.

Alex: Olamaz!

Rosie: Ne yazık ki oldu bile... Şu an sana birkaç hafta boyunca kalmak zorunda olduğum Mızmız Brian'ın deposundan yazıyorum. Sence daha ne kadar aşağılanabilirim? Üstelik en kötü haber bu değil. Sana yeni patronumun kim olduğunu da söylemedim. Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey'den başkası değil.

Alex: Olamaz!

Rosie: Çocukken en çok nefret ettiğimiz kadının sekreteri oldum. Kızım okurken hayatını cehenneme çeviren, şu an St. Patrick's İlkokulu'nun müdürü ve benim patronum olan kadının. Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey beni neden işe aldı dersen onu da bilmiyorum ama aldı ve bir otelde iş bulana kadar da ne şikâyet edebilirim ne de soru sorabilirim. Sanırım yetişkinliğimde de hayatımı zehir etmek istiyor, yaşlanana kadar. Yaşlılıktan bahsetmişken, Tanrı aşkına ben henüz *beş yaşındayken* de bu kadın yaşlıydı, hâlâ da yaşlı. Kadın dokuz canlı çıktı.

Tüm bunlara ne diyorsun? En sevdiğin öğretmenine iletmemi istediğin bir mesajın var mı?

Rosie: Hey Alex?

Rosie: Alex?

Alex: Şey... affedersin, Alex çevrimiçi değil.

Rosie: Ah ha ha ha. Peki nasıl oluyor da adı ekranımda görünüyor ve ben ona yazabiliyorum?

Alex: Ona yazmıyorsun. Ben onun bilgisayarını kullanıyorum. Sanırım otomatik olarak senin sistemine bağlanıyor. Böyle bir şeyi hiç bilmiyordum, çok eğlenceliymiş. Kusura bakma, onunla konuşmak istediğini bilmiyordum.

Rosie: Ne? Özel hayatımı bilgisayardan tanımadığım insanlara mı anlatmak istiyormuş gibi bir halim mi var? Kiminle konuşuyorum peki?

Alex: Bethany.

Rosie: Bethany mi?

Alex: Bethany Williams. Beni hatırladın mı?

Rosie: Alex'in bilgisayarında ne işin var?

Alex: Ah, affedersin, şimdi her şeyi anlıyorum. Alex sana söylemedi mi? Birbirinize her şeyinizi anlattığınızı sanıyordum. Ama yazdıklarını ona anlatırım merak etme. Çok eğlenceliydi. Yeni işinde iyi şanslar Rosie, Alex sana bu durumu açıklar. Bu arada Alex artık babamla birlikte çalışıyor. İyi para kazanıyor ve durumu çok iyi. Paraya ihtiyacın varsa belki sana borç verebilir.

Rosie pencereyi kapattı.

35

Mutlu Dul Dublinlilerin internet sohbet odası. Şu an sohbet eden beş kişi var.

Düğünçiçeği sohbete katıldı.

Dul_1: Def et gitsin! Def et! Def et!

Düğünçiçeği: Herkese merhaba.

Kırçiçeği: Vay canına! Sen de ona söylesene Dul_1!

KararsızBiri: Biliyorum Dul_1 ama şu an sorun da bu zaten, değil mi? Onu "def edemem" çünkü gitti. Gitmesine izin vermemeliydim. Ah, hep benim yüzümden.

Düğünçiçeği: Hımm... herkese merhaba. Bu çalışıyor mu? Yazdıklarımı okuyabiliyor musunuz?

Dul_1: Of, kapa çeneni KararsızBiri. Her gece mızıldanmandan bıktım artık. Neden senin yüzündenmiş? Sen mi onu arabaya bindirip otele götürdün? Pantolonunu indirip yataktaki kadının üstüne mi attın?

KararsızBiri: Lütfen kes artık Dul_1! Yeter! Yeter! Yeter! Ben atmadım!

YalnızKadın: Of, rahat bırakın onu. Bu kadar açık konuşmaya gerek yok.

Dul_1: Bak, ben yalnızca yardım etmeye çalışıyorum. Tüm bunları sen yapmadıysan nasıl senin yüzünden olabilir?

Düğünçiçeği: Sohbete bağlandığımdan emin değilim. Alo? Alo? Alo? Lanet olasıca bilgisayar. Biri bana yanıt verebilir mi?

KararsızBiri: Şey, belki işinde daha iyi olması için bilmeden ona baskı yapmış olabilirim. Son zamanlarda her şey ne kadar pahalı biliyorsunuz. Ve çocuklar da hep daha fazlasını istiyor. Okullar açılacaktı ve üniformayla kitaplar çok pahalı olduğu için ona daha çok paraya ihtiyacımız olduğunu söyleyip duruyordum. Çünkü çok iyi kazanmıyordu. Emin değilim tabii ama benim yüzümden bunu yapmış olabilir.

YalnızKadın: Ah lütfen, Kararsız...

Kırçiçeği: Bu gece yeterince dinledim sizi.

Dul_1: Bak, onu unut gitsin. Piçin teki ve yapacak bir şey yok. Def et gitsin.

Düğünçiçeği: Şey, kimsenin aklına gelmiyor ama o gece bence kocanın düşündüğü bir tek iş vardı ve o da ofiste değildi.

Kırçiçeği: Vaaay! Hoş geldin Düğünçiçeği!

Dul_1: Haklısın Düğünçiçeği, def et gitsin.

KararsızBiri: Emin misin Düğünçiçeği?

YalnızKadın: Ben de diğerlerine katılıyorum KararsızBiri. Hoş geldin Düğünçiçeği. Sohbet etmek ister misin?

Kırçiçeği: Lütfen yapma YalnızKadın. Ne zaman ziyaretçilerden birine sohbet etmek isterler mi diye sorsan onları korkutup kaçırıyorsun. Açık saçık şeylerden bahsetmek ister gibi bir halin var.

YalnızKadın: Affedersin, öyle bir niyetim olmadığını biliyorsun. Herkesi kendimden uzaklaştırmakta üstüme yok.

Kırçiçeği: Ölçülerin nedir Düğünçiçeği?

Düğünçiçeği: Neyim?

Dul_1: Ah, bakın kızlar, sohbet odasına bir çaylak düştü.

Kırçiçeği: Ölçülerin tatlım. Yaşın, cinsiyetin, bu tür şeyler.

Düğünçiçeği: Şey, otuz iki yaşındayım. Kadınım, on üç yaşında bir kızım var ve boşandığım için çok mutluyum.

Kırçiçeği: Vaaay!

Dul_1: Tebrikler tatlım. Def et gitsin, ben böyle derim hep.

KararsızBiri: Düğünçiçeği, hanginiz ayrılığa sebep oldu? Sen mi, o mu?

Kırçiçeği: Boş ver onu Düğünçiçeği. İlla suçlayacak birini arıyor.

Düğünçiçeği: Sorun değil, benim için sakıncası yok. O sebep oldu, hem de yüzde yüz!

Dul_1: Aman ne büyük sürpriz.

YalnızKadın: En azından senin bir kızın var Düğünçiçeği. Yapayalnız kalmadın. Benim kocam, yani eski kocam, bir yuva kurmamıza bile fırsat vermeden gitti. Çocuğumuz olsaydı bu kadar zorlanmazdım. O zaman kendimi bu kadar...

Dul_1: Yalnız hissetmezdin, tabii tabii. İnan bana işin içinde çocuklar varsa çok daha zorlanıyorsun. Ne yazık ki benim çocuklarım kocamın tam birer kopyası ve onlara her baktığımda o küçük piçleri boğmak istiyorum. Senin çocukların kocana mı benziyor KararsızBiri?

KararsızBiri: Hem evet hem hayır. Biri benziyor, ikisi benzemiyor. Pek emin değilim doğrusu...

Kırçiçeği: Hadi biraz kibar olup kendimizi Düğünçiçeği'ne tanıtalım. Ben altmış iki yaşındayım. Beş çocuğum var ve kocam geçen yıl beni bırakıp gitti.

Düğünçiçeği: Ah, çok korkunç. Gerçekten üzgünüm.

Dul_1: Ha ha! Üzülmene gerek yok tatlım. Adamın gitmesinin bir sebebi var; Kırçiçeği bahçıvanlarıyla yatıyormuş.

Düğünçiçeği: Öyle mi?

Kırçiçeği: Of lütfen kesin artık. Sanki aynı şeyi yapmak sizin aklınızdan da geçmedi mi?

KararsızBiri: Şey, benim bahçıvanım kadındı.

Kırçiçeği: Ben onu demek istemedim.

YalnızKadın: Ben Tommy'ye öyle bir şey yapmazdım asla. Asla.

Dul_1: Selam Düğünçiçeği. Ben kırk dokuz yaşındayım. Dört çocuğum var, eski kocam sekreterini beceriyordu. Piç kurusu.

Düğünçiçeği: YalnızKadın, peki ya sen?

YalnızKadın: Ben yirmi yedi yaşındayım. Geçen yıl evlenmiştim ama Tommy'm beni terk etti. Evlilik hayatı ona göre değilmiş. Bir gün öylece çekip gitti ve... beni yapayalnız bıraktı.

Düğünçiçeği: KararsızBiri, ya sen?

KararsızBiri: Ben otuz altı yaşındayım, üç çocuğum var ve henüz boşanmadım. Hâlâ birlikte yaşıyoruz... ya sen Düğünçiçeği? Sen kocandan nasıl ayrıldın?

Düğünçiçeği: Şey, sürekli başka kadınlarla görüşüyormuş. Bense hiç farkında değildim.

Dul_1: Piç.

Kırçiçeği: Şey, bana sorarsanız hepimiz istediğimiz kadar partnerle birlikte olabilelim diye dünyaya geldik.

Dul_1: Kes sesini, seni yeni yüzyıl hippisi.

Kırçiçeği: Şahsi görüşümü belirtmemin ne zararı var? Ben senin fikirlerine karşı çıkıyor muyum?

Dul_1: Benim fikirlerim her zaman doğru çünkü. Söylesene Düğünçiçeği, evi alabildin mi?

Düğünçiçeği: Hayır, hemen oradan kaçtım. Bu kadarı da bana yetti.

Dul_1: Ben boşanma sözleşmesinden bile yenik çıktım. Eski kocam yazlık evi aldı, ben de çocukların vesayetini. Güneşin altında huzur ve sessizlik içinde geçireceğim birkaç ay için neler vermezdim.

YalnızKadın: Ben evi aldım ama anılarla dolu odalarda tek başına yaşamak zorundayım.

Dul_1: Yeter artık YalnızKadın. Bugün bozuk plak gibisin.

YalnızKadın: Ne? Tommy iğrenç bir adam da olsa ondan ayrılmazdım. Hiç umursamazdım, ben yalnızca onu istiyorum.

Kırçiçeği: YalnızKadın'ı bugün görmezden gelin. Dengesi bozulmuş iyice. Bir adamı unutmanın en iyi yolu başka birini bulmaktır. Hepimiz bunu biliyoruz.

KararsızBiri: Bunun doğru bir yaklaşım olduğundan emin değilim. Ben kocamdan başka biriyle yatağımı paylaşamam.

Düğünçiçeği: Anlamadım KararsızBiri. Sen hâlâ evli misin?

KararsızBiri: Teknik olarak boşanmış değiliz. O yatak odamızda uyuyor, ben misafir odasında.

Kırçiçeği: KararsızBiri, her şeyi berbat etmesi yetmemiş gibi seni misafir odasına atmasına da mı izin verdin?

KararsızBiri: Ah, yanlış bir şey mi yapmışım? Emin değilim. Böyle şeyler benim için çok yeni...

YalnızKadın: Tommy'yle aynı yatakta yatmasak bile umurumda olmazdı. Ben yalnızca eve dönmesini istiyorum.

Dul_1: Ulu Tanrım, ben size hiçbir şey öğretemedim mi kızlar? Her neyse, Düğünçiçeği, evi o beyinsiz aldıysa sen nerede kalıyorsun?

Düğünçiçeği: Şey, bu size biraz garip gelebilir ama şu an kızımın babasının yanında kalıyorum.

KararsızBiri: Bence böylesi en doğrusu.

YalnızKadın: Aaaaah, ne harika bir aşk hikâyesi!

Düğünçiçeği: Ah, yo yo yo yo. Yanlış anlamayın, bu hikâyede aşk falan yok. Hatta ondan nefret ediyorum.

Kırçiçeği: Amma sert çıktın.

Düğünçiçeği: Evet, öyle. Onu tanısanız siz de ederdiniz.

Dul_1: Ben o kadar emin değilim. Bu kadın altmışına girdiğinden beri erkekleri kolayca kontrol ediyor.

Düğünçiçeği: Emin ol bu öyle değil. Kafasını yumurta sanıp kırmadığın sürece tabii.

KararsızBiri: Düğünçiçeği, neden bu ismi seçtin?

Düğünçiçeği: Ah, bu yalnızca bir lakap. En yakın arkadaşım bana böyle hitap eder. Altı yaşındayken bir piyeste oynamıştık ve ben Prenses Düğünçiçeği, o da Prens Ay ışığı olmuştu. O zamandan beri bana Düğünçiçeği der.

Dul_1: Yirmi altı yıldır kopmadınız mı?

Düğünçiçeği: Kopmadık, hâlâ çok yakın arkadaşız.

Dul_1: En yakın arkadaşın erkek mi? Onunla yattın mı?

Düğünçiçeği: Birbirimizde kaldığımız oldu ama cinsellik hiç yoktu.

Dul_1: Eşcinsel mi yoksa?

Düğünçiçeği: Hayır, değil.

KararsızBiri: Şey, bence çok güzel. Yani ben okulu bitirip evlendikten sonra arkadaşlarımdan koptum. Leonard erkeklerle arkadaşlık etmemi istemezdi.

YalnızKadın: Tommy'yle birlikte Belfast'tan Dublin'e taşındığımızda ailemi ve arkadaşlarımı da geride bıraktım ve şimdi Tommy de gitti. Bütün arkadaşlarım kuzeyde ve ben...

Dul_1: Yapayalnız kaldın evet, evet. Mesajı aldık. Düğünçiçeği bu arkadaşın bekâr mı? Ne işle uğraşıyor? Nerede yaşıyor? Ve son soru, dört çocuklu, kırk dokuz yaşında, seksi bir kadınla ilgilenir mi? Çocukları kabul etmese de olur, benim için sakıncası yok.

Düğünçiçeği: Hayır, ne yazık ki bekâr değil.

Kırçiçeği: Neden "ne yazık ki" dedin?

Düğünçiçeği: Çünkü o kadın tam bir fahişe. On altı yaşındayken onun ilk aşkı olmuştu. O zaman da ondan nefret ediyordum, şimdi de ediyorum. Her neyse, arkadaşım şu an bu kadının babasıyla birlikte başka yer yokmuş gibi Boston'da çalışıyor ve sanırım aşkları yeniden alevlendi.

Dul_1: Sen de kıskanıyorsun.

Düğünçiçeği: Kıskanmıyorum.

Dul_1: Evet, kıskanıyorsun. Ses tonundan anladım.

Düğünçiçeği: Beni duymuyorsun ki. Şu an yazışıyoruz!

Kırçiçeği: Kıskandığını hissettiğini söylemeye çalışıyor ki ben de ona katılıyorum.

KararsızBiri: Ama altı yaşından beri arkadaş olup otuz iki yaşına gelmişsiniz, ikiniz de bir ara evlenip şimdi başka insanlarla

farklı ülkelerde yaşıyorsunuz. Yani şu ana kadar aranızda bir şey olmadıysa bundan sonra da olmaz.

Kırçiçeği: Aman Kararsız, o kadar da karamsar olmayalım. Ruh eşleri birbirine giden yolu eninde sonunda bulur.

YalnızKadın: Bu Tommy'nin de bana döneceği anlamına mı geliyor?

Kırçiçeği: Hayır.

BekârSam sohbete katıldı.

Dul_1: Sam!

Kırçiçeği: Vay canına! Sam!

YalnızKadın: Selam Sam, hoş geldin. Nasılsın?

KararsızBiri: Selam Sam.

BekârSam: Selam arkadaşlar, bu gece hepinizi gördüğüme sevindim.

Dul_1: Sam, seni Düğünçiçeği'yle tanıştırayım. Otuz iki yaşında, on üç yaşında bir kızı var ve kocası onu aldatmış. Tatlım, Sam kırk dört yaşında, iki kızı var ve eski karısı bir lezbiyen.

BekârSam: Tanıştığımıza memnun oldum Düğünçiçeği.

Düğünçiçeği: Ben de memnun oldum Sam.

KararsızBiri: Ne var ne yok Sam? Bugün keyfin yerinde mi?

BekârSam: Ah, bugün biraz kötü geçti.

Kırçiçeği: Of yapma! Burası *Mutlu* Dul Dublinliler sohbet odası, Depresif Dul Dublinliler değil. Ben artık yatıyorum.

Düğünçiçeği: Ben de yatsam iyi olacak. Sizinle tanıştığıma sevindim.

Dul_1: Yarın gece aynı saatte görüşürüz Düğünçiçeği.

KararsızBiri: Ben de çocukları uyutayım.

YalnızKadın: Ben yatmadan önce düğün videosunu tekrar izleyeceğim sanırım.

Düğünçiçeği sohbetten ayrıldı.

YalnızKadın sobetten ayrıldı.

KararsızBiri sohbetten ayrıldı.

Kırçiçeği sohbetten ayrıldı.

Dul_1: Evet Sam, baş başa kaldık. Sen müziği koy, ben de mumları yakayım.

Sayfanın çıktısını almak için sol taraftaki simgeye tıklayın.

Stephanie'den

Rosie'ye

Konu: Bayan Casey!

Bayan Casey'yle çalışacağına inanamıyorum! Annem bana telefonda anlattı ama kahkahalarının arasında söylediklerini zar zor anladım. Onlar Avustralya'dayken Bayan Casey'den işyerindeki uygunsuz davranışların yüzünden pazartesi günü onlarla görüşmek istediğine dair bir mektup alırlarsa ne yapacaklarını düşünüyorlar!

Seni bu işi kabul etmeye iten sebep ne? Aklını mı kaçırdın? O kadınla şahsen bir problem yaşamadım ama çocukken ve Katie'nin öğretmeni olduğu dönemde seni deli ettiğini biliyorum! Alex buna ne diyor? Eminim bu konuyla ilgili çok ilginç fikirleri vardır!

Sevgili Stephanie,

Sen tabii ki Bayan Casey'yle problem yaşamadın çünkü gözde öğrenciydin! Bayan Casey seni, düzenli halini, ev ödevlerini eksiksiz yapmanı, üniformanın her zaman tertipli olmasını ve kibarlığını seviyordu!

Bu işe girmekle çılgınca bir iş yapmış olabilirim ama bu zamana kadar bulduğum en dolgun maaşlı iş bu. Pazartesinden cumaya saat 09.00-15.30 arası çalışıyorum ki bu harika çünkü önceki işimde hafta sonları da dâhil gece gündüz çalışıyordum. Katie'nin okulunun da hemen yanında. Her gün aynı otobüsle gidip geleceğiz. Eve de çok yakın olduğu için öğle aralarında eve gidebileceğim. Hayatımda yeterince sıkıntı yaşarken ufak tefek kolaylıklar olması güzel. Orada

uzun süre çalışmaya niyetim yok, otellerde bir iş olanağı çıkana kadar burada kalırım.

Ama bu işi kabul etmemin asıl sebebi başka şansımın kalmaması. Çöplükten farksız olan kiralık evime taşınmadan önce çektiğim cezanın bitmesine (Brian'ın evinde) bir hafta kaldı. Bu yeni evin tadilatını yaptırıp eve benzemesini sağlamak için beş kuruşa bile muhtacım. Katie'nin de benimle birlikte evden eve sürüklendiğini biliyorsun. Ancak Rosie Dunne Otel Zinciri, Hilton Otelleri'ni satın aldığı zaman bütçe ayarlaması yapabilirim.

Yıllar içinde Katie de bir sürü garip şey yaşadı ama hiçbiri annesi ile babasının aynı evde yaşaması kadar garip değildi. Katie bazı çocukların yaşam biçimine histerik biçimde kahkahalarla gülebilir. Aslına bakarsan Brian'la birbirimizden nefret falan etmiyoruz, birbirimiz hakkında *hiçbir şey* bilmiyoruz. Hayatları boyunca, benim bir anını bile hatırlamadığım, kısacık bir sürede inanılmaz bir şey yapmak için bir araya gelen (yalnızca birkaç dakikalığına, inan bana), birbirine tamamen yabancı insanlarız. Bizim gibi iki aptaldan nasıl Katie gibi harika bir şey çıktı bilmiyorum. Katie okuldan dönüp gününün nasıl geçtiğini komik bir dille anlattığında ona bakıyorum, sonra Brian'a bakıyorum ve onunla nasıl tek vücut olup Katie'yi yaptığımızı düşünüyorum.

Evde mümkün olduğunca az vakit geçirmeye çalışıyorum. Sırf onunla karşılaşmamak için günün büyük kısmını Henry Caddesi'ni arşınlayarak geçiriyorum. Evdeyken odamda kalıyorum ya da depoya kapanıp bütün gün e-posta yazıyorum. Belki aramızda bir bağ, bir dostluk kurulacağını düşünmüş olabilirsin. Ama birbirimize tamamen yabancıyız.

Ona hâlâ kızgınım aslında ama bu farklı bir kızgınlık. Eskiden beni bıraktığı için kızıyordum. Her şeyi tek başıma yapmak zorunda kaldım. Sosyal hayatım mahvoldu, bütün paramı harcadım ve iş bulamadım. Ama şimdi Katie'yle eğlendiğini gördüğümde ne kadar yazık ettiğini düşünüyorum. Katie büyürken tek yapması gereken buydu, onun yanında olmalıydı. Nasıl biri olursa olsun bütün

çocuklar gibi Katie onu kabul ederdi. Gerektiği zaman Katie'nin yanında olmadığı için ona kızıyorum. Bencil olan yanımı sonunda kaybettim sanırım.

Yine nereye doğru yol aldığımı bilmiyorum Steph. Birkaç yılda bir hayatımın parçalarını kürüyor, sonra baştan kazıyorum sanki. Ne yaparsam yapayım, ne kadar çabalarsam çabalayayım diğer insanlar gibi mutluluğun, başarı ve güvende olmanın doruklarına ulaşamıyorum. Milyoner olmaktan ya da sonsuza dek mutlu yaşamaktan da bahsetmiyorum üstelik. Yaptığım şeye ara verip etrafıma bakınacağım, rahat rahat iç geçirip, "Artık ulaşmak istediğim yere geldim," diye düşünebileceğim bir noktaya varmaktan bahsediyorum.

Bir şeyleri kaçıyorum, değil mi? Hayatın sunması gereken o özel "kıvılcımı" kaçırıyorum. İşim, çocuğum, ailem, evim ve arkadaşlarım var ama o kıvılcımı kaybettim.

Alex'le ilgili soruna gelince, yeni işimle ilgili ne düşündüğünü bilmiyorum çünkü uzun zamandır ondan haber alamadım. Daha değerli hayatları kurtarıp çeşitli organizasyonlara katılmakla meşgul olduğu için benim gibi bir arkadaşla irtibata geçmesini bekleyemem. "Eski" arkadaşları onu yeterince meşgul ediyor zaten. Sürtük olanları özellikle.

36

İyi yolculuklar!

İkinizi de çok özleyeceğim. Yokluğunuzda hiçbir şey aynı olmayacak ama umarım çok güzel vakit geçirirsiniz!

Sevgiler,

Rosie

Sevgili Büyükanne ve Büyükbaba,

İyi eğlenceler, bize bir sürü kartpostal yollayın.

Sevgiler,

Katie *(en sevdiğiniz* torununuz)

Yeni bir mesajınız var: ALEX.

Alex: Merhaba.

Rosie: Ah, demek yaşıyorsun. Son birkaç haftadır nerelerdesin?

Alex: Saklanıyorum.

Rosie: Kimden?

Alex: Senden.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü yine Bethany'yle çıkıyorum ve sana söylemekten korktum. Çünkü ona karşı çok güçlü bir nefret besliyorsun ve iliş-

kimizi ilk ondan öğrendin ki bu daha da kötü. O yüzden senden saklanıyordum.

Rosie: Neden?

Alex: Buraya gelip beni öldürmenden korktum.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü onun sürtük olduğunu ve bana uygun biri olmadığını düşünüyorsun.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü sen benim aşırı korumacı en yakın arkadaşımsın ve bütün kız arkadaşlarımdan (ve karımdan) nefret ettin. Ben de senin erkek arkadaşlarından (ve kocandan) nefret ettim.

Rosie: Neden?

Alex: Şey, çünkü bir ilişkisi vardı ve...

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü aptalın tekiydi ve ne kadar şanslı olduğunu bilmiyordu. Ama artık ondan bahsetmeyelim çünkü artık gitti ve bir daha dönmeyecek.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü onu korkuttum.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü beni senin en yakın arkadaşınım ve seni düşünüyorum.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü yapacak daha iyi bir işim yok.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü hayatını talihsiz bir yola saptı. Olanlar yüzünden seni ve yaşadıklarını daha çok düşünür oldum. Her neyse, artık saklanmam gerekmediğine seviniyorum.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü af diledim.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü senden haber alamamaktan sıkıldım ve seni özledim.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü (şimdi bunu dişlerimi gıcırdatarak söylüyorum) sen benim en yakın arkadaşımsın. Ama seni uyarıyorum, bundan böyle onunla ilgili sinir bozucu yorumlarını dinlemeyeceğim.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü ondan gerçekten hoşlanıyorum Rosie ve beni mutlu ediyor. Kendimi yine babasının işyerinde çalışan o küçük çocuk gibi hissediyorum. Düşünsene on altıncı doğum gününde o kadar sarhoş olup miden yıkanmasa yakalanmayacaktık, okuldan uzaklaştırılmayacaktık ve babamın işyerindeki her bir sayfayı dosyalamakla cezalandırılmayacaktım. Yani Bethany'yle hiç tanışamayacaktım. Anlayacağın hepsini sana borçluyum sevgili arkadaşım!

Rosie: OF NEDEEEENNNN? Ulu Tanrım neden?

Alex: Ha ha ha. Artık gitmeliyim çünkü birkaç dakika sonra ameliyata gireceğim.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü ben bir kalp cerrahı oldum ve gerçekten bilmek istiyorsan aort kapağının değişmesi gereken Bay Jackson diye zavallı bir adam beni bekliyor.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü aort damarı daralmış.

Rosie: Neden?

Alex: Şey, aortla ilgili sıkıntıların ardında yatan sebepler genellikle romatizmaldır. Ama üzülme (çünkü üzüldüğünü bilyorum) Bay Jackson iyileşecek.

Rosie: Neden?

Alex: Çünkü yüz yıllık eğitimim sayesinde kalp kapakçığının nasıl değiştiğini öğrendim ki bunun da ona büyük faydası olacak. Başka soru var mı?

Rosie: Bu aort kalbin içinde, değil mi?

Alex: Çok komik. Evet, bu kez gerçekten gidiyorum; konuştuğumuza ve bu Bethany meselesini halledebildiğimize çok sevindim. Affedildim mi?

Rosie: Hayır.

Alex: Harika, teşekkür ederim. Yakında konuşuruz.

Alex pencereyi kapattı.

Rosie: İşimi sorduğun için teşekkür ederim *Doktor Bey.*

Rosie'den

Ruby'ye

Konu: İmdat!

Yardım... yardım et bana... Ah Tanrım, başım. Zavallı, zavallı başım. Daha da zavallı beyin hücrelerim, yaşama şansları bile olmadı. Ölüp gittiler. Saat akşama doğru dört ve ben yatağa çakılmış haldeyim (düşündüğün kadar eğlenceli değil). Üstelik geriye kalan yıllarımı da yatakta geçireceğim. Hoşça kal dünya, elveda, anılar için teşekkür ederim.

Ve dün gece olanlardan sonra, beynimin köşelerinden merkezine doğru yoğun bir sis bulutu yayılmasına rağmen, nasıl bir güne uyandığımı sana anlatmaya çalışacağım. Tam bir belirsizliğin içine düşmeden önce her şeyi anlatacağım.

Banka müdürüyle sinir bozucu görüşmemin ardından kederli, kızgın bir halde ve daha neler yaşayabileceğimin belirsizliğiyle Mızmız Brian'ın evine döndüm. Biriyle konuşacak halde değildim ama oturma odasında Brian'ın annesi ile babası vardı. Katie'yle tanışıp onun hayatının bir parçası olmayı konuşmak için Santa Ponsa'dan gelmişler. Çok yorgun ve bitkin bir haldeydim ve Katie'nin bir büyükannesi ile büyükbabasının (ve bugüne dek tanıması gerekip de tanımadığı başkalarının) daha olacağı fikri beni iyice çileden çıkardı. Yıllardır onları tanımama, onların da beni tanımasına rağmen hamileyken sokaklarda defalarca yanımdan geçip gittiklerini, Katie doğduktan sonra da onun Brian'ın kızı olduğunu öğrenme-

lerine rağmen benimle hiçbir şekilde iletişim kurmadıklarını ve yardıma yanaşmadıklarını hatırlayınca iyice köpürdüm. Onlarla ilgili duyduğum en son şey Bayan Mızmız'ın romatizmasına iyi gelir ümidiyle evlerini satıp sıcak bir yere yerleştikleriydi.

Sohbet biraz kızıştı ve pek iyi geçmedi. Bir bahane uydurup çıktım.

Tabii ki gidecek yerim olmadığı için saatlerce sokaklarda dolanıp durdum ve yaşadıklarımı düşündüm. Bir süre sonra hayatımdan ve hayatıma dâhil olan herkesten nefret ettiğime karar verdim (evet yine) ve Katie'nin o akşam dışarıda olmasının, Mızmız Brian'ın da evde yalnız olmamasının verdiği güvenle en yakın bara girip üzüntümü bastırdım.

Bar gerçekten de iğrençti ama o kadar üzgündüm ki umurumda değildi. Tek gördüğüm samimi bir barmenle barın sonunda derin sohbete dalmış iki seri katildi. Barmen filmlere konu olacak kadar üzgün olduğumu görünce sıkıntımın sebebini sordu ve gerçekten de ilgili göründü. Ona Greg'in hayatımı mahvettiğini anlattım. (Ayrılık sürecinde her şeyin bütünüyle onun hatası olduğu sonucuna vardım.) Her şeyi bir bir anlattım Ruby, Alex'in mezuniyet balosunu kaçırdığını, Mızmız Brian'ı, Katie'nin doğumunu, üniversiteye gidemediğimi, Alex'in evliliğini, Greg'le tanışmamı, onunla evliliğimizi, beni tekrar aldattığını... Bana konferansa gittiğini söyleyip beni aldattığını, banka müdürü olduğu için de bu konferanslara gerçekten gitmesi gerektiğine çocuk gibi inandığımı anlattım.

Sonra barın diğer ucundaki iki adam aniden benimle ilgilenmeye başladı. Çok üzgün olduğumu görünce bana bir sürü içki ısmarladılar. İriyarı adamlardı Ruby, bir seksenin üstünde, vücut geliştirmiş gibi kasları vardı, kafaları keldi ve bir tanesinin kolunda kopmuş bir kafa dövmesi vardı ama çok iyilerdi! Benimle gerçekten ilgilendiler, bir sürü soru sorup ağladığımda mendil verdiler ve Greg'den iyisini bulabileceğimi söylediler. Çok şaşırdım Ruby. Yürüyecek halde olmadığım için beni eve bırakıp içeri girmemi beklediler. Geçerken Greg'in evini onlara gösterdim. Çok ilgilerini

çekti ve hep birlikte ona hareket çektik. Çok iyi adamlardı. Bir kitabı kapağına göre değerlendirmemek gerektiğinin ispatı işte.

Her neyse, başım o kadar ağrıyor ki artık yazmayı bırakmam gerekiyor ama dün gece bu dünyada gerçekten iyi ve sırf kendini düşünmeyen adamlar da olduğunu gördüm.

Banka Müdürüne Saldırı

Bir banka müdürü dün sabah korkunç bir saldırıya uğrayıp fena halde dövüldü ve binlerce avrosu çalındı. Kurban Fairview, Dublin'den, kırk iki yaşındaki Greg Collins.

Vahşi saldırı Collins'in, Abigale Caddesi'ndeki evine sabahın erken saatlerinde giren saldırganlar tarafından uyandırılmasıyla gerçekleşti. İki maskeli adam kurbanın evine girdi ve ondan bankayı açıp kasayı boşaltmasını istedi. Neye uğradığını anlamayan Collins adamlarla mücadele etmesine rağmen acımasızca yumruklandı. Daha önceki bir olayda yaralanan burnu bu kez daha ağır bir darbe aldı.

Fazlasıyla sarsılan Collins gözlerinin nasıl bağlandığını ve pijamasıyla adamların arabasına bindirildiğini anlattı.

Collins'in dediğine göre adamların boyu bir seksenin üzerinde ve kaslı. Yüzlerini görememiş ama hırsızlardan birinin kolundaki kopmuş kafa dövmesi gözünden kaçmamış.

Adamlar 20.000 avroyu çalıp hemen kaçmış, Collins'i dayak yemiş ve pijamalı bir halde bankada bırakmışlar. Polis olay yerine alarm ötmeye başlayıp hırsızlar gittikten birkaç dakika sonra gelmiş.

Collins hırsızların evini nasıl bulduğunu bilmiyor. "Her gün eve gidip gelirken şüpheli görünen insanlara karşı temkinli olurum ama o gece kimsenin beni izlediğini görmedim. Hayatımın en kötü gecesiydi; tam bir kâbustu," dedi Collins sarsılmış bir halde. "Bu eşkıyalar evime girip bana saldırdı. Çok korktum."

Collins kısa süre önce boşandığı için evinde yalnızdı. Saldırıyla ilgili soruşturma bugün başlatıldı ancak polis, ipucu olmadığı için suçluların yakalanabileceğini düşünmüyor.

Bu saldırıya dair bilgisi olan biri varsa hemen polise gitsin.

Üstteki fotoğraf, 42 yaşındaki Collins'in bankanın önünde kırık burnuyla dururkenki halini gösteriyor.

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Bugünkü gazeteyi okudun mu?

Rosie: Hayır. Artık burç yorumlarını okumuyorum.

Ruby: Şey, bence hemen bir *Daily Star* al ve cumartesi gecesini tekrar gözden geçir.

Rosie: Of, olamaz. Paparazziler bardan çıkışımı mı görüntülemiş? Ha ha ha.

Ruby: Hiç komik değil Rosie. Adamlardan bahsediyorum. Hemen git ve gazeteyi al.

Rosie: Ne? Hangi adamlar? Sen neden bahsediyorsun?!

Ruby: Hemen. Acele et. Git ve al.

Rosie: Tamam.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Bugünkü haber

Benim Rosie. Hemen faks makinene bak! Sana bugünkü gazetede yayınlanan bir haberi yolluyorum. Okurken de cumartesi gecesiyle ilgili anlattığım hikâyeyi düşün.

Haberi oku ve bana ne düşündüğünü söyle. Hemen! Tavsiyene ihtiyacım var.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ynt: Bugünkü haber

Ha ha ha

ha ha ha

37

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Aman Tanrım, Alex.

Alex: Efendim Rosie?

Rosie: Konuşabilir misin, yoksa meşgul müsün?

Alex: Biraz işim var ama sen yaz.

Rosie: Tanrım, internetten mi ameliyat yapıyorsun? Yeteneklerinin sonu yok mu Doktor?

Alex: Sanırım yok. Ne var ne yok?

Rosie: Bu sabah Mızmız Brian'ın kapısına ne geldi inanamazsın!

Alex: Taş mı?

Rosie: Hayır!

Alex: Tutuklama emri.

Rosie: Hayır! Öyle deme! Neden öyle bir şey söyledin?

Alex: Ah, belli bir sebebi yok aslında. Eski kocaları dövdürüp korkutmanın cezası ne olabilir diye merak ediyordum.

Rosie: Alex Stewart, öyle şeyler söylemeyi kes! İnternette bu tür şeyler konuşmak hiç güvenli değil ve ben öyle bir şey yapmadım!

Alex: Haklısın, polis şimdi yolun karşısına yerleşip dürbünle her hareketini izliyordur.

Rosie: Kes artık Alex, beni korkutuyorsun. Ben yalnızca saflığımdan dolayı biraz suçluluk duyuyorum o kadar.

Alex: Biraz mı? Bu "seri katile benzeyen tipler" bardaki yalnız kadınların hepsine sana davrandıkları kadar iyi mi davranıyorlar sanıyorsun?

Rosie: Bak, sarhoş olmuştum, herhangi birinden şüphelenecek durumda değildim ve temkini elden bırakmıştım. Hatta tamamen savunmasızdım. Aptalca olduğunun farkındayım ama hâlâ hayattayım ve nasıl bir salaklık ettiğimi söyleyip durma artık. Her neyse, yine de ilgili adamlar oldukları kesin. Bu sabah alt kata indiğimde mutfak masasının üstünde benim adıma gelen kahverengi bir paket vardı. İçinde de 5000 avro vardı. İnanabiliyor musun? Bir de adamların ilgisiz olduğunu söylüyorsun!

Alex: İçinde bir not ya da teşekkür kartı falan da var mıydı bari?

Rosie: Alex, sen hiçbir şeyi ciddiye almaz mısın? Hayır, içinde not falan yoktu. Yani onlar yollamamış da olabilir.

Alex: Rosie, bir gecede içinde 5000 avro olan senin adına bir paket buluyorsun. Postacıda evin anahtarı yoksa parayı o adamların getirdiğini düşünebiliriz.

Rosie: Peki polise ne söyleyeceğim?

Alex: Parayı istemiyor musun?

Rosie: Alex, benim on üç yaşında bir kızım var. Bu banka hırsızlığını kimin yaptığını (ve bu parayı kimin getirdiğini) bildiğimi gizlemem hiç de akıllıca bir şey olmaz. Ayrıca ister inan, ister inanma ama ben vicdanlı bir insanım.

Alex: Aslına bakarsan ben her zaman doğruyu anlat teorisinden yana olup kurallara uyma taraftarı olmuşumdur ama bu kez bence çeneni tutsan iyi edersin. Öncelikle bu adamlar bu olayı bilen tek kişinin sen olduğunu biliyorlar. Yaşadığın yeri de biliyorlar ve gecenin bir yarısı komşuları ya da içerideki insanları hiç rahatsız etmeden evine girebiliyorlar. Bu parayı yeni hayatına muhteşem bir başlangıç yapasın diye verdiklerini sanmıyorum, o tip insanlara benzemiyorlar.

Rosie: Aman Tanrım, tüylerim diken diken oldu! Bu çok çılgınca, film gibi. Ama polise anlatmadan yapamam.

Alex: Ölmek mi istiyorsun?

Rosie: Evet, nihayet.

Alex: Rosie, ben çok ciddiyim. Parayı sakla ve hiçbir şey söyleme. O kadar rahatsız oluyorsan bir yere bağışla. İstersen Kalp Hastalıkları için Reginald Williams Vakfı'na bağışlayabilirsin.

Rosie: Öğk, kusacağım. Hayır, teşekkürler. Ama bağış fikri fena değilmiş. Öyle bir şey yapabilirim.

Alex: Hangisine bağışlayacaksın?

Rosie: Amerika'daki En Yakın Arkadaşlarını yıllardır göremeyen Kadınlar için Rosie Dunne Vakfı'na bağışlayacağım.

Alex: Süper fikir. Eminim bu bağış o zavallı muhtaç kadınları çok mutlu edecektir. Sence o ve kızı doktor arkadaşlarını ne zaman ziyarete gelir dersin?

Rosie: Cuma gününe uçuşlarını ayarladım bile. Sabah dokuzda iniyorlar ve iki hafta kalacaklar. Haklısın, parayı birine verince kendimi daha iyi hissettim.

Alex: Ha ha! Sen her şeyi planlamışsın bile. Sizi karşılayacağım.

Rosie: İyi. Bu arada işimle ilgili bir yorum yapmadın hâlâ.

Alex: İş mi? İş mi buldun? Ne zaman? Nerede? Ne yapıyorsun?

Rosie: Alex, sana bıraktığım yaklaşık 22.496 mesajda bunu anlattım. Hiçbirini dinlemedin mi?

Alex: Kusura bakma. Ne işi buldun?

Rosie: Gülmeyeceğine söz ver.

Alex: Söz.

Rosie: Ağustosta St. Patrick İlkokulu'nda sekreter olarak çalışmaya başlıyorum.

Alex: *Oraya* geri mi döneceksin? Bir dakika... yani Bayan Koca Burum Ağzı Kokan Casey'yle mi çalışacaksın? Neden?

Rosie: Çünkü paraya ihtiyacım var.

Alex: Açlıktan ölmek daha iyi değil mi sence? Neden seni işe aldı ki?

Rosie: Ben de aynı şeyi düşünüyorum.

Alex: Ha ha ha ha ha ha.

Rosie: Gülmeyeceğine söz vermiştin.

Alex: Ha ha ha ha.

Rosie: Söz vermiştin!

Alex: Ha ha ha ha ha ha.

Rosie: Def ol!

Sevgili Rosie ve Katie,
Aruba'dan selamlar!
Bu cennet gibi yerde çok eğleniyoruz!
Umarım orada her şey yolundadır.
Kucak dolusu sevgiler,
Annen ve baban

Yeni bir mesajınız var: RUBY.

Ruby: Hey İrlanda, biz geliyoruz!

Rosie: Kim?

Ruby: Gary ve Ruby Minelli.

Rosie: Bu ismi kullanmakta ısrarcısın demek?! Gary ve Ruby Minelli şimdi ne yapıyor bakalım?

Ruby: Evet, bu ismi kullanıyoruz ve Gary de sakınca görmüyor çünkü bu sayede gizlendiğini ve arkadaşlarının onu tanımayacağını düşünüyor. İrlanda Salsa Dans Şampiyonası'na birkaç hafta kaldı. Bütün bölgelerden bir çift katılıyor ve kazanan İrlanda şampiyonu oluyor. Sonra Avrupa Şampiyonası ve Dünya Şampiyonası var.

Rosie: Yani bütün dünyayı fethedeceksiniz, öyle mi?

Ruby: Şey dünyayı fethedebilir miyiz bilmem ama Gary'yle birlikte İrlanda şampiyonu olmak istiyoruz.

Rosie: Teddy bu işe ne diyor?

Ruby: Henüz bilmiyor ve bilmemeye devam edecek. Her neyse, henüz Dublin elemelerini bile geçmedik. O yüzden yarışmayı kazanana kadar telaşa kapılmaya gerek yok. Birkaç hafta sonra her şey belli olacak. Gelecek misin?

Rosie: Sormana bile kırıldım!

Ruby: Teşekkürler.

Stephanie'den

Rosie'ye

Konu: Ziyaret

Umarım iyisindir. Bu zamana dek gayet güzel idare ettin, seninle gurur duyuyorum. Sıkıntılı bir dönemden geçtiğini biliyorum ve ben burada olduğum için uzaktan sana yeterince destek olamadığımı düşünüyorum. Senin için sakıncası yoksa ziyaretine gelmek istiyorum. Bir hafta falan kalabilirim. Annem ve babam dünyayı gezerken biz yeterince görüşemedik. Eminim kendini çok yalnız hissediyorsundur. İstersen Kilkenny'ye gidip Kevin'i da görebiliriz. Ne zamandır üçümüz bir araya gelmedik. (Merak etme, otele gitmeyeceğiz. İstersen otelin önünden pencerelere yumurta da fırlatabiliriz!)

Doğrusunu istersen benim de biraz dinlenmeye ihtiyacım var. Jean-Louis'le başa çıkamıyorum. Çocuğun enerjisi hiç bitmiyor, bende ise enerjiden eser yok. Yanına gelebilmem için Pierre restorandan bir haftalık izin aldı.

Brian'ın yanında kaldığını biliyorum. O yüzden bir arkadaşımda kalacağım. Mutlu aileyi rahatsız etmek istemem! O lacivert smokinle (kesinlikle haklısın, siyah değil, lacivertti) eve geldiği mezuniyet balosundan beri onu görmedim. Nasıl biri olduğunu görmek çok ilginç olacak. Bakarsın ben de ona biraz akıl veririm. Başka bir planın varsa lütfen hiç çekinmeden söyle.

Rosie'den

Stephanie'ye

Konu: Ynt: Ziyaret

Tabii ki gelmeni isterim. Önümüzdeki hafta mükemmel, hatta bundan daha iyi bir zamanlama olamazdı. Brian'ın annesi ile babası cehennemin dibinden döndü (ve yazın ortasında olup herkes şort giymesine rağmen sürekli soğuktan şikâyet ediyorlar. Pencereyi her açtığımda üşüyüp üzerlerine bir örtü daha alıyorlar. Santa Ponsa'da tek yatak odalı bir daire olduğu ortaya çıkan o müstakil villalarında böyle bir şeye alışmamışlar tabii). Her neyse, asıl sıkıcı olan beni ve "torunlarını" tanımak için gereksiz bir çaba içine girmeleri. Ama yaz tatilindeyiz ve Katie zamanını titrek, sürekli mızıldanan iki yaşlı yerine Toby'yle dışarıda gezerek geçirmek istiyor.

Onlar gelince ev olduğundan daha sıkış tıkış görünmeye başladı ve klostrofobik birine dönüştüm. Düşünsene bu evden kurtulmak için yeni işime başlayacağım günü iple çekiyorum. Toby çok komik bir çocuk: Evi istediğimiz zaman rahatça kullanmak istiyorsak Katie ve ben onlara nazik davranmalıymışız. Katie'yle birlikte onlara çay yapıp yataklarına kadar götürüyor. Bu çocuk henüz on üç yaşında olmasına rağmen çok haklı. O yüzden ben de çay tabaklarına kurabiye koyuyorum.

Demek sonunda geliyorsun sevgili ablacığım. Daha iyi bir zamanda gelemezdin. Hem harika hem de beni kurtaracak bir fikir. Ayrıca ben de seni özledim! En azından cehennemde çalışmaya başlamadan önce harika bir yaz geçirmiş olacağım.

Rosie'den

Kevin'a

Konu. Steph'in ziyareti

Steph bir haftalığına Fransa'dan geliyor. Boş günlerini söylersen ona göre gelip seni görebiliriz. Birlikte yemeğe falan gideriz. Ne zamandır böyle bir şey yapmadık.

Kevin'dan

Rosie'ye

Konu: Ynt: Steph'in ziyareti

İyi bir fikir. Annem ve babam bizi birlikte yıkanmaya zorladıkları zamandan beri üçümüzün bir araya geldiğimizi hatırlamıyorum. Salı günü boşum. Pazartesi gününden gelsenize, size akşam yemeği ısmarlarım.

Rosie'den

Kevin'a

Konu: Ynt: Steph'in ziyareti

Otelde yemediğimiz sürece akşam yemeği fikri harika. İsmilazımdeğil'in o kadınla orada bulunduğunu bilmek bile sinirlerimi zıplatmaya yeter. Stephanie sinirlerimi yatıştırmak için otele yumurta fırlatmak gibi dâhiyane bir fikir ortaya attı. Yumurtaları biriktir sevgili kardeşim. Güzel haberlerini kutlamak için pazartesi günü geleceğiz. Görüşürüz.

Fatura Numarası: KIL000321

Referans: 6444421

Kilkenny Two Lakes Oteli'nin restoran camlarındaki hasarın faturası.

	€6,232.00
KDV %21	€1,308.72
Toplam	€7,540.72

Kendime not:

Fırlatmadan önce yumurtanın fazla haşlanmamış olduğundan emin ol.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Uçuş detayları

Uçağım sabah saat 9'da iniyor. Unutma sakın!

Barbados'tan merhaba!

Çok eğleniyoruz! Hava olağanüstü ve bir sürü tatlı insanla tanıştık.

İkinizi de seviyoruz,

Annen ve baban

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Ben döndüüüüüm!

Ruby: Ah, demek eve dönmeye karar verdin! Çok şaşırdım.

Rosie: Şey, aslında neredeyse dönmüyordum. Mızmız Brian ve ailesi yeni en yakın arkadaşlarım olma hevesine kapılmayıp bütün planlarımı altüst etmeselerdi dönmeyecektim.

Ruby: Başka insanları da düşünmek zorundasın. Peki, nasıl geçti?

Rosie: Harikaydı. Tek söyleyebileceğim bu. Cennet gibi.

Ruby: Aranız iyi miydi?

Rosie: Her zamankinden de iyiydi.

Ruby: Peki...

Rosie: Hayır!

Ruby: Ona ne hissettiğini...

Rosie: Hayır! Neden öyle bir şey yapayım ki? Çok anlamsız. Söylesem onun arkadaşlığını kaybederdim ve boşa zaman kaybı

olurdu. Bugüne dek bana karşı farklı hisler beslediğini hiç söylemedi ki. Onu öpmeye kalkışan da bendim unutma. Bir kez böyle bir girişimde bulunmak bile yeterince utanç vericiydi, ikinci kez tekrarlamaya hiç niyetim yok. Hem zaten başka biriyle birlikte ve o kişi Sürtük Bethany de olsa böyle bir şeyi yapamam. Bu arada onun hakkında uzun uzun konuştuğumuzu da söylemeliyim. Bir akşam beni çok güzel bir İtalyan restoranına götürdü. Duvarlarında Venedik binalarının resimleri vardı. Restoran iki ayrı bölmeden oluşuyordu, bütün masalar küçük bir oyuğun içindeydi ve buralara da ancak köprülerle geçitlerden geçerek varabiliyordun. Gondol gezintisini andıran bir duyguya kapıldım. Arka planda akan su sesi duyuluyordu ve on defa tuvalete gitmeme sebep olsa da gerçekten de rahatlatıcı bir etkisi vardı. Restoranın tamamı kocaman, gotik görünümlü, siyah şamdanlardaki mumlarla aydınlatılmıştı. Kâbus görmeye davetiye çıkartacak türdendi ama çok romantikti. Sanırım beni oraya Sürtük Bethany hakkında konuşup durumu açıklamak için götürdü.

O kadar ciddi bir ilişki gibi görünmüyor. Uzun süre yalnız kaldıktan sonra onunla iyi vakit geçirdiğini ve uzun çalışma saatlerine anlayış gösterdiğini, buna rağmen sık görüşmediklerini ve sıradan bir ilişki yaşadıklarını Bethany'nin de bildiğini söyledi. Aslında ondan ayrılacakmış gibi konuştu çünkü çok ciddiydi ve her an ağlayacakmış gibi bir hali vardı. Çok garipti, Bethany'nin "doğru kişi" olmadığını söyledi.

Ruby: Sonra?

Rosie: Sonra Josh panik içinde restoranı arayıp bizi istedi. O ve Katie dolaşırken Katie düşmüş ve bileğini kırdığını düşünmüşler. Hemen kalkmak zorunda kaldık ama tatlılarımızı da yemiştik. O da sıkıntı olmadı. Sohbetimiz de bitmişti.

Ruby: Anlattıklarına bakılırsa belki de sohbet yeni başlamıştı.

Rosie: Ne demek istiyorsun?

Ruby: Tanrım, beni o kadar kızdırıyorsun ki Rosie. Bir insan gerçekten bu kadar aptal olabilir mi?

Rosie: Bak Ruby, sen orada değildin. Bana tavsiyelerde bulunman güzel ama fiziksel olarak gidip bunu yapması gereken benim. Doğru zaman geldiğinde ona hislerimi söyleyeceğim.

Ruby: Sence ne zaman olur bu?

Rosie: Yine sessizlik olduğunda.

Ruby: Ne sessizliği?

Rosie: Önemli değil. Her neyse, Katie de iyi. Yalnızca bileği burkulmuş. Bu hafta basketbol oynayamayacak ve o yüzden de biraz üzgün.

Ruby: Dublin Salsa Dans Şampiyonası'nı ajandana kaydettin mi?

Rosie: Elbette. Katie ve Toby de geliyor. Teddy'nin fikri değişti mi bari?

Ruby: Ona yarışmadan bahsedemem Rosie. Bahsedersem kamyoncu arkadaşlarıyla birlikte Red Cow Otel'e gider ve erkeklerin parlak kıyafetlerle dans etmesini protesto eder. Teddy'nin iş başındaki Homer Simpson misali her an resepsiyon salonuna gireceğini düşünmemek Gary ve benim için çok daha eğlenceli. Gary'yle gurur duyuyorum. Teddy'nin, o saf cehaleti ve zekâ yoksunluğuyla yıllar sonra başardığımız bir şeyi mahvetmesini istemiyorum.

Rosie: Ah, birlikte dans ettiğinizi izlemek için sabırsızlanıyorum. Kamera da getiririm. Böylece Teddy fikrini değiştirirse en azından gösteriyi izleme şansı olur. Peki dans ederken ne giyeceksiniz?

Ruby: Şey, işin o kısmı büyük bir sorun aslında. Diğer dansçıların vücutlarını cömertçe sergileyeceklerini biliyorum ama benim kıyafetim vücudumu mümkün olduğunca örtmeli. Ne yazık ki büyük beden salsa kıyafetleri yok, benim bedenimde bile. Gary de aynı sorunu yaşıyor. Ama Bayan Behave yerine başkasının geçmesini kabullendikten sonra bizim için bir şey yapmayı önerdi. Eskiden "doğal bir kadın vücuduna sahip olmayan kişiler için elbise diktiğini" söyledi. Ve ne diktiğini söylemediği için de iyice endişele-

niyorum. Ama ona pembe renkten, tüylü şeylerden ve kauçuktan uzak durmasını söyledim.

Rosie: Merakla bekliyorum!

Meksika'dan Ba'ax ka wa'alik![3]

Nasıl bir maceraya atılmışız. Umarım ikiniz de iyi ve mutlusunuzdur.

Anne ve babandan sevgiler

On dördüncü doğum günün kutlu olsun Toby.

Sana aldığım uzaktan kumandalı arabayı umarım beğenmişsindir. Satış elemanı en iyi Rally olduğunu söyledi (tabii en pahalı olanlar da). Amerika'dan aldım. O yüzden buradaki hiç kimsede aynısından olduğunu sanmıyorum. Josh'da bir tane var. Zaten onun üzerine basmamak için bileğimi burktum. Çok hızlılar!

Her neyse, bir yıl daha geçti. İnsanların dişini oymana on yılın falan kaldı. Neden diş doktoru olmak istediğini bilmiyorum ama senin her şeyin garip zaten. Duyduğuma göre Monica Doyle Sean'la çıkıyormuş. Çok şanssızsın arkadaşım.

Katie

Toby'den

Katie'ye

Konu: Ynt: Mutlu yaşlar

Araba için teşekkür ederim. Pazar günü o berbat dans şeyine getiririm. Siz kızlar tırnaklarınızı boyayıp dansı izlerken ben de koridorda arabamı sürerim.

---

3 Yukatek Maya dilinde "Merhaba" anlamına gelen söz. (ç. n.)

Hawaii'den Aloha!

Benim, babamın ve gemide tanıştığımız kişilerin fotoğrafını yolluyorum. Balo yapılacak. Sonra Samoa ve Fiji'ye gidiyoruz. Sabırsızlanıyorum!

Sana ve Katie'ye sevgiler,

Annen ve baban xxx

Ruby ve Gary Minnelli!

İyi şanslar! "Şeytanın bacağını kırın" diyecektim ama dansın doğasına pek uymaz. İkiniz de harika bir iş çıkartacaksınız ve biz de sizi alkışlayacağız.

Sevgiler Rosie, Katie ve Toby

Yeni bir mesajınız var: ROSIE.

Rosie: Tebrikler Dansın Kraliçesi! Seninle gurur duyuyorum! Hâlâ zaferin coşkusunu yaşıyor musun?

Ruby: Açıkçası ne hissedeceğimi bilemiyorum. Kazanan biz olmamalıydık sanki.

Rosie: Ah, saçmalama! İkiniz de harika dans ettiniz. Bayan Behave harika kıyafetler dikmiş. Bence kreasyonu hak ettiği değeri görmedi. Parlak pullarla süslü ve siyah olan diğer kıyafetlere nazaran şahaneydi. Gökkuşağına benziyordu. Bak, bu yarışmayı hakkınızla kazandınız, bence gururlan.

Ruby: Ama finali hakkımızla geçemedik...

Rosie: İlk gelen çiftin koridorda çalışması sizin hatanız değildi. Toby'nin aptal uzaktan kumandalı arabasına herkes basıp düşebilirdi. Her neyse, kadının bileği zamanla düzelir. Önümüzdeki yıl unvanını korumak için yeniden yarışabilir.

Ruby: Evet ama teknik olarak biz kazanmamalıydık Rosie. Finale kalan iki çiftin mücadele etmesi gerekirdi. Finale kalan diğer çift kazanmalıydı...

Rosie: Evet ama bu senin hatan değildi ki. Mor elbiseli kadın Toby'nin arabasına basıp (çok hızlılar, değil mi?) Katie'nin içeceğini elinden düşürdü ve sarı elbiseli kadının kıç üstü düşmesine sebep oldu. Doğal olarak kazanan da siz oldunuz. Sevinmelisin!

Ruby: Şey, garip bir sevinç yaşıyorum. Bayan Behave'in George'daki gösterisinde Gary ile ben de dans ediyoruz.

Rosie: Bu harika! Senin adına seviniyorum Ruby. Arkadaşım bir süperstar!

Ruby: Ah, kırkıncı doğum günümde beni o derse götürmeseydin tüm bunları yapamayacaktım. Çok teşekkür ederim Rosie. Ve o kadar yüksek sesle bana tezahürat ettiğin için de teşekkürler. Dans boyunca sesini duydum. Ama senin, Katie'nin ve Toby'nin salondan ayrılmanızı istedikleri için de çok üzüldüm...

38

Filipinler'den Magandang tanghali po!

Avustralya'nın güzelliklerinden birkaç gün önce ayrıldık. Brisbane'e, Sydney'ye gittik ve çok güzeldi. Burada kısa bir süre kaldıktan sonra Çin'de de birkaç gün geçireceğiz.

İkinizi de seviyor, özlüyoruz,

Annen ve baban

Rosie'den

Alex'e

Konu: Sürtük Bethany

Ondan ayrıldın mı Alex?

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Kendi işine bak

Rosie kes artık! Ayrıldığımda sana haber vereceğim!

Çin'den Ni hao!

Yanında olup taşınmana yardım edemediğimiz için bizi affet. Yeni evinizin size uğur getirmesini diliyoruz. Orada büyük mutluluklar yaşayacağınızdan eminiz.

Sevgiler, annen ve baban xxx

Rosie: Bu ev iğrenç Ruby. Mide bulandırıcı.

Ruby: Of, yeter artık. Benimkinden kötü olamaz.

Rosie: Seninkinden yüz kat kötü.

Ruby: Öyle bir yer var mı ki? Tanrı yardımcın olsun. Nesi kötü?

Rosie: Dur söyleyeyim. Nereden başlasam ki? Hımm... ikinci katta olduğunu ve altında da sıra sıra dükkânlar olduğunu söylesem? Bunlardan biri dövme dükkânı, diğeri Hint lokantası ve tikka masala sosunun kokusu kıyafetlerime çoktan sindi bile.

Duvarlardan sarkan *muhteşem güzellikte* yeşil-gri çiçekli 1970'lerden kalma duvar kâğıtlarına ne dersin? O duvar kâğıtlarıyla uyumlu perdeleri de unutmamalıyım.

Şey... yoksa üzerinde ilginç lekeler ve sigara yanıkları bulunan garip kokulu kahverengi halılardan mı başlasam? Sanırım bu halı otuz yıldır orada ve hiç süpürülmemiş. Mutfak o kadar küçük ki iki kişi oradayken biri diğerinin çıkmasına izin vermek için geri çekilmek zorunda. Ama en azından su akıyor ve tuvaletin sifonu çalışıyor.

Kiranın bu kadar düşük olmasına şaşmamak gerek. Aklı başında olan hiç kimse bu delikte yaşamak istemez.

Ruby: Sen yaşıyorsun ama.

Rosie: Evet ama ben de burada uzun süre kalmayacağım. Bir mucize olacak ve bir sürü para biriktirip bizi buradan kurtaracağım.

Ruby: Ve otel açacaksın.

Rosie: Evet.

Ruby: Sen de teras katında yaşayacaksın.

Rosie: Evet.

Ruby: Kevin şef olabilecek.

Rosie: Evet.

Ruby: Ve zehirlediğin insanların hayatını kurtarsın diye Alex de otelin doktoru olacak.

Rosie: Evet.

Ruby: Sen otelin sahibi ve yöneticisi olacaksın.

Rosie: Evet.

Ruby: Ben ne olabilirim?

Rosie: Sen ve Gary gece gösterilerine çıkabilirsiniz. Bıkana kadar salsa yapabilirsiniz.

Ruby: Harika bir fikir. Rosie hepimiz yaşlanıp saçımız beyazlaşmadan kıçını kaldırıp şu otel işine girişmelisin.

Rosie: Ben de onun için uğraşıyorum. Teddy salsa yarışmasını kazanmanızın şokunu atlatabildi mi?

Ruby: Ah evet. Her şeyi olduğu haliyle kabulleniyor. Ama çok ciddiyim Rosie o kadar sert tepkiler veriyor ki onunla uzlaşmaya varmam mümkün değil. Yarışmayı kazandığımızı ve George'da dans edeceğimizi öğrendiğinde küplere bindi. Ama kafasına bir şey düşmüş olmalı ki dün bizi dans dersine bırakmayı teklif etti. Tabii bunu duyunca şaşkınlıktan neredeyse bayılıyordum. Cuma günü de eşcinsel barına gelecek (ya Gary ve benimle gerçekten gururlanıyor ya da gömleklerini ütülemeyeceğimi söylememden bıktı). Ama kimse ona yanaşmasın diye fazlaca yapılı bir arkadaşını getiriyor. O erkekler ile kadınlar da Teddy'ye yanaşmaya çok meraklıydı sanki. Her neyse, benden bu kadar. Bu hafta için ne plan yaptın?

Rosie: Şey, yarı zamanlı çalışmaya başladım (staj yapan çocuklarla birlikte). Öğrencilerin okula dönüş tarihlerini belirten mektupların çıktısını alıp zarflara koyuyoruz, üzerlerine pul yapıştırıp yalıyor, sonra da postalıyoruz. Seni bilmem ama bu iş beni gerçekten büyüledi. Neyse ki birkaç haftadan uzun sürmeyecek. Çocuklar okula döndüğünde ben de tam zamanlı çalışmaya başlayacağım.

Onun dışında ahırdan farksız olan bu yeri eve benzetmeye çalışıyorum. İster inan ister inanma ama Mızmız Brian çok yardımcı oluyor. Bir temizlikçi tuttu ve yarın o pis kokan halıları çıkartıp bütün odaların yerlerini temizleyip cilalayacağız. Halıların altından ne çıkacak merak ediyorum. Birkaç ceset bulurum herhalde.

Katie ve Toby duvar kâğıtlarını, yani geriye kalanları sökerken çok eğleniyor. Duvarları beyaza boyayacağız çünkü milyon tane ampul taksak bile evi mağara görünümünden kurtarmamız mümkün değil. Biraz aydınlatmak gerekiyor ve minimalist bir görünüm vermek istiyorum. Moda merakımdan falan değil, fazla eşyam olmadığından. O eski perdeleri söküp törenle yakmayı düşünüyorum.

Sevgili kardeşim Kevin, Dublin'e gelip İsmilazımdeğil'in evindeki bütün eşyalarımı topladı. İsmilazımdeğil de hiç sorun çıkarmadan hepsini vermiş. Burnunun tekrar kırılmasından korktu herhalde. Onunla evlenmeden önce de evde bulunan siyah deri koltuğu bile aldım ama hak ettim bence.

Ruby: Bence güzel bir ev olacak Rosie. Gerçek bir ev.

Rosie: Evet, geriye bina duvarlarından sızıp evin her tarafına yayılan köri kokusundan kurtulmak kalıyor. Hint yemeklerinden soğudum, inan bana.

Ruby: Bugüne dek duyduğum en iyi diyet bu. Bir restoranın üst katına taşın, koku sayesinde yemeklerden miden bulansın.

Rosie: Sanırım çok önemli bir şey keşfettin.

Singapur'dan Ei Je!

Çok eğleniyoruz. Eve dönmek istemiyoruz!

Yeni işinde iyi şanslar tatlım. Havuz başında dinlenirken seni düşünüyoruz! (Şaka.)

Sevgiler,

Annen ve baban

Yeni bir mesajınız var: ALEX

Alex: Sohbet için biraz zamanın var mı?

Rosie: Hayır, kusura bakma. Pul yalamakla meşgulüm.

Alex: Öyle mi? Tamam o zaman. Daha sonra arayabilir miyim?

Rosie: Şaka yaptım Alex. Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey yıllık haber bültenini toparlamamı söylediği için neler olduğunu ya da hakkında yazmaya değip değmeyeceğini çözmeye çalışıyorum. Benim burada çalışmamın hikâyesini en başa koymayı düşünüyorum.

Alex: İş nasıl gidiyor?

Rosie: Fena değil. Birkaç haftadır buradayım ve alıştım sayılır. Kayda değer bir şey yok anlayacağın.

Alex: Daha önce yazmadığım için özür dilerim. Bu kadar uzun bir süre geçtiğini fark etmemişim. Zaman hızla akıp gidiyor yine.

Rosie: Sorun değil. Yoğun olduğunu tahmin ettim. Evime taşındım.

Alex: Tanrım, doğru ya. Nasıl?

Rosie: İyi. İlk taşındığımızda berbat haldeydi ama Mızmız Brian çok yardımcı oldu. Kırıkları tamir edip pislikleri temizledi. Güvenilir, küçük bir köle gibi.

Alex: İyi anlaşıyorsunuz o halde, öyle mi?

Rosie: Daha iyiyiz. Artık günde yalnızca on defa boğmak istiyorum onu.

Alex: İyi, bu da bir başlangıç. Aşk var mı?

Rosie: Ne? Mızmız Brian'la mı? Bence bir doktora görün. Adam küfleri sıyırıp yerleri cilalamak için dünyaya gelmiş bence.

Alex: Öyle mi? Hayatında başka biri var mı?

Rosie: Aslında var. On üç yaşındaki kızım, yeni işim ve faturalarla dolu bir çekmecem. Ellerim şu an çok dolu. Ama komşum bu hafta sonu bir şeyler yapmayı önerdi.

Alex: Onunla çıkacak mısın?

Rosie: İstersen önce onunla ilgili bir şeyler anlatayım. Belki yaşadığım ikilemden çıkmama yardım edebilirsin. Adı Sanjay, altmış yaşında, evli, karısı ve iki oğluyla birlikte yaşıyor ve alt kattaki Hint lokantasını işletiyor. Ah, beni nereye yemeye davet ettiğini de asla tahmin edemezsin.

Alex: Nereye?

Rosie: Kendi lokantasına. O ısmarlıyormuş.

Alex: Peki nasıl bir ikilem yaşıyorsun?

Rosie: Çok komik.

Alex: En azından dost canlısı komşuların var.

Rosie: Ondan iyileri de var. Benden başka bir de dövme dükkânının sahibi var (o da benim evimin altında). Baştan aşağı bütün vücudu dövme kaplı. Upuzun, siyah ve ipeksi saçlarını örüyor ve çenesini çevreleyen düzgün biçimli bir keçi sakalı var. Boyu bir seksen civarında ve her gün deri pantolon, deri yelek ve çelik uçlu bot giyiyor. Alt katta birilerinin derisini deşmediği zamanlarda yandaki dairesinde son ses müzik dinliyor.

Alex: Bir gün bir heavy metalcinin yanma taşınacağını biliyordum zaten.

Rosie: Ne yazık ki yanıldın. Adı Rupert, otuz beş yaşında, Dublin'deki seçkin Trinity Üniversitesi'nden mezun. İrlanda Tarihi okumuş ve İrlanda Edebiyatı üzerine mastır yapmış. James Joyce idolü ve göğsünde, "Hatalar keşfe açılan kapıdır," yazıyor. Klasik müzik ve opera hayranı. Akşam saat beşte kasayı kilitleyip dükkânı kapatana kadar Brahms'ın Piyano Konçertosu No:2 B flat, Op. 83'ünü çalıyor. Evine çıktıktan sonra iştah açıcı kokular yayan yemekler pişiriyor ve milyonuncu defa *Ulysses*'i okurken hoparlöründen *Pavarotti'nin En İyileri* albümünün sesleri yükseliyor (*Nessun dorma* parçası özellikle ilgimi çekiyor).

Katie ve ben bu bölümün sözlerini ezberledik ve Toby de karnına bir yastık koyup koltuğun üstüne çıkarak müziğe eşlik ediyor. En azından Rupert çocukları eğitiyor. Katie yeni aletleriyle yaptığı dans müziğini *Nessun dorma*'yla karıştırınca çok sinirleniyor. Aletleri ona Mızmız Brian aldı ve buna çok kızdım çünkü Noel'de ben ona hediye etmek istiyordum. Ama komşuları rahatsız etmemek için hepsini Brian'ın kiralık dairesinde saklamasını söyledim. Aslına bakarsan bu kadar gürültü ve koku varken neden böyle bir şey

yaptım, bilmiyorum. Ah, bu arada Jeanne D'arc'ın karşı komşum olduğunu söyledim mi?

Alex: Ha ha ha, hayır söylemedin.

Rosie: Şey bu kadın (adı Joan, Mary, Brigid ya da öyle bir şey) yirmili yaşlarının sonlarında. Taşındığımız gün gelip bizimle konuştu ve Katie ile benim yalnız olduğumuzu ve bekârlığımın sebebinin kocamı trajik bir kazada kaybetmem olmadığını öğrenince aniden gitti ve bir daha da bizimle konuşmadı.

Alex: En azından sessiz biri.

Rosie: Binanın günahkârını görmezden gelmesi sessiz olduğu anlamına gelmiyor elbette. Her pazartesi koca bir fil sürüsünün bizim kata çıkıp Joanne D'arc'ın evine girdiğini görüyorum. Biraz daha araştırınca aynı yirmi kişinin ellerinde İncil'lerle her hafta geldiğini gördüm.

Araştırmalarım sonucunda her hafta İncil okuma günleri yaptığını anladım. Şimdi kapısına, "TANRI'nın peşinden gitmeli, ondan korkmalı, emirlerine uymalı, sesini dinlemeli, ona hizmet edip *bağdaşımı* aramalısınız," yazılı bir tabela astı. "*Bağdaşım* ne demek oluyor? Böyle bir ifadeyi kim duymuştur ki?

Alex: Ha ha. Bilyorum sanırım Rosie! Dur bakalım...

Rosie: BİLYORUM değil, BİLİYORUM demek istedin sanırım. Hiç öğrenemeyeceksin, değil mi? Koridorun sonunda Nijeryalı bir aile var. Zareb, Malika ve dört çocukları. Ben de bu evin Katie ve bana dar geldiğini düşünüyordum.

Alex: Annen ve baban nasıl?

Rosie: Pek çok dil bilen annem ve babam mı? Hepimizden uzakta hayatlarını yaşıyorlar. Annem kısa süre önce altmışıncı yaşını kutladı ve geçenlerde bana, "Rusya'dan Zdravstvuyte!" yazan bir kartpostal yolladı. *Aşk Gemisi*'ndeki çift gibi eğlendiklerini düşünüyorum. Şu korkunç "A" harfiyle söze başlamışken neden aşk hayatımla bu kadar ilgilenmeye başladın?

Alex: Çünkü birini bulmanı istiyorum. Mutlu olmanı istiyorum.

Rosie: Alex, ben bugüne dek mutluluğu başka birinde bulmadım ve sen de bunu biliyorsun. Kocamdan ayrıldım, henüz başka bir kurban aramıyorum. Belki de hiç.

Alex: *Hiç* mi?

Rosie: Olabilir. Şey, bir daha hiç evlenmeyeceğim kesin. Yeni hayatıma alışıyorum. Yeni bir evim var, yeni bir işim, ergen bir kızım var. Otuz iki yaşındayım ve hayatımda yeni bir döneme adım atıyorum. Sanırım büyümeye başladım. Her neyse, bekâr olmak o kadar da kötü değil. Moda artık. Sen de biliyorsun.

Alex: Ben bekâr değilim.

Rosie: *Şimdilik* değilsin.

Alex: Hayır, değilim ve olmayacağım da.

Rosie: Neden? Sürtük Bethany'den ayrılmak konusunda fikrini mi değiştirdin?

Alex: Ben baştan beri tam karar vermemiştim ki değişsin. Ve lütfen artık ona sürtük deyip durma. Beth'le ilişkimi bitireceğime dair bir şey söylemedim ki sana.

Rosie: Şey, geçen ay yemekte konuşurken ben öyle bir izlenime kapıldım.

Alex: Evet, şey, o yemeği boş ver. Kafam başka yerdeydi. Diyorum ki ben Bethany'yle mutlu olmak istiyorum. Senin de biriyle mutlu olmanı istiyorum. Böylece ikimiz de mutlu olacağız.

Rosie: Ne demek istediğini anladım. Bekâr olmamı istemiyorsun çünkü dikkatini dağıtıyorum. Biriyle birlikte olursam benden uzak duracağını düşünüyorsun. İşin özünde bunun yattığını biliyorum. Ben olayı çözdüm Alex Stewart. Sen beni seviyorsun. Çocuklarını doğurmamı istiyorsun. Bensiz bir gün bile geçiremiyorsun.

Alex: Ben... ne diyeceğimi bilemiyorum...

Rosie: Rahatla, şaka yapıyorum. Bethany konusunda fikrini değiştiren ne oldu?

Alex: Ah, yine bu konuya dönmeyelim...

Rosie: Alex, ben senin en yakın arkadaşınım. Beş yaşından beri seni tanıyorum. Sana son kez soruyorum ve lütfen yalan söyleme. Sürtük Bethany'den ayrılmaktan seni alıkoyan ne?

Alex: Hamile.

Rosie: Aman Tanrım. Bazen sırf en yakın arkadaşım olduğun için senin de benim gibi normal biri olduğunu sanıyorum. Ama sen bana sık sık erkek olduğunu hatırlatıyorsun.

Phil: Bir dakika dur Alex. Birkaç yıl önce Rosie'nin evliliğini bitirmeye çalışıyordun. Şimdi ise yeni biriyle tanışmasını istediğini söylüyorsun.

Alex: Evet.

Phil: Yani sen Bethany'yle birlikteyken onunla ilgilenmeyecek misin?

Alex: Hayır! Ben öyle bir şey söylemedim!

Phil: Ama öyle anlaşılıyor. Olanlardan sonra ikinizin birbirinizi hak ettiğinize inanmıyorum.

DÖRDÜNCÜ KISIM

39

Eve hoş geldiniz anne ve baba! (Fáilte go h-Eirinn!)

Eve sağ salim, tek parça halinde döndüğünüze sevindim! Maceranızın detaylarını dinleyip çektiğiniz fotoğrafları görmek için sabırsızlanıyoruz.

Hafta sonu görüşürüz.

Sevgiler,

Rosie ve Katie

Sevgili Stephanie ve Pierre!

Kızınızın doğumunu kutlarız!

Küçük Sophia'yla tanışmayı iple çekiyoruz. Bu arada annesi gibi şık görünmesini sağlayacak birkaç kıyafet yolluyoruz!

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie ve Katie

Beşinci doğum günün kutlu olsun Josh.

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie ve Katie

Merhaba Katie,

Doğum günüm için yolladığın kart ve hediye için teşekkür ederim. Babam size Bethinny'nin hamile olduğunu söylemiştir. Yani kız veya erkek kardeşim olacak.

Babam biraz üzgün çünkü hayatındaki bütün kızlar ona kızgınmış. Bethinny de babam onunla evlenmediği için kızgın. Bethinny ağlıyor ve babamın onu sevmediğini söylüyor. Babam da evlenmeden önce birbirlerini daha iyi tanımaları gerektiğini söylüyor. Bethinny dedi ki babam onun hakkında bilmesi gereken her şeyi biliyormuş ve eğer babam onunla evlenmezse Bethinny'nin babası çok kızarmış ve onu işten atarmış.

Bence babam onunla evlenmeli. Ben bir erkek kardeş istiyorum ve babam da işini çok, çok seviyor. Daha fazlasını öğrendiğimde Toby'ye ve sana yazarım. Yalnızca hafta sonları burada olduğum için önemli gelişmeleri kaçırıyorum.

Hediye için annene de teşekkür ederim.

Josh

Not: Bethinny, Martha's Vineyard'dan[4] ev istiyor. Ben Martha'yı tanımıyorum ve kadının üzüm bağına taşınmamızı nasıl karşılar bilmiyorum. Ama babam bu fikirden pek hoşlanmadı. Sanırım üzüm sevmiyor.

Dr. Williams Ödül Aldı

Reginald Williams dün gece Boston'daki Ulusal Sağlık Ödülleri töreninde onurlandırıldı. Tıp bilimleri ve halk sağlığı gelişimine önemli katkı sağlayan kişilerin belirlendiği seçici bir süreçten geçerek aday gösterildi.

Bu ödül tıp ve sağlık alanlarındaki en prestijli ödüllerden biri sayılıyor. Kendisine eşi Miranda, kızı Bethany ve Bethany'nin yeni

4 Vineyard İngilizcede üzüm bağı anlamına gelmektedir. Martha's Vineyard ise Massachusetts'teki bir adanın ismidir. (ç. n.)

nişanlısı, Boston'daki St. Jude Hastanesi'nin kalp cerrahı Dr. Alex Stewart eşlik etti.

Wayne Gillespie'nin makalesi için sayfa dörtteki Sağlık bölümüne bakın.

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Haberi önce gazeteden mi öğrenmemi istedin?

Alex: Çok üzgünüm Rosie.

Rosie: Üzgün müsün? Nişanlanıyorsun ve haberi gazeteden öğrenmeme izin veriyorsun. Son günlerde sana neler oluyor?

Alex: Rosie, tek söyleyebileceğim üzgün olduğum.

Rosie: Senin aklın nasıl çalışıyor anlamıyorum Alex. Onu sevmiyorsun bile.

Alex: Seviyorum.

Rosie: Çok ikna oldum.

Alex: Kimseyi *ikna etmek* zorunda değilim.

Rosie: Kendini et yeter. Alex, onu sevmediğini kendin söyledin. Hatta birkaç ay önce ondan ayrılmayı düşünüyordun. Tanrım, aniden karar değiştirmene sebep olan ne?

Alex: Ne olduğunu biliyorsun. İşin içine bir bebek girdi.

Rosie: Saçmalık. Benim tanıdığım Alex, bir bebek için sevmediği bir kadınla evlenmez. O zavallı çocuğa bundan büyük kötülük edemezsin. Annesi ile babasının birbirini sevmediği bir evde büyüyecek. Ne anlamı var ki? Sally'den ayrıldın ama Josh'la her şey yolunda. Böyle bir durumda kalmak istememen normal, herkes mutlu bir ailesi olsun ister ama her zaman öyle olmuyor. Bu çok saçma.

Alex: Josh'a yalnızca hafta sonları babalık yapabiliyorum. Aynısını tekrar etmek istemiyorum. Bu doğru değil.

Rosie: Asıl doğru olmayan sevmediğin biriyle evlenmen.

Alex: Bethany'den çok hoşlanıyorum. Güzel bir ilişkimiz var ve iyi anlaşıyoruz.

Rosie: İyi, müstakbel karınla "anlaşabildiğine" sevindim. Ama iyi düşünmezsen Bethany'yle de Sally'yle yaşadıklarını yaşayacaksın. Başarısız bir evlilik daha yapmak istemezsin sanırım.

Alex: Bu evlilik başarısızlıkla sonuçlanmayacak.

Rosie: Tabii, yalnızca hayatının geri kalanında sefil olacaksın ama sizi onaylamayan insanlar dedikodunu yapmadığı sürece iyi.

Alex: Neden senden tavsiye alayım ki Rosie? Hayatın boyunca ne yaptın ki şimdi benim hayatımı nasıl yaşayacağıma dair tavsiyeler verecek kadar uzmanlaştın? Yıllarca seni aldatan bir adamla birlikte yaşadın ve onu tekrar tekrar affettin. Evlilikle ilgili ne biliyorsun ki?

Rosie: İyi tanımadığım ya da çok sevmediğim biriyle evlenmemem gerektiğini biliyorum. Hayatımla ilgili seçimlerimi para, güç ve prestij hevesime göre yapmamam gerektiğini biliyorum. Bir grup zengin insan yüzüme gülüp ne harika biri olduğumu söylesin diye biriyle evlenmemem gerektiğini biliyorum. Fotoğrafım gazetelerde görünsün, adım bir ödülün üstünde yazılsın ya da işyerinde saçma sapan bir mevkiye geleyim diye evlenmemem gerektiğini de biliyorum.

Alex: Ah Rosie, beni güldürme. Neden bahsettiğinin farkında değilsin sen. Belli ki evden fazla çıkmayıp kafanda bolca komplo teorileri üretmişsin.

Rosie: Elbette çünkü tek yaptığım iş bu. Ben fakir, eğitimsiz, bekâr bir anne olarak evde otururken sen de Harvardlı arkadaşlarınla kulübe takılıyor, puro içiyordun. Muhtemelen birbirinizin sırtını sıvazlıyordunuz. Bambaşka dünyalarda yaşıyor olabiliriz Alex Stewart ama seni tanıyorum ve nasıl birine dönüştüğünü izlemek midemi bulandırıyor.

O iyi kalpli, yaşlı Reginald Williams, kızının hamile olduğunu ve bunun sorumlusu olan adamın kızıyla evlenmeyeceğini

duyduğunda ne yapar? Aile için ne utanç verici bir durum olur, insanlar ne der!

Ama şimdi en azından yüzüğü parmağına taktı. Sen de terfi ettin ve bundan böyle hepimiz sonsuza dek mutlu mesut yaşayabiliriz.

Alex: Herkes kaçıp gitmez Rosie. Senin hayatında böyle olabilir ama benimkinde öyle değil.

Rosie: Alex, Tanrı aşkına! Bethany'yle evlenmemen "kaçıp gittiğin" anlamına gelmiyor. Çocuğunun yanında olduğun sürece kaçmış sayılmazsın. Onunla *evlenmek* zorunda değilsin!

Alex: Bak, ben bundan sıkıldım Rosie. Sürekli beni kontrol ediyorsun ve ben de sana açıklama yapmak zorunda kalıyorum. Sen benim karım ya da annem değilsin, o yüzden beni biraz rahat bırak. Hayatımla ilgili kararları seninle vermek zorunda olduğumu mu sanıyorsun? Görüştüğüm insanlar ve gittiğim yerlerle ilgili sürekli mızıldanıp dırdır etmenden bıktım. Kararlarımı tek başıma alabilirim. Ben yetişkin bir erkeğim.

Rosie: O halde bir kez olsun YETİŞKİN BİR ERKEK GİBİ DAVRAN!

Alex: Sen kendi hayatında bir tek doğru şey yapmamışken ne hakla bana hakaret edip ders vermeye çalışıyorsun? Bana bir iyilik yap ve akıllıca bir şey söyleyene kadar beni arayıp sorma.

Rosie: İyi! Tamam o halde, sanırım uzunca bir süre bekleyeceksin.

Rosie pencereyi kapattı.

Alex: Hiçbir değişiklik yok desene.

Phil: Ne yapıyorsun?

Alex: Ne yaptığımı bilyorsun.

Phil: Neden onunla evleniyorsun?

Alex: *Onun* adı Bethany.

Phil: Neden *Bethany*'yle evleniyorsun?

Alex: Çünkü onu seviyorum.

Phil: Ciddi misin? Çünkü geçen defa burada benimle bu sanal günah çıkarma kabinine girdiğinde bana ilişkini bitirmeyi planladığını söylemiştin. Neden böyle bir şey yapmak zorunda hissediyorsun kendini? Babası üzerinde baskı mı kuruyor?

Alex: Hayır, hayır, hayır. Baskı falan yok. Ben onunla evlenmek istiyorum.

Phil: Neden?

Alex: Neden olmasın? Sen neden Margaret'la evlendin?

Phil: Margaret'la evlendim çünkü o kadını bütün kalbimle seviyorum ve hayatımın geri kalanını da hastalıkta ve sağlıkta, ölüm bizi ayırana kadar onunla geçirmeyi planlıyorum. O benim en yakın arkadaşım, çok güzel çocuklarımız var ve bazen beni çileden çıkarsalar da bir günümü bile onlarsız geçiremem. Bethany'ye karşı böyle şeyler hissettiğini sanmıyorum.

Alex: Bütün ilişkiler sizinki gibi olmak zorunda değil.

Phil: Elbette değil ama evliliğin başında bu amaç olmalı. Bethany'yle sessizlik oldu mu olmadı mı?

Alex: Of, şu sessizliği unut artık Phil.

Phil: Sessizliğe takan sensin. Hadi söyle, sessizlik oldu mu?

Alex: Hayır.

Phil: O halde onunla evlenmemelisin.

Alex: Peki evlenmem, sırf sen öyle dedin diye.

Phil: Rosie ne dedi?

Alex: Hiç. Benimle konuşmuyor.

Phil: Ne hissediyorsun?

Alex: Şu an ona çok kızgınım. Ne düşündüğü umurumda değil. Artık ondan vazgeçtim. Geleceğim Bethany ve doğacak olan bebekle. Artık günah çıkarma kabininden çıkabilir miyim?

Phil: Evet. Dua et ve Tanrı darmadağınık ruhunu yatıştırsın.

Yeni bir mesajınız var: KATIE

Katie: Kadın üreme sistemiyle fazla ilgili görünüyorsun.

Toby: Hayır. Uygulamalı olarak öğrenmeyi tercih ederim.

Katie: Ah, çok komik ama biri ona dokunmana izin verene kadar yaşlanıp saçların beyazlaşacak.

Toby: En yakın arkadaşım bir komedyen. Öğle yemeğinde salata yedin, değil mi?

Katie: Nereden bilyorsun?

Toby: BİLİYORSUN, BİLYORSUN değil. Çünkü diş telinin arasında marul kalmış. Ne istiyorsun?

Katie: Şey, aslında bu daveti hak etmiyorsun ama ortodontiste gidiyorum. İstersen gel. Her zamanki gibi yaptığı işle ilgili milyon tane soru sorup onu sinir edebilirsin. Seni gördüğünde alnındaki damarların zonkladığını izlemek çok keyifli.

Toby: Evet, biliyorum ama gelemem. Monica futbol izlemeye gelecek.

Katie: Monica, Monica, Monica. O aptal Monica Doyle'un adı bile midemi bulandırıyor. Peki ben neden davetli değilim?

Toby: Çünkü sen diş doktoruna gidiyorsun.

Katie: Evet ama iki saniye öncesine kadar bunu bilmiyordun.

Toby: Peki öyleyse, bugün futbol izlemek ister misin? Hani şu çok nefret ettiğin iki takımın oynadığı daha da nefret ettiğin spor var ya, onu.

Katie: Gelemem, işim var.

Toby: Gördün mü? Artık seni hiçbir yere davet etmediğimi söyleyemezsin.

Katie: Diş doktoruna gideceğimi ne zamandır biliyorsun?

Toby: Beş dakikadır.

Katie: Monica Doyle'u ne zaman evine davet ettin?

Toby: Geçen hafta.

Katie: İşte ben de bundan bahsediyorum!

Yeni bir mesajınız var: KATIE

Katie: Anne, erkeklerden nefret ediyorum.

Rosie: Tebrikler tatlım. Kulübe hoş geldin. Üyeliğin kabul edildi. Şu an öyle gururluyum ki keşke kameram olsaydı.

Katie: Lütfen anne, ben ciddiyim.

Rosie: Ben de ciddiyim. Toby bu kez ne yaptı?

Katie: Monica Doyle'u evinde futbol izlemeye davet etti ama beni davet etmedi. Şey, aslında davet etti ama işim olduğunu öğrendikten sonra.

Rosie: Ah tatlım, Toby yakasını kaptırmış anlaşılan. Bahsettiğimiz kız ağlak Monica mı? Onuncu doğum gününde takma tırnağı düştü diye annesi onu almaya gelene kadar ağlayan küçük kız mı?

Katie: Evet.

Rosie: Olamaz. O çocuktan nefret etmiştim.

Katie: Artık o çocuk değil anne. On dört yaşında, okulun en iri memelerine sahip, saçını sarıya boyuyor, gömleğinin üst düğmelerini açıyor ve erkeklerin görebileceği kadar eğiliyor. Bay Simpson'la bile flört ediyor ve bilgisayar dersinde adamın anlattıklarını anlamamış gibi yapıyor. Bay Simpson da arkasına geçip ona gösteriyor.

Alışverişten başka bir konuda konuşmaktan nefret ettiği için neden futbol izleme gereği duyduğunu anlamıyorum. Şey, aslında bilyorum.

Rosie: Bana biraz Sürtük Bethany gibi göründü.

Katie: Ne? Ben bu Monica'yla ne yapacağım?

Rosie: Ah, çok basit. Onu öldür.

Katie: Lütfen anne, bir kez olsun ciddi ol.

Rosie: Ben son derecede ciddi bir kadınım. Bu durumla baş etmenin tek yolu onu susturmak. Susturamazsan otuz iki yaşına geldiğinde tekrar karşına çıkacak. Tek çözüm yolu ölüm.

Katie: Teşekkürler ama başka tavsiyelerine de açığım.

Rosie: Toby seni de mi davet etti?

Katie: Evet ama gidemeyeceğimi bildiği için.

Rosie: Benim tatlı, masum kızım... davet davettir. Onu geri çevirmen kabalık olur. Bence bu akşam onun evine git, otobüs paranı ben veririm.

Katie: Ama anne, gidemem ki! Ortodontistle randevum olduğunu biliyorsun.

Rosie: Bence ortodontist bekleyebilir. Başka randevu alırım sana. Bu çok önemli bir futbol maçı, biliyorsun. Dişine aptal bir şey takacaklar diye o maçı kaçırmanı istemem. Hadi şimdi Bay Simpson seni yakalayıp Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey'ye şikâyet edip beni de işten attırmadan bilgisayarın başından kalk.

Katie: Sen bilirsin anne. Her gün ona nasıl katlanıyorsun anlamıyorum.

Rosie: Aslına bakarsan bunu kendime itiraf ettiğime bile şaşırıyorum ama o kadar da kötü biri değil. Üstüm olarak gerçekten ama gerçekten çok nazik. Adı Julie. İnanabiliyor musun? Bir adı var. Üstelik güzel, normal bir isim. Vladimir ya da Adolf gibi bir şeydir diyordum.

Katie: Ha ha, ben de öyle. Ama eskiden her gününü seni azarlayarak geçiren biriyle çalışmak garip değil mi?

Rosie: Zaten garip bir ilişkimiz var. Eski erkek arkadaşımmış da seneler sonra yeniden karşılaşmışız gibi hissediyorum. Her geçen gün sohbetlerimiz biraz daha uzuyor, biraz daha samimileşiyor, işten daha az konuşup hayattan bahsediyoruz. Yıllarca birbirimizle didişip durduğumuz için şimdi bazı konularda anlaştığımızı görmek biraz tuhaf geliyor. Ama her gün daha uzun konuşuyoruz. Senin babanın Alex olduğunu sanıyormuş, biliyor muydun?

Katie: Gerçekten mi?

Rosie: Her neyse, ona babanın Brian olduğunu söyleyince kahkahasını tutamadı... Aslında bu sana anlatılacak bir hikâye değil.

Katie: Bakalım onu sevmeye başladığını duyunca Alex ne diyecek!

Rosie: Ona söyleyebilirsin.

Katie: Ah, hâlâ konuşmadığınızı unutmuşum.

Rosie: Evet, şey, bu biraz uzun bir hikâye tatlım.

Katie: İnsanlar bir şeye uzun hikâye diyorsa bil ki çok aptalca ve önemsiz bir şey olmuştur ve sana anlatamayacak kadar utanıyorlardır. Neden onunla konuşmuyorsun?

Rosie: Çünkü artık ne yaptığını umursamıyorum. Hayatını istediği gibi mahvedebilir ve artık benim yapabileceğim bir şey kalmadı. Her neyse, zaten söyleyeceklerimi duymak da istemiyor.

Katie: Komşumuz Rupert, "Hatalar keşfe açılan kapıdır," diyor.

Rosie: Onu söyleyen Rupert değil, James Joyce.

Katie: James ne? Onu tanımıyorum.

Rosie: Öldü.

Katie: Öyle mi? Yakından mı tanırdın?

Rosie: Okulda size ne öğretiyorlar?

Katie: Şu sıralar cinsellik eğitimi görüyoruz. İnanılmaz derecede sıkıcı.

Rosie: O konuda sana katılıyorum. Her neyse, Alex'e dönelim. O resmen kişilik değiştirdi tatlım. Benim tanıdığım adam değil artık. Değişti.

Katie: Tabii ki değişir. Sen onunla tanıştığında beş yaşındaydı ve salyaları akıyordu. Sizin yaşınıza geldiğimizde Toby hâlâ on dört yaşındaymış gibi davranırsa endişelenmeye başlarım doğrusu.

Rosie: İyi, o halde bilge bir kadın olarak seni uyarayım, otuz iki yaşında olduğu halde kendini hâlâ on dört yaşında sanan sürüyle adam tanıyacaksın.

Katie: Tabii tabii. Bu sözleri daha önce de duydum. Babam Noel'de geliyor, bilyor muydun? Noel yemeğini o ve ailesiyle birlikte yer miyiz diye soruyor. Bu yıl ikimizin yalnız olacağını bildiğim için bunun harika bir fikir olduğuna karar verdim.

Rosie: Yaşasın. Bir an önce Noel gelsin!

Selam tatlım,

Umarım her şey yolundadır. Hafta sonu sizi görmek çok güzeldi. Ziyaretimize gelip bize katıldığınız için teşekkürler. Tekrar geldiğinizde evin daha derli toplu olacağına söz veriyorum ama aylarca yolculuk ettikten sonra yerleşmek çok zor geliyor.

Yeni bir bölgenin yeni bir köyündeki yeni bir eve yerleşmek bizim için tam bir macera. Buradaki herkes çok cana yakın ve İrlanda dilini yeniden hatırlamaya başlıyoruz. Yine de senin apartmanındaki kadar eğlenceli komşularımız yok.

Sen benim olağanüstü cesur küçük kızımsın Rosie. Baban ve ben seninle gurur duyuyoruz. Umarım bunu biliyorsundur. Çok güçlüsün ve hiçbir şeyin seni yıkmasına izin vermiyorsun. Katie'nin sahip olabileceği en iyi annesin. O da hakkını arayan genç bir kız oldu, değil mi? Tam annesinin kızı. Zor bir döneminde seni yalnız bıraktığımız için üzgünüm. Katie'yle birlikte İsmilazımdeğil'in üstesinden gelmeye çalıştığınız dönemde sizi bırakmaya içim hiç elvermedi. Ama sen güçlüsün ve seni öldürmeyen şey bil ki seni daha güçlü kılacaktır.

Alex'in düğününe gidememen çok üzücü. Sandra'yla konuştuğumda bana Noel'de çok büyük bir düğün yapmayı planladıklarını söyledi. Bebek doğmadan ve Bethany'nin karnı fazla büyümeden önce evlenmek istiyorlarmış. Sandra, Katie'yle birlikte seni düğünde görmeyi çok istiyor, onlar da büyüdüğünüze tanıklık ettiler. Açıkçası Bethany'den pek hoşlanmadığı izlenimine kapıldım ama Alex'i seviyor ve ona destek olmaya çalışıyor.

Sandra, Dennis ile beni de davet etti ama ne yazık ki biz gidemeyiz çünkü Noel'i Paris'te Stephanie ve Pierre'le birlikte geçireceğiz. Paris'te Noel şüphesiz çok güzel olacaktır ve iki numaralı kız torunumla tanışmayı iple çekiyorum! Katie ve senin gelememenize çok üzülüyorum ama babasıyla ilk Noel'ini geçirmek istemesini de anlıyorum. Diğer büyükannesi ile büyükbabasını tanımak istemesini de anlıyorum. Noel günü ben Katie'nin yanında olamazken onların olmasını kıskanmıyorum desem yalan olur!

Kevin bir kızla tanışmış, inanabiliyor musun? Noel'i de o ve ailesiyle birlikte Donegal'de geçirecek! Ciddiler sanırım! Kız da Kevin'ın çalıştığı otelde garsonmuymuş ne, tam emin değilim. Kevin'ı bilirsin, bilgilendirme konusunda pek iyi sayılmaz.

Babanın selamı var. Şiddetli grip olduğu için yatıyor. Sizin döndüğünüz gün hastalandı ve size bulaştırmadığı için şanslısınız. Yolculuktan döndüğümüzden beri çok yorgun. Altmış yaşına girdiğimize inanamıyorum Rosie. Zaman nasıl akıp gitti anlamadım, her günün tadını çıkarmaya bak. Her neyse, artık gitmeliyim çünkü baban bana seslenip duruyor. Halini görsen ölüm döşeğinde sanırsın!

Dublin'deki iki kızımla gurur duyuyorum.

Sevgiler,

Annen

Dr. Reginald & Miranda Williams
Katie Dunne'u sevgili kızları Bethany ile
Dr. Alex Stewart'ın
28 Aralık günü saat 14.00'te
Harvard Üniversitesi
Memorial Kilisesi'ndeki düğün törenlerine davet ediyorlar.
Yemek Boston Harbor Otel'de verilecektir.
LCV Miranda Williams

40

Mutlu Dul Dublinliler internet sohbet odasına hoş geldiniz. Şu an sohbet eden altı kişi var.

Dul_1: Ah YalnızKadın bir an olsun haline ağlamaktan vazgeç ve durumunu düşün. Şu an üzgün değil, kızgın olmalısın. Benden sonra tekrar et hadi, ben güçlü bir kadınım.

YalnızKadın: Ben güçlü bir kadınım.

Dul_1: Hayatımı ben kontrol ediyorum.

YalnızKadın: Hayatımı ben kontrol ediyorum.

Dul_1: Tommy'nin gitmesinin sebebi ben değilim.

YalnızKadın: Tommy'nin gitmesinin sebebi ben değilim.

Dul_1: Ve gitmiş olması umurumda değil çünkü o piçin teki.

YalnızKadın: Bunu söyleyemem!

Dul_1: Bak, istersen hayatını senin yerine ben mercek altına yatırayım. Evliliğinizin altıncı ayında seni bırakıp gitti, eşyaları, mutfak gereçlerini, banyodaki paspasa varana kadar her şeyi aldı ve sana sadece bir *not* bıraktı. Şimdi Tanrı aşkına benden sonra tekrarla. Beni bırakıp gitmiş olması umurumda değil çünkü o piçin teki!

YalnızKadın: Beni bırakıp gitmiş olması umurumda değil çünkü o PİÇİN teki!

Dul_1: Def et gitsin!

YalnızKadın: Def et gitsin!

KararsızBiri: Arkadaşlar, bu yaptığımızın YalnızKadın'a faydası var mı, emin değilim.

Dul_1: Kes sesini, sen hiçbir şeyden emin olamıyorsun zaten.

YalnızKadın: Kes sesini, sen hiçbir şeyden emin olamıyorsun zaten!

Dul_1: YalnızKadın, *bunu* tekrar etmen gerekmiyordu.

Kırçiçeği: Ha ha ha ha.

KararsızBiri: Tanrım, burada senden başka söz sahibi kimse var mı Dul_1?

Dul_1: Senin herhangi bir konuda fikir belirttiğin görülmüş değil ki.

BekârSam: Bence herkes sakin olsun. Saçmalama KararsızBiri, tabii ki hepimiz senin de fikrini duymak istiyoruz. Leonard başkasıyla ilişkiye başlayıp seni bıraktığında ne yaptın?

Dul_1: Aklını kullanıp misafir odasına taşındı ve hayatı durdu.

BekârSam: Dur bakalım Dul_1, ona bir şans ver.

KararsızBiri: Teşekkürler BekârSam, çok naziksin. Ben boşanmaya inanmıyorum. Katolik Kilisesi'nin öğretilerini izliyorum ve Papa'nın ta kendisi, boşanmanın toplumda "veba gibi yayılan kötücül" bir şey olduğunu söyledi. Ben de ona katılıyorum. Ailenin amacı bir arada olmaktır ve ne olursa olsun bir arada kalmalıyız.

Dul_1: Olabilir ama Papa benim eski kocamla evlenmedi, bunu hatırlatmadan geçemeyeceğim.

KararsızBiri: Ben bu konuşmaya devam etmiyorum. Tarzın hiç hoş değil.

Kırçiçeği: Katolik Kilisesi evliliğin feshini kabul ediyor. Neden bunu kabul etmiyorsun?

KararsızBiri: Olmaz.

Kırçiçeği: Neden? Boşanmadan farksız. Tek fark bunu Papa veriyor, bir bakıma kutsuyor.

KararsızBiri: Olmaz.

Kırçiçeği: En azından sebebini söyleyemez misin?

Dul_1: Çünkü evliliğini bitirmek istemiyor, nokta.

KararsızBiri: Hayır Dul_1, yalnızca doğru olmayacağını düşünüyorum. Çocuklar için.

Dul_1: Hafta sonları sen evde oturup o başkalarıyla çıktığı halde televizyonlu ve banyolu yatak odasına el koyup seni misafir odasında uyumaya zorlamasının "çocuklar için faydası" nedir sence? Çocukların yedek oda ve birden fazla partner olması gerektiği düşüncesiyle evlenecekler.

YalnızKadın: Onun başkalarıyla *çıkmasına* izin mi veriyorsun?

KararsızBiri: Ah, çıkmak sayılmaz. Dul_1'in söylediklerine bakma, bu gece yine formunda. Kocam iş yemeklerine çıkıyor. Bunu yapmasına engel olamam, değil mi? Ayrıca patronu kadın diye de endişelenmem yersiz. Patron erkek olsaydı böyle düşünmeyecektiniz.

BekârSam: Evet KararsızBiri. Ama kocan zaten patronuyla ilişki yaşadı...

Kırçiçeği: Ha ha ha ha.

YalnızKadın: KararsızBiri'nin ne düşündüğünü anlıyorum. En azından sevdiği adamla birlikte yaşıyor, onu her gün görüyor, onunla konuşuyor, bütün günü yalnız geçirmek yerine nerede olduğunu ve ne yaptığını biliyor. Kocasının onu sevmemesi kimin umurunda?

KararsızBiri: Bence Tommy'yle aranı düzeltmelisin. Altı ay bir evliliğin yürüyüp yürümediğini görmek için yeterli bir süre değil.

Dul_1: KararsızBiri, Tommy banka hesaplarında bir kuruş bırakmamış, alyansını çalmış, mobilyaları, televizyonu, CD çaları, YalnızKadın'ın bütün CD'lerini, kıyafetlerini *ve* özel eşyalarını alıp *kaçmış*. Onu polis merkezinde teşhis etmek dışında neden geri istesin ki?

KararsızBiri: Çünkü onu seviyor ve evlilikler sonsuza dek sürer.

Dul_1: Ama adam *hırsız*. Siz kafayı yemişsiniz.

Kırçiçeği: Aşkın gözü kördür derler, bilirsin.

Dul_1: Bu sohbet odasındakilerin kulakları sağır olmuş ve dilsizler aynı zamanda.

Düğünçiçeği sohbete katıldı.

Dul_1: Kes sesini, sen hiçbir şeyden emin olamıyorsun zaten.

YalnızKadın: Kes sesini, sen hiçbir şeyden emin olamıyorsun zaten!

Dul_1: YalnızKadın, *bunu* tekrar etmen gerekmiyordu.

Kırçiçeği: Ha ha ha ha.

KararsızBiri: Tanrım, burada senden başka söz sahibi kimse var mı Dul_1?

Dul_1: Senin herhangi bir konuda fikir belirttiğin görülmüş değil ki.

BekârSam: Bence herkes sakin olsun. Saçmalama KararsızBiri, tabii ki hepimiz senin de fikrini duymak istiyoruz. Leonard başkasıyla ilişkiye başlayıp seni bıraktığında ne yaptın?

Dul_1: Aklını kullanıp misafir odasına taşındı ve hayatı durdu.

BekârSam: Dur bakalım Dul_1, ona bir şans ver.

KararsızBiri: Teşekkürler BekârSam, çok naziksin. Ben boşanmaya inanmıyorum. Katolik Kilisesi'nin öğretilerini izliyorum ve Papa'nın ta kendisi, boşanmanın toplumda "veba gibi yayılan kötücül" bir şey olduğunu söyledi. Ben de ona katılıyorum. Ailenin amacı bir arada olmaktır ve ne olursa olsun bir arada kalmalıyız.

Dul_1: Olabilir ama Papa benim eski kocamla evlenmedi, bunu hatırlatmadan geçemeyeceğim.

KararsızBiri: Ben bu konuşmaya devam etmiyorum. Tarzın hiç hoş değil.

Kırçiçeği: Katolik Kilisesi evliliğin feshini kabul ediyor. Neden bunu kabul etmiyorsun?

KararsızBiri: Olmaz.

Kırçiçeği: Neden? Boşanmadan farksız. Tek fark bunu Papa veriyor, bir bakıma kutsuyor.

KararsızBiri: Olmaz.

Kırçiçeği: En azından sebebini söyleyemez misin?

Dul_1: Çünkü evliliğini bitirmek istemiyor, nokta.

KararsızBiri: Hayır Dul_1, yalnızca doğru olmayacağını düşünüyorum. Çocuklar için.

Dul_1: Hafta sonları sen evde oturup o başkalarıyla çıktığı halde televizyonlu ve banyolu yatak odasına el koyup seni misafir odasında uyumaya zorlamasının "çocuklar için faydası" nedir sence? Çocukların yedek oda ve birden fazla partner olması gerektiği düşüncesiyle evlenecekler.

YalnızKadın: Onun başkalarıyla *çıkmasına* izin mi veriyorsun?

KararsızBiri: Ah, çıkmak sayılmaz. Dul_1'in söylediklerine bakma, bu gece yine formunda. Kocam iş yemeklerine çıkıyor. Bunu yapmasına engel olamam, değil mi? Ayrıca patronu kadın diye de endişelenmem yersiz. Patron erkek olsaydı böyle düşünmeyecektiniz.

BekârSam: Evet KararsızBiri. Ama kocan zaten patronuyla ilişki yaşadı...

Kırçiçeği: Ha ha ha ha.

YalnızKadın: KararsızBiri'nin ne düşündüğünü anlıyorum. En azından sevdiği adamla birlikte yaşıyor, onu her gün görüyor, onunla konuşuyor, bütün günü yalnız geçirmek yerine nerede olduğunu ve ne yaptığını biliyor. Kocasının onu sevmemesi kimin umurunda?

KararsızBiri: Bence Tommy'yle aranı düzeltmelisin. Altı ay bir evliliğin yürüyüp yürümediğini görmek için yeterli bir süre değil.

Dul_1: KararsızBiri, Tommy banka hesaplarında bir kuruş bırakmamış, alyansını çalmış, mobilyaları, televizyonu, CD çaları, YalnızKadın'ın bütün CD'lerini, kıyafetlerini *ve* özel eşyalarını alıp *kaçmış*. Onu polis merkezinde teşhis etmek dışında neden geri istesin ki?

KararsızBiri: Çünkü onu seviyor ve evlilikler sonsuza dek sürer.

Dul_1: Ama adam *hırsız*. Siz kafayı yemişsiniz.

Kırçiçeği: Aşkın gözü kördür derler, bilirsin.

Dul_1: Bu sohbet odasındakilerin kulakları sağır olmuş ve dilsizler aynı zamanda.

Düğünçiçeği sohbete katıldı.

Dul_1: Hah işte hepinizin sorununa mantıklı bir çözüm getirecek biri geldi.

Düğünçiçeği: Bu adam aşağılık herifin teki, biliyor musunuz? O kadınla evlendi.

Dul_1: Aman ne güzel, def et gitsin.

BekârSam: Seni aradı mı?

Düğünçiçeği: Onu arayıp sormamamı söylediği günden beri hiç haber almadım.

BekârSam: Belki son dakikada bir davetiye yollar diye düşünmüştüm.

Düğünçiçeği: O küçük bencil...

KararsızBiri: Ama sen de ona kabalık etmişsin Düğünçiçeği. O kadınla evlendiği için sebepsiz yere onu suçlamışsın.

YalnızKadın: Keşke benim babam da Tommy'yi terfi edebilseydi. O zaman kesin bana dönerdi.

Dul_1: Haklısın. Sevgi dolu, harika bir evliliğin olurdu. Çok sağlıklı düşünüyorsun YalnızKadın.

Düğünçiçeği: On üç yaşındaki bir kızı Boston'a tek başına davet ediyor, düşünsenize. Bu adam aklını kaçırmış olmalı. Kesin... Böyle biri benim dostum olamaz artık.

YalnızKadın: Ben olabilir miyim?

Dul_1: Zavallı, çok zavallı bir kadınsın.

YalnızKadın: Yine ne yaptım?

Kırçiçeği: Peki seni davet etse gider miydin Düğünçiçeği?

Düğünçiçeği: Üstüne para verse gitmezdim.

YalnızKadın: Düğüne gitmeyeceğini bildiği için fazladan bir davetiye bastırmaya gerek duymamış işte. Davetiyeler çok pahalı biliyor musunuz? Tommy'yle davetliler listesini yeniden gözden geçirmemiz gerekmişti. O zamanlar nasıl da mutluyduk!

Dul_1: Belki de bu evliliğin, davetlilerin büyük kısmını tanıyacak kadar uzun sürmeyeceğini biliyordu.

YalnızKadın: Bu haksızlık.

Düğünçiçeği: Şey, bu insanların para sıkıntısı yok, inanın. Bence Katie'yi davet edip de beni etmemesinin tek sebebi kızgınlığını yüzüme vurmak istemesi. Tene sürülen maske gibi bütün yüzüme dağıtmak istedi... Her neyse, zaten o evliliğin fazla uzun sürmeyeceğini biliyorum. Yakında bu sohbet odasına katılmaya başlar çünkü o kadın şeytanın teki, bunu hissediyorum.

Dul_1: Hayır, bence kötü olan boşanmak, haksız mıyım KararsızBiri?

Kırçiçeği: Ha ha ha ha ha.

KararsızBiri: Hiç komik değil.

Dul_1: Bütün gece gülmekten başka bir şey yapmadı. Sanırım Kırçiçeği, gerçek kır çiçeklerini taklit ediyor. Ne demek istediğimi anlamışsınızdır.

KararsızBiri sohbetten ayrıldı.

Kırçiçeği: Çok üstüne gidiyorsun Dul_1.

Dul_1: Of, saçmalama, bence hoşuna gidiyor. Her gece dönüp dolaşıp buraya gelmiyor mu? Bence gün boyunca yetişkin sohbeti yapabildiği tek yer burası.

Düğünçiçeği: Herkesin Noel'i iyi geçti mi?

Kırçiçeği: Hafta boyunca parti havasındaydım. Harikaydı. Hayatımda hiç bu kadar çok Noel Baba'nın kucağına oturmamıştım. Her neyse, artık gitmeliyim. Bu geceki kıyafet partisine hazırlanmam gerekiyor. Playboy kılığına giriyorum. Hoşça kalın.

Kırçiçeği sohbetten ayrıldı.

Düğünçiçeği: Ya diğerleri?

Dul_1: Sanırım ben on kilo aldım.

YalnızKadın: Benim için sakin geçti.

BekârSam: Televizyondaki programlar bu yıl iyiydi.

Dul_1: Evet.

Düğünçiçeği: Evet, Noel programlarını seviyorum.

Dul_1: Çocukları oyalamak için de iyi.

Düğünçiçeği: Evet.

BekârSam: Belgeseller de iyi.

Düğünçiçeği: Hı hı.

Dul_1: Dün gece kutup ayılarıyla ilgili olanını izledim.

Düğünçiçeği: Ben de izledim...

BekârSam: Bütün kutup ayılarının solak olduğunu bilmiyordum.

Düğünçiçeği: Evet, çok ilginçti... salyangozlar da...

Dul_1: Onlar da mı solak?

BekârSam: Hayır, ama üç yıl uyuyabiliyorlarmış.

Düğünçiçeği: Şanslı hayvancıklar...

Dul_1: Evet, Noel'de televizyon izlemek güzel...

BekârSam: Noel'de yalnız olmak da güzel, sakin ve huzurlu.

YalnızKadın: Tam bir sessizlik ve huzur...

BekârSam: Ben ve eski sevgilim her Noel'de büyük partiler verirdik, sürekli bir şeyler yapardık. Her gece dışarı çıkar, evde olduğumuzda da eğlenirdik. Kendimize pek vakit ayıramazdık. Ama bu çok farklı. Etrafında kimse yok. Bu yıl ne parti vardı ne misafir...

Düğünçiçeği: Benim için de öyle.

Dul_1: Of, kimi kandırıyoruz ki? Berbattı, bu geçirdiğim en kötü Noel'di.

Düğünçiçeği: Benim de.

BekârSam: Benim de.

YalnızKadın: Benim de.

Bu konuşmayı yazdırmak için tıklayın.

Julie Casey'den

Rosie'ye

Konu: Sana gelen faks

Bu kadar "yoğun" çalışırken seni rahatsız etmek istemiyorum (Ruby nasıl?) ama birkaç dakika önce ofisime bir faks geldi. Senin adın yazmıyor ama sana geldiğini tahmin ediyorum. Diğer hangi çalışanım özel işleri için benim faks numaramı verir ki? Altındaki "Josh'tan" yazısından başka bir şey çözemedim. Odama gel de al. Ha, bu arada gelirken telefonunu benim odama yönlendir, iki kahve ve bir paket de sigara al.

Sosyal Hayatlar, *Eloise Parkinson*

Yılın (en azından ayın) düğününe katılacak kadar şanslı olanlarımız, Bay ve Bayan Reginald Williams'ın kızları Bethany ile Dr. Alex Stewart'ın düğünündeki üç yüz konuk müthiş bir ihtişam, zevk ve gösterişle doydu.

Harvard Üniversitesi'ndeki Memorial Kilisesi'nde yapılan düğünde hiçbir masraftan kaçınılmamıştı. Kırmızı güller ve kırmızı mumlar, mutlu bir hayata adım atan bu hoş çifte yol gösterircesine koridor boyunca uzanıyordu.

34 yaşındaki Bethany, ünlülerin dostu olan arkadaşı (benim de) Jeremy Durkin'in tasarladığı zarif ve beyaz gelinliğiyle her zamanki gibi olağanüstü görünüyordu. Vücudunu saran elbisenin üst kısmı binlerce inciyle süslenmişti (ve kulaktan kulağa dolaşan hamileliğini gizlemişti). Bethany, gururlu babası ünlü cerrah Dr. Reginald Williams'ın koluna girip ilerlerken kat kat tülden oluşan balerin tarzı eteği de hışırdıyordu.

Gelinin annesi Miranda Williams, dikkatleri kızından neredeyse bütünüyle kendi üstüne çeken muhteşem Philip Treacy imzalı şapkasıyla tamamladığı kırmızı Armani pantolon takımının içinde kusursuz görünüyordu. Podyum mankenleri (Bethany'nin arkadaşları) Sara Smythe ve Hayley Broadbank, Bethany'nin iki nedimesiydi ve neredeyse hiç olmayan kıvrımlarını bütünüyle saran kırmızı

ipek kumaştan seksi ve dar elbiseler giymişlerdi. Fransız manikürlü parmaklarının arasında yarım düzine gül vardı (ve hepsini de ben kaptım). Bethany'nin dalgalı sarı saçları ensesinde sıkı bir topuz yapılmış, müstakbel annenin kusursuz bir gelin gibi görünmesine yardımcı olmuştu.

Koridorun başında kendinden emin görünümlü Yakışıklı Prens, prensesine gururla bakıyordu. Klasik siyah renkte, üç düğmeli bir ceket ile beyaz gömlek giymiş, kırmızı bir kravat takıp yakasına da tek bir kırmızı gül iliştirmişti. O gün her şey gerçekten de fazlasıyla güllüydü.

Damadın üniversite aşkı Sally Gruber'la evliliğinden olan beş yaşındaki oğlu Josh Stewart tarafından yapılan sağdıç konuşması, sınırsız yemeklerin sunulduğu Boston Harbor Otel'de yapıldı.

Gün Sosyal Hayatlar*'ın beklentisini (ve standartlarını) tam anlamıyla karşıladı ve yeni evlilerin karı-koca olarak ilk dansına tanık olanlar bu evliliğin sonsuza dek süreceği konusunda fikir birliğine vardılar. Umarız birlikte uzun, mutlu, zenginliklerle ve güzelliklerle dolu bir evlilikleri olur. Ben de en sevdiğiniz düğün köşe yazarı olarak kendi aşkımı bulmak üzere buketimle birlikte düğünden ayrıldım.*

Rosie,
Doğum günün kutlu olsun dostum.
Yeni bir yaşa daha giriyorsun.
Ruby

Stephanie'den
Rosie'ye
Konu: Ziyaretin

Önümüzdeki ay gelip Sophia'yla tanışacağın günü iple çekiyorum. O da seninle tanışacağı için çok heyecanlı. Jean-Louis her zamanki gibi hiperaktif.

Otuz üçüncü yaşın kutlu olsun kardeşim. Eminim Ruby'yle gece geç saatlere kadar eğleneceksinizdir.

Sevgili Alex ve Bethany,

Oğlunuzun doğumunu tebrik ederiz.

Gelecekte çok mutlu olmanızı dileriz. Josh'ın çok istediği erkek kardeşe kavuşmasına seviniyoruz!

Rosie ve Katie

On dördüncü yaşın kutlu olsun küçük meleğim.

Bu gece diskoda iyi eğlen ama unutma içki yok, seks yok, uyuşturucu yok.

Kucak dolusu sevgiler,

Annen

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Cuma akşamı öpüşüp dans ettiğin bu çocuk da kim Katie Dunne?

Katie: Konuşamıyorum anne. Bay Simpson sene sonu sınavı için gerekli çok önemli bir şey anlatıyor. Onu dinlemeliyim.

Rosie: Yalancı.

Katie: Yalan söylemiyorum. Her ne anlatacaksa önemli olduğunu biliyorum.

Rosie: Hadi, çıkar ağzındaki baklayı. Kimdi o çocuk?

Toby: Selam Rosie.

Rosie: Ah Toby, harika zamanlama. Cuma gecesi diskodaki gizemli çocuk hakkında kızımı sorguluyordum.

Toby: Ah ha ha ha. Haberler çabuk yayılıyor.

Katie: Ona söyleme Toby.

Rosie: Yani duyduklarım doğru mu?

Toby: Evet.

Katie: Evet. Toby de gece boyunca Monica'yla öpüştü.

Rosie: Olamaz Toby! Ağlak Monica'yla mı?

Toby: Neden ikiniz ona öyle diyorsunuz? Benimle birlikteyken ağlamıyor.

Rosie: Çünkü biz onu okul diskosunda herkesin önünde öpmüyoruz. Hadi sevgili kızım, bana dön ve yeni filizlenen aşkının detaylarını anlat.

Katie: Adı John McKenna, on beş yaşında, benden bir yaş büyük ve gerçekten de iyi biri.

Rosie: Aaah, senden büyük.

Katie: Biliyorum anne. Zevkliyim.

Toby: Sence nasıl biri Toby?

Toby: İyi. Okulun futbol takımında. İyi biri.

Rosie: Benim için gözünü ondan ayırmazsın, değil mi?

Katie: Anne! Artık hiç susmayacak!

Rosie: Onunla yattın mı?

Katie: Anne! Ben on dört yaşındayım!

Rosie: Son zamanlarda televizyonda hamile kalan on dört yaşında kızlar görüyorum.

Katie: Ben onlardan değilim!

Rosie: İyi. Uyuşturucu kullandın mı?

Katie: Anne! Kes artık! Uyuşturucuyu nereden bulayım?

Rosie: Bilmiyorum ama son zamanlarda televizyonda uyuşturucu kullanan hamile, on dört yaşında kızlar görüyorum.

Katie: İyi, ben onlardan değilim!

Rosie: İyi. İçki içtin mi?

Katie: Anne! Toby'nin annesi bizi okula bıraktı, sonra da aldı. İçki içecek zamanı nereden bulacaktık?

Rosie: Bilmiyorum. Son zamanlarda televizyonda uyuşturucu kullanan hamile ve sarhoş on dört yaşında kızlar görüyorum.

Katie: Benim onlardan biri olmadığım kesin!

Toby: Hangi televizyon programlarını izliyorsun?

Rosie: Çoğunlukla haberleri.

Katie: İyi, endişelenmene gerek yok. Tüm bunları yapmanın aptallıktan başka bir şey olmadığı konusunda bana yeterince ders verdin. Tamam mı?

Rosie: Tamam. Öpüşmek güzeldir ama daha ileriye gitme. Tamam mı?

Katie: Anne! Benim de tek istediğim bu zaten!

Rosie: İyi, hadi şimdi ikiniz de işinize bakın. Bu dersten A almanızı bekliyorum!

Katie: Bizi rahatsız etmeye devam edersen alamayacağız!

Ruby: Çocuklar tatile girdiğine göre önümüzdeki iki ay ne yapacaksın? Bu kadar uzun tatilin olduğu için çok şanslısın. Azgın Andy bana bütün tatillerimi harcadığımı söyledi ama bu çok saçma çünkü o günlerde hastaydım. Yılın altmış beş günü hasta olup da hâlâ hayatta kalacak birini tanımadığını söyledi.

Rosie: Yani hiç tatil yapamayacak mısın? Hafta sonu tekneyle İngiltere'ye gideriz diye düşünmüştüm. Blackpool'a filan.

Ruby: Artık gidebilirim. Bana iki hafta tatil izni verirse Dünya Salsa Şampiyonası'nı kazandıktan sonra Oprah beni ve Gary'yi programına çağırdığında Azgın Andy Raptiye Şirketi'nden bahsedeceğimi söyledim. Sen ne yapacaksın?

Rosie: Emin değilim. Julie okulda yetişkinlere yönelik dersler olacağını söyledi. Her zaman istediğim gibi otel yönetimi üzerine ders alabilirim. Çok kolaymış gibi...

Ruby: Neden kolay olmasın? Bak Rosie, deneyene kadar bilemezsin. Seninle tanıştığımızdan beri otelde çalışmaktan bahsedip duruyorsun. Otellere karşı takıntılısın; evin otel eşyalarıyla dolu. Yerdeki çalıntı paspaslardan banyo kapısını açamıyorsun. Bu hayranlığını anladığımı söyleyemem ama o otellerden birinde çalışmak senin en büyük hayalin.

Rosie: Julie bana o derslere katılmazsam beni kovacağını söyledi. Ama dersler bittikten sonra da kovacak zaten.

Ruby: Onu dinle; sana yıllarca öğretmenlik yaptı.

Rosie: Ama Ruby, diploma almak iki yıl sürüyor ve pahalı. Her gün akşama kadar hem çalışıp hem de derslere katılacağım. Çok zor.

Ruby: Ama ama ama ama Rosie Dunne. Sorun nedir? Önümüzdeki üç sene için daha iyi planların mı var?

Sevgili Rosie,

Sana hemen yanıt veremediğim için kusura bakma. Son birkaç ay Alex ve benim için çok yoğun geçti. Evlilik hayatına alışmaya çalışırken hemen arkasından bebeğin gelmesi bizi gerçekten yordu.

Küçük kartın bizi çok sevindirdi. Umarız İrlanda'da Katie ve sen de iyisinizdir.

En iyi dileklerimle,

Bethany (Alex, Thoe ve Josh)

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Haklısın Ruby, önümüzdeki iki yıl boyunca yapacak daha iyi bir işim olmayacak. Neden kendimi eğitime adamayayım?

41

Merhaba anne,

Yine kış geldi. Ayların bu kadar çabuk geçmesi çok ürkütücü. Ben farkına varmadan yıl geçip gidiyor. Katie'nin büyüyüp değiştiğini izlemek benim için takvim gibi. Çok hızlı büyüyor, kendi fikirlerini ifade etmeyi öğreniyor, benim de her şeyin yanıtını bilmediğimi fark ediyor. Ve bir çocuk bunu anlamaya başladı mı artık başın belada demektir.

Bense yolculuğuma devam ediyorum anne. Artık bütünüyle geride bıraktığım yer ile şimdi gitmeye çalıştığım yer arasındaki noktada sıkışıp kalmış gibiyim. Sanırım henüz kendimi tam anlamıyla toparlayamadığımı söylemeye çalışıyorum. Hâlâ. Yani geçen yıl babam ve sen bir yolculuğa çıktınız. Hiçbir ülkede birkaç haftadan uzun kalmadınız ama şu an ikiniz de benden daha kararlı görünüyorsunuz. Üstelik ben geçen yılımı yolculuk ederek de geçirmedim. İkiniz de nerede olmak istediğinizi biliyorsunuz. Sanırım birbirinizden destek alıyorsunuz ve babamın olduğu her yer senin için ev gibi.

Evin bir yer değil, bir duygu olduğunu öğrendim. Bu evin mümkün olduğunda güzel görünmesini sağlayabilirim, pencere pervazlarına mümkün olduğunca çok çiçek saksısı, ön kapıya da hoş geldiniz paspası koyabilirim, şöminenin üstüne "Evim Güzel Evim"

yazılı bir tabela asabilirim, önlük takıp kurabiye pişirebilirim ama doğrusu burada sonsuza dek yaşamak istemediğimi de biliyorum.

Tren bileti alabilecek parayı toplamak için tren istasyonunda durup sokak müzisyenliği yapmaya benziyor. Tabii ki benim için bu hayattaki en önemli kişi Katie. Onunla olduğum her yerde kendimi evimde hissetmeliyim ama hissedemiyorum çünkü o evi ona sağlayan kişi benim. Birkaç yıl sonra Katie gidecek ve bana şu anki kadar ihtiyacı olmayacak.

Katie gittiğinde kendi düzenimi kurmalıyım. Bunu yapmalıyım çünkü ufukta beni kurtarmaya gelecek Yakışıklı Prens göremiyorum. Peri masalları küçük çocuklar için uydurulmuş saçma sapan, küçük hikâyeler. Ne zaman sıkıntıya girsem uzun saçlı, tatlı dilli bir adamın koşarak bana geldiğini hayal ediyorum (tabii at üstünde koşarak, kendisi koşarak değil). Sonra hayatıma bir erkeğin girmesini istemiyorum çünkü beni sıkıntıya sokan zaten onlar.

Şu an Katie'nin antrenörü gibiyim. Onu yetişkinlerin yaşamı denen büyük mücadeleye hazırlıyorum. O benden sonraki hayatını neredeyse hiç düşünmüyor. Tabii ki dünyayı dolaşıp *bensiz* bir yaşam kurabilmek için DJ'lik yapmak istiyor ama o *bensiz* olma kısmı henüz kafasına dank etmiş değil. Zaten şimdilik buna gerek de yok, daha on dört yaşında. Her neyse, henüz kendi kararlarını alabilecek yaşta değil ve okulu bırakma fikrine şiddetle karşı çıkıyorum.

Gerçi şu yeni erkek arkadaşı John sayesinde son zamanlarda sabahları onu yataktan kaldırmam gerekmiyor. Birbirlerinden hiç ayrılmıyorlar. Her cuma gecesi John'un evinin yakınlarındaki GAA[5] kulübündeki diskoya gidiyorlar. John tam bir sporcu ve Dublin küçükler takımında hokey oynuyor. Hatta bu pazar günü hep birlikte Dublin-Tipperary karşılaşmasını izlemeye gidiyoruz. Çok heyecanlı. Aslında benim için biraz sıkıntılı çünkü ben araba kullanmıyorum ve bazen o görevi Ruby'ye veriyorum. Buna da

5 İskoçya Atletizm Birliği. (ç. n.)

Bayan Tembel'i Gezdirmek adını taktı. Ama John'un annesi çok tatlı ve bazı haftalar Katie'yi alıp eve bırakacak kadar da nazik.

Son zamanlarda Toby'yi görmüyorum, ondan bahsettiğini de duymuyorum ama en küçük çocuğunu okula bırakan annesini gördüm ve Toby'nin de Katie gibi davrandığını, yeni kız arkadaşı Monica'dan ayrılmadığını söyledi.

Ben on dört yaşındayken kimseyle çıkmıyordum. Bugünkü çocuklar gerçekten de çok çabuk büyüyor... (ÇOK YAŞLANMIŞIM GİBİ KONUŞTUM!) Tamam, tamam anne, burnundan soluduğunu hissedebiliyorum. Ben on sekiz yaşında hamile kaldım. Ne bir işim ne eğitimim ne de beni seven bir adam vardı ve sinirlerinizin iyice bozulmasına sebep oldum. Ama dünyanın bazı ülkelerine göre ben yaşlıyım. O yüzden bu işe daha önce başlamadığım için şansına şükretmelisin.

Kevin hafta sonunda uğradı, kız arkadaşını da getirmişti. Çok tatlı bir kız ama Kevin'da ne bulduğunu bilmiyorum. Bir yıldır çıktıklarını biliyor musun? Doğrusu benim kardeşim gerçekten de ketum biri. Ağzından lafı zorla alıyorsun! Kimbilir, belki de Dunne ailesi için yeniden düğün çanları çalar! Babama söyle, şu kirli eski smokinini tavan arasından indirip üzerindeki örümcek ağları ile naftalinleri temizlesin. Bu kez koridordan geçmek zorunda kalmayacağına sevinir. (Düğünümde onun yüzünden çok gerilmiştim!)

North Strand'deki sarayımın pencerelerinde cam da yok sanırım çünkü rüzgâr olduğu gibi içeri sızıyor. Bu gece çok soğuk ve rüzgârlı. Yağmur da şiddetle camlara vuruyor. Dışarıdaki sokak lambasının ışığı doğruca eve vuruyor. Birazcık sağa kaydırsalar bizim yerimize Rupert'i sinir edecekti. Ama elektrik faturasından beni kurtardığını da eklemeliyim. Gene Kelly'nin şemsiyesiyle dans etmesini bekliyorum. Nasıl oluyor da filmler her şeyin, yağmurun bile eğlenceli görünmesini sağlayabiliyor anlamış değilim.

Her sabah zifiri karanlıkta uyanıyorum (biliyorsun ki güneş bile daha doğmadan kalkmak pek de normal değil). Ev buz gibi oluyor, duştan çıkınca tir tir titreyerek yatak odama geçiyorum,

sonra kendini dışarı atıp her zaman rüzgârlı ve yağmurlu havada on dakika uzaklıktaki otobüs durağına yürüyorum. Kulaklarım ağrıyor ve saçım da başımın etrafını ıslak teller halinde sarıyor. Bu yüzden saçımı yıkayıp kurutmama gerek yok aslında. Maskaram yüzüme bulaşıyor, şemsiyem ters dönüyor ve Mary Poppins'in dağınık haline benziyorum. Sonra otobüs gecikiyor. Ya da çok dolu olduğu için durmuyor. Sonuç olarak ben de sıçan gibi ıslanıp otobüs şoförüyle en az bir kez kavga ederek işe geç kalırken diğer herkes kusursuz makyaj, kıyafet ve saçlarla çoktan gelmiş oluyor. Çünkü onlar yataktan benden bir saat geç kalkıp arabalarına atlıyor, işe geliyor, dersler başlamadan on beş dakika önce okula varıp güne rahatça başlamak için kahvelerini içebiliyorlar.

Yağmurda şarkı söylemekmiş, hadi oradan.

Farkındaysan bugün sana mektup yazıyorum, e-posta değil. Çünkü alt kattaki internet kafeyi işleten adam beni, ona bakarken defalarca yakaladı. Öyle hoş bir yüzü var ki bir ısırık almak istiyorum. Sanırım benim farkımda. O yüzden bu akşam evde kalmaya karar verdim. Yazmamın bir diğer sebebi şu an çalışıyormuşum gibi yapmam. İkimizin de Noel sınavları yaklaştığı için Katie'ye derslerini daha ciddiye alması gerektiğini söyledim. Şey, aslında ben kendi elimle girdim bu işe ve sonuç olarak kitaplarımızı, dosyalarımızı, defter ve kalemlerimizi alıp ikimiz birlikte mutfağa sıkışıyor ve çalışkan rolü yapıyoruz.

O kadar çok çalışacak konu var ki hafta boyunca yemek bile yapamadım. O yüzden de son birkaç gündür alt kattan yiyoruz. Neyse ki Sanjay yemek siparişlerimize yüzde kırk indirim yapıyor ve Rosie, Körili Tavuk adlı yeni bir yemek de buldu. Dün o yemeği siparişimizle birlikte ikram olarak yolladı. Biz de tadına bakıp geri yolladık. Şaka. Bildiğin körili tavuk işte. Önüne bir tek Rosie ismini eklemiş. Hint menüsünde adımı görmek koltuklarımı kabarttı elbette. Ve gecenin bir yarısı sarhoş adamların boğuk bir sesle adımı söylemesi çok ilginç oluyor. Romeo'mun pencerenin dibinde durmuş, hafif uykumdan beni uyandırmak için seslenip

cama taş attığını hayal ediyorum. Sonra cumartesi gecesi saatin sabaha karşı bire geldiğini, barın yeni kapandığını, sarhoş adamların tezgâhın üstünden özel siparişlerini verdiklerini ve taş sandığım şeylerin de yağmur olduğunu fark ediyorum. Ama bir kadın her zaman hayal kurabilir.

Oradan ne zaman geçsem Sanjay'ın karısı gözlerini devirip cık cık ediyor. Sanjay hâlâ beni yemeğe davet ediyor, karısı yanındayken bile söylüyor. Ben de yüksek sesle istediği şeyin doğru olmadığını, medeni durumunu göz önünde bulundurup karısına saygı göstermesi gerektiğini ve evli olmasa bile onunla çıkmayacağımı söylüyorum. Karısı duysun diye yüksek sesle söylüyorum ama ona rağmen kadın cık cıklıyor. Sanjay da bana gülümseyip torbaya koyduğu ekmeği ikram ediyor. Bu adam aklını kaçırmış.

Rupert (diğer komşum) hafta sonu beni Ulusal Konser Salonu'na davet etti. Ulusal Senfoni Orkestrası onun çok sevdiği Brahms Piyano Konçertosu No:2, B flat, Op. 83'ü çalacak. Çıkma teklifi falan değil. Bence Rupert kesinlikle aseksüel biri ve konsere yalnız gitmek istemiyor. Bana da uyar. Ayrıca kolundaki "Annemi Seviyorum" dövmesi de biraz itici. Göğsündeki James Joyce alıntısı da sinirimi bozuyor çünkü Rupert çok uzun boylu ve tam karşıya baktığımda, "Hatalar keşfe açılan kapıdır," yazısını okumak zorunda kalıyorum. Rupert özellikle yan daireme konmuş ve seçtiğim yolların ne kadar yanlış olduğunu bana göstermeye çalışan bir işaretmiş gibi. Ama keşke o mesaj daha anlamlı olsaydı. Hatalar keşfe giden yol çukurlarına daha çok benziyor çünkü. Keşfe giden engebeli yol çok uzun. Engeller ve tehlikelerle dolu. Keşke onun yerine "Çikolata güzeldir" falan yazsaydı.

Hatalardan laf açılmışken, Alex'le hâlâ konuşmuyorum. Sanırım bu kez ciddi. Birbirimize saçma sapan kartlar yollayıp duruyoruz. Dik dik bakma yarışına girmişiz de ikimiz de ilk göz kırpan olmamak için çabalıyormuşuz gibi. Onu çok özlüyorum. Her gün ona anlatmak istediğim öyle aptalca, saçma sapan şeyler yaşıyorum ki. Örneğin bu sabah postacı karşıdaki eve mektup bırakırken adı

da Jack Russell olan Jack Russell cinsi şu aptal küçük köpek ona yine saldırdı. Ben de pencereden baktım ve postacının her sabah yaptığı gibi köpekten kurtulmak için ayağını savurduğunu gördüm. Ama bu kez yanlışlıkla köpeğin karnını tekmeledi ve köpek yere yığılıp uzun süre hareket etmedi. Sonra köpeğin sahibi dışarı çıktı ve postacının, o oraya geldiğinde köpek zaten o haldeymiş gibi yaptığını izledim. Köpeğin sahibi ona inandı ve köpeği uyandırmaya çalışırken bir kargaşa koptu. Sonunda Jack Russell uyandı ve postacıyı görür görmez inleyip eve kaçtı. Çok komikti. Postacı omuz silkip oradan uzaklaştı. Benim kapıma geldiğinde ıslık çalmaya başlamıştı. Böyle şeyler Alex'i çok güldürürdü, özellikle de o sefil köpeğin bütün gece havlayıp beni uyutmadığını ve zavallı postacıdan benim mektuplarımı çaldığını söyledikten sonra.

Bir saniye, Katie benden kopya çekmeye çalışıyor...

MASLOW'UN HİYERARŞİ KURAMI.

Ha ha ha, bu onu biraz oyalar. Evet, şimdilik burada bitirip gerçekten çalışmaya başlıyorum. İkinizle de yakında görüşürüz. Babama selamımı ve onu sevdiğimi söyle.

Ah, bu arada Ruby cumartesi gecesi için bana bir randevu ayarlamış. Onu neredeyse öldürüyordum ama iptal edemiyorum. Dua et seri katil falan olmasın.

Kucak dolusu sevgiler,

Rosie

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Selam Julie. Seni mesaj listeme ekledim. Çevrimiçi olduğunu gördüğüm an sana mesaj yazarım.

Julie: Adını listemde engellersem beni göremezsin.

Rosie: Bunu yapamazsın.

Julie: Ben yan odadayım zaten. Neden benimle mesajlaşma gereği duyasın ki?

Rosie: Benim yöntemim bu. Birçok işi aynı anda yapabildiğimi gösteriyorum. İnsanlarla telefonda konuşurken seninle de internetten işimi yapabilirim. Zaten yaptığın nedir ki Bayan Casey? Masum çocukları korkutmaktan ve öfkeli velilerle toplantı yapmaktan başka bir şey yaptığın yok.

Julie: Tek yaptığım bu Rosie, haklısın. İnan bana sen gördüğüm en kötü öğrencilerden ve en kötü velilerden biriydin. Seni arayıp görüşmeye çağırmaktan nefret ediyordum.

Rosie: Ben de gelmekten nefret ediyordum.

Julie: Şimdi de çıkmış beni mesaj listene ekliyorsun. Her şey nasıl değişiyor. Bu arada önümüzdeki hafta doğum günümü kutluyorum. Gelmek ister misin?

Rosie: Başka kimler geliyor?

Julie: Ah, yirmi yıl kadar önce benden ödü kopan birkaç öğrencim. Toplanıp eski günleri hatırlamak hoşumuza gidiyor.

Rosie: Ciddi misin?

Julie: Hayır tabii ki. Birkaç arkadaşım, aileden de birkaç kişi geliyor. Günün anlam ve önemi sebebiyle biraz içip bir şeyler atıştıracağız. Sonra hepiniz beni kendimle baş başa bırakabilirsiniz.

Rosie: Kaç yaşına giriyorsun? Yaşına uygun bir doğum günü kartı alabilmek için soruyorum. Belki bir rozet falan alırım.

Julie: Öyle bir şey yaparsan kendini kovulmuş bil. Elli üçüme giriyorum.

Rosie: Benden yalnızca yirmi yaş büyükmüşsün. Ben de aramızda asırlar var sanıyordum!

Julie: Ne komik, değil mi? Düşünsene, sen buradan mezun olduğunda ben de senin şu anki yaşındaydım.

Rosie: Kendimi çok yaşlı hissediyorum.

Julie: Yaşlılar tanımadıkları insanlarla randevulaşmaz. Hadi çıkar bakalım baklayı ağzından. Nasıldı?

Rosie: Adı Adam ve fazlasıyla çekici biri. Gece boyunca bana çok nazik davrandı, çok hoşsohbet ve çok da komik biri. Yemeği,

taksiyi, içkileri, hemen her şeyi o ödedi ve cüzdanımı açmama izin vermedi (zaten bu maaşla harcayacak param da kalmıyor ki, öhöm...) Uzun boylu, esmer, yakışıklı ve çok şıktı. Kaşları biçimli, dişleri düzgündü, burun kılları da yoktu.

Julie: Mesleği ne?

Rosie: Mühendis.

Julie: Demek nazik, yakışıklı ve iyi bir işi var. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor. Tekrar buluşacak mısınız?

Rosie: Şey, yemekten sonra teras katındaki dairesine gittik. Sir John Rogerson Rıhtımı'nda yaşıyor. Ev muhteşemdi. Öpüştük, geceyi onun evinde geçirdim. Bana yeniden buluşmayı teklif etti ama ben kabul etmedim.

Julie: Delirdin mi sen?

Rosie: Belki de. Çok iyi bir adamdı ama bir kıvılcım hissetmedim.

Julie: İyi ama daha ilk buluşmanızdı. İlk buluşmada buna karar veremezsin ki. Ne istiyordun, havai fişekler mi?

Rosie: Aslında hayır, hatta tam tersini istiyordum. Sessizlik, sessiz geçen bir an.

Julie: Sessizlik mi?

Rosie: Ah, uzun hikâye. Ama dün gece bana şunu kanıtladı ki her yönden kusursuz bir adam karşıma çıksa da ben henüz hazır değilim. Bence insanlar beni zorlamaktan vazgeçmeli. İyileşip kendimi hazır hissettiğimde birini bulurum.

Julie: Tamam, tamam. Sen bana izin verene kadar kimseyi sana ayarlamaya çalışmayacağım. Bu arada dersler nasıl gidiyor?

Rosie: Hem annelik edip hem ders çalışmak biraz yorucu. Gece saatlerce uyumayıp hayatı, evreni düşünüyorum o kadar. Çalışamıyorum.

Julie: Telaşlanma. Hepimiz aynı yollardan geçtik, inan bana. Benim yaşıma geldiğinde umursamamayı öğreneceksin. Sana yardım edebileceğim bir konu var mı?

Rosie: Aslında var. Zam yapsan harika olurdu.

Julie: Hiç şansın yok. Para biriktirme işi nasıl gidiyor?

Rosie: Çocuğumu besleyip giydirmek, eğitimine para harcamak ve içinde yaşadığım ayakkabı kutusuna kira vermek zorunda kalmasam iyi gidebilirdi.

Julie: Çocuğuna bakma kısmı her zaman engel gibi görünüyor. Yakınlarda Alex'le konuştun mu?

Rosie: Hayır.

Julie: Ah, Rosie. İkiniz de saçmalıyorsunuz. Hayatım sizi ayırmaya çalışarak geçti ama artık eğlenemiyorum. Ona de ki Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey tekrar yan yana oturmamıza izin veriyormuş.

Rosie: Hiç işe yaramaz, o seni hiç dinlemedi ki. Hem zaten artık pek konuşmuyoruz. Katie ona sürekli e-posta atıyor ve tebrik kartları yoluyor. Alex de aynısını yapıyor. Birkaç ayda bir can sıkıcı hava raporlarını bildirdiği farklı bir egzotik ülkeden kartpostal atıyor. Tatilden döndüğünde de sürekli çalışıyor. Yani birbirimizi tamamen silmedik. Medeni bir biçimde küstük anlayacağın.

Julie: Evet, konuşmamanız dışında. En yakın arkadaşının altı aylık bir bebeği var ve sen onu hâlâ görmedin. Diyorum ki... bu küslüğü uzatırsanız yıllar geçecek ve geri dönüşü olmayan bir yola girmiş olacaksınız.

42

Sevgili Rosie ve Katie Dunne,

St. Jude Hastanesi'nden merhaba.

Karım, iki oğlum ve ben, yeni yılın size ve sevdiklerinize sağlık, mutluluk, başarı getirmesini dileriz.

Stewart ailesi Noel'i ve yeni yılınızı kutluyor.

Dr. Alex Stewart

Dr. Alex Stewart,

Yeni yılın sana ve ailene sağlık, başarı ve mutluluk getirmesini dilerim.

En iyi dileklerimle,

Rosie Dunne

Yeni bir mesajınız var: ALEX

Alex: Kartını bu sabah aldım.

Rosie: Ah, artık benimle konuşuyor musun?

Alex: Yeterince küs kalmadık mı? İkimizden birinin olgunluk gösterip yazması gerekiyordu. Bu küslüğü ben başlatmadım, unutma.

Rosie: Sen başlattın.

Alex: Rosie, ben başlatmadım.

Rosie: Evet, sen başlattın!

Alex: Of, *lütfen*! Geçen yıl sana Bethany'nin hamile olduğunu söyledim ve sen de çılgına döndün. Ayrıca o ödül törenine katılmadan bir gece önce ona evlenme teklif ettiğimi de bilesin. Bethany kabul etti ve doğal olarak çok heyecanlanıp annesi ile babasına da haberi masada verdi (herkesin yapacağı gibi). Babası, ödülünü alıp konuşmasını yaparken kızının nişanlandığını söyledi (kızının evleneceğini öğrenen bütün gururlu babaların yapacağı gibi).

Basın da oradaydı. Ertesi günün gazetesini hazırlarken bu haberi de duyurdular. Nişanlım ve ailesiyle dışarıda kutlama yaptık. Eve gidip yattım ve ertesi gün uyandığımda telefonların ardı arkası kesilmedi. Ailemdeki herkes arayıp evlendiğimi onlara neden söylemediğimi sordu. E-posta hesabım şaşkın arkadaşlarımın mesajlarıyla dolmuştu ve senden o mesajı aldığımda da herkese hesap vermekle uğraşıyordum.

Eş seçimimi onaylamayıp onunla evlenmemle ilgili hastalıklı hikâyeler uydursan da düğünüme katılıp arkadaşım olduğunu göstermen ve bana destek olman gerektiğini düşünerek her şeye rağmen sana ve Katie'ye davetiye yolladım.

Son aldığın kart için de kusura bakma ama senin adın benim e-posta listemde ve sana değil hastalarıma yollamak üzere yazılmıştı.

Rosie: Bir dakika, ben düğün davetiyesi almadım ki. Katie'ye geldi ama bana gelmedi. Katie de henüz on üç yaşında olduğuna göre tek başına düğüne katılamazdı. Hem nerede kalacaktı? Onu benim getirmem mümkün değildi çünkü açıkçası o kadar masrafın...

Alex: Dur! Düşünmeme izin ver biraz. Sana davetiye gelmedi mi?

Rosie: Hayır. Yalnızca Katie'ye geldi.

Alex: Annen ve babana?

Rosie: Evet, onlara da geldi ama Paris'te Steph'in yanında oldukları için gelemezlerdi ve...

Alex: Tamam! Senin davetiyen de yanlışlıkla o adrese gitmiş olamaz mı?

Rosie: Hayır.

Alex: İyi ama annemler söylemedi mi?

Rosie: Onlar beni aralarında görmek istediklerini söylediler ama davetiyeleri onlar yollamıyor Alex. Sen beni davet etmedin.

Alex: Ama sen listedeydin. Davetiyeni mutfak masasının üstünde kendi gözlerimle gördüm.

Rosie: Öyle mi?

Alex: Ne oldu peki?

Rosie: Bana sorma! Ben davetiyem olduğunu bile bilmiyordum! Kim postaladı onları?

Alex: Bethany ve düğün organizatörü.

Rosie: Hımmm... Demek ki benim davetiyem Bethany'nin postaneye gidişi ile davetiyelerin posta kutusuna düşüşü arasında bir yerde kayboldu.

Alex: Of, yine başlama Rosie. Bethany yapmamıştır. Emin ol senden kurtulma planları yapmaktan çok daha önemli işleri vardı.

Rosie: Kadınlarla öğle yemeği yemek gibi mi?

Alex: Yeter.

Rosie: Her neyse, ben çok şaşırdım.

Alex: Bunca zamandır seni düğünümde görmek istemediğimi mi sanıyordun?

Rosie: Evet.

Alex: İyi ama neden bir şey söylemedin? Bütün bir yıl boyunca hiçbir şey söylemedin. Sen beni düğününe davet etmesen ben mutlaka bir şey söylerdim!

Rosie: Kusura bakma ama sen neden gelmediğimi sormadın? Ben seni düğünüme davet edip gelmediğini görsem en azından sorardım.

Alex: Sana kızgındım.

Rosie: Ben de sana.

Alex: Söylediğin şeyler yüzünden hâlâ da kızgınım.

Rosie: Bana bunun yanıtını ver Alex. Bethany'yle evlenmeden birkaç ay önce bana onun "doğru" kişi olmadığını ve onu sevmediğini söyledin mi, söylemedin mi?

Alex: Söyledim ama...

Rosie: Sana hamile olduğunu söylemeseydi ondan ayrılacak mıydın, ayrılmayacak mıydın?

Alex: Evet ama...

Rosie: Bethany'yi reddedince işin için endişelenecek miydin, endişelenmeyecek miydin?

Alex: Evet, ama...

Rosie: Peki ya...

Alex: Kes artık Rosie. Söylediklerinin hepsi doğru olabilir ama Theo ve Bethany'nin hayatının bir parçası olmak istediğimi de hesaba katmalısın.

Rosie: Peki sen beni düğününe davet ettiysen ve ben de söylediklerimde kısmen haklıysam neden bütün bir yıl boyunca birbirimizle konuşmadık?

Alex: Şu an benim asıl merak ettiğim senin davetiyenin hangi cehenneme gittiği. Düğün organizatörü her şeyi ayarlamıştı. Tabii eğer...

Rosie: Kim?

Alex: Kim değil, ne...

Rosie: Ne o halde?

Alex: Jack Russell türü Jack Russell. Onu bir daha gördüğümde boynunu kıracağım.

Rosie: Ah, bunu yapamazsın.

Alex: O mektup hırsızı küçük pisliğe istediğimi yaparım...

Rosie: O öldü. Postacı birkaç sabah üst üste onu yanlışlıkla karnından tekmeledi (ben şahidim) ve bir sabah yine tekmelediğinde Jack yerinden kımıldayamadı.

Alex: Bunu duyduğuma üzülmedim.

Rosie: Ben üzüldüm Alex.

Alex: Ben de üzüldüm. Yine arkadaş mıyız?

Rosie: Ben senin arkadaşın olmaktan hiç vazgeçmedim ki.

Alex: Ben de öyle. Ne yazık ki gitmeliyim çünkü bebeğim büyük bir ciddiyetle kahvaltısını başına döküp kafatasında sıvıyor. Korkarım altını değiştirme vakti geldi.

Güzel kızımıza,

Seni bütün kalbimizle seviyoruz. Yeni bir yaşa daha girdin.

Doğum günün kutlu olsun Rosie!

Hazirandaki sınavlarda başarılar. Senin için dua ediyoruz.

Kucak dolusu sevgiler,

Annen ve baban

Sevgili kız kardeşime,

Nihayet bana yaklaştın Rosie. Buna seviniyorum çünkü kırkına yaklaşan tek kişi ben olmak istemiyorum! Sınavlarında başarılar. Her şeyi öğrenmek için iki ayın var. Başarabilirsin. Eminim hepsinden geçeceksin.

Doğum günün kutlu olsun.

Sevgiler,

Stephanie, Pierre, Jean-Louis, Sophia

Doğum günün kutlu olsun anne.

Umarım hediyeni beğenmişsindir. Sana olmazsa ben giyerim!

Sevgiler,

Katie

Özel bir arkadaşa,

35. doğum günün kutlu olsun Rosie. Zamanı yavaşlatacak yeni bir deney üzerinde çalışıyorum. Bana katılmak ister misin?

İyi eğlenceler, yakında görüşmeyi ümit ediyorum!

Alex

Rosie'ye,

Tekrar mutlu yaşlar. Bu kutlamadan sonra derslere odaklanacaksın. Sınavlardan A almalısın. Bunu yapabilirsin ve buradan kurtulmak için tek ümidim sensin. Yöneteceğin otelin animatörü olma hayali kuruyorum.

Sevgiler,

Ruby

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: On altı. Benim küçük kızım on altı yaşına girdi! Şimdi ne yapacağım? Nasıl bir düzen kuracağım?

Ruby: Daha dün iki yaşında değildi ya. Hazırlanman için on altı yılın vardı. Bu kadar şaşırmaya gerek yok.

Rosie: Ruby, seni duygusuz cadı... Sen hiçbir şey hissetmez misin? Duygusuzlaştın mı? Gary on altısına girdiğinde sen ne hissetmiştin?

Ruby: Ben olaylara senin gibi bakmıyorum. Yaşları ya da doğum günlerini fazla düşünmüyorum. Benim için sıradan günlerdir hepsi. İnsanların sohbet, tartışma ve medya konusu bulmak için yarattığı tanım ve genellemelerden başka bir şeyi simgelemiyorlar. Örneğin Katie bir sabah uyanıp on altı yaşına girdiğini fark edince aklını kaçırmayacak. İnsanlar istedikleri yaşta istediklerini yapabilirler. Sen de geçen ay otuz beşine girdin. Yani kırkına merdiven dayadın. Kırk yaşına girdiğinde otuz dokuz yaşından ya da kırk bir yaşından farklı olacağına inanıyor musun? İnsanlar yaşa dair önemsiz fikirler üretiyor ki saçma sapan kişisel kitaplar yazabilsinler, doğum günü kartlarına aptalca yorumlar ekleyebilsinler,

internetteki sohbet odaları için isimler bulabilsinler ve sıkıntılı dönemleri için bir bahane bulabilsinler.

Örneğin erkeklerin sözde "orta yaş krizi" abartıdan başka bir şey değil. Sorun yaş değil, erkeğin beyni. Erkekler maymun oldukları günden (kendi esprini de ekleyebilirsin), mağarada yaşadıkları dönemden (buraya da) medeni olmaları gereken bugüne dek aldatmaktan vazgeçmediler. Onlar böyleler. Sorun yaş değil yani.

Bir gün bebeğinin bir çocuğu olduğunda da o hâlâ senin küçük bebeğin olarak kalmaya devam edecek. Bunun için endişelenme.

Rosie: Benim bebeğim yetişkin bir kadın olana, evlenip zengin olana kadar çocuk falan yapmasın. Yani on altıncı doğum günümde yaptıklarımı düşündüğümde... aslına bakarsan ne yaptığımı hatırlamamalıyım.

Ruby: Neden?

Rosie: Çünkü inanılmaz derecede genç ve aptaldım.

Ruby: Ne yaptın?

Rosie: Ben ve Alex annelerimizin imzasını taklit edip okula o gün gidemeyeceğimizi yazdık.

Ruby: Tesadüfen.

Rosie: Aynen. Sonra şehirdeki kimlik sorulmayan bir bara gidip gün boyunca içtik. Ne yazık ki benim düşüp kafamı çarpmamla her şey mahvoldu. Ambulansla hastaneye gittik. Yedi dikiş atıldı ve midem yıkandı. Aileler bundan hiç hoşnut olmadı tabii.

Rosy: Şaşırmadım. Nasıl düştün peki? Dans pistinde o acayip hareketlerini mi yapıyordun yine?

Rosie: Aslında hayır. Taburemde oturuyordum.

Ruby: Ha ha. Oturduğu yerden düşen tek kişi sensindir eminim.

Rosie: Çok garip, değil mi? Nasıl olduğunu anlamadım bile!

Ruby: Şey, bence Alex'e sormalısın. Daha önce sormak nasıl aklına gelmedi anlamadım.

Rosie: İyi fikir! Ah, şu an çevrimiçi. Hemen soruyorum.

Ruby: O kadar da önemli değil ama onunla konuşmak için bir bahane tabii. Ben de burada bekleyip sen ona sorarken bir şeylerle oyalanırım. Merak ettim...

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Merhaba Alex.

Alex: Merhaba. Sen hiç çalışmaz mısın? Ne zaman internete bağlansam buradasın!

Rosie: Ruby'yle konuşuyordum. Bu yöntem daha ucuz. İşyerinin telefon faturalarıyla ilgili sorgulanmıyoruz. Aylık ödeyince internet sınırsız oluyor. Üstelik yazarken çalışıyormuşuz gibi görünüyoruz. Her neyse, sana bir şey sormak istiyordum.

Alex: Sor bakalım.

Rosie: On altıncı doğum günümde düşüp başımı çarptığımı hatırlıyor musun?

Alex: Ha ha! Nasıl unutabilirim ki? Katie'nin doğum günü yaklaştığı için mi aklına geldi? Çünkü eğer senin gibiyse korkmalısın, cidden korkmalısın. Ona ne hediye alayım dersin? Kusmuk torbası falan mı?

Rosie: Yaş, rakamdan başka bir şey değildir. Aklın durumunu ya da belli bir davranış biçimini simgelemez.

Alex: Peki o zaman. Ne soracaktın?

Rosie: Oturduğum yerden nasıl düşüp kafamı çarptım?

Alex: Aman Tanrım. Bu soru. *Bu* soru.

Rosie: Bu sorunun nesi var?

Alex: Rosie Dunne, bu soruyu sormanı neredeyse yirmi yıldır bekliyordum ve artık sormazsın sanıyordum.

Rosie: Ne?

Alex: Neden hiç sormadığını bilmiyorum ama ertesi sabah uyandığında neler olduğunu hatırlamadığını söyledin. Ben de konuyu açmadım. Bir gece önce yeterince açılmıştın çünkü!

Rosie: Hangi konuyu açmak istemedin? Alex, *söyle bana*! O tabureden nasıl düştüm?

Alex: Bunu öğrenmeye hazır olduğunu sanmıyorum.

Rosie: Ah kes sesini. Ben Rosie Dunne'um, her şeye hazır olarak doğmuşum.

Alex: Tamam o zaman, madem kendinden o kadar eminsin...

Rosie: Öyleyim! Hadi şimdi söyle!

Alex: Öpüşüyorduk.

Rosie: Ne yapıyorduk?

Alex: Duydun. Taburenden bana doğru eğilmiş beni öpüyordun. Tabure sakattı ve barın eğri büğrü zemininde kaydı. Sen de düştün.

Rosie: NEEE?!

Alex: Ah, o akşam kulağıma çok tatlı sözler fısıldadın Rosie Dunne. Ertesi gün uyandığında hepsini unuttuğunu söyleyince şaşırdım. Bütün gece kusarken elini tuttuğumu da.

Rosie: *Alex!*

Alex: Efendim?

Rosie: *Neden bana söylemedin?*

Alex: Çünkü bir süre görüşmemiz yasaklandı ve not yazarak söylemek istemedim. Sonra o gece olanları unutmak istediğini söyleyince hatırlamaya başladığını ve pişmanlık duyduğunu düşündüm.

Rosie: Bana söylemeliydin.

Alex: Neden, yanıtın ne olurdu ki?

Rosie: Şey... beni zor durumda bırakıyorsun Alex.

Alex: Evet, affedersin.

Rosie: Buna inanamıyorum. Çünkü ben düştüm, yakalandık ve bir hafta evden çıkamadım. Sen de babanın işyerinde çalışmak zorunda kaldın ve Bethany'yle tanıştın. Evleneceğini söylediğin kızla...

Alex: Haklısın, öyle söylemiştim!

Rosie: Evet, gerçekten de evlendin...

Alex: Şey, aslında seni denemek için söylemiştim ama umursamadığını görünce onunla çıkmaya devam ettim. Çok komik. Öyle dediğimi unutmuşum! Bethany bunu duysa sevinir! Bana hatırlattığın için teşekkür ederim.

Rosie: Hayır, hayır, hatırlattığın için asıl ben sana teşekkür ederim...

Yeni bir mesajınız var: RUBY

Ruby: Hadi Bayan Kırık Kafa, çalışıyormuş gibi görünmem lazım. Ne olduğunu öğrenemedin mi hâlâ?

Rosie: Evet, dünyanın en büyük aptalı olduğumu öğrendim. Aaaaaaah!

Ruby: Bunu mu bekledim? İsteseydin ben sana yıllar önce söylerdim bunu.

Sevgili Katie,
On altıncı doğum günün kutlu olsun!
Sevgiler, annen xxx

Torunumuza,
On altıncı doğum günün kutlu olsun!
Kucak dolusu sevgiler,
Büyükannen ve büyükbaban

Canım sevgilim,
16. doğum günün kutlu olsun!
Kucak dolusu sevgiler,
John

Katie'ye,

Mutlu yaşlar, baş belası. Birkaç ay sonra o diş tellerinden kurtulacaksın. Artık ne yediğini anlayamayacağım.

Toby

Sevgili kızım,

Tebrikler Katie. On altıncı yaşın kutlu olsun!

Umarım John seni öpmeye kalkışmaz!

Sevgiler, baban

Sevgili anne ve baba,

Bir daha Rupert'la konuşmayacağım. On altıncı doğum günüymüş, lanet olsun.

Katie şehre gidip kendi hediyesini seçebilmek için ona alacağım hediyenin parasını istedi. Bu fikir benim de hoşuma gitti çünkü böylece nefret edip yatağının altına saklayacağından emin olduğum "kusursuz" hediyeyi düşünmek için gecelerce uykusuz kalmayacaktım. Her neyse, o iriyarı dost canlısı devle (John) birlikte el ele eve geldi. Ağzı kulaklarına varana kadar güldüğü için ortada şüpheli bir durum olduğunu anladım. Bluzunu kaldırıp pantolonunu da hafifçe indirdi ve onu gördüm.

Lanet olası bir dövme.

İğrenç, edepsiz, mide bulandırıcı, çok çirkin, anneme benzemeye başladığımı düşündüren türden bir dövmeydi bu. Göbeğinin altından bana dilini çıkarıp bakıyordu resmen.

Anne, öyle çirkin ki! Aslında kanıyordu ve ben onu gördüğümde kabuk bağlamaya başlamıştı. Belli ki Rupert dövme yaptırmak için müşterilerinin on altı yaşında olmalarının yeterli olduğunu söylemişti ama ben ona katılmadığım için internetten kontrol etmeye indim. Haklıymış. Ama yine de ilk fırsatta kıçına tekmeyi basmak istiyorum...

İnternet kafedeki şu hoş adam iyi olup olmadığımı sordu. Gerçekten de endişeli bir hali vardı. O kadar ki aramızda bir şeyler

olabileceğini düşündüm. Ama sonra klavyenin tuşlarını yumruk-ladığımı fark ettim. Sanırım asıl endişesi bilgisayar içindi. Hayatımda böylesine bencil adamlara yer yok. O yüzden bilgisayarın başında geçirdiğim onca saatin ardından aramızda herhangi bir aşk macerası olmayacağına karar verdim. Tamamen kendi kararım.

Daha da kötüsü final sınavlarına çalışıyordum ve alt kattaki dövme salonundan gelen sesler dikkatimi gerçekten dağıtmıştı. Meğer öz kızımın vücudunun delik deşik edildiğini dinliyormuşum.

Rupert'a akıl vermek biraz zor oldu çünkü baştan aşağı bütün vücudunun dövmeyle kaplı olduğunu düşününce dövmelerden nefret ettiğimi onu kırmadan söylemem mümkün olamazdı. Ailesinden birine hakaret etmişim gibi.

Ama beni asıl endişelendiren dövme değil. Diline de piercing yaptırmış. Rupert bunu bedavaya yapmış. Ağzında bir şey varmış gibi konuşuyor. Yüzünde korkunç bir ifadeyle gelip, "Aaağ, döğmeme bakzana," deyip ardından da bluzunu kaldırdığında şaşkına dönmem çok doğal. John da yaptırmış ama o göbeğine hokey sopası ve hokey topu dövmesi yaptırmış. O resmin neye benzediğini bilmek bile istemezsiniz. Rupert topu sopanın ters tarafına çizmiş, ne demek istediğimi anlamışsınızdır.

Aslında daha kötüsü de olabilirdi: Birbirlerinin isimlerini de yazdırabilirlerdi. Katie başparmağımın tırnağı büyüklüğündeki küçük çilek yerine çok daha kötü bir dövme de yaptırabilirdi.

Abartıyor muyum dersiniz?

Size *hamile* olduğumu söylediğimde babamla ne hissettiniz?

Şimdi düşünüyorum da belki de Katie'ye bir ödül vermeliyim. Her neyse, şimdi tekrar üst kata çıkıp müzikle (gürültülü) yüzleşmeliyim. Ders çalışmaya da devam etmem gerekiyor. Son sınıfta olduğuma inanamıyorum. İki yıl uçup gitti ve geceleri çalışmam mümkün olmasa da, gün boyu çalışıp bir de annelik yapmaya çalışsam da günde yüz defa bu dersleri bırakacağımı söylediğim halde bırakmadığıma şimdi seviniyorum. Düşünsenize, mezuniyet

törenim bile olacak! Nihayet babamla birlikte kalabalığın arasında oturup kepim ve cüppemle diplomamı almamı izleyebileceksiniz. Planladığımdan on dört yıl gecikmeli oldu ama geç olması hiç olmamasından iyidir sanırım.

Ama sınavlardan geçemezsem mezuniyet törenine katılamayacağım. O yüzden artık dikkatimi dağıtacak bir şey istemiyorum. Şimdi çalışmaya gidiyorum!

Sevgiler,

Rosie

Rosie'den

Alex'e

Konu: Babam

Korkunç bir şey oldu. Hastaneden biri ameliyatta olduğunu söyledi ama mesajımı alır almaz beni arayabilir misin? Lütfen!

Annem az önce gözyaşları içinde beni aradı. Babam şiddetli bir kalp krizi geçirmiş ve acilen hastaneye kaldırılmış. Annem şokta ama oraya gitmememi söyledi çünkü yarın sınavlarım başlıyor. Ne yapacağımı bilemiyorum. Durumunun ne kadar ağır olduğunu bilmiyorum çünkü doktorlar bize bir şey söylemiyor. Belki sen hastaneyi arayıp neler olduğunu öğrenebilirsin. Bu işlerden anlarsın. Ne yapacağımı bilmiyorum. Umarım bu e-postayı geç olmadan okursun. Başka kimi arayabileceğimi bilmiyorum.

Kevin şu an yolda ama ben yine de annemi yalnız bırakmak istemiyorum. Babamın da yalnız kalmasını istemiyorum. Of, kafam çok karıştı.

Aman Tanrım, Alex. Lütfen yardım et. Babamı kaybetmek istemiyorum.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Ynt: Babam

Seni aradım ama meşgul çaldı. Sakin ol. Hastaneyi aradım ve Dr. Flannery'yle konuştum. Kendisi babanla ilgilenen doktor ve Dennis'in durumuyla ilgili bana bilgi verdi.

Sana tavsiyem, birkaç günlük bir çanta hazırlayıp ilk otobüsle Galway'e gitmen. Ne demek istediğimi anlıyor musun?

Sınavları unut, bu çok daha önemli. Sakin ol Rosie ve annen ile babanın yanında ol. Stephanie de gelebiliyorsa gelsin. Gece tekrar konuşuruz.

43

Sevgili Alex,

Tabut genişliği 76 santimden fazla olmuyor ve ölü yakma usullerine göre ahşap kaplama, plastik ve suntadan yapılabiliyor. Bunu biliyor muydun? Az sayıda vida da kabul ediliyor ve tahta mandallar biraz daha sağlamlaştırıyor. Ama tabutun *yalnızca* iç kısmına yerleştirilebiliyor.

Ölenin tam adı tabutun kapağına yazılıyor. Cesetleri karıştırmamak için olsa gerek. Keşke öğrenmeseydim dediğim şey ise vücuttaki sıvının kolay sızması için tabutun içinin bir tür maddeyle, emici bir kumaş veya pamuk dolguyla kaplanması.

Bunların hiçbirini bilmiyordum.

Formlar vardı. Bir sürü form. A, B, C, F formları ve tıbbi formlar. D ve E'den kimse bahsetmedi. Öldüğünü göstermek için bu kadar kanıta gerek var mı, bilmiyorum. Yaşamın ve nefes alıp vermenin durması yeterli sanıyordum ama değilmiş.

Sanırım başka bir ülkeye yerleşmek gibi bir şey bu. Babam evraklarını hazırladı, en güzel kıyafetini giydi, nakliye biçimini ayarladı ve orası her neresiyse gideceği yere vardı. Ah, annem bu yolculuğa onunla birlikte çıkmayı nasıl da isterdi! Ama bunu yapamayacağını biliyor...

Cenazedeki herkese, "Bir türlü uyanmadı. Ona seslendim, seslendim ama uyanmadı," diye tekrar edip durdu. O günden beri titremesi geçmiyor, yirmi yıl yaşlanmış gibi. Yine de daha küçük

görünüyor. Etrafına bakıp ne tarafa gideceğini bilemeyen kaybolmuş bir çocuk gibi. Ansızın hiç bilmediği bir yere gelmiş ve yolu bilmiyormuş gibi.

Sanırım gerçekten de kayboldu. Hepimiz kaybolduk.

Daha önce böyle bir şey yaşamadım. Otuz beş yaşındayım ve hiçbir yakınımı kaybetmedim. Hayatım boyunca on cenazeye gittim ve hepsi de uzaktan akrabaların, arkadaşların arkadaşlarının ve yokluğunu hissetmediğim arkadaşlarımın ailelerinin cenazesiydi.

Babamın ölümü mü? Tanrım, gerçekten de çok sarsıcı.

Henüz altmış beş yaşındaydı. O kadar da yaşlı sayılmazdı. Sağlıklıydı da. Altmış beş yaşındaki sağlıklı bir adamın uyuyup bir daha uyanmamasına ne sebep olabilir ki? Çok güzel bir şey gördüğünü ve gitmesi gerektiğini hissettiğini düşünerek kendimi rahatlatıyorum. Bu tam da babamın yapacağı türden bir şeydir çünkü.

İnsanın, ailesinin üzüldüğünü görmesinden daha sinir bozucu bir şey yok. Sanırım güçlü olmaları gerektiğini düşündükleri için böyle. Ama bence başka bir şey daha var. İnsanlar çocukluklarında bir durumun ne kadar kötü olduğunu ölçmek için ailelerini kullanırlar. Sertçe yere düştüğünde canının yanıp yanmadığını anlayamazsın ve annen ile babana bakarsın. Endişeli görünüp sana doğru koşuyorlarsa ağlarsın. Gülüp yere vurarak, "Al sana," derlerse kendini toplayıp yoluna devam edersin.

Hamile olduğunu öğrenip duygusuzlaştığını hissettiğinde yine onların ifadesine bakarsın. Annen ve baban sana sarılıp her şeyin yoluna gireceğini söyleyerek sana destek olurlarsa dünyanın sonunun gelmediğini düşünürsün. Ama anne ve babanın tavrına göre dünyanın sonunun gerçekten geldiğine de inanabilirsin.

Anne babalar çocukların duygularının barometresidir ve domino etkisi yaratırlar. Hayatım boyunca annemin bu kadar ağladığını görmedim. Onu böyle görünce korkup ben de ağlamaya başladım. Katie de beni o halde görünce ağladı. Hep birlikte ağladık.

Bir baba olarak sonsuza dek yaşamalıydı o... Kimsenin açamadığı kavanozların kapağını açan, kırılan şeyleri tamir eden kişiydi ve bunu sonsuza dek yapmalıydı. Beni omuzlarında taşıyıp sırtına çıkmama izin veren, gürültü çıkardığımda peşimden koşan, beni havaya fırlatıp yakalayan, başım dönene ve gülerek yere düşene kadar beni etrafında çeviren adam...

Ve sonunda ona teşekkür edemeden, vedalaşamadan ona dair son anılarım tabut boyutu ve tıbbi formlar oldu.

Hâlâ Galway'de annemin yanındayım. Vahşi, vahşi batıda. Ama güzel bir yaz ve bu işte bir yanlışlık olduğunu düşünüyorum. Atmosfer ruh halimize uymuyor, aşağıdaki plajdan çocuk kahkahalarının sesi duyuluyor, kuşlar cıvıldaşıp gökyüzünde dans ediyor, aşağıya doğru süzülüp denizden taze yiyeceklerini kapıyor. Böylesine korkunç bir şey yaşanmışken dünyayı sevip böylesine güzellikleri görmek doğru gelmiyor.

Cenaze esnasında kilisede bebek cıvıldamasını dinlemek gibi bir şey bu. İnsanların üzgün olduğu bir yerde masum bir çocuğun mutluluğunu duymak kadar canlandırıcı bir şey daha yoktur. Veda ettiğin kişi dışında hayatın devam ettiğini sana hatırlatıyor. İnsanlar gelip geçiyor, böyle olduğunu bildiğimiz halde başımıza geldiğinde şok oluyoruz. Şu eski deyişteki gibi: Hayattaki tek gerçek ölümdür. Gerçeklik budur, yaşamın tek şartı budur ama yine de kendimizi paralıyoruz.

Annemi daha iyi hissettirmek için ona ne söyleyebileceğimi bilmiyorum. İyi hissetmesini sağlayacak bir söz olduğunu da sanmıyorum ama bütün gün tek başına ağladığını görmek beni mahvediyor. Gözyaşlarından acısını görebiliyorum. Belki de sonunda gözyaşları kuruyup gider.

Alex, sen kalp doktorusun. Kalbin içini ve dışını kelimenin tam anlamıyla biliyorsun. Birinin kalbi acıyla sızladığında ne yapılabilir? Bunun bir çaresi var mı?

Cenazeye geldiğin için teşekkür ederim. Seni gördüğüme sevindim. Keşke bu şartlar altında buluşmak zorunda kalmasaydık.

Annen ve babanın da gelmesine sevindim. Annem de çok memnun kaldı. İsmilazımdeğil'den beni kurtardığın için de teşekkür ederim. Kilisede onunla konuşacak durumda değildim. Gelmekle düşünceli bir davranışta bulundu ama babam onu görse tabuttan fırlayıp onu yere yıkardı.

Stephanie ve Kevin birkaç gün önce döndüler ama ben biraz daha uzun kalacağım. Annemi yalnız bırakamam. Komşular da ona destek oluyor. Gittiğim zaman emin ellerde olacağını biliyorum. Bütün sınavları kaçırdım ama bu şartlar altında mezun olabilmek için bu yılı tekrarlamam gerekiyor. Her şeye sil baştan başlayabileceğimi sanmıyorum.

Her neyse, geldiğimden beri posta kutumdaki faturaların biriktiğinden emin olduğum için birkaç gün içinde eve dönmeliyim. Elektriği, suyu kesip beni de evden atmadan dönmem gerekiyor.

Yanımda olduğun için tekrar teşekkür ederim Alex. Trajediler yüzünden bir araya gelmemiz ne kadar sıradanlaştı, değil mi?

Sevgiler,

Rosie

Rosie'den

Alex'e

Konu: Babam

Connemara'dan döner dönmez dolup taşan posta kutum beni karşıladı. Faturaların arasında aşağıdaki mektup vardı. Babam ölmeden bir gün önce postalanmış.

Sevgili Rosie,

Annen ve ben, Katie'nin dövmesiyle ilgili yazdığın son mektubuna hâlâ gülüyoruz. Bize yazman çok hoşuma gidiyor! Umarım kızının tam bir ergen olmasıyla ilgili yaşadığın travmayı atlatmışsındır. Senin ergenliğe adım attığın günkü halimizi hatırladım. Sanırım sen Stephanie'den önce ergenliğe adım attın! Yeni şeyler

denemeye, yeni yerlere gitmeye hevesliydin benim korkusuz kızım. Okulu bitirdiğinde dünyayı dolaşacağını ve seni bir daha hiç göremeyeceğimizi düşünürdüm. Böyle olmamasına seviniyorum. Evde olman bizim için büyük keyifti. Sen ve Katie... Bize ihtiyacın olan bir zamanda gittiğimiz için özür dilerim. Annen ve ben zaman zaman kendimizi sorguluyoruz. Umarım doğru olanı yapmışızdır.

Bize engel olduğunu ya da bizi hayal kırıklığına uğrattığını düşündüğünü biliyorum ama hiç öyle olmadı. Küçük kızımın büyüdüğünü görüyordum yalnızca. Bebeklikten yetişkinliğe doğru gidişini ve anne oluşunu... Sen ve Katie harika bir ekip oldunuz ve o, iyi yetiştirilmiş çocuklara çok iyi bir örnek. Cildindeki bir parça mürekkep iyiliğini lekelemediği gibi, yaydığı ışığı da soldurmaz. Annesini takdir ediyorum.

Hayat her birimize farklı oyun kâğıtları dağıttı ve içimizde şüphesiz en kötü el seninki çıktı. Ama sen zor günlerin üstesinden geldin. Sen güçlü bir kızsın ve o aptal adam (annen ondan İsmilazımdeğil diye bahsetmemi söyledi) seni hüsrana uğrattığında bile güçlendin. Kendi ayakların üstünde durup Katie'yle eve çıktın, bir iş buldun, kızına baktın ve babanı bir kez daha gururlandırdın.

Şimdi sınavlarına birkaç gün kaldı. Bütün yaşadıklarından sonra bir diploman olacak. Onu aldığını izlerken ne kadar gurur duyacağımı bilemezsin Rosie... Dünyanın en gururlu babası olacağım.

Sevgiler,

Baban

Rosie'den

Alex'e

Konu: Diploma

Bu yılki derslerden vazgeçmem mümkün değil artık. Johnny Logan'ın deyimiyle, bir yıl dediğin nedir ki? Bu sınavlara girip Otel Yönetimi diplomasını alacağım. Babam o diplomayı kendisi yüzünden alamadığımı bilse çok üzülürdü.

İhtiyacım olan veda buydu Alex. Ne güzel, ne harika bir hediye benim için.

Julie'den

Rosie'ye

Konu: Benimle mi kalıyorsun?

Yani bir yıl daha benimle kalıyorsun, öyle mi?

Kalmana izin veriyorum ama diplomanı aldıktan sonra seni kovacağımdan emin olabilirsin. Elli beş yaşındayım; bu işte hayallerini gerçekleştirmeni bekleyecek kadar kalabileceğimi sanmıyorum.

Bu yıl dersler daha kolay geçecek. Öncelikle daha önce de bu dersleri gördüğün için, ikincisi ve daha da önemlisi de babanın dileği, gururu sana destek olacak. Bundan daha değerli bir motivasyon olamaz.

Sakıncası yoksa bu otelleri neden bu kadar sevdiğini sormak istiyorum.

Rosie'den

Julie'ye

Konu: Otelleri neden sevdiğim...

Gerçekten güzel otellere adım attığım anda harika bir hisse kapılıyorum. Benim için lüks ve ihtişamlı bir yaşama dair her şeyi temsil ediyorlar. İnsanların seni şımartıp ilgilenmesi hoşuma gidiyor. Her şey tertemiz ve el değmemiş, bütünüyle kusursuz. Ev gibi değil yani, en azından benim evim gibi değil.

İnsanların orada eğlenmesi hoşuma gidiyor. Cennetin ev sahibi olduğunu hissettiğin işyerleri pek fazla değildir.

O ışıltılı banyolar, kocaman ve yumuşacık bornozlar, terlikler ve dekor beni heyecanlandırıyor. Başka nerede yastığının içinde çikolata bulabilirsin ki? Diş perisi ile Noel Baba aynı anda gelmiş gibi. Yirmi dört saat oda servisi, tüylü halılar, kıvrılmış yataklar, mini barlar,

meyveler ve bedava şampuanlar var. Kendimi *Charlie'nin Çikolata Fabrikası*'nda gibi hissediyorum. İstediğin her şey elinin altında. Tek yapman gereken telefonu alıp o sihirli numaraları tuşlamak. Telefonun diğer ucundaki kişiler sana yardım etmeye can atıyor.

O otellerden birinde kalmak büyük bir ziyafet. Onlardan birinde çalışmaksa her gün ziyafet çekmek gibi. Dersler bittiğinde staj yapmak için otomatik olarak bir otele gireceğim. O yüzden gökkuşağının bittiği yerde beni bekleyen bir iş olduğunu biliyorum.

Yeni bir mesajınız var: RUBY

Ruby: Selam yabancı.

Rosie: Ah, selam Ruby. Uzun zamandır yazmıyorum, kusura bakma. Son zamanlarda çok işim vardı.

Ruby: Özür dilemene gerek yok, biliyorsun. Annen nasıl?

Rosie: Çok iyi değil. Gözyaşı rezervleri henüz kurumadı. Bir süre gelip yanımda kalacak.

Ruby: O dairede mi?

Rosie: Evet.

Ruby: Nasıl olacak? Başka odan yok ki!

Rosie: Aman Tanrım, seninle konuşmayalı ne kadar uzun zaman olmuş. Mızmız Brian'la günler süren tartışmaların ardından nihayet pes edip Katie'nin yazı onunla birlikte İbiza'da geçirmesine izin verdim. Aklımı kaybetmiş olmalıyım çünkü Mızmız Brian gözünü kızının üzerinden bir an olsun ayırmayacak kadar sorumluluğunu bilen bir baba olduğuna beni ikna etmeye çalışsa da hamile olduğumu öğrendiği anda kaçıp gittiğini ve ancak kızım on üç yaşına geldiğinde döndüğünü düşünmeden edemiyorum. Onun sorumluluk tanımı bana uymuyor. Üstelik geceleri de çalışacağı için Katie'nin ne yaptığını bilmeyecek.

Ruby: Brian, on altı yaşındakilerin neler yaptığını açıkça gördüğü bir gece kulübünü işletiyor. Bence bu iyi bir şey. Kızının da o

tür eğlencelere katılmasını istemez. İnan bana. Hem zaten yalnız olacak. Bir kız tek başına ne kadar eğlenebilir ki?

Rosie: Bu sorunun yanıtını gerçekten bekliyor musun? Neyse, John da birkaç haftalığına ona katılacak. Toby ve Monica da tatillerini orada geçirecekler. Ama tartışmayı fazla uzatamadım çünkü Mızmız Brian yılın büyük kısmını Katie için burada geçirdi ve yazın oraya dönmesi gerekiyor. Biraz fedakârlık etmek gerekiyor ve Katie, babasının asıl evini hiç görmedi henüz. Ayrıca Brian, Katie'nin orada DJ'lik deneyimi de kazanacağını söyledi ki bu Katie için harika bir fırsat.

Ruby: Kendini yeterince ikna edemedin mi?

Rosie: Tanrım, öyle mi görünüyorum?

Ruby: Evet.

Rosie: Şey, sürekli sızlanan biri gibi görünmek istemiyorum (çünkü sürekli sızlanan biri olmadığımı hepimiz biliyoruz) ama bu yaz gerçekten çok yalnız kalacağım. Annem bile yanımda çok kısa bir süre kalıp gidecek. Annem ile babam gemi yolculuğuna çıktıklarında tanıştıkları birkaç kişi annemi aramış. Güney Afrika'ya gidecekler ve orada bir ay kalacaklar. Babamın görmek istediği yerlerden biri de burasıydı. Sürekli National Geographic izlerdi ve günün birinde safariye katılacağına yemin ederdi. Şey, şimdi gidiyor çünkü annem onun küllerini de yanında götürüp kaplanlar ile fillerin üstüne saçacak. Bu fikir onu çok mutlu ettiği için ona engel olmak istemiyorum. Kevin bu işe biraz üzülüyor. Babamın ziyaret edebileceğimiz bir yeri olsun istiyor ama annem, babamın böylesini tercih edeceği konusunda ısrarlı. Kev neden böyle bir yaygara kopardı anlamıyorum. Babam hayattayken bile ziyaretine pek gitmezdi ki. Mezarını her gün ziyaret ettiğini düşünemiyorum bile. Aslına bakarsan belki de sorunu budur.

Her neyse, annem Connemara'da daha fazla tek başına kalmak istemiyor. O yüzden yola çıkmadan önceki iki haftasını benim yanımda geçirecek. Ondan sonra herkes gitmiş olacak. Annem, babam, Katie, Steph, Kev ve Alex. Yapayalnız kalacağım ve yaz

tatili olduğu için okullar da kapalı. Ders çalışmaktan başka işim olmayacak.

Ruby: Sence bu durum yeni insanlarla tanışman için bir işaret mi?

Rosie: Biliyorum, biliyorum. Yalnız kalmak kendi tercihimdi. On sekiz yaşındayken yaşıtlarımın hepsi erkeklerden konuşmak istiyordu, bebeklerden değil. Yirmi iki yaşıma geldiğimde de üniversiteden konuşmak istiyorlardı, çocuklardan değil. Otuz iki yaşında evlilikten bahsetmek istiyorlardı, boşanmaktan değil. Ve şimdi otuz beşime gelmişken nihayet erkeklerden ve üniversiteden konuşmak istiyorum. Yaşıtlarımsa bebeklerden konuşmak istiyor. Sabah kahvesi buluşmalarını falan denedim. Çocuklarımızı okul kapısında beklerken diğer annelerle konuşmayı da denedim. Ama işe yaramadı. Kimse beni senin gibi anlamıyor Ruby.

Ruby: Ben bile seni anlamakta zorlanıyorum. Sen eşsiz birisin Rosie Dunne, kesinlikle eşsiz birisin. Ama ben yanındayım ve Gary'yle mucizevî şekilde İrlanda'nın Salsa Şampiyonları olup Avrupa Şampiyonası'na katılmak üzere Madrid'e gitmezsek de hep buradayım.

Rosie: Teşekkürler.

Ruby: Bir şey değil. Ama şu "yeni insanlarla tanışma" konusuna dönersek, ne zaman biriyle çıkmayı düşünüyorsun? Kaç yıldır harekete geçmedin!

Rosie: Kusura bakma ama Adam'la çıkmadım mı? Üstelik o buluşmayı da sen ayarlamıştın. Her neyse, Adam'la geçirdiğim eğlenceli gece dışında biriyle çıkmak benim için özleyeceğim kadar eğlenceli olmadı.

Ruby: Ciddi misin?

Rosie: Ay lütfen, İsmilazımdeğil'le seks çok mekanikti. Beni uyutmayacak kadar gürültülü şekilde tıklayan o lanet alarm saatine göre hareket ediyordu (tabii ki geceleri, seks sırasında değil). Mızmız Brian'la seks, sarhoşken karanlıkla el yordamıyla bir şey aramak

gibi olduğu için hiçbir şey hatırlamıyorum. Sanırım Adam'la geçirdiğim gece özeldi. Diğer ikisinden farklıydı ama günün birinde Don Juan'ımla tanışabileceğimi hiç sanmıyorum. Umurumda da değil zaten. İnsan bilmediği şeyi özlemiyor.

Ruby: İyi ama bilmediğin şeyler seni biraz da olsa cezbetmiyor mu?

Rosie: Hayır. Lanet bir maaşı olan lanet bir işim var ve lanet kirası olan lanet bir evde yaşıyorum. Lanet bir adamla lanet bir seks deneyimi yaşayacak vaktim yok.

Ruby: Rosie!

Rosie: Ne var? Ben ciddiyim.

Ruby: Kulaklarıma inanamıyorum. Buna çok şaşırdım. Tamam, hafta sonu seni kulübe eğlenmeye çıkarıyorum.

Rosie: Kulübe mi? Sence herkesten on yaş büyük olduğum bir yerde kendimi daha iyi hissedeceğimi mi sanıyorsun? Sence o gencecik ateşli erkekler otuz beş yaşında, formunu kaybetmiş, bekâr bir anneyle ilgilenir mi? Hiç sanmıyorum. Bence onlar memeleri göbek deliklerine sarkmamış kadınlarla ilgileniyordur.

Ruby: Of, abartma. *Otuz beş* yaşındasın, *doksan beş* değil! Ben Teddy'yle gece kulübünde tanıştım. Belki bir Brad Pitt olmayabilir ama tipten kaybettiğini yatakta telafi ediyor.

Rosie: Ciddi misin? Teddy'yle seksin iyi olduğunu mu söylüyorsun?

Ruby: Şey, sohbet edilesi bir adamla birlikte değilim sonuçta, değil mi?

Rosie: Değilsin tabii de şu an seks aklımdaki son şey.

Ruby: İyi, şimdi değişecek. Hadi çıkalım ve biraz eğlenelim.

Rosie: Ciddiyim Rosie. Çok teşekkürler ama olmaz. Biriyle tanışacak havamda değilim. Hem tanışsam da ne yapacağım? Yan odada uyuyan kederli annemle tanışsın diye eve mi getireceğim?

Ruby: Sanırım haklısın ama eninde sonunda eğlenmeye başlayacaksın. Bu kelimenin anlamını biliyor musun Rosie? *Eğlenmek*. Keyif almak.

Rosie: Hiç duymadım.

Ruby: İyi o halde, bu hafta sonu yine sinemaya gideriz ama ondan sonra seni yine piyasaya çıkartıyorum.

Rosie: Olur ama ben teklif fiyatından bir kuruş inmem. Kimse ilgilenmezse kiracı kabul etmem.

Ruby: Gecekonduya ne dersin?

Rosie: Ha ha ha ha. İzinsiz giren herkese dava açılacak.

Ruby: Elinde silahla orada durduğunu ve erkekleri arazinden kovduğunu gözümde canlandırabiliyorum.

Rosie: İşte şimdi durumu anladın.

44

Anneciğim,

Daha önce yazmadığım için kusura bakma ama geldiğimden beri o kadar yoğunum ki elime kalem alacak vaktim olmadı. Şu an burası çok sıcak olduğu için John gelmeden bronzlaşmaya çalışıyorum. Onu havaalanında karşıladığımda tam bir plaj kızı gibi görünmeliyim!

Babamın beni havaalanından karşılaması da garip bir deneyimdi. Onu şort ve parmak arası terliklerle görmek biraz garip oldu. Bacakları olduğunu bilmiyordum doğrusu. Onu görsen kesin gülerdin. Üzeri sarı çiçeklerle süslü Hawaii tarzı lacivert bir gömlek giymişti ama o ısrarla gömleğin siyah olduğunu söylüyor (bu arada mezuniyet töreninde giydiği takım elbisesinin lacivert olduğu konusunda artık sana inanıyorum; bu adam tam bir renk körü).

Çelik mavisi, üstü açılabilir bir arabası var (ama o siyah sanıyor). Daha önce üstü açılabilir arabaya binmediğim için çok hoşuma gitti. Ada da çok güzel. Kalabalık bölgenin hemen dışında çok hoş bir yerde yaşıyor ve yaklaşık on kadar beyaz renkli villa, bir yüzme havuzunu paylaşıyor. Babamın evinin hemen karşısında çok yakışıklı bir adam var ve bütün gün yüzüp güneşlenmekten başka bir şey yapmıyor. Bronz ve kaslı vücuduyla öyle hoş görünüyor ki bütün günü havuzun başında salyalarım akarak geçiriyorum. Babam çok kızıyor ve onu gömleğini giymesi için uyarıyor. Komik görünmeye çalışıyor ama bunu söylerken çok kızgın görünüyor.

Toby ve Monica önümüzdeki hafta geliyor. Monica çenesini tuttuğu sürece bence çok eğlenceli olacak. İkisi merkezdeki bir otelde kalacak ve yakınlarında bir sürü güzel kulüp var. Ama sen dehşete kapılmadan söyleyeyim, geldiğim gün babam bana bar ve kulüplerin olduğu sokakları gezdirip bütün gece kulüpleri sahipleriyle ve müdürleriyle tanıştırdı. Beni tanıyıp içeri kolayca girmemi sağlasınlar diye böyle bir şey yaptığını sandım ama geçen hafta barlara gitmek istediğimde hiçbiri beni içeri almadı. *Biri* bile. Babamdan nefret ettiklerini ve onu kızdırmaya falan çalıştıklarını sandım ama dün yolun sonundaki kulübün sahibi, yazı onun yanında geçirecek olan on beş yaşındaki oğluyla birlikte babamın kulübüne geldi ve çocuğu, babam ve bütün güvenlik görevlileriyle tanıştırdı. Sonra babamın güvenlik görevlilerini, çocuğun yüzünü unutmayıp onu içeri almamaları konusunda uyardığını duydum.

O yüzden çoğu geceyi babamın kulübünde geçiriyorum. Dün gece boyunca DJ bölümünde kalıp DJ'in çalışmasını izledim. Burası çok çılgın bir yer. Babamın kulübü de gerçekten çok havalı. Her gece kalabalık oluyor ve dans pistinde neredeyse kımıldayamıyorsun. Yine de kimsenin umurunda değil. Bir yer ne kadar kalabalık ve havasızsa o kadar popüler oluyor.

DJ'in adı DJ Sugar (Çok Yakışıklı!). Gece boyunca ne yapacağımı bana gösteriyor ve birkaç dakika benim çalmama da izin veriyor. Kalabalığın fark etmemesi için uğraşıyorum çünkü Sugar kadar iyi ve profesyonel görünmek istiyorum ama kafamı kaldırdığımda herkes bana bakıyordu çünkü babamın elinde kocaman bir kamera vardı ve DJ bölümünün önündeki insanlara poz verdirmeye çalışıyordu. O kadar utanç vericiydi ki anlatamam.

Babamın kız arkadaşıyla da tanıştım. Yirmi sekiz yaşında, adı Lisa ve kulübün dansçısı. Kulübün ortasında, yerden üç metre yükseklikteki bir podyumda ve bir ateş çemberinin içinde vücudunu leopar desenli bir kumaşa sararak (elbise diyemem) dans ediyor. Bristol'lı ve dansçı olmak için benim yaşımdayken buraya gelmiş. Yolun sonundaki bir kulüpte çalışırken (bence bir striptiz

kulüp) babamla tanışmış, babam ona iş teklif etmiş (nerede ve nasıl tanıştıklarını bilmek bile istemiyorum).

Yeni bir yılan desenli kostüm almış ve çok havalı olacağını düşündüğü için bundan sonraki dansına yılan da getirmek istiyor. Ben de ona babamla dans etmesini söyledim. Sanırım bir an için benim vücuduma girdin anne! Her neyse, babam onun çıldırdığını düşünüyor ve yılan almak istemiyor. Hafta boyunca bu yüzden tartıştılar. Kulüpteki herkes fazlasıyla sarhoş olacağı için yılan şöyle dursun, fille bile dans etse hiç kimsenin fark etmeyeceğini Lisa'ya söylemek içimden gelmedi. CV'sine koymak için bunu yapmak istiyormuş. Babam da ona sirkte çalışmak için başvuru mu yapacağını sordu. Onları izlemek çok eğlenceli.

Seninle birlikte hiç gerçek bir tatil yapmadığımızı fark ettim. Steph ve Alex'i ziyaret etmek dışında hiç tatil yaptın mı? Önümüzdeki yıl ben okulu bitirip özgürlüğün tadına vardığımda birlikte tatile çıkabiliriz. Sen de o zamana kadar diplomanı almış olacağından kutlama yapabiliriz! Umarım çalışmaların iyi gidiyordur. En azından ben kafanı dağıtmıyorum. Rupert müziğin sesini çok açarsa yere vur, hemen kısar. Ben öyle yapıyorum.

Tekrar yazarım. Seni özledim!

Sevgiler,

Katie

Sevgili Rosie,

Sana Güney Afrika'dan, Cape Town'dan yazıyorum. Burası muhteşem. Gruptakiler benimle ilgileniyor, beni merak etmene gerek yok anlayacağın. Hepsi Dennis'i gemi yolculuğundan tanıdığı için birlikte onu anıp eğlendiğimiz günleri anıyoruz. Burada eşini kaybetmiş bir kadın daha var ve bu onun da tek başına ilk tatili. O yüzden zaman zaman gözlerimiz doluyor. Onun da burada olması hoşuma gidiyor çünkü birbirimizi ve yaşadıklarımızı anlıyoruz.

Dennis'i çok özlüyorum. Bu tatil çok hoşuna giderdi. Ama bir şekilde o da burada zaten. Kevin istediği kadar aklımı kaçırdığımı düşünsün ama babanın küllerini buraya saçtım. Bir kısmını havaya, bir kısmını suya, bir kısmını da toprağa... O artık her yerde. O da böyle bir şey isterdi eminim. Yerin iki metre altında çürümesine ya da şömine rafının üstündeki bir kapta kalmasına izin vermememi istemişti. Şimdi dünyayı dolaşabilir. Benden daha fazlasını görebilecek. Bu onun son yolculuğu.

Bazı günler çok zorlanıyorum ve seni arayıp ağlamak istiyorum. Ama burası kafamı biraz olsun dağıtıyor. Üstelik kederini yaşamak için de iyi bir yer. Kevin beni hiç anlamıyor. Siyahlara bürünüp yaşlı bir ruh gibi her gün mezarlığı ziyaret etmem gerektiğini düşünüyor. Ama öyle bir şey yapmayacağım. Doğrusu bunlar nereden aklına geliyor bilmiyorum. Üç haftamız kaldı ve şimdiden daha sık yolculuk etmemiz gerektiğini konuşuyoruz! Seyahat dünyasından tanıdıkları bir sürü kişi olduğu için güzel ayarlamalar yapabiliyoruz. Birikimlerimi harcamaya devam da edebilirim çünkü bundan sonra gideceğim yerin benim için bir değeri olmayacak.

Umarım Katie de İbiza'da rahattır ve Brian ona iyi bakıyordur. Artık ilgili ve çalışkan bir adama dönüştüğü için yerinde olsam o kadar endişelenmezdim Rosie. Ekteki mektubu Katie'ye verebilir misin? Adresini bilmiyordum.

Sakin ve sessiz bir ortamda çalışmak eminim hoşuna gidiyordur. Umarım Ruby de seni rahat bırakıyordur ve geceleri dışarı çıkmaya zorlamıyordur!

Derslerle ilgili sana iyi şanslar tatlım.

Seni seviyorum ve özlüyorum.

Annen

Ruby'den

Rosie'ye

Konu: Hoşça kal!

Selam Rosie, sana harika haberi vermek için kısa bir e-posta yazıyorum! Teddy ve ben bugün Hırvatistan'a ucuz tatil paketi bulduk. Konaklama ve uçak bileti dâhil iki haftalık kişi başı fiyat €199. Ne kadar ucuz! Ucuz olmasının sebebi uçuşun bu gece olması! O yüzden sana yazarken bir yandan da kıyafetlerimi valize koyuyorum (çok yetenekliyim, farkındayım). Plajda kusursuz görünmek için geç mi kaldım dersin? Belki uçakta bir şey yemem. Bakalım bir fark olacak mı! Belki sonunda bikinimin içine sığabilirim, hahaha.

Sana hoşça kal demek istedim dostum. Artık rahatça çalışabileceğin için gitmeme sevinmişsindir. Umarım Alex ve ailesi tatile geldiğinde güzel vakit geçirirsiniz ama onun evli bir erkek olduğunu unutma ve benim yapmayacağım bir şeyi yapma!

Kendine iyi bak,

Ruby

Rosie,

Hawaii'den merhaba!

Gördüğün gibi planlarda bir değişiklik oldu! Benim çılgın karım Hawaii'nin tatil yapmak için İrlanda'dan çok daha iyi olacağına karar verdi ama neden böyle bir karar verdiğini bilmiyorum!

Hava olağanüstü, otel de rüya gibi. (Odamdan senin için çaldığım birkaç şeyi mektupla birlikte yolluyorum. Hawaii'den duş başlığı ve duş jeli! Umarım başlık kafana uyar.) Restoranlar da harika.

Biraz olsun rahat nefes alıp çalışma fırsatı bulacağın için eminim gelmediğimize seviniyorsundur. Umarım Kevin da sana rahat veriyordur ve annenle ilgili canını sıkmaktan vazgeçmiştir. Bence annen haklı.

Kucak dolusu sevgiler,

Alex, Josh, Theo (bir de Bethany)

Rosie,

Kıbrıs'tan merhaba.

Hava güzel, otel güzel, yemekler güzel, plaj güzel.

Umarım sessizlik içinde çalışmaktan keyif alıyorsundur. (Steph ve ordusu umarım evini işgal etmezler. Bu arada annemin, babamın küllerini savurmasıyla ilgili konuşmalıyız.)

Kevin

Euro Disney'den merhaba!

Selam kardeşim. İnanılmaz eğleniyoruz. Kendimi on yaşında gibi hissediyorum! Dün Mickey Mouse'la tanıştık ve hep birlikte fotoğraf çekildik (gördüğün gibi ünlülere özeniyorum biraz. Pierre benim için biraz endişeleniyor). Çocuklar cennetteler sanki. Görmek istedikleri o kadar çok şey var ki sonunda başları dönecek sanırım! Burada yapacak bir sürü şey olduğu için tatilimizi birkaç gün daha uzatmaya karar verdik. Ne yazık ki hafta sonunda Dublin'e gelemiyoruz.

Umarım dersler iyi gidiyordur ve huzur içinde çalışmaktan keyif alıyorsundur. Komşun Rupert'ın seni Ulusal Konser Salonu'na götürmesine artık izin verme. Ona ders çalışman gerektiğini söyle.

Kucak dolusu sevgiler,

Steph, Pierre, Jean-Louis ve Sophia

Selam Rosie,

Daha önce aradım ama evde olmadığın için sana bu mesajı bırakmaya karar verdim. Üyesi olduğum koroyla birlikte birkaç haftalığına gidiyorum. Kazakistan'da konserimiz var. Sonra ülkeyi gezeceğimiz günü iple çekiyorum.

Dükkânı kapatıyorum. Yokluğumda ne dükkândan ne de evden gürültü gelmeyeceği için memnun olursun sanırım. Hepimiz gittiğimize göre rahatça çalışabilirsin. Acil bir durum olur düşüncesiyle anahtarımı da sana bırakıyorum.

Sessizliğin ve huzurun tadına vararak rahatça çalışabilirsin umarım. Döndüğümde görüşürüz. Belki ben dönene kadar alt

kattaki internet kafeyi işleten adam seni dışarı çıkarır. Sanırım senden hoşlanıyor çünkü seni sorup duruyor.

Rupert

Rosie Dunne,

Geçen defa interneti kullanmak için geldiğin zamandan kalma 6.20 sternlinlik borcun var. Lütfen borcunu hemen öde, yoksa yasal yollara başvurmak zorunda kalacağım.

Ross (alt kattaki internet kafeden)

Mutlu Dul Dublinliler sohbet odasına katıldınız. Şu an sohbet eden kimse yok.

Düğünçiçeği sohbete katıldı.

Düğünçiçeği: Herkes nereye gitti?

45

Yeni bir mesajınız var: TOBY

Toby: Bahse girerim öğle yemeğinde yine salata yedin.

Katie: Nereden bilyorsun?

Toby: BİLYORSUN değil, BİLİYORSUN. Diş tellerinden sarkan marulu görebiliyorum. Neden ezilmiş yiyecekler yemediğini anlamıyorum. En azından pipetle içilebilecek şeyler tercih etsen ya. Katı yiyecekler sana göre değil.

Katie: Haftaya bu saatlerde benimle dalga geçemeyeceksin. Bir dönemin sonuna geldik. Diş tellerinden kurtuluyorum. Üç buçuk yıl parmaklıklar ardında kaldıktan sonra dişlerim, ah *düzgün dişlerim* diye de belirtmeliyim, özgürlüğüne kavuşuyor.

Toby: Eh, vakti gelmişti artık. Nasıl çıkartıldıklarını görmek için sabırsızlanıyorum. Kesinlikle görmeliyim.

Katie: Üniversitede eğitimini almadan önce hepsini öğrenmen gerekmiyor Toby. Orada öğrenmen daha doğru.

Toby: Şey, henüz kabul edilmedim ama değil mi? Ya sınavı geçemeyip o bölüme kabul edilmezsem?

Katie: Kabul edileceksin Toby.

Toby: Bakalım. Sen hangi bölümü istediğine karar veremedin mi hâlâ? Bence bir an önce karar verip başvuru formunu doldursan iyi edersin.

Katie: Çok stresli bir iş. Hayatımızın geri kalanında ne yapacağımıza neden on altı yaşında (sen on yedisin tabii) karar ver-

memizi bekliyorlar ki? Şu anda yapmak istediğim tek şey okuldan kurtulmak, başka bir okulun planını yapmak değil. Sen başından beri ne yapmak istediğini bildiğin için şanslısın tabii.

Toby: Sen ve o pis dişlerin sayesinde. Her neyse, aslında sen benden daha uzun zamandır ne yapmak istediğini biliyorsun. DJ olmak...

Katie: Üniversitede DJ'lik bölümü yok ki.

Toby: Üniversiteye gitmen gerektiğini kim söylüyor?

Katie: Herkes. Rehberlik öğretmeni, annem, babam, öğretmenler... Tanrı, Rupert ve hatta alt kattaki Sanjay bile gitmem gerektiğini söylüyor. Anneme de o göz kulak olurmuş.

Toby: Şey, yerinde olsam o Sanjay'ı dinlemezdim çünkü onun gizli amaçları var. Rehberlik öğretmenini de dinlemezdim çünkü onun işi her hafta yarım saat boyunca seni esir alıp üniversite bölümleriyle ilgili konuşmak. Ne yapacağınla gerçekten ilgilendiğini mi sanıyorsun onun? Rupert'ın ne düşündüğü kimin umurunda? Baban da yalnızca annenle fikir birliği yapıyor. Annen de gitmen gerektiğini söylüyor çünkü gitmek istediğini sanıyor. Tanrı'ya hiç aldırma bence, annenin dediği gibi o bize bakıp gülüyor yalnızca.

Katie: Ama annem istediği bölümü okumak için çok uğraştı ve bu onun için gerçek bir mücadeleydi. Benim yaşımdayken böyle bir fırsatı yakalamayı çok istemiş ve ben ona engel olmuşum. Şimdi sıra bana geldi ve önümde bir engel yok. Annem bu fikre sevinçle atlayacağımı sanıyor ama bana hapishaneye tıkılmak gibi geliyor. Babam yazı yine onun yanında geçirebileceğimi ve haftada birkaç gece barda çalışabileceğimi söyledi. Diğer akşamlarda da DJ Sugar beni eğitecek. Bu işi gerçekten yapmak istiyorsam ciddiye almam gerektiğini söyledi.

Toby: Bence haklı.

Katie: Beni pek özlemeyecekmiş gibi bir halin var!

Toby: Tabii ki özlemeyeceğim. Gitmezsen hayatımın sonuna kadar sızlanmalarını ben dinlemek zorunda kalacağım. Bak, annen gerçekten DJ olmak istediğini bilse bu işin peşine düşmeni ister.

Katie: Hiç bu açıdan bakmamıştım. Son senemizi okuyacağımız kimin aklına gelirdi Toby? Bunca yıllık tutukluluktan sonra bir daha kravat takmam gerekmeyecek. Senin içinse kravat takacağın günler yeni başlıyor sevgili Toby.

Toby: Pazartesi sabahları iki saat üst üste bilgisayar dersi olmayacak ve üniversiteye girebilirsem inan bana kravat takmayacağım.

Katie: O zaman kahverengi pantolon giyip saçlarını uzatırsın. Çimlere uzanıp bütün gün Bob Dylan dinlersin dostum. Aslında pazartesi sabahları iki saat üst üste bilgisayar dersi olmasının, annemle büyükannemden uzak bir yere gitmeye kıyasla daha kolay olduğunu düşünmüyor değilim. Aman Tanrım, ya John ne olacak?

Toby: John'un bacakları var. Uçağa binip oturabilir, İbiza'ya ya da her nereye gitmişsen gelebilir, uçaktan inip seni görebilir. Bu arada benden bahsetmediğini fark ettim. Bensiz hayatın o kadar kolay mı olacak?

Katie: Evet, tabii ki kolay olacak. Şaka yapıyorum. İbiza'da dişçilik fakültesi var mıdır dersin?

Toby: Senin gittiğin yerde yok, yumruğunla insanların dişini düşürmekten bahsetmiyorsan tabii.

Katie: İyi. Demek ki İbiza yalnızca bana ve babama göre bir yer.

Katie'ye ve Rosie'ye,
Her ikinize de sınavlarınızda başarılar dilerim.
Sevgiler Annen/Büyükannen

Rosie'ye ve Katie'ye,
İyi şanslar!
Sevgiler, Steph, Pierre, Jean-Louis ve Sophia

Rosie ve Katie'ye,

En yakın arkadaşım ve vaftiz kızım, sınavlarınızda başarılar dilerim. Her zamanki gibi yine başaracaksınız. İlk sınavın nasıl geçtiğini bana bildirin.

Sevgiler,

Alex

Rosie'ye,

Sınavlardan sonra tekrar dışarı çıkmaya başlayacak mısın? İnanılmaz derecede sıkıcı biri oldun, daha da kötüsü zeki ve sıkıcı biri oldun. Teddy ve Gary'nin konuşma kalitesi her hafta biraz daha düşüyor ve dün saatler süren Aston Martin DB7, Ferrari 575 kadar iyi ve hızlı mıdır "sohbetini" dinlemek zorunda kaldım. Ah evet, ailem işin gerçek yüzüne bakıp hayata dair ciddi konularda sohbet etmeyi sever.

Bu diplomayı alman için seni zorladığımı biliyorum ama sınavlardan bu yıl geçemeyip sınıfı tekrar etmen gerekirse yeni bir arkadaş edineceğim konusunda seni resmen uyarıyorum. Senin kadar hırslı olmayan bir arkadaş olacak bu.

Kesinlikle üzerinde baskı kurmuyorum. İyi şanslar!

Ruby

Anneme,

İşte başlıyor. İki hafta sonra ikimiz de özgürüz.

İyi şanslar.

Katie

Katie'ye,

İyi şanslar tatlım. Çalışma arkadaşım olduğun için teşekkür ederim. Ne olursa olsun seninle gurur duyuyorum.

Sevgiler,

Annen

Konu	Puan
Finans	B
Bilgisayar Uygulaması ve Veri Özeti	B
Ekonomi	B
Etik Konukseverlik ve Yasal Çalışmalar	B
Finansal Kontrol ve Pazarlama	B
İnsan Kaynakları Yönetimi	A
Teşebbüs Gelişimi	A
Diller (İrlanda dili)	A
Turizm ve Konukseverlik Endüstrisi Çalışmaları	A

Mezunlar konukseverlik endüstrisinde profesyonel stajyerlik için değerlendirileceklerdir.

EVET! EVET! EVET! EVEEEEEETTTTT! ALEX BAŞARDIM! SONUNDA BAŞARDIM!

Rosie senin adına çok sevindim! Tebrikler!

Rosie'den
Ruby'ye
Konu: Hadi kutlayalım!

İşte şimdi gerçekten kutlayabiliriz! Bu arada Katie de bizimle geleceği için dans ayakkabılarınızı giyin (aslında lafım sana değil. Kimse gece kulübünde öylesine korkunç salsa ayakkabıları görmek istemez). Katie sınavda başarılı oldu ve birkaç üniversitenin işletme bölümlerine girmeye hak kazandı ama DJ'lik yapma konusunda ısrarlı. Toby, Trinity Üniversitesi Diş Hekimliği Bölümü'ne girecek kadar puan aldı. Bu harika bir haber olduğu için herkes mutlu, mutlu, çok mutlu!

Ben on sekiz yaşındayken Boston'a gidememiştim, biliyorsun. Dahası hayatım bitti sanmıştım. Bütün arkadaşlarım eğlenip ders çalışırken bebek beziyle uğraşıyordum. Hayallerimi gerçekleştiremeyeceğimi sandım. Milyon yıl geçse bu anı kızımla paylaşacağım aklıma gelmezdi.

Her şeyin bir sebebi var. Bebeğimin gitmesi beni çok üzecek. Bunca zamandır kendimi hazırladığım gün geldi çattı. Katie kanatlarını açmış, uçmaya hazırlanıyor. Ben de aynısını yapmalıyım. Sanırım buradan gitmem için gereken o tren biletini alacak kadar para biriktirebileceğim.

Rosie Dunne istasyondan ayrılıyor ve hayatını yaşıyor. *Nihayet.*

Sevgili Rosie,

St. Patrick İlkokulu çalışanları adına sınavlardaki başarından dolayı seni tebrik ediyorum. Başarını kanıtladın ve kendinle gurur duymalısın.

Sözümü tutup artık bizim için çalışmana ihtiyaç duymadığımızı sana bildirmekten memnuniyet duyuyorum. Ağustos ayında sözleşmen yenilenmeyecek.

Gitmene üzülüyoruz ama bunu yapmalısın. Emekliliğim bir yıl uzadı ama başarılı olduğunu görmek için bir yıl daha çalışmaya değer. Rosie Dunne, sen benim hayatımın en uzun projesi, en yaşlı ve uzun süre eğitim gören öğrencisi oldun ve zorlu bir başlangıç yapmamıza, hatta ortalarda biraz daha zorlanmamıza rağmen sonunda başarılı olman beni sevindiriyor.

Çalışkanlığın ve amacına bağlılığın hepimize ilham verdi ve gelecekte de en iyisini elde etmeni diliyorum. Umarım benimle irtibatını koparmazsın. Emeklilik kutlamama katılmanı da çok isterim. Yakında davetiyeni yollarım. Alex Stewart'a da yollayabilirsen sevinirim.

Yıllarca sizi birbirinizden ayırmaya çalıştıktan yıllar sonra ikinizi aynı salonda görmek güzel olacak. Umarım gelebilir.

Tekrar tebrik ederim.

Bana yaz.

Julie (Koca Burun Ağzı Kokan) Casey

Katie,

Bebeğim sonunda yuvasından uçuyor! Seninle gurur duyuyorum aşkım. Çok cesur bir adım atıyorsun. Baban umarım sana iyi bakar.

Seni çok özleyeceğim. Burada benimle kalmanı çok isterdim ama umarım seni sık sık ziyaret etmemin bir sakıncası olmaz!

Bana ihtiyacın olursa ara, koşarak gelirim.

Kucak dolusu sevgiler,

Annen

Sevgili Brian,

Büyük bir sorumluluk alıyorsun. Lütfen Katie'ye dikkat et ve oralarda aptalca bir şey yapmasına izin verme. On sekiz yaşındaki erkeklerin nasıl olduğunu biliyorsun, sen de onlardan biriydin. Katie'yi onlardan mümkün olduğunca uzak tut. Oraya bir şeyler öğrenmeye gitti, eğlenip bebek yapmaya değil.

Bana onunla ilgili *her şeyi* yaz. Bana söylemeye korktuğu şeyleri de. Bir annenin bunları öğrenmesi gerek. Lütfen onu dinle ve hep yanında ol. Ters bir şeyler fark ettiğin anda sana itiraf etmeyecektir. Sen bana söyle, ben hemen öğrenirim.

En önemlisi bebeğime, *bebeğimize* hayallerini gerçekleştirme fırsatı verdiğin için teşekkürler.

En iyi dileklerimle,

Rosie

Sevgili Rosie Dunne,

Otel Yönetimi bölümünden mezun oldunuz. Tebrikler.

Konukseverlik endüstrisi üzerine profesyonel stajınızı ağustos ayı başında yapacağınızı bildirmekten memnuniyet duyarız. Bütün mezunların pozisyonu rastgele seçildi ve bu işlem herhangi

bir ayrımcılık ya da haksızlığa yer bırakmaksızın bilgisayarla yapıldı. Yerleştirme yapıldıktan sonra mezunların değişiklik yapması mümkün değildir.

Yönetici asistanlığı pozisyonu için on iki aylık bir sözleşme yapılacak. Görev yeriniz Dublin'in merkezindeki Grand Tower Oteli. 1 Ağustos Pazartesi günü saat dokuzda iş başı yapacaksınız. Yerleştirilmenize dair daha fazla bilgi için lütfen Grand Tower Oteli'nin sahibi ve müdürü Cronin Ui Cheallaigh'la irtibata geçin. Telefon numarası, detaylar ve otelin konumu arka sayfada.

Yeni işinizde başarılar dileriz ve gelecekte size başarı getirmesini umut ederiz.

Saygılarımla,

Keith Richards

St. Patrick İlkokulu Gece Eğitimi, Otel Yönetimi Kurs Direktörü

Alex: Bu inanılmaz Rosie. Grand Tower Oteli mi? Muhteşem.

Rosie: Ah, biliyorum! Bence de öyle! Ama otelin yerini bile bilmiyorum, ya sen?

Alex: Ah, yanlış adama soruyorsun Rosie. Ne zaman Dublin'e gelsem eskiden bomboş olan yerlerde yeni bir yapı, ofis binası ya da apartman dikilmiş oluyor. Artık neyin nerede olduğunu bilmiyorum. Bence merkeze gidip kendin bak.

Rosie: Evet, olabilir. Dün gece telefonu kapattıktan sonra aksanının kaybolduğunun farkında mısın, diye düşündüm.

Alex: Rosie, yirmi yıldır buradayım. Burada, İrlanda'dan daha uzun süre yaşadım. Çocuklarım Amerikalı, onlara uyum sağlamalıyım. Tabii ki aksanım da kaybolacak.

Rosie: Şey, aslında aksanını kaybetmek yerine yeni bir aksan kazanıyorsun. Ama düşününce, koskoca yirmi yıl... Zaman nasıl geçti?

Alex: Bilyorum, sen eğlenirken zaman akıp geçiyor.

Rosie: Son yirmi yılımı eğlence olarak görüyorsan gerçekten eğlenirken zamanın ne kadar hızlı akıp gittiğini öğrenmek istemiyorum.

Alex: Aslında o kadar da kötü değildi Rosie.

Rosie: Kötünün senin için anlamı nedir?

Alex: Ah, yapma...

Rosie: Tamam, çok kötü değildi ama biraz daha iyi olsa şikâyet etmezdim.

Alex: Hiçbirimiz etmezdik... Bu iş seni heyecanlandırmış olmalı.

Rosie: Evet, gerçekten heyecanlandırdı. Noel gecesindeki çocuklar gibi hissediyorum! Uzun, çok uzun zamandır böyle hissetmemiştim. Bu işin sürekli olmadığını biliyorum. Yalnızca staj göreceğim ama bu şansı yakalamak için çok bekledim.

Alex: Evet, çok bekledin. Bu işi ne kadar çok istediğini ben herkesten iyi biliyorum. Otelcilik oynayalım diye tutturmandan nefret ederdim.

Rosie: Ha ha ha, hatırlıyorum. Ben hep otel sahibi, sen de müşteri oluyordun!

Alex: Müşteri olmaktan nefret ediyordum çünkü beni hiç rahat bırakmıyordun. "Müşteri memnuniyeti" adına yastıkları şişirip ayaklarımı taburenin üstüne kaldırıyordun.

Rosie: Aman Tanrım, ben bunları unutmuşum! *Fantasy Island*'daki adamı taklit etmeye çalışırdım. Konukları rahat ettirebilmek için sihir yapıp onlara hayallerini veriyordu.

Alex: Öğlen saat ikide beni zorla yatağa sokup nefes almamı zorlaştıracak kadar üstümü sıkıca örtmenin hayalleri gerçekleştirme hizmeti olduğunu sanmıyorum! Ne tür bir yönetici olmak istediğini bilmiyorum ama gerçek müşterilerine de böyle davranırsan birkaçının sana karşı tavır alacağını düşünüyorum.

Rosie: Ama hastanecilik oynamaktan iyiydi. Oyun boyunca beni betonun üzerine yatırıp beni kesip biçiyordun. Annem ve babam o yaraların nasıl olduğunu merak ediyordu.

Alex: Evet, çok eğlenceliydi, değil mi?

Rosie: Şey, bence sen eğlencenin anlamını bilmiyorsun. Son yirmi yıl gibi.

Alex: Aslında ikimiz için de çok eğlenceli değildi.

Rosie: Öyle...

Alex: Oteller ve hastaneler. Sapkın porno filmi gibi geliyor kulağa.

Rosie: Rüyanda görürsün!

Alex: Görüyorum zaten. Sürekli Beth'le aramızda uyumak isteyen üç yaşında bir oğlum var.

Rosie: Şey, ben manastıra kapanabilirim ve bundan rahatsız olacağımı sanmıyorum.

Alex: Sana katılmıyorum!

Rosie: Gerçekten Alex. Birlikte olduğum erkeklerden sonra bekârlık *ödül* gibi.

Alex: Benim bahsettiğim bekârlık değil. Orada edeceğin sessizlik yemini seni mahveder.

Rosie: Çok komik. İnan bana Alex, bazı sessizlikler var ki insanın bulutların üstünde gezmesini sağlıyor. Bunu söyleyip seni kendinle baş başa bırakıyorum.

Rosie pencereyi kapattı.

Alex: O sessizliği bilyorum.

46

Merhaba anne,

Yarın ilk iş günün için sana şans diliyorum (şansa ihtiyacın yok ama olsun). Herkesi kendine hayran bırakacağından eminim!

İyi şanslar,

Sevgiler,

Katie

Yeni bir mesajınız var: RUBY

Ruby: Evet, Bayan Yönetici Asistanı, anlat bakalım. İş nasıl gidiyor?

Rosie: Çok ama çok ağıııır!

Ruby: Sebebini sorabilir miyim?

Rosie: Detaylı bir sohbete hazır mısın? Çünkü eğer hazır değilsen hâlâ şansın varken bu sohbeti hiç başlatmama fırsatını sana sunuyorum.

Ruby: İster inan, ister inanma ama ben bu sohbete hazırlıklı geldim. Hadi dökül.

Rosie: Tamam. Otelin bulunduğu caddeye sabah erkenden geldim. Grand Tower Oteli'ni bulmak için tam kırk beş dakika aynı caddede bir aşağı, bir yukarı yürüyüp durdum. Dükkân ve tezgâh sahiplerine sordum ama kimse bu otelin nerede olduğunu bilemedi.

İlk iş günümde geç kalmış olmanın paniğiyle neredeyse gözyaşları içinde kurs müdürünü aradım. Bu arada bana yanlış adres

vermekle onu suçlamaktan da geri kalmadım. Bana aynı adresi tekrar tekrar söyleyip durdu. Ben de ona bunun mümkün olmadığını ve söz konusu binanın bomboş olduğunu söyledim.

Sonunda otel sahibini arayıp adresi tekrar kontrol edeceğini söylediği için ben de terk edilmiş binanın pis basamaklarına oturdum (yeni kıyafetimin arkasını kirlettim) ve geç kalarak daha ilk günden kötü bir intiba bırakacağımı düşünürken ağlamamaya çalıştım. Ansızın binanın kapısı, gürültülü bir osuruk sesiyle arkamdan açıldı ve o *şey* bana baktı. O şey güçlü bir Dublin aksanıyla konuşarak kendini binanın sahibi Cronin Ui Cheallaigh olarak tanıtıp ona Beanie demem için ısrar etti.

Başta lakabı kafamı karıştırdı ama saatler geçtikçe her şey berraklaştı. O osuruk sesi ön kapının menteşelerinden gelmiyordu; Beanie'nin arkasında bir gaz bulutu vardı.

Beni o eski, rutubetli binaya sokup zemin katındaki birkaç odayı gösterdi. Sonra bana bir sorum olup olmadığını sordu ve ben de neden bu binada olduğumu, oteli ne zaman göreceğimi sordum. O da gururla, "Lanet olası otel burası işte. Güzel, değil mi?" dedi.

Sonra bana ilk izlenimimin ardından oteli nasıl geliştirilebileceğine dair bir fikrim olup olmadığını sordu, ben de ona konukların oteli daha kolay bulabilmesi için binaya bir tabela koymasını önerdim (gerçi bunu yapmaması da iyi bir pazarlama taktiğidir bence). Tanıtımına faydaları dokunması için otelin varlığını çevredeki işyerlerine duyurmasını da (en azından yolunu kaybeden turistlere adresi tarif edebilecek kadar) söyledim.

Yüzümü dikkatle inceleyip şaka yapıp yapmadığımı anlamaya çalıştı ama ben gayet ciddiydim. Şu an hâlâ otel tabelasının gelmesini bekliyorum.

Sonra bana ısrarla takmamı istediği bir yaka kartı verdi. Bunu takmamı istemesinin sebebiyse, müşteriler şikâyet etmek isterse kimi suçlayacaklarını bilsinler diyeymiş. Gördüğün gibi çok olumlu düşünen bir adam. Yaka kartıyla ilgili sıkıntı (onu takmak zorunda kalmam dışında) telefonda ismimi yanlış anlamış olması.

Hafta boyunca "Rosie Bumme" olarak dolaştım. Beanie'yse bunu çok komik buldu. Ama gülmesi geçtikten sonra bir parça üzüldü. Bu bile işini ve sözde otelin yönetimini ne kadar ciddiye aldığının ve olgunluk düzeyinin göstergesi.

Otel bugüne dek nasıl ayakta kalmış, bilmiyorum. Zamanında gerçekten de görkemli olan ancak şimdilerde çürümeye bırakılmış şu güzel yapılardan biri. İçeriye hâkim olan kötü kokunun sebebi de muhtemelen döşemelerin altının çürümeye başlamasıdır.

Binanın cephesi eskiden kırmızı tuğlaymış ama şimdi kirli kahverengiye dönmüş. Dört katlı ve yeni öğrendiğime göre zemin katında yine Beanie'nin olan bir kucak dansı kulübü var. Otelin zemin katına girdiğin anda küçük, siyah, ahşap bir masa (binadaki her şey ahşap zaten) seni karşılıyor. Masanın arkasında eski konukların toz içinde kalmış şapkaları, şemsiyeleri, paltoları var.

Duvarlar yerden, duvarın yarısına kadar lambri şeklinde dekore edilmiş. Aslında bu hoş bir özellik ve bir zamanlar muhtemelen zeytin yeşili olan duvarlar şimdi küf yeşiline dönmüş. Duvarları kaplayan fanusa benzer küçük lambalardan hiç ışık yayılmıyor. Mekân zindandan farksız. Halılar yetmişli yıllarda serilmiş gibi. Pis, kötü kokuyor, üzerinde sigara yanıkları var, üstüne yapışan sakızların bıraktığı siyah noktalar ve ne olduklarını bilmek bile istemediğin bir şeylerin lekesi var.

Uzun bir koridordan geniş bir bar bölümüne çıkılıyor. Burada da aynı pis, kötü kokulu halılar, siyah ahşap, şal desenli döşemeleri olan tabureler ile sandalyeler var ve güneş ışığı, boyası dökülmüş küçük pencereden içeri sızdığında görebildiğin tek şey içerideki sigara dumanı bulutu. Bence bu da iki yüz yıl önce piposuyla orada oturan adamdan kalma.

Restoran bölümünde yirmi masa ve sınırlı bir menü var. Aynı halıları burada da görüyorsun ama buradakilere yemek lekeleri de eklenmiş. Kahverengi kadife perdeler ve tül perdeler var. Masalar bir zamanlar beyaz olan, şimdiyse sararmış dantel masa örtüleri ve paslı, lekeli çatal bıçak takımlarıyla dolu. Bardaklar matlaşmış,

beyaz duvarlar sayesinde burası binanın tek aydınlık yeri gibi görünüyor. Ama ısıtıcı ne kadar açılırsa açılsın üşüyorsun.

Bir de o *koku!* Biri ölmüş de çürümeye bırakılmış gibi. Mobilyalara, duvarlara, hatta kendi kıyafetlerime bile sinmiş durumda. Altmış odası var. Her katta yirmi oda. Beanie gururla yarısının banyolu olduğunu söyledi. Bunu duyduğuma ne kadar sevindim bilemezsin. Bazı odalarda banyo da varmış, yaşasın!

Her biri yaklaşık yüz yaşında olan iki harika kadın Betty ve Joyce odaları haftada üç gün temizliyor ki bana göre bu da mide bulandırıcı. Ne kadar ağır hareket ettiklerini görsen odaları gerçekten bu sıklıkta temizlediklerine inanmazsın.

Ayrıca böyle bir otelin ne tür müşterilere hitap ettiğini de merak etmeye başlamıştım ki gece çalıştığım bir gün her şey açıklığa kavuştu. Aşağıdaki kucak dansı kulübü kapandıktan sonra parti üst katta devam ediyor. En çok da bu yüzden birkaç oda hizmetçisi daha alınması gerektiğini düşünüyorum.

Birinin yastık kılıfının içinde çikolata bulmasının tek açıklaması, önceki konuğun oraya tükürmüş olması. Duş başlığı takmanın tek nedeni ise başını borulardan akan sarı sudan korumak (temiz olduğundan kuşkum yok ama ben yine de şişe suyumdan vazgeçmiyorum).

Geçen hafta bir radyo kanalından arayıp otelin düzenledikleri bir yarışmaya katkıda bulunup bulunamayacağını sordular. Ya çok çaresiz durumdalar ya da otelin havalı ismine kandılar. Onları reddedebileceğim bir bahane bulamadım. İnsanların, neden Dublin'de bir hafta sonu geçirmeyi hak ettiklerini açıklaması gerekiyordu. Bir akşam tiyatroya gidip yemek yiyecek, bir gün alışveriş yapacak, merkezdeki bir otelde de iki gece kalacaklardı. Ve bütün masraflar radyo kanalı tarafından karşılanacaktı. Hafta boyunca radyoda tanıtımımızın yapılması ve sonuç olarak birkaç iyi müşteri kazanmamız otel için iyi oldu. Tabii hiçbiri nasıl bir işin içine girdiğini bilmiyordu.

Kazananların öyle etkileyici hikâyeleri vardı ki radyodan onları dinlerken neredeyse gözyaşlarımı tutamıyordum. O yüzden balayı süitini (diğer odalardan hiçbir farkı yok ama konuklara kendilerini özel hissettirmek için Beanie'ye odanın kapısına bir tabela astırmasını söyledim. Tabelayı kendisi hazırlamaya kalkışınca (aşırı odaklanmış bir halde dilini ağzından sarkıtarak bir saatini bu işe ayırdı) güzel çiçeklerle donattım ve onlar için ücretsiz bir şişe şampanya bıraktım. Odaya çekidüzen vermek için elimden geleni yapıp yeni çarşaflar için bütçeyi biraz kıstım ama yine de yeterince para toplayamadım.

Her neyse, kazandıklarını öğrendiklerinde o kadar heyecanlandılar ki buraya gelmeden önce her gün arayıp sorular sordular ve bir sıkıntı olup olmadığını öğrenmek istediler. Kapıdan girdiklerinde ise içeriye şöyle bir göz atıp on beş dakika içinde kaçtılar.

Ruby, bu insanlar *evlerini* kaybetmiş, adam *işini* kaybetmiş, *iki* bacağı kırılmış, *arabalarını* kaybetmiş, köylerinde yaşamak zorunda kalmışlar. Bütün masrafların karşılandığı bir hafta sonu tatili kazanmışlar. Otelde *bedava* kalabilecekleri halde kalmak istemediler. Bu otel o kadar *kötü* işte.

Rosie: Ruby?

Rosie: Ruby, orada mısın?

Rosie: Alo? Ruby, yazdıklarımı okudun mu?

Ruby: Zzzzzzz...

Rosie: Ruby!

Ruby: Ah, ne oldu? Bir şey mi kaçırdım? Affedersin, bir *saat* önce bana yeni işini anlatmaya *başladığında* uykuya dalmış olmalıyım.

Rosie: Kusura bakma Ruby ama seni uyarmıştım.

Ruby: Merak etme, sen yazarken gidip kendime bir fincan kahve aldım ve zeytin yeşili duvarlarla çürümüş cesetleri anlatırken geri döndüm.

Rosie: Sıkıntılı bir ay olduğu için özür dilerim.

Ruby: Bütün işler beklediğin gibi çıkmayabiliyor. Her neyse, Azgın Andy Raptiye Şirketi'nde sekreterlik yapmayı mı, Grand Tower Oteli'nde yönetici asistanı olmayı mı tercih edersin?

Rosie: Aaaah, kesinlikle Grand Tower Oteli'nin yönetici asistanı olmayı.

Ruby: İşte, gördün mü Rosie Bumme? Bundan kötüsü de varmış.

Rosie: Sanırım. Ama küçük bir sıkıntım daha var.

Ruby: Sıkıntını binden az kelimeyle açıklayabilir misin?

Rosie: Denerim! Alex birkaç hafta sonra Julie Casey'nin emeklilik kutlamasına geliyor ve Bethany'yi de getiriyor. Hafta sonu için otelden yer ayırttılar. Ona oteli biraz övdüm... ve özellikle manzaralı bir oda istediler. Oysa ben penceresi olan bir oda bulmakta bile zorlanıyorum (tamam, o kadar değil) ama bu şartlar altında Grand Tower Oteli olarak onlara ancak *banyolu* bir oda verebileceğiz. Sence manzara olarak hangisini tercih ederler? Kasap dükkânı manzarasını mı yoksa hurdacıyı mı?

Ruby: Aman Tanrım...

Yeni bir mesajınız var: ALEX

Alex: Selam Rosie, uyumamışsın.

Rosie: Sen de.

Alex: Ben beş saat gerideyim, unutma.

Rosie: Bu gece Katie'nin mezuniyet balosu var. Şu an orada.

Alex: Anladım. Uyuyabilecek misin?

Rosie: Deli misin? Tabii ki uyuyamam. Elbisesini almasına, makyajına, saçına yardım ettim, bu özel gecede heyecanlı hallerinin fotoğrafını çektim. Bu gece arkadaşlarıyla birlikte. İrtibatı koparmayacaklarına dair verdikleri sözlere rağmen belki de hiç göremeyeceği arkadaşlarıyla... Annem ve benim yirmi yıl önceki halimiz gibi.

Katie benden farklı, biliyorum. Kendi aklını kullanabilen kişilikli bir kız ama o kapıdan çıkan kendi halimi hatırlamadan edemiyorum. Smokinli bir erkeğin kolunda o gecenin, geleceğin heyecanını yaşıyordum. Heyecanlıydım, hem de çok. Çok da gençtim. Tabii o zaman heyecanımın farkında değildim. Milyon tane planım vardı. Ne yapacağımı biliyordum. Önümdeki birkaç yılın planını yapmıştım bile.

Bilmediğim şeyse birkaç saat içinde bütün planların değişebileceğiymiş. Bayan Çokbilmiş aslında o kadar da çok şey bilmiyormuş. Umarım Katie eve dönmesi gereken saatte döner.

Alex: O akıllı bir kız Rosie. Ve onu tahmin ettiğim şekilde yetiştirdiysen endişelenmeni gerektirecek bir durum yok.

Rosie: Kendimi kandıramam. Erkek arkadaşıyla üç yıldır birlikte ve bu zamana kadar sadece el ele tutuştukları sanmıyorum. Ama en azından bu gece, benim hayatımı değiştiren bu gece eve zamanında dönsün istiyorum.

Alex: Tamam, o eve dönene kadar ben seni oyalayacağım demek ki.

Rosie: Sakıncası yoksa.

Alex: Otel odamız ne durumda? Umarım otel yöneticimiz bizim için en iyisini yapmaktan geri kalmıyordur!

Rosie: Şey ben yalnızca yönetici *asistanıyım* unutma ve aslında bu otel...

Alex: Ne?

Rosie: Daha önce kaldıkların kadar gösterişli.

Alex: Bence burası çok daha özel çünkü benim arkadaşım işletiyor.

Rosie: Otelin genel yönetimiyle ilgili övgüleri üzerime alınamam...

Alex: Ah, saçmalama. Sen yaptığın hiçbir şeyle övülmek istemezsin zaten.

Rosie: Pek öyle sayılmaz Alex. Bu otelle ilgili *hiçbir* sorumluluğu almak istemiyorum aslında. Biliyorsun orada yalnızca üç ay

çalışacağım. Orayı tümüyle sahiplenmek gibi bir şansım yok. Ben yalnızca emirlere uyuyorum...

Alex: Çok saçma. Görmek için sabırsızlanıyorum. Restoranda biri zehirlenir de otelin doktoru olarak ben onu kurtarırsam ne komik olur. Çocukluğumuzda bunun hayalini kurardık, hatırlıyor musun?

Rosie: Hatırlıyorum ve böyle bir ihtimal çok da uzak sayılmaz. O gece Bethany'yle dışarıda yemek istemez misiniz? Dublin'de gitmediğin bir sürü güzel restoran var.

Alex: Olabilir. Aslında internette oteli biraz araştırmak istedim ama hiçbir şey bulamadım.

Rosie: Ha, evet. Site şu sıralar güncelleniyor. Görebileceğin zaman sana haber veririm.

Alex: Harika. Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey'yi tekrar görmek biraz garip olacak. Artık emekli olmasının vakti gelmişti. Dünyanın bütün çocuklarının rahat bir nefes alması lazım.

Rosie: Onun adı Julie, unutma. Ve ondan diğer türlü bahsetme. Son birkaç yıldır bana çok iyi davrandığı için lütfen sen de ona karşı nazik ol.

Alex: Olurum, olurum. Merak etme, daha önce de evden dışarı çıktım. İnsanlara nasıl davranacağımı bilyorum.

Rosie: Elbette bilirsin eşsiz Bay Sosyete Cerrahı.

Alex: Aklında benimle ilgili nasıl bir imaj oluştuysa lütfen ondan hemen kurtul.

Rosie: Ne? Çıplak olandan mı? Ondan vazgeçmemi isteyemezsin.

Alex: Hımm, o halde boyutunu onla çarp.

Rosie: Tanrım, yirmi beş santim mi yani Alex?

Alex: Of, kes sesini! Annen nasıl? Hastaneden test sonuçları geldi mi?

Rosie: Hayır, henüz gelmedi. Şu an Stephanie'nin yanında, biraz dinleniyor ve döndüğünde sonuçlar belli olur. Sorunun ne olduğu anlaşılmıyor. Gerçekten endişeleniyorum. Geçen gün ona

baktığımda sanki yıllardır onu görmemişim gibi hissettim. Ben fark etmeden annem yaşlanıp gitmiş.

Alex: Daha altmış beş yaşında. Hâlâ genç sayılır.

Rosie: Biliyorum ama zihnimde ona dair bir görüntü vardı ve bu yıllar öncesine aitti. Her nasılsa çocukluğumdan beri onu o şekilde hatırlıyorum. Ama geçen gün hastane yatağında ona baktığımda gözüme yaşlı göründü. Benim için büyük bir şoktu bu. Her neyse, umarım sorunu bulur ve çözerler. Artık kendini iyi hissetmiyor.

Alex: Lütfen öğrenir öğrenmez bana haber ver.

Rosie: Olur. Boş günlerimde Galway'e gitmem de zor oluyor. Annemi çok seviyorum ama o yolculuk çok yorucu oluyor. Saatlerce hiç kimseyle konuşmadan çalışmakla annemin yanına gidip ona yardım etmem dışında son birkaç haftadır hiçbir şey yapmadım ve şu an kendimi yorgundan da yorgun hissediyorum.

Alex: Kevin ne yapıyor peki? Hayatında bir kez olsun yardım edemez mi?

Rosie: Güzel soru. Ama onun da hakkını yemeyelim. Bir ev aldı ve kız arkadaşıyla oraya taşınma hazırlıkları yapıyor. Vakti olsa yardım edeceğinden *neredeyse* emin gibiyim.

Alex: Kevin sonunda harekete mi geçti yani? Çok şaşırdım. Onunla bu konuyu konuşup sana biraz yardım etmesini isteyebilirdin. Her şeyi tek başına yapamazsın.

Rosie: Şey, aslında *her şeyi* ben yapmıyorum. Bu hafta anneme Steph bakıyor ve iki çocuğu olduğu için onun da işi kolay değil. (Anneme *bakmak* kulağa pek hoş gelmiyor, değil mi?) Ayrıca benim için sakıncası yok çünkü annemin yanında olmak istiyorum. Şu an yapayalnız ve o duyguyu çok iyi biliyorum.

Alex: Kevin'dan yardım istemen Alice'i sevmediğin ve ona yardım etmek istemediğin anlamına gelmiyor. Kev'e söylemek gerekiyor. Tabii aslında kendisinin düşünmesi gerekirdi, o da ayrı.

Rosie: Şey, yeni evine yerleşene kadar bekleyeceğim. Ondan sonra yardım elini hâlâ uzatmazsa çekinmeden konuşacağım. Baba-

mın da ziyaretine yeterince gitmedi ve şimdi bunun acısını yaşıyor. Kevin'i tam anlamıyla hiç anlamadım. Hep böyle içine kapanmaktan hoşlanıyor. Eve gelip gittiğinde de kimseye ne yaptığını anlatmazdı. Babam öldüğündeyse aniden her şeyle ilgilenebileceğini düşündü. Ama annemin hastalığında kendini yine geri çekti. Steph ve ben onunla defalarca konuşmayı denedik ama anlatamadık. Bencilin teki işte, o kadar. Dur, bir araba yanaştı. Pencereye koşup bakayım.

Alex: Katie geldi mi?

Rosie: Hayır.

Alex: Ah. Bence birazdan...

Rosie: Tanrı'ya şükür geldi! Bilgisayarı kapatıp yatağa girsem iyi olacak. Onu beklediğimi düşünsün istemiyorum. Tanrım, bebeğimi eve getirdiğin için sana şükürler olsun! İyi geceler Alex.

Alex: İyi geceler Rosie.

47

Sevgili anneciğim,

Geçen hafta için teşekkür ederim. Evde yeniden seninle birlikte olmak çok güzeldi. Gece geç saatlere kadar yaptığımız sohbetleri özledim! Sana güzel bir haberim var! Yolun sonundaki Club Insomnia'nın sahibi olan İngiliz Tony Spencer dün gece ben müzik çalarken babamın kulübüne geldi. Performansımı çok beğenmiş ve onun yanında çalışmak ister miyim diye sordu! İnanılmaz, değil mi? Yazın dans festivalleri de organize ettiğinden yaz boyunca Avrupa'yı dolaşıp buralardaki kulüplerde çalacağım. Çok heyecanlıyım!

Club Insomnia gerçekten de popüler bir yer ve sabahın altısına, yedisine kadar açık. Ben akşam saat 22.00'den gece yarısına kadar oradayım, ısınma turlarında yani. Tony iyi para veriyor ve ilk maaşımı alır almaz birazını sana yollayacağım. Burada bir sürü insanla da tanıştım. Onlar da kısa süre önce mezun olmuşlar ve barda çalışıyorlar. Jennifer, Lucy ve Sara adlı üç kızla eve çıkmayı düşünüyoruz.

John'un ne zaman geleceğini bilmiyorum. Eylülde üniversiteye başladığından beri tanımadığım bir grup insanla her gece dışarı çıkıyor. Telefonunu sürekli düşürüp duruyor ve dışarıda olduğu saatlerde yanlışlıkla beni arıyor. O zaman da arka planda bağrışan sarhoşların sesinden başka bir şey duymuyorum. Aramız biraz limoni. Birkaç hafta ayrı kaldığımızda da birbirimize karşı biraz mesafeli olurduk ama şimdiki halimiz gerçekten garip. Birbirimizden uzaklaştık ve bundan hoşnut değilim. Sonsuza dek onunla olaca-

ğımı sanıyordum ama şu durumda yaz sonunu zor getireceğimizi hissediyorum.

Bu arada Toby'den de uzun zamandır haber alamadım. Aslında biraz da benim yüzümden çünkü buraya ilk geldiğimde o beni sık sık aramasına rağmen ben onu aramadım. Zaman nasıl geçip gitmiş! Yarın ararım derken aylar geçmiş ve şimdi de aramaya çekiniyorum. Onunla son konuştuğumda üniversiteden memnundu, dişlerle bayağı bir haşır neşir olduğuna şüphe yok. Yarın onu arayacağım, söz veriyorum.

Umarım işyerinde her şey yolundadır. Sözleşmenin uzatıldığına inanamıyorum. Oradan nefret ettiğini sanıyordum. Lütfen neler olduğunu bana anlat, kafam çok karıştı.

Alex bir süre önce bana yazdı ve Bayan Koca Burun Ağzı Kokan Casey'nin emeklilik kutlaması için Bethany'yle yaşadıkları otel macerasını anlattı. Ne komik! Kucak dansı kulübünün Noel partisi yapacağını bilmiyor muydun? Alex'in, kırmızı-beyaz bikinili Noel Anneler'in barda dans etmesinden rahatsızlık duyduğunu sanmıyorum. Bethany'nin geceyi orada geçirmek istememesi ise şaşırtıcı. O kadın mizah anlayışından kesinlikle yoksun biri. Alex'in onda ne bulduğunu anlamıyorum. Onunla yalnızca birkaç defa karşılaştım ama çok sinirli bir yapısı var. Alex sakin biri olduğu için ilişkilerinin uzun süreceğini sanmıyorum. Alex'in restorandaki müşterilerden birini tedavi etmesi de inanılmaz. Adam zehirlendi mi? Sizin restoranda nasıl yemekler veriliyor öyle? Neyse ki doktorunuz varmış.

Evet, artık gidip bu gece çalacağım şarkıları seçmeliyim. Babam Insomnia'ya hazırlanmam için bana iki saat veriyor. Lisa da *flash dance* yapabilmek için seksenler müziği çalmamda ısrar ediyor. Artık yılan yerine vatka ve perma gibi katlanılması çok daha zor şeyler istiyor.

Büyükannem iyileştiğinde birkaç haftalığına buraya gelin. Burada harika plajları ve manzarası olan bir sürü dinlenme yeri

var; yalnızca bar ve kulüp yok yani. Bir düşünün. Belki tatil büyükanneme iyi gelir.

Seni çok özlüyorum ama yalnız olduğum zamanlarda Alex ile senin madalyonumdaki fotoğraflarınıza bakıyorum. İkiniz de kalbimdesiniz. Sonsuza dek.

Sevgiler,

Katie

Yeni bir mesajınız var: RUBY

Ruby: Terk edildim.

Rosie: *Nasıl yani?* Teddy mi?

Ruby: Hayır! Saçmalama, o adam beni terk etmeyi bırak çöpü dökmeyi bile beceremez. Beni terk eden kişi, oğlum. Artık salsa yapmamı istemiyormuş ve yerime daha genç bir partner bulmuş.

Rosie: Olamaz Ruby, çok üzüldüm. Kimmiş bu kadın?

Ruby: Kızmış gibi yaptım ama aslında kızmadım. Tamam, bu da yalan. Başta *gerçekten* kızdım ve koskoca çikolatalı pastanın hepsini bitirdim. Tesadüfen Gary'nin en sevdiği pastayı almışım. Pastanın yarısını kızgınlıkla yedim ve son lokmayı ağzıma attığımda mantıklı düşünmeye başladım. (Pasta sayesinde, anlıyor musun?) Böylece bu "diğer kadını" zehirlemek için evime yemeğe davet etme planı yapmaya başladım.

Kim olduğunu, Gary'nin neden benim yerime onu tercih ettiğini anlamalıydım. Sonra gördüm ki kız yirmili yaşlarını sonlarında, İspanyalı. Okulda İspanyolca dersi veriyor (Gary'nin bina sorumlusu olarak çalıştığı okul bu ve dolayısıyla burada tanışmışlar), zayıf, güzel ve iyi niyetli bir kız.

Rosie: Yani senin *genel olarak* nefret ettiğin bütün özelliklere sahip, değil mi?

Ruby: *Genel olarak* öyle, evet. Ama bu kez farklı çünkü Gary ve bu kız birbirlerine âşık oldu.

Rosie: Vay canına!

Ruby: Evet! Harika değil mi? Dolayısıyla kenara çekilip dans ayakkabılarımı dolaba kaldırmakta hiçbir sakınca görmüyorum. Aslına bakarsan ben de Gary'den ayrılmak istiyordum zaten. Artık elliye yaklaştığıma göre beni salonun diğer köşesine fırlatacak kadar enerjik olmayan kendi yaşlarımda biriyle dans etmeliyim. Gerçi artık öyle bir planım da yok. Gary'nin birini bulmasına seviniyorum. Belki Maria onu benim evimden alıp birlikte yaşamaya da ikna eder.

Rosie: Buna üzülür müsün?

Ruby: Yatağımın altında milyon euro bulmak beni ne kadar üzerse buna da o kadar üzülürüm. Bu çocuk artık yetişkin bir adam olduğunu ve evden gitmesi gerektiğini anlamalı. Sonsuza dek yemeklerini pişirip elbiselerini yıkayamam. Her neyse, benden bu kadar. Annen nasıl oldu?

Rosie: İyi sayılmaz. Yavaş yavaş eriyip gidiyor. Romatizması son dönemde iyice azdığı için eli ayağı neredeyse tutmuyor. Babamla yolculuk ettikleri zamanlarda bu kadar sıkıntı çekmiyordu çünkü sürekli güneş görüyordu. Ama şimdi Connemara'nın soğuk havasının ona iyi geleceğini sanmıyorum. Yine de oradan taşınmıyor. Onun için endişeleniyorum. Bugüne dek adını bile duymadığım enfeksiyonlar yüzünden hastaneye gidip duruyor. Babam öldüğünde onun vücudu da pes etti sanki.

Ruby: O güçlü bir kadın Rosie. Üstesinden gelecektir.

Rosie: Umarım.

Ruby: Fawlty Towers[6]'da işler nasıl?

Rosie: Ha ha! Artık buraya katlanmak zorunda değilim çünkü ay sonunda çıkıyorum.

---

6 Başrolünü John Cleese'in üstlendiği, 1970'lerin komedi dizisindeki türlü felaketlerin yaşandığı otele gönderme yapılıyor. (ç. n.)

Ruby: Her ay aynı şeyi söylüyorsun ama yapmıyorsun. Bence önümüzdeki yıl sözleşmen bitene kadar bekle, sonra çık. Zaten başka yerde bir iş aramadıkça hiçbir yere gidemezsin ki.

Rosie: Bunca saat çalışıp annemin yanına gidip gelince iş aramaya vaktim kalmıyor. Seni bile en son ne zaman gördüm düşünsene.

Ruby: Dün.

Rosie: Otobüs durağında beklerken arabanla önümden geçip el sallaman haricinde diyorum. Bu arada hızla geçtiğin için yol kenarındaki su birikintisini sıçratıp beni sırılsıklam ettiğin için teşekkür ederim.

Ruby: Farklı yönlere gidiyorduk ve duş almak hoşuna gider diye düşündüm.

Rosie: Boş ver. En son bir ay önce gece çıktım. Rezalet. Özel hayat diye bir şeyim kalmadı. Katie'nin yanma gitmek istiyorum ve Alex de beni defalarca davet etti ama annem yüzünden hiçbirini yapamıyorum. Tabii ki onu suçlamıyorum.

Ruby: Annen iyileştiğinde her şey düzelecek.

Rosie: O iyileşmeyecek Ruby. İyileşmek istemiyor. Şu an yalnızca bekliyor. Altmış altı yaşında tekerlekli sandalyeye mahkûm oldu.

Ruby: O tembel Kevin'dan yardım iste.

Rosie: Kevin ne yapacak ki? Nereden başlayacağını bilemeyecek ve annem de benimle daha rahat ediyor. Her neyse, böyle devam edeceğiz.

Josh'a,
10. yaşın kutlu olsun.
Kucak dolusu sevgiler,
Rosie

Rosie'ye,

Hediye ve kart için teşekkür ederim. Gerçekten de çok güzel. Katie her neredeyse ona benden selam söyle. Bana farklı farklı yerlerden kartlar atıyor ve çok mutlu görünüyor. Bence çok havalı bir işi var! Eski arkadaşı Toby'den hiç bahsetmiyor. Sanırım pek görüşmüyorlar. Her neyse, hediye için tekrar teşekkür ederim. Bununla yeni bir bilgisayar oyunu alacağım.

Yakında görüşürüz,

Josh

Anneme,

Merhaba! Ben Amsterdam'dayım. Çilek toplayarak para kazanan yakışıklı biriyle tanıştım. İngilizce bilmiyor ama çok iyi anlaşıyoruz.

Her şey yolunda. Sürekli sahnedeyim ve buradaki kafeler de çok güzel!

Sevgiler,

Katie

Rosie'ye

Otuz sekizinci yaşın kutlu olsun!

Kırkımıza yaklaşıyoruz, ne korkunç değil mi? Benim yerime de iç.

Sevgiler,

Alex

Rosie, otuz sekizin kötü bir yaş olduğunu düşünüyorsan elli yaşına merdiven dayayan benim ne hissettiğimi düşün. Aaaaah! Büyük bir parti yapacağız ve yalnızca ikimiz davetliyiz.

Tekrar mutlu yaşlar.

Ruby

Merhaba anne,

Şu an Andorra'dayım. Kayak eğitmenim çok yakışıklı. Bacağımı nasıl kırmayacağımı bana öğretiyor. Tek kelime İngilizce bilmiyor ama çok iyi anlaşıyoruz. Her şey muhteşem. Bir ara birlikte kayağa gitmeliyiz. Çok seveceksin. Kış festivali çok iyi gidiyor, birkaç küçük organizasyonda sahne aldım. Noel'de yanında olacağıma göre bol bol dedikodu yaparız! Seni görmeyi iple çekiyorum!

Sevgiler,

Katie

Merhaba anne,

Noel'de benim yanımda kalmak ister misin? Katie geliyor ve üçümüz birlikte iyi vakit geçirebiliriz. Bence çok güzel olur. Sen Katie'nin odasında kalırsın, ona da kanepeyi ayarlarım. Bu fikir beni çok heyecanlandırdı. Beanie, Noel'de tatil yapmama izin verdi. Lütfen kabul et!

Rosie

Rosie,

Gelmek isterim tatlım. Davetin için teşekkür ederim. Küçük Katie'yi görmek için sabırsızlanıyorum. Tabii artık küçük değil!

Sevgiler,

Annen

Katie'den

Annesine

Konu: Noel'de evde olmak

Noel yemeği için çok teşekkür ederim. Her zamanki gibi nefisti. Üçümüzün birlikte olması da harikaydı. Kız kıza!

Büyükannem onu son gördüğümden beri çok değişmiş, sen de yorgun görünüyorsun. Birkaç haftalığına eve dönüp sana yardım etmeyi düşünüyorum. Belki Dublin'de kısa süreli bir iş bulabilirim. Yardım etmek istiyorum. (Oradayken yeni tanıştığım erkek arkadaşımla tanışma fırsatın da olabilir!)

Bana haber ver.

Rosie'den

Katie'ye

Konu: Ynt: Eve geliş

Eve dönme! Bu bir emirdir! Burada her şey yolunda. Senin de hayatını yaşaman gerektiğine göre seyahat etmeye, çok çalışıp eğlenmeye devam et! Büyükannen ile beni düşünme. Biz çok iyiyiz!

İşimi de seviyorum ve uzun çalışma saatleri beni yormuyor. Her hafta Connemara'ya gidip temiz hava almak iyi geliyor. Ama senden bir ricam var. Programına uyarsa Ruby'yle birlikte şubat ayı içinde seni ziyaret etmek istiyoruz. Ruby ellisine girmeden köpük partisine gidip ıslak tişört yarışmasını kazanmak istiyor!

Senin için en uygun haftayı bana bildir.

Rosie'den

Steph'e

Konu: Annem

Senden bir iyilik istiyorum. Şubat ayında anneme bir hafta bakabilir misin? Senin de çok yoğun olduğunu biliyorum ama Beanie sonunda bana bir haftalık izin verdi ve Katie'yi görüp nasıl yaşadığını görmeyi çok istiyorum. Arkadaşlarıyla tanışıp nerede çalıştığını görmek istiyorum, vs... annelerin yaptığı can sıkıcı şeylerden yani.

Sana uymazsa anlarım. Belki biraz değişiklik olsun diye Kevin'i birine yardım etmeye zorlarım.

Ailene sevgilerimi ilet.

Steph'ten

Rosie'ye

Konu: Ynt: Annem

Tabii ki annemi yanıma alırım. Hatta hep birlikte bir haftalığına Connemara'ya gidebiliriz. Pierre, Noel yemeği için beni annesi ile babasının yanına sürüklediği için sıra bana geldi!

Sen de biraz dinlenmeyi hak ediyorsun Rosie. Her şey sana kaldığı için çok üzgünüm. Bazen gidip Kev'e sıkı bir yumruk atasım geliyor. Oraya geldiğimde onunla ciddi bir konuşma yapmayı düşünüyorum. Hem belki yeğenlerini de görmek ister.

Katie'yle iyi eğlenceler. Büyüdüğüne inanamıyorum. Sana da çok benzedi! Birkaç ay bizim yanımızda kaldığı dönemde bazen seninle konuşuyormuşum gibi geliyordu. Ruby'yle de iyi eğlenceler. Benim de annemle zaman geçirmeye ihtiyacım vardı zaten.

Alex'ten

Katie'ye

Konu: Sürpriz 40. doğum günü

Şu an dünyanın neresindesin bilmiyorum ama umarım e-postalarına bakıyorsundur! Önümüzdeki ay annen kırk, sen de yirmi bir yaşına gireceğinize göre çifte doğum günü partisinin iyi bir fikir olacağını düşündüm. Ama eve dönüp annene sürpriz bir doğum günü partisi yapabilir misin, bilmiyorum.

Bütün arkadaşlarını davet edebilirsin. Rosie'nin bütün arkadaşlarına da haber veririz. Belki bu konuda Ruby'den yardım alabiliriz. Bence seve seve yapar.

Bu fikrin hoşuna gidip gitmediğini lütfen bana bildir.

Rosie: Birkaç gün sonra kırk yaşında oluyorum Ruby. *Kırk.* Koskocaman 4 ve 0 rakamları.

Ruby: Ne olmuş?

Rosie: Yaşlanıyorum.

Ruby: Ben ne oluyorum o zaman? Dinozor mu?

Rosie: Affedersin, ne demek istediğimi biliyorsun. Artık yirmi yaşında değiliz.

Ruby: Tanrı'ya şükür ki değiliz yoksa o lanet evliliği yeniden yapıp tekrar boşanmam gerekecekti. İş bulmak için sokak sokak gezecek, geleceğimizden endişelenecektik. Birileriyle çıkmak, görünüşümüz, arabamızın modeli, arabada ne tür müzik dinlediğimiz, ne giydiğimiz, bellibaşlı kulüplere gidip gidemeyeceğimiz falan çok çok önemli olacaktı. Yirmi yaşında olmanın nesi güzel ki? Ben o yılları materyalist yıllar olarak tanımlıyorum. Saçma sapan şeylerin dikkatimizi dağıttığı yıllar... Otuzumuza bastığımızda biraz sağduyu edinip yirmili yaşlarımızda kaçırdıklarımızı telafi etmeye çalışıyoruz. Kırklı yaşlar, öyle mi? O yaşta insan hayatın tadına varıyor.

Rosie: Hımm, doğru diyorsun. Ya elliler?

Ruby: Kırklı yaşlarında bozduğun şeyleri tamir ediyorsun.

Rosie: Harika. O yaşları iple çekiyorum.

Ruby: Ah, merak etme Ruby, dünyanın güneşin etrafında bir kez daha dönüşünü abartmaya gerek yok. Olduğu haliyle kabullen. Kırkıncı doğum gününde ne yapmak istiyorsun?

Rosie: Hiçbir şey.

Ruby: İyi planmış. Cuma akşamı benim mekâna gidip içmeye ne dersin?

Rosie: Harika olur.

Ruby: Ah, olamaz, unutmuşum... O gün Teddy'nin kardeşinin de doğum günü ve Berkeley Court Otel'de toplanıyoruz.

Rosie: Çok hoş! O otele bayılırım!

Ruby: Biliyorum, sanırım yine birini dolandırdı. Açıkçası, hapishaneden çıktıktan sonra polisin gözü üzerinde olur sanıyordum. Bazıları hiçbir şey öğrenmiyor.

Rosie: Ah, şey. İstersen cumartesi gecesi çıkarız.

Ruby: Hayır! Birlikte bara gitmek için beni otelden alamaz mısın?

Rosie: Olur ama Teddy'nin kardeşiyle konuşmak istemiyorum. Onunla son karşılaştığımda elini eteğimde gezdirmeye çalıştı.

Ruby: Hapishaneden çıkalı birkaç gün olmuştu Rosie, ne hissettiğini anlaman lazım.

Rosie: Boş ver. Seni kaçta alayım peki?

Ruby: Sekizde.

Rosie: Şaka mı yapıyorsun? Kaçta başlıyor ki?

Ruby: Yedi buçukta.

Rosie: Ruby! Bence biraz daha uzun kalmalısın! Seni parti başladıktan yarım saat sonra gelip alamam, herkes kabalık ettiğimi düşünür. Saat dokuz buçukta gelirim. Hiç değilse iki saat kalmış olursun.

Ruby: Hayır! Sekizde gelmelisin!

Rosie: Neden?

Ruby: Şey... çünkü parti Berkeley Court Otel'in *teras süitinde* yapılıyor.

Rosie: Aman Tanrım, neden baştan söylemedin? Saat yedi buçukta gelirim.

Ruby: Hayır! Gelemezsin!

Rosie: Neyin var senin? Neden gelemezmişim?

Ruby: Çünkü davetli değilsin. Ama sekizde gelirsen mekânı görürsün, sonra da hemen çıkarız.

Rosie: İyi ama ben teras katta kalmak istiyorum. Bunun benim için ne ifade ettiğini biliyor musun?

Ruby: Evet, biliyorum... Ama ne yazık ki kalamazsın. Her neyse, Teddy'nin diğer akrabalarıyla tanıştıktan sonra zaten oradan hemen gitmek isteyeceksin.

Rosie: Tamam ama kalbimi kırdın, bilesin. Hem ne dersen de ama banyoda çalınmamış her şey benim çantama düşecek. Aslında kameramı getirmeyi de düşünüyorum!

Ruby: Rosie, bu bir doğum günü kutlaması. Birçok kişi kamera getirecektir eminim.

Rosie: Evet, biliyorum ama Katie için fotoğraf çekmek istiyorum. Gelir diye ümit ediyordum ama gelemiyor. Benim doğum günümden birkaç hafta sonra o da yirmi birine girecek. Birlikte kutlarız diyordum ama olmuyor. Annem de tekrar Stephanie'nin yanına gidiyor. Üzülmedim desem yalan olur ama son zamanlarda hastalığı ilerlediği için sıkıntı çıkarmak istemedim. Doğum günümde bile olsa bir yere gitmek istemesine sevindim.

Yani yine ikimiz baş başa kalıyoruz. O teras süitine şöyle bir göz atmak bile yetecektir eminim! Bu sayede kendi otelim için birkaç fikir çalabilirim. Ne güzel bir hediye!

Ruby: Yüz ifadeni görmeyi merakla bekliyorum Ruby. Saat sekizde görüşürüz. Oda numarası 440.

Teras Süiti
440
SÜRPRİZ ROSIE!
MUTLU YAŞLAR ROSIE VE KATIE!!

Kırkıncı doğum günün kutlu olsun kızım.

Partin sayesinde harika bir hafta sonu geçirdim. Sana gerçek bir sürpriz yaptık, değil mi? Stephanie'nin yanında kalacağımı söylerken çok üzüldüm ama yüzündeki ifadeyi görmeye değerdi (ve gözlerindeki yaşları). Her şeyi Alex ayarladı. O çok, çok iyi bir adam

Rosie. Ama karısı hiç ona göre değil! Biliyor musun, çocukluğunuzda ikinizin evleneceğinizi düşünürdüm hep. Ne aptallıkmış, değil mi?

Her neyse, teşekkür ederim, harika bir evlat olduğun ve son yıllardaki yardımların için çok teşekkür ederim. Baban görse seninle gurur duyardı. Onu gördüğümde yaptıklarını anlatacağımdan emin olabilirsin!

Sen çok güzel bir genç kadınsın Rosie Dunne. Baban ve ben çok iyi bir iş çıkardık!

Kucak dolusu sevgiler, annen

48

Yetmişinci yaşın kutlu olsun anne!

Sonunda 7-0'ı yaptın ve her zamanki kadar güzelsin! Seni hastaneden mümkün olduğunca çabuk çıkartacağız. İnsan orada kendini daha da hasta hissediyor!

Seni sonsuza dek seveceğim anne,

Rosie

Selam Kev, ben Steph. Telefonuma yanıt vermediğin için mesaj atıyorum. Hemen Connemara'ya gelmen gerekiyor. Zamanı geldi.

Selam tatlım, hemen babanla konuş. Yarın eve gelmen için bir bilet ayarladı. Biraz acil olduğunun farkındayım ama büyükannen seni soruyor. Kev seni havaalanından alıp buraya getirecek. Yarın görüşürüz.

Sevgiler, annen

Dunne (evlenmeden önceki soyadı O'Sullivan) (Connemara, Co. Galway, önceden Dundrum, Dublin 10) Dennis'in sevgili karısı, Stephanie, Rosie ve Kevin'ın biricik annesi; torunları Katie, Jean-Louis ve Sophia, damadı Pierre, erkek kardeşi Patrick ve karısı

Sandra onu çok özleyecek. Cenazesi bugün saat 16.45'te Stafford cenaze evinden Connemara'daki Oughterard Kilisesi'ne götürülecek. Huzur içinde yatsın.

"Ar dheis lamh De go raibh a anam uasal"[7]

ALICE DUNNE'UN VASİYETİ, 10 Eylül 2000, Boynevyle House, Connemara, Co Galway.

Dolayısıyla Alice Dunne'un önceki vasiyeti İPTAL EDİLİYOR.

Kocam benden uzun yaşadığı takdirde bütün varlığımı ona bırakıyorum ve vasiyetimi yerine getirmesini istiyorum. Kocam benden önce ölürse aşağıdaki maddeler uygulanabilir:

1. Rosie Dunne'ı (bundan böyle "vasi" olarak anılacak) vasim olarak atıyorum ve İrlanda yasalarının gereklerini uygulayan kişi olmasını istiyorum.

2. Sahip olduğum bütün mülklerin satışını vasim yerine getirebilir (böyle bir satış işlemini bütünüyle veya kısmen uygun bir zamana erteleyebilir) ve aşağıdaki maddelere göre satışı gerçekleştirebilir.

Yeni bir mesajınız var: STEPH

Steph: Benim küçük kardeşim ne yapıyormuş?

Rosie: Ah, selam Steph. Emin değilim. Son günlerde ürkütücü bir sessizliğin içine gömüldüm. Sırf ses olsun diye televizyonu ve radyoyu açıyorum. Katie işinin başına dönmek zorunda kaldı; insanlar da artık başsağlığı dilemek için aramıyor. Artık her şey sükûnete kavuşuyor ve ben de böyle bir sessizliğin içine düştüm.

7 İrlanda dilinde, "Ruhu Tanrı'nın sağ yanında olsun," anlamına gelen söz. (ç. n.)

Boş günlerimde ne yapacağımı bilmiyorum. Otobüse atlayıp annemin yanına gitmeye o kadar alışmışım ki hayat artık garip görünüyor. Yataktaki o zayıf ve güçsüz haliyle bile kendimi güvende hissetmemi sağlardı. Anneler hep böyle, değil mi? Varlıkları bile yetiyor. Son zamanlarda ben ona annelik etsem de hep benimle ilgilendi. Onu özlüyorum.

Steph: Ben de öyle, hem de çok garip anlarda. Hayatın normal rutinine girdiğinde bunu anlıyorsun. Her telefon çaldığında kendime arayanın o olmadığını hatırlatmam gerekiyor. Ya da boş bir zaman bulup onu aramak için telefonu elime aldığımda onu bulamayacağımı fark ediyorum. Çok garip bir duygu.

Rosie: Kevin hâlâ bana kızgın.

Steph: Boş ver onu. O bütün dünyaya kızgın zaten.

Rosie: Belki de haklıdır Steph. Annem evi bana bırakarak beni garip bir durumda bıraktı. Belki de evi satıp parayı üçe bölmeliyim. Böylesi daha adil.

Steph: Rosie Dunne, o evi ben ve Kev için satmayacaksın. Onu sana bırakmasının bir sebebi var. Kev ve ben maddi yönden güvence altındayız, ikimizin de bir evi var. Connemara'daki eve ihtiyacımız yok. Annem de bunu bildiği için evi sana bıraktı. Sen ikimizden de çok çalışmana rağmen o daireden kurtulamadın. Aslında sana söylemedim ama annem bu konuyu benimle konuştu ve ben de ona hak verdim. En iyisi bu. Kev'e kulak asma.

Rosie: Bilemiyorum Steph, içim rahat etmiyor...

Steph: Rosie, inan bana o paraya çok ihtiyacım olsa sana söylerdim ve bir çözüm bulurduk. Ama ihtiyacım yok. Kevin'in da yok. Vasiyette biz unutulmuş değiliz ki. İkimizin de bir sıkıntısı yok. Connemara'daki ev senin. Onunla ne yapmak istiyorsan onu yap.

Rosie: Teşekkür ederim Steph.

Steph: Bir şey değil. Orada tek başına ne yapmayı düşünüyorsun Rosie? Yapayalnız olman hiç hoşuma gitmiyor. Bir süre yanıma gelmek ister misin?

Rosie: Hayır, teşekkür ederim Steph. Gerçekten çalışmalıyım. Kendimi bu işe adayıp oteli dünyanın en iyi oteli yapmaya kararlıyım.

Grand Tower Oteli
Tower Caddesi,
Dublin 1

Sayın Bay Cronin Ui Cheallaigh,

Kamu İşleri Departmanı olarak Grand Tower Oteli'ni ziyaretimizin ardından konukların olası yaşamsal, sağlık ve güvenlik riskleri konusunda sizi acilen uyarmamız gerektiğine karar verdik.

Yapı Denetimi Departmanı, geçen haftaki ziyaretlerinin ardından olmayan yangın detektörü, su israfı, yetersiz aydınlatma gibi yüzü aşkın kural ihlalini listelemişlerdir.

Banyoların hijyenik olmadığı bildirilmiş ve ziyaretimiz esnasında mutfakta böcekler görülmüştür.

Kayıtlarımıza göre binanın onarımı ve binanın otel olarak kullanımını sürdürmesi için gerekli değişimlerin yapılması konusunda defalarca uyarılmışsınız. Bu uyarılar görmezden gelinmiş ve otelinizi mühürlemek dışında bize bir şans bırakılmamıştır.

Zemin kattaki faaliyet devam edebilir.

Lütfen bu mektubu alır almaz bizimle irtibata geçin. Sağlık ve Güvenlik Anlaşması arka sayfada.

Saygılarımla,
Adam Delaney
Kamu İşleri Bürosu

Katie'den

Annesine

Konu: İşin

İşini kaybetmene çok üzüldüm. O işten nefret ettiğini bilyorum ama yine de kendi kararın dışında ayrılmak iyi bir şey değil. Sana telefondan ulaşamadım; ya bütün gün telefonda konuşuyorsun ya da hattını kestiler. Sebebi ne olursa olsun sana e-posta göndermeye karar verdim. Cenazeden sonra Dublin'e döndüğümüzde İsmilazımdeğil'in seni görmeye geldiğini söylemeyi unuttum.

Zaten yeterince üzgün olduğun için seni aramak istemedim. Onun ev adresine senin adına birkaç posta gelmiş ve artık annen de baban da yanında olmadığı için zarflarda işine yarayacak şeyler olmasını umduğunu söyledi. Geçen yıl kendi annesini kaybettiği için ne hissettiğini anlıyormuş ve yalnızlığının sebebinin kendisi olmasını istemiyormuş.

Samimi görünüyordu ama onun ne yapacağını kim bilebilir ki? Yıllar sonra onu görmek biraz garipti. Çok yaşlanmış. Her neyse, zarfların içinde ne varsa umarım önemli değildir ama sen yine de ne olduğunu bana söyle. İki zarfı da oturma odasındaki dolabın en alt çekmecesine koydum.

Dr. Reginald & Miranda Williams,

Rosie Dunne'ı, sevgili kızları Bethany ile

Dr. Alex Stewart'ın

28 Aralık günü saat 14.00'te

Harvard Üniversitesi

Memorial Kilisesi'ndeki düğün törenlerine davet ediyorlar.

Yemek Boston Harbor Otel'de verilecektir.

Rosie,

Boston'a yarın dönüyorum ama gitmeden önce sana bu mektubu yazmak istedim. Yüreğimden taşan bütün duygular nihayet kalemimden dökülüyor ve seni baskı altına aldığımı hissetmemen için konuşmak yerine sana bu mektubu bırakıyorum. Şimdi söyleyeceklerimi biraz düşünmeye ihtiyacın olacak.

Neler yaşadığını bilyorum Rosie. Sen benim en yakın arkadaşımsın ve gözlerindeki hüznü görmemem mümkün değil. Greg'in hafta sonları çalışmadığını da bilyorum. Bugüne kadar bana hiç yalan söyleyemedin, bu konuda yeteneksizsin. Gözlerin seni ele veriyor. Her şey çok iyiymiş gibi davranmaya çalışma çünkü iyi olmadığını *görebiliyorum*. Greg ne kadar şanslı bir adam olduğunu fark edemeyecek kadar bencil biri ve bu da beni hasta ediyor.

O seninle evli olduğu için dünyanın en şanslı adamı Rosie ama seni hak etmiyor, sense ondan çok daha iyilerine layıksın. Kalbi attığı sürece seni seven, sürekli seni düşünen, günün her anını ne yaptığını, kiminle olduğunu ve iyi olup olmadığını düşünerek geçiren birini hak ediyorsun. Hayallerine ulaşmana yardım edecek, seni korkularından koruyacak... Sana saygı gösterip her halini, özellikle de kusurlarını sevecek... Seni gerçekten mutlu edecek, bulutların üstünde dans ettirecek... Korkup denemekten kaçınmak yerine yıllar önce seninle birlikte olma şansını kullanması gereken birine ihtiyacın var.

Artık korkmuyorum Rosie. Denemekten korkmuyorum. Düğününde hissettiğim şeyin ne olduğunu bilyorum, seni kıskandım. Sevdiğim kadının bana sırtını dönüp hayatının geri kalanını geçirmeyi planladığı bir adamla yürüdüğünü izlemek kalbimi paramparça etti. Hapishaneye tıkılmak gibi bir şeydi bu benim için. Sana içimden geldiği gibi sarılamadan, hislerimi dile getiremeden yıllar geçip gitti.

Sunakta iki defa yan yana durduk biz Rosie. *İki defa.* Ve ikisinde de hata ettik. Düğünümde yanımda olmanı istedim ama o düğünün *sebebi* olarak orada bulunmanı istediğimi anlamayacak kadar aptaldım.

Yıllar önce Boston'da dudaklarının benim dudaklarımdan ayrılmasına izin vermemeliydim. Geri çekilmemeliydim. Paniğe kapılmamalıydım. Bunca yılı sensiz boşa geçirmemeliydim. Şimdi bunu telafi etmem için bana bir şans ver. Seni seviyorum Rosie ve seninle, Katie'yle ve Josh'la birlikte olmak istiyorum. Sonsuza dek.

Lütfen bunu düşün. Zamanını Greg'le harcama. Bu bizim için bir fırsat. Korkmaktan vazgeçip bu şansı kullanalım. Seni mutlu edeceğime söz veriyorum.

En içten dileklerimle,

Alex

49

Ruby'den
Rosie'ye
Konu: İyi misin?

Neredeyse iki haftadır senden haber alamadım. Hiç bu kadar uzun bir süre birbirimizden habersiz kalmamıştık. Her şey yolunda mı? Seni görmek için evine uğradım ama Rupert bana Galway'e gittiğini söyledi. Eşyalarını alıp hoşça kal bile demeden gittin, bir sıkıntı mı var? Orada ne kadar kalmayı düşünüyorsun ve neden kimseye bir şey söylemedin?

Annenin evindeki telefon da kapanmış ve sana başka nasıl ulaşabileceğimi bilemedim. Kendinle baş başa kalmak isteyebileceğini anlıyorum. İnsanın annesi ve babasını kaybetmesi gerçekten çok zor. Her ne kadar ben, benimkilerden sürekli yakınsam da yokluklarıyla baş etmek gerçekten zordu. İşleri çoğu zaman espriye vuran biriyim, biliyorum ama her zaman yanında olduğum konusunda ciddiyim Rosie. Biriyle konuşmak istersen, ağlayacak bir omuz ararsan, hatta birine bağırmak istersen ben yine buradayım.

Oteldeki işini kaybettiğine üzüldüğümü söyleyebilirdim ama hiç üzülmedim. Sen o otelden fazlasını hak ediyorsun, hayallerin o dökülen duvarların çok daha ötesine uzanıyor. Bütün kapılar bir kez daha sana açıldı.

Lütfen bana iyi olduğunu söyle yoksa kendim gelip kontrol ederim ve bu bir tehdit değil, söz.

Mutlu Dul Dublinliler sohbet odasına hoş geldiniz. Şu an sohbet eden üç kişi var.

YalnızKadın: Okuma grubundaki adam dün bana çıkma teklif etti. Randevu gibi. Bu hafta sonu. Yalnızca o ve ben olacağız. Ama ben bilemiyorum...

Kırçiçeği: Neyi bilmiyorsun?

YalnızKadın: Şey, birileriyle çıkmaya başlamalı mıyım, bilmiyorum. Hazır mıyım, bilmiyorum. Yani Tommy'den ve olanlardan bu kadar kısa süre sonra...

Kırçiçeği: Kısa süre mi? *Kısa süre* mi dedin? Tommy seni bırakıp gideli *on yıl* oldu, farkında mısın?

YalnızKadın: Ama ben on yıl geçmiş gibi hissetmiyorum.

Kırçiçeği: Ne kadar yalnız olduğunla ilgili sürekli ağlayıp sızlanmasan hayatına dair mantıklı kararlar alabilirdin. Okuma grubundaki hangi adamla çıkacaksın?

YalnızKadın: Gruptaki tek adamla.

Kırçiçeği: Gruptaki diğer kadınlar sinek gibi teker teker ayrılır artık. En önemli sorun şu olmalı; sabıkası var mı?

YalnızKadın: Hayır, kontrol ettim.

Kırçiçeği: Tanrım, yalnızca şaka yapmıştım! Ama en azından tuvalete gittiğinde televizyonunun ayaklanıp gitmeyeceğini biliyorsun artık.

YalnızKadın: Birçok kadının değerini bilemeyeceği bir lüks bu.

KendindenEmin sohbete katıldı.

Kırçiçeği: Bence sana gayet uygun biri. Onunla çıkmaman için bir sebep göremiyorum. Sana iyi şanslar.

KendindenEmin: YalnızKadın, biriyle mi *çıkıyorsun*?

YalnızKadın: Hastalık kapmışım gibi sordun.

Kırçiçeği: Ona benzer bir şeye de dönüşebilir tabii.

KendindenEmin: Hayır, şaşırdım yalnızca! Ama iyi anlamda! Tebrikler!

YalnızKadın: Teşekkürler! Kullanıcı adını değiştirmişsin!

KendindenEmin: Evet. Sonunda evliliğim feshedildi. Kilisenin duyarlı olduğunu söylemiştim. Leonard'ın tam bir ahmak olduğunu anladılar.

Kırçiçeği: KendindenEmin! Senden böyle bir şey duymak ne güzel! Kilisenin böyle düşündüğünden ben pek emin değilim ama bu da bir başlangıç...

Düğünçiçeği: Tebrikler KendindenEmin.

KendindenEmin: Teşekkürler kızlar! Ne zamandır sesin çıkmıyor Düğünçiçeği. Nerelerdesin?

Düğünçiçeği: Son birkaç haftadır Connemara'daki evdeydim. Düşünmem gereken şeyler vardı.

Kırçiçeği: Her şey yolunda mı peki?

Düğünçiçeği: Hayır, pek sayılmaz.

KendindenEmin: Bize anlatmak ister misin? Belki bir yardımımız dokunur.

Düğünçiçeği: Şey, annemi kaybettim, işimi kaybettim ve bir anda gerçekleşir de sinirlerim iyice bozulur diye o korkunç sözleri dile getirmeye bile korkuyorum. Çünkü gerçekleşirse hayatımın son on yılının boşa gittiği, hiçbir işe yaramadığı resmen onaylanmış olacak.

YalnızKadın: İyi ama hepimiz o konuda uzmanlaştık artık. Bu odada konuşulanların bu odada kaldığını biliyorsun. Belki sana yol gösterebiliriz.

Düğünçiçeği: Teşekkürler. Anlatıyorum o halde... Otuzuncu doğum günümden hemen sonra yazılmış bir mektup buldum. Benim için çok anlamlı olan ama bunca zaman elime geçmeyen bir mektup. Alex'ten.

YalnızKadın: Öyle mi? Ne diyor peki?

Düğünçiçeği: İşin en dayanılmaz kısmı da bu. Beni sevdiğini söylüyor.

Kırçiçeği: Vay canına!

KendindenEmin: Aman Tanrım.

YalnızKadın: Olamaz! Mektubu nasıl buldun peki?

Düğünçiçeği: İsmilazımdeğil verdi. Artık yalnızlığımın sebebi olmak istemiyormuş.

YalnızKadın: Bunca yıldır mektubu saklamış mı?

Düğünçiçeği: Neden sakladığını hiç bilmiyorum. Bu kısmını henüz çözebilmiş değilim. Ama zaten onunla evliyken de gerçek anlamda çözememiştim ki. Şu an hiçbir şey düşünemiyorum. Şaşkın bir haldeyim.

Kırçiçeği: Alex'le konuştun mu peki?

Düğünçiçeği: Onunla nasıl konuşabilirim ki Kırçiçeği? Öğrendiklerimden sonra onu *düşünmem* bile mümkün değil.

Kırçiçeği: Bence çok da kolay düşünürsün. Seni sevdiğini daha yeni söylemiş!

Düğünçiçeği: Hayır Kırçiçeği. O beni sevdiğini on yıldan uzun bir süre önce söyledi. Evlenmeden, Theo doğmadan *önce*. Onunla konuşacak gücü bulamıyorum. Sürekli yazıyor, arıyor ama bu fırsatı kaçırdığımı düşündükçe mideme sancılar giriyor ve mesajlarına yanıt veremiyorum.

YalnızKadın: Ama bildiğini ona söylemelisin!

Düğünçiçeği: Söyleyecektim. Biraz korkuyordum, biraz heyecanlıydım. Onu arayıp önce onu yoklayacak, ne hissettiğini anlamaya çalışacak, sonra konuya girecektim. Ama her yıl olduğu gibi o sabah da posta kutuma Noel kartı geldi. Ön yüzünde karısı ve iki oğluyla çekildiği fotoğrafı vardı. Hepsi de Noel kazaklarını giymişti. Theo'nun öndeki iki dişi düşmüştü. Josh tıpkı babası gibi gülüyordu. Bethany ile Alex el ele tutuşmuştu. Ve ona söyleyemedim. Hem zaten umurunda olmaz ki. Artık evli ve mutlu, beni unutmuştur. Unutmamışsa bile benim için o kusursuz Noel fotoğrafından çıkıp

gelmeyecek ya. Alex'le birlikte olma ihtimalim artık solup gitti, tıpkı Katie'nin madalyonundaki eski fotoğraflar gibi...

KendindenEmin: Deneyimlerime dayanarak söylüyorum ki aileyi rahat bırakman en iyisi Düğünçiçeği.

Kırçiçeği: Ama onu seviyor! Alex de onu seviyor! Ayrıca son zamanlarda herkes bilgisayar üzerinde fotoğraflarıyla oynayabiliyor!

KendindenEmin: Kaç yaşındasın Düğünçiçeği, kırk iki mi?

Düğünçiçeği: Evet.

KendindenEmin: Evet. Alex o mektubu on iki yıl önce yazmış. Yani evlenmeden önce. Şu an bu konuyu açmak doğru olmaz. Ona söylersen birçok kişinin kalbi kırılır.

Kırçiçeği: Ah, ona aldırma Düğünçiçeği. Uçağa atladığın gibi Alex'e git ve onu sevdiğini söyle.

Düğünçiçeği: İyi ama ya bana karşı hâlâ aynı duyguları beslemiyorsa? Son on yıldır ondan en ufak titreşim almadım.

KendindenEmin: Çünkü o *evli*. İyi bir adam Düğünçiçeği. Kurallara uyuyor.

Kırçiçeği: Ah, kurallar yıkmak içindir zaten!

KendindenEmin: Ama insanların canı yanıyorsa yıkmamak gerekir Kırçiçeği.

Kırçiçeği: İnsanların sana eziyet etmesine izin verme Düğünçiçeği. Bu senin hayatın. Bir şeyi istiyorsan ona uzanıp boynuzlarından yakalamalısın çünkü kimse sana istediğin şeyi tabakta sunmaz. İyi kızlar her zaman ikinci sırada kalır.

KendindenEmin: İyi kızlar vicdanlıdır ve kendileriyle barışık yaşarlar. Hem zaten Alex'in Düğünçiçeği'ne karşı hislerinin zamanla azalıp azalmadığını bilmiyoruz.

Kırçiçeği: İstersen onun yerine bileklerini de keselim, ne dersin KendindenEmin?

Düğünçiçeği: Aslında doğru söylüyor Kırçiçeği. Bu işe balıklama atlamadan önce her ihtimali düşünmeliyim. Tanrım, midem bulanmaya başladı. Alex'e mektubunu okuduğumu ve hislerinin

değişip değişmediğini sorsam ne olur? O zaman ne yaparım? Aramız hiçbir zaman eskisi gibi olmayabilir ve en yakın arkadaşımı kaybederim. Bunun üstesinden gelebileceğimi hiç sanmıyorum.

Kırçiçeği: Evet ama ona hislerini açtığında ya sana tutkuyla sarılıp gerçek duygularını göstererek seni rahatlatır ve sonsuza dek mutlu bir birlikteliğiniz olursa?

KendindenEmin: Evet tabii, olaylı bir boşanma, çocuk vesayeti kavgaları, kalbi kırık eski eşle birlikte...

Kırçiçeği: Tanrım, bu kadına akıl fikir ver!

KendindenEmin: Bunlara sebep olduktan sonra vicdanın rahat edecekse yap ama ben yapamazdım.

Kırçiçeği: Hiçbir şey olmamış gibi de davranamaz.

KendindenEmin: Alex'le arkadaşlığınız da onun mutluluğu da bozulmayacak. Tıpkı yıllar önce senden yanıt alamadığında Alex'in yaptığı gibi... Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya devam etmedi mi?

Düğünçiçeği: Neden öyle davrandı dersiniz? Bana mektubu okuyup okumadığımı sordu, ben de bana ulaşmadığını söyledim. Neden o zaman söylemedi?

Kırçiçeği: Korkmuş olabilir.

KendindenEmin: Ya da kocana âşık olduğunu gördü.

Düğünçiçeği: Kafam çok karıştı. YalnızKadın, sesin çıkmıyor. Sen ne diyorsun?

YalnızKadın: Şey, aslına bakarsan ben yalnızlığın ne demek olduğunu herkesten iyi biliyorum ve zaman zaman aşkı bulmak için her şeyi yapabileceğimi düşünürüm. *Ama* KendindenEmin duruma farklı bir bakış açısı getirdi. Onun çektiği acıları bilen biri olarak mutluluğu, başkalarının mutsuzluğunda bulmaya çalışmaz, hiçbir şey olmamış gibi davranmaya devam ederim.

Kırçiçeği: Üçünüz de inanılmazsınız. Biraz hayatı yaşamayı öğrenin. İnsanlara, onlar size nasıl davranıyorsa öyle davranın. İnsanlar size acı çektirdi.

Düğünçiçeği: Evet, acı çekiyoruz ama Bethany'yi hiç sevmesem de bugüne dek canımı yakacak bir şey yapmadı.

Kırçiçeği: Alex'le evlenmesi dışında.

Düğünçiçeği: Ben Alex'in sahibi değilim.

Kırçiçeği: Ama olabilirdin.

Düğünçiçeği: İnsanlar başkalarına asla sahip olamazlar ama şu an onunla birlikte olsam da olmasam da yanıtım hayır. Şu an değil. Belki başka bir zaman.

PederMichael sohbete katıldı.

Kırçiçeği: Şimdi çıkıp bana, ama ben de boşandım demeyeceksin, değil mi Peder?

KendindenEmin: Saçmalama Kırçiçeği, biraz saygı göster! O buraya tören için katıldı.

Kırçiçeği: Onu biliyorum. Ben ortamı biraz yumuşatmaya çalışıyordum.

PederMichael: Âşık çiftimiz gelmedi mi hâlâ?

KendindenEmin: Hayır ama gelinin geç gelmesi âdettendir.

PederMichael: Peki damat geldi mi?

BekârSam sohbete katıldı.

Kırçiçeği: Şimdi geldi. Merhaba BekârSam. Sanırım gelinle birlikte damadın da adını değiştirmesine ilk kez tanık oluyoruz.

BekârSam: Herkese merhaba.

Düğünçiçeği: Gelin nerede?

BekârSam: Yanı başımdaki diz üstü bilgisayarda. Şifresiyle ilgili bir sorun yaşıyor.

KendindenEmin: İlk günden naneyi yediniz desene.

Dul_1 sohbete katıldı.

Kırçiçeği: Vay canına! İşte gelin de geldi ve üzerinde...

BekârSam: Siyah bir elbise var.

Kırçiçeği: Ne büyüleyici.

Düğünçiçeği: Siyah giymekte haklı.

Dul_1: Düğünçiçeği'nin neyi var bugün?

YalnızKadın: Alex'in on iki yıl önce yazıp ona aşkını ilan ettiği mektubu buldu ve ne yapacağını bilmiyor.

Dul_1: Benden sana bir tavsiye. Unut gitsin, adam artık evli. Şimdi bana odaklanabiliriz.

OnuUnuttu sohbete katıldı.

PederMichael: Hadi başlayalım. Bugün BekârSam (birazdan "Sam" olacak) ve Dul_1'in (birazdan Evli_1 olacak) nikâhlarına tanıklık etmek üzere çevrimiçi toplandık.

OnuUnuttu: NE? BURADA NELER OLUYOR? BOŞANANLARIN SOHBET ODASINDA *DÜĞÜN TÖRENİ* Mİ YAPILIYOR?

Kırçiçeği: Vay vay, davetsiz bir misafirimiz var desenize. Affedersiniz, davetiyenizi görebilir miyiz lütfen?

Dul_1: Ha ha.

OnuUnuttu: ÇOK MU KOMİK OLDUĞUNU SANIYORSUN? CİDDİ SIKINTI İÇİNDEKİ İNSANLARI DAHA DA ÜZMEK İÇİN BURAYA GELMENİZ MİDEMİ BULANDIRIYOR.

Düğünçiçeği: Evet, ciddi sıkıntı içindeyiz haklısın. Ayrıca lütfen BAĞIRMAKTAN VAZGEÇER MİSİN?

YalnızKadın: BekârSam ve Dul_1 ilk burada tanıştı, OnuUnuttu.

OnuUnuttu: AH, ŞİMDİ ANLIYORUM!

Düğünçiçeği: Şişşt!

OnuUnuttu: Affedersiniz. Kalmamın sakıncası var mı?

Dul_1: Elbette yok, kendine bir yer bul, yeter ki yoluma çıkma.

Kırçiçeği: Ha ha.

PederMichael: Evet, artık devam edelim. Saat ikideki törene geç kalmak istemiyorum. Öncelikle şunu sormalıyım, bu iki kişinin evlenmemesini gerektiren herhangi bir sebep var mı?

YalnızKadın: Evet.

KendindenEmin: Ben birden fazla sebep sayabilirim.

Düğünçiçeği: Tabii ki var.

OnuUnuttu: SAKIN!

PederMichael: Şu an beni tam bir çıkmaza soktunuz.

Dul_1: Peder, boşanmış kişilerin sohbet odasındayız; evliliğe karşı çıkmalarından daha doğal ne var? Devam edebilir miyiz?

PederMichael: Elbette. Sen Sam, Penelope'u karın olarak kabul ediyor musun?

BekârSam: Evet.

PederMichael: Sen Penelope, Sam'i kocan olarak kabul ediyor musun?

Dul_1: Evet (evet, evet, adım Penelope).

PederMichael: Evlilik yemininizi bana e-posta yoluyla yolladınız ve ben de internetin bana verdiği yetkiye dayanarak sizi karı-koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin. Şimdi tanıklar ekranın sağ tarafındaki simgeye tıkladıklarında bir form bulacaklar. Bu forma adınızı, adresinizi ve telefon numaranızı yazıp bana yollayın. Şimdi çıkıyorum. Tekrar tebrikler.

PederMichael sohbetten ayrıldı.

Kırçiçeği: Tebrikler Sam ve Penelope!

Dul_1: Burada olduğunuz için teşekkürler kızlar.

OnuUnuttu: Kaçıklar.

OnuUnuttu sohbetten ayrıldı.

Kırçiçeği: Ah, bana Jane diyebilirsiniz. Ben de çıkıyorum âşık kuşlar. Balayınızın tadına varın. Sizi bir daha burada görmek istemiyorum. YalnızKadın sana randevun için iyi şanslar dilerim. KendindenEmin, hayatının geri kalanının keyfini sür ve Düğünçiçeği, (Yoksa Rosie Dunne mu demeliyim?) Sen ne yapacaksın bakalım!

Ruby: Co. Galway'e yerleşiyorum derken *ne demek istiyorsun*?

Rosie: Oraya yerleşiyorum demek istiyorum işte. Dublin'deki o iğrenç evi sonsuza dek terk ediyorum ve Connemara'ya yerleşiyorum.

Ruby: İyi ama *neden*?

Rosie: Ruby, benim için Dublin'in bir anlamı kalmadı. Sen hariç tabii. Art arda sevmediğim işlerde çalıştım, orada bir akrabam kalmadı, kalbim orada iki defa kırıldı, ne param var, ne de erkek arkadaşım. Kalmak için bir sebep bulamıyorum.

Ruby: Sana kötü haberler verdiğim için çok özür dilerim ama Galway'de de akraban, erkek arkadaşın ve işin yok.

Rosie: Evet ama bir *evim* var.

Ruby: Sen aklını mı kaçırdın Rosie?

Rosie: Belki de! Ama düşünsene. Connemara kıyısında koskocaman modern, dört odalı bir evim var.

Ruby: Aynen öyle! İşin olmadan dört odalı bir evde ne yapacaksın? Connemara kayalıklarından mı atlayacaksın?

Rosie: Doğru tahmin diyebiliriz!

Ruby: Şey, intihar edebileceğine dair düşünceler aklımdan geçmedi değil. Umarım tahminimde haklı çıkmam.

Rosie: Hayır, aptal! Bir pansiyon açacağım! Pansiyonlardan nefret ettiğimi söylediğimi de biliyorum ama evi küçük bir otele çevirmek istiyorum. Olağanüstü bir yönetici olacağım da kesin!

Ruby: Vay canına.

Rosie: Ne diyorsun?

Ruby: Diyorum ki... vay canına. Açıkçası dalga geçebileceğim bir şey gelmedi aklıma. Bence harika bir fikir. Bunu yapmak istediğinden emin misin?

Rosie: Ruby, hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmadım. Araştırdım. Annemle babamdan kalan parayla sigortayı ödeyebilirim. Çevredeki pansiyonları araştırdım ve hepsi turist *kaynıyor.*

Çok güzel bir bölge, kıyı şeridi inişli çıkışlı ve heyecan verici. Bataklıkların garip bir gizemi var, deniz kayalıkları dövüyor ve orayı çok seviyorum. Doğayla iç içe ve her şey yerli yerinde. Kim öyle bir yere gitmek istemez ki? Kim orada yaşamak istemez?

Ruby: Şey, ben istemezdim ama söylediklerine saygı duyuyorum. Bence harika bir fikir Rosie. Tebrikler, seni küçük dâhi. Umarım çekip gitmene sebep olan şey seni daha uzaklara göndermez.

Rosie Dunne, Düğünçiçeği Evi'nde sizi ağırlayacak. İrlanda Turizm Dairesi, Bord Failte onaylı bina, dört yatak odalı modern bir yapıdır. Odalarda banyo, merkezi ısıtma sistemi ve telefon bulunmaktadır. Çift kişilik, tek kişilik ve aile odalarımız mevcuttur.

Düğünçiçeği Evi, Connemara'yı keşfetmek, doğa yürüyüşü yapmak, kilometrelerce uzayıp giden kumlu plajların tadına varmak, somon ve alabalık avlayan balıkçılarıyla ünlü İrlanda'nın en büyük doğal gölü olan Lough Corrib'de balık avlamak için ideal bir konumdadır. Kıyı boyunca skuba dalışı, yelken sporu ve sörf de yapabilirsiniz.

Connemara Ulusal Parkı; dağları, bataklıkları, çayırları ve olağanüstü tabiatıyla devlet koruması altına alınmış 2000 hektarlık bir merkezdir. 4000 yıllık mezarlar da dâhil olmak üzere eskiçağ yerleşim merkezlerinin izlerine rastlamak mümkündür. Çok sayıda golf kulübü vardır ve kayalık tepeler ile koylar, golf severlere meydan okumaktadır. Yürüyüş, at binme ve bisikletle gezinti araziyi keşfetmek için muhteşem yöntemlerdir ve dağcılık da popülerliğini korumaktadır.

Televizyon odası konforlu bir şekilde dekore edilmiştir. Hareketli geçen günün ardından konuklarımız şöminenin başında, masa oyunları oynayıp kitap okuyarak dinlenebilirler. Geleneksel İrlanda kahvaltısı da yemek salonunda ve Atlantik Okyanusu ile dağların panoramik görüntüsüne sahip limonlukta verilmektedir.

Bir gecelik kişi başı fiyat 35 sterlindir.

Rezervasyon için Rosie Dunne'la irtibata geçin.

Katie'den
Annesine
Konu: Vay canına!

Vay canına anne, muhteşem olmuş! Fotoğraflar çok güzel. Buraya çok fazla emek harcamışsın. Sonunda Düğünçiçeği Evi'nin sahibi ve yöneticisi Rosie Dunne oldun! Önümüzdeki hafta gelip geriye kalan işlere yardım edeceğim. Ayrıca o koca evi doldurmak için biraz daha alışveriş yapabiliriz! Büyükannem ve büyükbabam evin bu şekilde kullanıldığını görse seninle gurur duyardı. Yalnızca ikisi kaldığı için o koskoca yerin harcandığını söyleyip duruyorlardı.

Bravo! Önümüzdeki hafta görüşürüz.

Sevgili Rosie,

Ben yalnızca aramızda sorun olup olmadığını sormak istedim. Son zamanlarda telefonda sesin biraz garip geliyor. Seni üzecek bir şey mi yaptım? Seni kızdıracak bir şey söylediğimi hatırlamıyorum ama öyle bir şey varsa lütfen söyle. Son zamanlarda hayatımdaki kadınları üzmekte üstüme yok. Bethany'ye şöyle bir baksam benimle tartışmaya başlıyor. Bilmeden sana da aynısını yaptıysam lütfen bana söyle Rosie.

Bethany, Theo'nun onuncu doğum günü organizasyonu konusunda çıldırdı. Theo'nun arkadaşlarından çok kendi arkadaşlarını davet etti ve Josh da arabamı çalıp geceleri yeni kız arkadaşıyla gezip duruyor. Kız çok tatlı ama oğlumda ne bulduğunu anlamıyorum. Josh delinin teki olup çıktı. Yerleşik bir düzene geçip ders çalışabilecek mi bilmiyorum (babama benzediğimin farkındayım). Eylül ayında üniversiteye başlaması gerekiyor ama herhangi bir yere başvuruda bulunmadığı için arabamı kullanmak dışında ne yapmak istediğini çözemiyorum. Sanırım üniversiteye gitmeden önce bir yıl boşta kalmak istiyor.

Neyse ki Theo da Josh'ın aklını kaçırdığını düşünüyor. Hatta ondan korkuyor. Dolayısıyla en azından Theo'nun övünüp sahiplenebileceğimiz bir çocuk olmasını ümit ediyoruz. Şaka tabii ki...

Hastanede işler yolunda gidiyor. Hâlâ aynı işi yapıyorum ama Reginald Williams'ın emekli olmasıyla hayatım bir nebze kolaylaştı. Artık açıklama yapmadan nefes alabiliyorum. Ama bana sorarsan insanın, böyle bir kayınpederle çalışması, kızıyla yaşamaktan daha makul. Yine şaka yapıyorum *elbette.* Tamam, belki gerçeklik payı da olabilir ama o konuya girmeyelim.

Şimdi gitmeliyim ama aramızın iyi olduğundan emin olmak istedim. Pansiyon broşürü muhteşem olmuş! Umarım her şey yolunda gider Rosie. Sen her şeyin en iyisini hak ediyorsun!

Sevgiler,

Alex

Rosie'den

Alex'e

Konu: Affedersin

Telefonda o şekilde konuştuğum için affedersin. Daha önce hiç bilmediğim, geçmişe dair birkaç şey öğrendim ve kafam onlarla meşguldü. Bir süre geçmişe gittim ama artık toparlandım ve yoluma devam ediyorum.

Artık hayatımı yaşamaya ve bundan sonraki on yılımı güzelliklerin ve mutluluğun peşinde koşarak geçireceğim. Ne zaman istersen gelip yanımda kalabilirsin.

Alex'ten

Rosie'ye

Konu: Teşekkürler

Böylesine güzel teklifin için teşekkür ederim Rosie. Bu önerini ancak karım gözlerini üzerimden çektiğinde gerçekleştirebilirim.

Rosie'den

Alex'e

Konu: Flört

Bak sen! Benimle flört mü ediyorsun Alex Stewart?

Alex'ten
Rosie'ye
Konu: Ynt: Flört

Sanırım ediyorum Rosie Dunne. Güzellik ve mutluluk arayışının doruklarına ulaştığın on yıl sonrasında beni ara.

BEŞİNCİ KISIM

50

Yeni bir mesajınız var: KATIE

Katie: Mutlu yaşlar anne! Elli yaşında olmak nasıl bir duygu?

Rosie: Çok ateşli.

Katie: Yine mi sıcak basıyor?

Rosie: Evet. Otuz birine yaklaşmış olmak nasıl bir duygu? Biricik kızımın yerleşik hayata geçip düzenli bir iş bulmaya ve bana torun vermeye niyeti var mı?

Katie: Hımmm... Bilemiyorum ama bu sabah kumsalda kumdan kale yapmaya çalışan küçük bir çocuğu görmek ilk kez hoşuma gitti. Sanırım sonunda dünya üzerindeki diğer insanlar gibi düşünmeye başladım.

Rosie: Ümit etmeye değer o halde. Hayallerimin suya düşeceğini sanıyordum ama şimdi bana ümit verdin. Artık çevremdekilere bir kızım olduğunu söyleyebilirim.

Katie: Çok komik. Pansiyonda işler nasıl?

Rosie: Tanrı'ya şükür yoğun. Bana mesaj yazdığında internet sitesini güncelliyordum. Düğünçiçeği Evi'nde artık yedi adet banyolu oda var.

Katie: Bilyorum. Muhteşem görünüyor.

Rosie: BİLYORUM değil, BİLİYORUM.

Katie: Affedersin, biz DJ'ler imladan anlamıyoruz. AMAN TANRIM, neredeyse sana söylemeyi unutuyordum! Sana her şeyden

önce bu haberi vermediğime inanamıyorum! Dün gece kulüpte kiminle karşılaştığımı tahmin edemezsin!

Rosie: Tahmin edemeyeceksem bu oyuna hiç başlamayalım.

Katie: Toby Flynn'le!!

Rosie: O ismi hiç duymadım. Eski erkek arkadaşlarından biri mi?

Katie: *Anne!* Toby Flynn diyorum! *Toby!*

Rosie: İsmini tekrar tekrar söylemenin hatırlamama faydası olacağını sanmıyorum.

Katie: Okuldaki en yakın arkadaşım! *Toby!*

Rosie: Aman Tanrım! Toby mi? Şu sevimli çocuk. Nasılmış?

Katie: İyi! Tam istediği yer olan Dublin'de diş doktorluğu yapıyormuş. Tatilini geçirmek için iki haftalığına İbiza'ya gelmiş. On yıl sonra onu görmek biraz garipti ama biraz olsun değişmemiş!

Rosie: Ah, bu harika. Benden selam söyle, olur mu?

Katie: Söylerim. Senin hakkında bir sürü güzel şey söyledi. Aslında bu gece tekrar görüşeceğiz. Yemeğe çıkıyoruz.

Rosie: Randevu mu?

Katie: Hayır! Toby'yle aramda bir şey olamaz. Çünkü o Toby! Laflamak için buluşacağız.

Rosie: Öyle diyorsan öyledir tatlım.

Katie: Ciddiyim anne! Toby'yle çıkamam. O benim en yakın arkadaşımdı. Garip olur.

Rosie: En yakın arkadaşınla çıkmanda sakınca görmüyorum.

Katie: Anne, senin Alex'le çıkman gibi bir şey olur bu!

Rosie: Şey, aslında o da çok normal olurdu.

Katie: Anne!

Rosie: Ne var? Ben bunda sorun görmüyorum. Her neyse, son zamanlarda Alex'le konuştun mu?

Katie: Evet, dün. Sözde dinleniyormuş. Bethany ona yine işkence ediyordur kesin. Açıkçası Theo'nun üniversiteye gitmesini bekleyerek ikisi de aptallık ediyor.

Rosie: Aslına bakarsan evlenmekle aptallık ettiler. Ama Theo'yu tanıyorsun Katie, çok duygusal bir çocuk. Annesi ile babasının ayrılması o minik kalbini çok kırar. Ama Paris'teki sanat okuluna gittiğinde bir de bu sıkıntıyı yaşayacak. Onun için böylesinin daha iyi olacağını nasıl düşünüyorlar, anlamış değilim.

Katie: Bence ne kadar erken olsa o kadar iyi. Başından beri birbirlerine göre olmadıklarını söyledim. Josh, Alex ile Bethany'nin ayrılmasını iple çekiyor. O kadına dayanamıyormuş.

Rosie: Yine de bu evliliği birçok kişiden daha uzun süre devam ettirdiler. Josh'a da selam söyle.

Katie: Söylerim. Şimdi gitmeliyim. Alex'e, Toby'yi anlat. Buna inanamayacak! Doğum gününde kendini fazla yorma anne!

Yeni bir mesajınız var: KATIE

Katie: Selam Alex.

Alex: Merhaba, sevgili vaftiz kızım. Nasılsın ve ne istiyorsun?

Katie: İyiyim ve bir şey istemiyorum!

Alex: Siz kadınlar hep bir şey istersiniz.

Katie: Bu doğru değil, sen de bilyorsun!

Alex: Oğlum nasıl? Umarım çalışıyordur.

Katie: En azından hâlâ hayatta, öyle söyleyeyim.

Alex: İyi. Beni biraz daha sık aramasını söyle ona. Ne yaptığını sizden duymak kadar kendisinden de duymak isterim.

Katie: Anlıyorum, ona söylerim. Her neyse, sana mesaj atmamın sebebine gelince, dün gece kulüpte kiminle karşılaştığımı tahmin edemezsin!

Alex: Tahmin edemeyeceksem bu oyuna hiç başlamayalım.

Katie: Annem de aynen böyle dedi! Her neyse, Toby Flynn'le karşılaştım!

Alex: Eski erkek arkadaşın ya da ünlü biri mi bu? Bir ipucu ver.

Katie: Alex! Annem de sen de bunadınız sanırım. Toby benim okuldaki en yakın arkadaşımdı!

Alex: Ah, şu Toby! Vay canına, geçmişten esen fırtına. Nasılmış?

Katie: İyi. Dublin'de diş doktorluğu yapıyor ve birkaç haftalığına İbiza'ya tatile gelmiş. Seni sordu.

Alex: Harika. Onu tekrar görürsen selam söyle. İyi bir çocuktu.

Katie: Olur, söylerim. Aslında bu akşam tekrar görüşüyoruz. Yemeğe çıkacağız.

Alex: Randevu mu?

Katie: Anneme ve sana ne oluyor böyle, söyler misin? Toby benim en yakın arkadaşımdı. Onunla aramda bir şey olamaz.

Alex: Saçmalama. En yakın arkadaşınla çıkmanda hiçbir sakınca yok bence.

Katie: Annem de öyle dedi!

Alex: Öyle mi?

Katie: Evet, ben de *onun seninle* çıktığını düşünmesini söyleyerek ona anlatmaya çalıştım.

Alex: Ne dedi peki?

Katie: Fikrinden caydığını sanmıyorum. Gördüğün gibi Alex, o evden kurtulduğunda en azından seni bekleyen bir kadın olduğundan emin olabilirsin. Ha ha.

Alex: Anlıyorum...

Katie: Tanrım, Alex, kendine gel! Her neyse, artık gidip yemek için hazırlanmalıyım.

Yeni bir mesajınız var: ROSIE

Rosie: Selam, yaşlı kadın. Ne yapıyorsun?

Ruby: Sallanan koltuğumda oturmuş örgü örüyorum. Bunun dışında mı? Gary, Maria ve çocuklar gitti ve ben de çok yoruldum. Peşlerinden eskisi gibi koşamıyorum.

Rosie: Koşmak istiyor musun ki?

Ruby: Hayır ve gergin kaslar 7/24 saklambaç oynamamak için güzel bir bahane. Sende ne var ne yok?

Rosie: İnşaatçıların bıraktığı tozu temizliyordum ve biraz ara verdim. "Elektrik süpürgesi" kelimelerinin anlamını biliyorlar mıdır acaba?

Ruby: Hayır, ben de bilmiyorum. Yeni bir icat mı? Ek bina nasıl oldu?

Rosie: Ah, harika oldu Ruby. Artık kendime ait bir alanım var. Ben kendi evimde takılırım, konuklar kendi evlerinde. Odalardan birini tam senin sevdiğin gibi dekore ettim. Geldiğinde o odada kalabilirsin. Ne zaman gelebileceğini söyle. Bu akşam Sean'la çıkıyorum.

Ruby: Yine mi? Bu iş artık iyice düzenli bir hale girmeye başladı.

Rosie: İyi bir adam ve onunla birlikte vakit geçirmekten keyif alıyorum. Ev sürekli yabancılarla dolu olsa da kendimi yalnız hissedebiliyorum. O yüzden arada bir onunla görüşmek iyi geliyor.

Ruby: Ne demek istediğini anlıyorum. Gerçekten de nazik biri.

Rosie: Evet.

Ruby: Duyduğuma göre Alex'in evliliği bitmiş.

Rosie: Ruby, onun evliliği başlamamıştı ki bitsin. Alex için kötü oldu.

Ruby: Sen ne hissediyorsun peki?

Rosie: Onun için hem üzülüyorum hem seviniyorum.

Ruby: Hadi artık gerçeği söyle. Ne hissediyorsun?

Katie'den

Rosie'ye

Konu: Ah, anne

Ah, anne.

Aman Tanrım.

İnanılmaz bir şey oldu.

Hayatım boyunca böyle... *garip* hissetmemiştim.

Dün gece hayatımın en tuhaf gecesiydi. Toby'yle buluştuk ve şehrin eski kısmındaki Raul's adlı restorana gittik. Oraya varmak için çok dik bir yokuş çıkmamız gerekti. Evlerinin önündeki tahta sandalyelere oturup güneşin ve sessizliğin tadını çıkartan siyahlar içindeki yerli kadınların önünden geçtik.

Restoranda yalnızca birkaç masa vardı ve oradaki tek yabancı biz olduğumuz için izinsiz girmişiz gibi kendimi kötü hissettim ama hepsi de çok dost canlısıydı ve ortam çok hoştu. İşim gereği adanın bu kısmını pek ziyaret edemiyorum ne yazık ki.

Toby'nin kaldığı otelin müdürü bu restoranı önerdi ve gerçekten de iyi bir seçimdi çünkü bir yandan adaya, diğer yandan da denize bakan bir dağın tepesine kurulmuş. Hava sıcak, yıldızlar ışıl ışıldı, bir adam köşede keman çalıyordu. Bir film sahnesi gibiydi ama çok daha güzeldi çünkü gerçekti ve ben yaşıyordum.

Saatlerce konuştuk, yemeğimizi bitirdikten çok sonra bile konuşmaya devam ettik ve nihayet saat sabaha karşı ikide kalktık. Hayatımda hiç bu kadar güldüğümü hatırlamıyorum. Kumsala doğru yürürken de konuşmaya devam ettik. Hava da fevkaladeydi! Eski günlerden konuştuk ve şu anki hayatlarımızdan bahsettik.

Anne... şaraptan mı, yemekten mi, yoksa hormonlarımdan mıydı bilmiyorm ama dün gece bazı güçler devredeydi. Toby koluma dokunduğunda o elektriği bütün vücudumda hissettim. Neredeyse otuz birime geldim ama daha önce bir şey hissetmemiştim. Sonra sessizlik oldu. Gerçekten de garip bir sessizlikti. Birbirimizi ilk kez görüyormuşuz gibi bakıştık. O an dünya sanki bizim için durmuştu. Garip, büyüleyici bir sessizlikti bu.

Sonra beni öptü. Toby beni öptü. Otuz yıllık hayatımdaki en güzel öpüşmeydi bu. Dudaklarımız ayrılıp gözkapaklarım açıldı ve bana baktığını gördüm. Bir şey söyleyecekmiş gibi bakıyordu. Ve tam da Toby'ye yaraşır bir şekilde, "Yemeğinde pepperoni mi vardı?" dedi.

Ne utanç verici.

Elim otomatik olarak dişlerime giderken diş tellerime takılan yiyeceklerle ilgili bana nasıl takıldığını hatırladım. Ama sonra elimi tutup nazikçe ağzımdan çekti ve, "Bu kez tadına bakabilirim," dedi.

Bacaklarım neredeyse tutmuyordu. Öptüğüm kişinin Toby olması çok garipti ama bir yandan da çok doğaldı. Sanırım işin garipliği de bu yüzden. Ne demek istediğimi anladın mı?

Bugün bütün günü birlikte geçirdik ve bu akşam onu tekrar göreceğimi düşündükçe içim kıpır kıpır oluyor. Kalbim öyle hızlı atıyor ki titreşimler madalyonumun göğsüme çarpmasına sebep oluyor. Arkadaşlarım bu duyguyu tarif etmeye çalıştıklarında ne demek istediklerini şimdi anlıyorum. Babam gün boyunca yüzümde aptalca bir tebessümle gezdiğime dair bana takılıyor.

Toby bana Dublin'e taşınmamı teklif etti anne! Onunla yaşamak için değil tabii ki. Birbirimize yakın olmak için. Sanırım taşınacağım. Neden olmasın ki? Risk alıp karanlığa atlarım, sonra hep birlikte nereye düşeceğimi görürüz. Çünkü şu an hislerimin peşinden gitmezsem yirmi yıl sonra nerede olacağımı kim bilebilir?

Sence tüm bunlar büyük bir çılgınlık mı? Ne yirmi dört saatmiş ama!

Rosie'den

Katie'ye

Konu: Evet!

Ah, bence hiç de çılgınlık değil Katie! Hem de hiç! Keyfini çıkar tatlım. Her anının tadına var.

Katie'den

Alex'e

Konu: Aşk!

Annem haklıymış Alex! En yakın arkadaşına âşık olabiliyormuşsun! Eşyalarımı topladım; aşk ve ümit dolu kalbim, hayallerle dolu zihnimle Dublin'e gidiyorum. Annem bana yıllar önce yaşadığı bir sessizlikten bahsetmişti. O sessizliği hissettiğin an, "doğru" kişiyi bulmuşsun demekmiş. Bunu uydurduğunu düşünmeye başlamıştım ki haklı olduğunu gördüm! O büyülü sessizlik gerçekten varmış!

Yeni bir mesajınız var: ALEX

Alex: Phil, o da sessizliği hissetmiş.

Phil: Kim, ne, nerede, ne zaman?

Phil: Rosie. Yıllar önce o da aynı sessizliği hissetmiş.

Phil: Of, o lanet sessizlik yine mi yakamıza yapıştı? Yıllardır bundan bahsetmiyordun.

Alex: O sessizliği kafamdan uydurmadığımı bilyordum Phil!

Phil: İyi öyleyse, benimle konuşarak neden boşa vakit harcıyorsun? İnternetten çık ve telefona sarıl, seni aptal. Kalem de olur.

Sevgili Rosie,

Sen bilmiyorsun ama ben şansımı yıllar, yıllar önce yine denemiştim. O mektup senin eline hiç geçmedi ve şimdi buna seviniyorum çünkü o günden sonra hislerim inanılmaz derecede değişti. Her geçen günle birlikte biraz daha yoğunlaştı.

Hemen konuya girmek istiyorum çünkü söylemem gerekenleri şimdi söylemezsem hiçbir zaman söyleyemeyeceğim. Ve söylemem gerekiyor.

Bugün seni her zamankinden çok seviyorum; yarın da bugünden çok seveceğim. Sana her zamankinden daha çok ihtiyacım var, seni her zamankinden çok istiyorum. Elli yaşında bir adam olarak, bir ergenin heyecanıyla bana bir şans vermeni ve senin de beni sevmeni istiyorum.

Rosie Dunne, seni bütün kalbimle seviyorum. Seni hep sevdim, yedi yaşında Noel Baba nöbetinde uyuduğuma dair yalan söyledi-

ğimde de, on yaşında seni doğum günü partime davet etmediğimde de, on sekiz yaşında Dublin'den taşındığımda da, kendi düğünümde de, senin düğününde de, vaftizlerde de, doğum günlerinde de, tartıştığımızda da seni hep sevdim. Her şeye rağmen seni sevdim. Hayatını benimle paylaşarak beni dünyanın en mutlu adamı yap.

Lütfen yanıt ver.

Kucak dolusu sevgiler,

Alex

Son

Rosie mektubu belki de milyonuncu defa okuduktan sonra katlayıp tekrar zarfına koydu. Gözleri mektuplar, tebrik kartları, e-posta çıktıları, sohbet odası çıktıları, fakslar, okul günlerinden kalma yazışmalardan oluşan koleksiyona kaydı. Yere yayılan yüzlercesinin her birinde ayrı bir zafer ya da hüznün hikâyesi anlatılmıştı ve her biri hayatının belli bir evresini temsil ediyordu.

Hepsini saklamıştı.

Connemara'daki yatak odasında, şöminenin karşısındaki koyun derisi kilime oturmuş, etrafına yayılan kelime dizilerini incelemeye devam ediyordu. Mürekkebe dökülmüş hayatı... Bütün geceyi onları yeniden okumakla geçirmiş, kambur durmaktan sırtı ağrıyıp gözleri batmaya başlamıştı. Yorgunluktan ve gözyaşlarından...

Sevdiği insanların korkularını, duygularını, düşüncelerini okuduğu saatlerde güçlü bir şekilde her birini zihninde canlandırdı. Bir zamanlar fazlasıyla gerçek olup artık hayatında yer almayan insanlardı bunlar. Hayatından gelip geçen arkadaşlar, iş arkadaşları, okul arkadaşları, âşıklar, aile üyeleri... O gece saatlerce oturup hayatını yeni baştan yaşadı.

O fark etmeden güneş doğmuştu. Martılar gökyüzünde dansa başlamış, hırçın deniz onlara yiyeceklerini savururken heyecanla ötüşüyorlardı. Dalgalar kayalara çarpıyor, daha ileri gitmeye çalışıyordu. Penceresinin önünde duman çemberi gibi sarkan gri bulutlar, sabahın erken saatlerinde yağan yağmura rağmen geride kalmıştı.

Yeni oluşan gökkuşağının o güzelim renkleri, uykudaki köyün ardından yükselip doğan güne doğru uzanarak Düğünçiçeği Evi'nin karşısındaki tarlaya düşüyordu. Elma şekeri kırmızısı, kaymak, kayısı, avokado, yasemin, istiridye pembesi ve gece mavisi renkleri, gri gökyüzüne karşı tüm canlılığıyla parlıyordu. Öyle yakın görünüyorlardı ki Rosie'nin içinden elini uzatıp dokunmak geldi.

Alt kattaki danışma masasının zili gürültüyle yükseldi. Rosie cıkcık edip saate baktı. Saat 06.15'ti.

Bir konuk gelmişti.

Yavaşça ayağa kalkıp saatlerce aynı pozisyonda oturmanın verdiği acıyla yüzünü buruşturdu. Yatağının direğine tutunarak doğruldu. Sonra sırtını dikleştirdi.

Zil tekrar çaldı.

Dizleri titredi.

Kızgınlığını sesine yansıtmamaya çalışarak, "Ah, geliyorum!" dedi.

Bütün gece uyumayıp o mektupları okuyarak aptallık etmişti. Bugün yoğun bir gün olacaktı ve yorgun olmamalıydı. Beş konuk ayrılıyor, hemen arkalarından dört konuk geliyordu. Boşalan odaların temizlenip yeni gelenler için hazırlanması gerekiyordu ama o daha kahvaltıyı bile hazırlamaya başlamamıştı.

Kilimin üstüne yayılan mektupların arasından parmak ucunda ilerlerken hayatı boyunca sakladığı önemli kâğıtları yırtmamaya özen gösteriyordu.

Zil tekrar çaldı.

Gözlerini devirip içinden küfretti. Bugün sabırsız konuklara katlanabileceğini sanmıyordu. Gözüne bir an olsun uyku girmemişken katlanması mümkün değildi.

"Bir dakika," diye seslendi neşeyle ve tırabzanlara tutunup merdivenleri inmeye başladı. Başparmağının saçmasapan biçimde merdivenlerin dibine bırakılmış valize çarptığını hissetti. Tam düşüyordu ki bir el onu sıkıca kavrayıp dengede durmasını sağladı.

"Affedersin," dedi adam ve Rosie başını kaldırdı. Karşısında duran bir seksen boyunda, yan kısımları kırlaşmış siyah saçlı adama baktı. Cildi solmuş, göz ve dudak çevresinde kırışıklıklar oluşmuştu. Gözleri de beş saatlik uçak yolculuğunun ardından Connemara'ya kadar saatlerce direksiyon çeviren birininki kadar yorgun bakıyordu. Ama gözyaşları akarken o gözler de ışıl ışıl parlamaya başlamıştı.

Rosie'nin de gözleri doldu. Adam onu daha sıkı kavradı.

Gelmişti. Sonunda gelmişti işte. O sabah son mektubu yazıp yanıt bekleyen adam sonunda gelmişti.

Tabii ki o mektubu aldıktan sonra yanıt vermekte gecikmemişti. Ve o büyülü sessizlik elli yıl sonra etraflarını tekrar sararken tek yapabildikleri birbirlerine bakmaktı. Tabii bir de gülümsemek.

SON

Teşekkür

Bu kitabı yazabilmem için bana yardımcı olan çok özel insanlar var.

Editörlerim Lynne Drew ve Maxine Hitchcock'a teşekkür ederim. Amanda, Jane, Kelly, Fiona, Moira, Damon, Tony, Andrea, Lee ve HarperCollins'in muhteşem ekibindeki herkese sıkı çalışmaları, destekleri ve bana inandıkları için teşekkür ederim.

Muhteşem temsilcim ve arkadaşım Marianne Gunn O'Connor'a minnettarım.

Anneme, babama, Georgina'ya, Nicky ve Keano'ya sevginiz, desteğiniz, tavsiyeleriniz, kahkahalarınız ve arkadaşlığınız için teşekkürler. Hepiniz benim için dünyalara bedelsiniz.

Bu inanılmaz yolculuğun her adımında yanımda olan David'e... Her şeyi seninle paylaştım.

Onca yılın ardından yakınımda olup sevgisini esirgemeyen insanlar her zamankinden fazla teşekkürü hak ediyor. Böyle bir destek grubum olduğu için çok şanslıyım. Size özel teşekkürlerimi sunuyorum:

Tatlı vaftiz anne Sarah ve Lisa, Olive ve Robert, Enda ve Sarah, Rita ve Mark, Colm ve Angelina (ABCD), Dominik ve Catherine, Raphael, Ibar, Ciaran ve Carmel, Ronan ve Jennifer, Eileen ve Noel, Maurice ve Moira, Kathleen ve Donie, Noel ve Helen (tabii bir de hepsinin aileleri).

Aklımı kaçırmamı engellediğiniz için (en azından denediğiniz için) teşekkür ederim Susana, Paula ve SJ, Adrienne ve Roel,

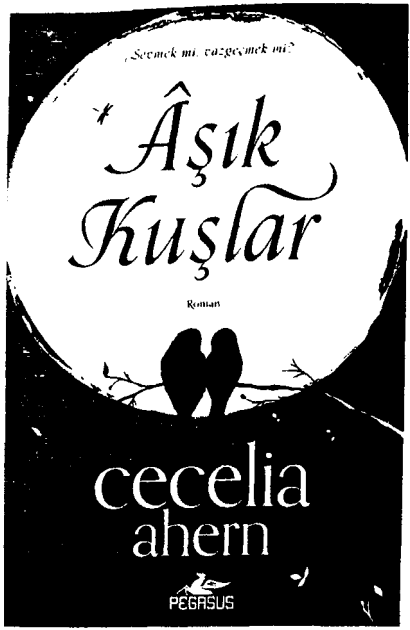
Ryano ve Sniff... Siz olmadan bu işi başaramazdım! Neil ve Breda, Keoghan ailesi, Jimmy ve Rose, Lucy, Elaine ve Joe, Gail, Eadaoin, Margaret. Size de teşekkürler. Thrity, Gerald ve Clodagh, Daithi ve Brenda, Shane ve Gillian, Mark ve Gillian, Yvonne, Nikki ve Adam, Leah BH, Paul ve Helen, Drew Reed, Gary Kavanagh, Pat Lynch, Sean Egan, Madeleine Jordan, Michael Ryan, Sarah Webster, yakın arkadaşı Rahibe Mary Joseph, Lindy Clarke ve Çin Satranç Takımı'na teşekkür ederim.

Temsilcimin yardımcısı Vicki Satlow'a da teşekkürler.

Benim için çok özel olan büyükannelerim ile büyükbabalarım Olive, Raphael, Julia ve Con'a teşekkür ederim. Yukarıdan sihirli bir düğmeye bastıklarına ve onlara yardım ettiğine inandığım Tanrı'ya teşekkür ederim.

Kitaplarımı sevgiyle kucaklayan herkese minnettarım. Yüzümü güldürüp beni mutlulukla ağlattınız. En içten teşekkürlerim size.

Ve son olarak hikâyen son bulana kadar her gece başımın etini yediğin için sana teşekkür ederim Rosie Dunne.

Ona âşık olmayı öğretmek için sadece iki haftası var...

"Biraz neşe, biraz keder kokan bir romantik komedi.
İçiniz kıpır kıpır olacak!"
Marie Claire

"Cecelia Ahern'in romanları bir kutuda saklanan mücevherler gibi. Kutuyu açtığınız anda ışıltılar gözlerinizi alıyor."
Adriana Trigiani

"Modern bir peri masalını andıran bu romanda Cecelia Ahern, karakterleri baştan sona canlı tutan keskin bir zekâya
sahip olduğunu kanıtlıyor."
Hello

O benim koruyucu meleğim...

"Gerçek aşk ölmez derler, ama kimse pek kulak asmaz. Not: Seni Seviyorum bu söze neden inanmamız gerektiğinin bir kanıtı."
Cosmopolitan

"Sevdiğini kaybetmenin ne demek olduğunu bilenler için... Mutluluk ve kalp kırıklığı bir arada."
Express